

ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ส่วนบุคคลผ่านงานเขียน

กรณีศึกษา คุณวิกรม กรมดิษฐ์

THE REFLECTIONS OF PERSONAL IDENTITY THROUGH WRITINGS:

A CASE STUDY OF VIKROM KROMADIT

ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ส่วนบุคคลผ่านงานเขียน

กรณีศึกษา คุณvikrom กรมดิษฐ์

THE REFLECTIONS OF PERSONAL IDENTITY THROUGH WRITINGS:
A CASE STUDY OF VIKROM KROMADIT

ศรัญญา กิตติวัฒนโชติ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ปีการศึกษา 2557

© 2557

ศรัณญา กิตติวัฒนโชติ

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต

เรื่อง ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ส่วนบุคคลผ่านงานเขียน กรณีศึกษา คุณวิกรม กรมดิษฐ์

ผู้วิจัย ศรัณญา กิตติวัฒน์โชติ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.ชุติมา เกศดาญรัตน์)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ดร.ปฐมพร เนตินันท์)

ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ปฐมมา สตะเวทิน)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(รองศาสตราจารย์มาลี บุญศิริพันธ์)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวพร หวังพิพัฒน์วงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 4 เดือน กันยายน พ.ศ. 2567

ศรัณญา กิตติวัฒน์โชติ. ปริญญาโทเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, กันยายน 2557, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ส่วนบุคคลผ่านงานเขียน กรณีศึกษา คุณวิกรม กรมดิษฐ์ (213 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ดร.ชุติมา เกศดาญรัตน์

บทคัดย่อ

การทำความเข้าใจการประกอบสร้างอัตลักษณ์บุคคลในยุคปัจจุบันจำเป็นต้องมีการศึกษาอิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีต่อบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำลายความสามารถของบุคคลในการบริหารจัดการรวมถึงการสื่อสารตัวตนเพื่อสร้างความแตกต่างท่ามกลางความหลากหลาย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาเรื่องภาพสะท้อนอัตลักษณ์ส่วนบุคคลผ่านงานเขียน กรณีศึกษา คุณวิกรม กรมดิษฐ์ จากผลงานเขียนทั้งหมด 5 เล่ม ประกอบด้วย หนังสือมองโลกแบบวิกรม หนังสือผมจะเป็นคนดี เล่มไฟฝันวันเยาว์ หนังสือผมจะเป็นคนดี เล่มก่อร่างสร้างธุรกิจ หนังสือ กิน & อยู่ แบบวิกรม และหนังสือชีวิตใหม่ โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ด้วยการจัดทำสารบบ และการนำข้อมูลที่ได้มาลงรหัสข้อมูล (Coding) พร้อมคัดแยกและจัดหมวดหมู่เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุปที่แท้จริง

ผลการศึกษาวิจัย พบว่า อัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างอัตลักษณ์ส่วนบุคคลและอัตลักษณ์ทางสังคม โดยมีวิธีการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์อย่างเป็นกระบวนการตามขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ทั้งก่อนและหลังกระแสโลกาภิวัตน์ ขั้นที่ 2 การเลียนแบบผสมผสานภายใต้บริบทเรื่องการสร้างแบรนด์ผู้นำองค์กรธุรกิจผ่านองค์กรอมตะ และผ่านมูลนิธิอมตะ ส่วนขั้นที่ 3 การนำเสนออัตลักษณ์ที่เปลี่ยนแปลงผ่านรูปแบบการสื่อสารความเป็นตัวตน 6 รูปแบบ 1) ผู้นำองค์กรธุรกิจระดับแนวหน้า 2) ผู้เชี่ยวชาญในการให้ความรู้วิเคราะห์ปัญหาสังคมและเศรษฐกิจ 3) เป็นตัวแทนสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ 4) การเป็นคนดีเพื่อตอบแทนสังคม 5) การวางตัวเป็นแบบอย่างต่อคนในสังคม และ 6) นักเดินทางเพื่อแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ โดยนำเสนอผ่าน 4 ช่องทาง คือ 1) การนำเสนอผ่านสื่อประเภทหนังสือ 2) การนำเสนอผ่านสื่อประเภทวิทยุโทรทัศน์ 3) การนำเสนอผ่านมูลนิธิอมตะ และ 4) การนำเสนอผ่านการทำคาราวาน

อนุมัติ: _____

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

Kittiwattanachot, S.M.Com. Arts, September 2014, Graduate School,
Bangkok University.

The Reflections of Personal Identity through Writings: A Case Study of Vikrom
Kromadit (213 pp.)

Thesis Advisor: Chutima Kessadayurat, Ph.D.

ABSTRACT

To make understanding composition of personal identities of people at the present, it is required to study the effects of globalization on the social contexts which have been constantly changing. This is a challenge for people to manage and present themselves in term of self-communication to make a difference among diversities.

The study is a qualitative research which aims to study the reflections of personal identity through writings in a case study of Vikrom Kromadit by studying from his writings totally 5 books, namely, See the World through the Eyes of Vikrom, I Would Be a Good Man in the issue of My Past Life Dreams, I Would Be a Good Man in the issue of Shaping Business, Eat & Live in Styles of Vikrom, and New life. The study was conducted by methods of content analysis with preparation of directory (Taxonomy), bringing the obtained data to fill data codes (Coding), as well as sorting and classifying to obtain the actual conclusion.

The study results could be found that the personal identity of Vikrom Kromadit had correlations between personal identity and social identity. The systemic creation and presentation of identity were consistent with the processes as follows: Step 1: Strategic management before and after globalization, Step 2: Imitation under the context of branding of leading businesses through Amarta Organization and Amarta Foundation, Part 3: Presentation of identity which has transitions through 6 forms of self-communications including 1) Leaders of leading businesses 2) Experts in education and analysis of social and economic issues. 3) Being a representative to build cooperation and international relations 4) Being a good people to reward the society 5) Being a good model for people in the society,

and 6) Being a traveler to seek for new experiences by presenting through 4 channels as follows: 1) Presenting through media in form of book 2) Presentation through media in forms of radio and television 3) Presenting through Amarta Foundation, and 4) Presenting through caravanning.

Approved: _____

Thesis Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องด้วยความเมตตาและดูแลเอาใจใส่ของ อาจารย์ที่ปรึกษา ดร. ชุตินา เกศดาบุรณ ที่ได้สละเวลาพิจารณาตรวจงานด้วยความเอาใจใส่ ตลอดจนคอยแนะนำให้คำปรึกษา และร่วมหาแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ถึงแม้ยามที่มีปัญหา หรือติดขัดอาจารย์ก็เป็นผู้ชี้แนะทางออกให้ด้วยความยินดี ดังนั้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.ปฐมาพร เนตินันท์ ในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ ที่ได้สละเวลาให้คำชี้แนะ และพิจารณาตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมให้ข้อคิดเห็น ที่มีคุณค่าต่องานวิจัย จนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ มาลี บุญศิริพันธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรภรณ์ เกษะประกกร ในฐานะคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีส่วนร่วมในการตรวจสอบ พิจารณา และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์มากขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่อนุญาตให้ทำการศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่อง ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ส่วนบุคคลผ่านงานเขียน กรณีศึกษา คุณวิกรม กรมดิษฐ์ พร้อมทั้งต้อง ขอขอบคุณ คุณพันชนะ วัฒนเสถียร ผู้จัดการมูลนิธิอมตะ ในความอนุเคราะห์ช่วยเหลือประสานงาน เรื่องเอกสารการดำเนินการวิจัย ตีพิมพ์ และเผยแพร่ข้อมูลงานวิจัยมา ณ โอกาสนี้

สุดท้ายนี้ ที่ขาดเสียไม่ได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณและน้อมรำลึกถึงพระคุณของคุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัวซึ่งเป็นที่รักยิ่งของผู้วิจัย สำหรับความรัก ความห่วงใย และการสนับสนุนใน เรื่อง การศึกษาอย่างเต็มที่ตลอดมา เพื่อรอเห็นความสำเร็จของผู้วิจัย ตลอดจนเป็นแรงใจสำคัญที่ทำให้ งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี อีกทั้ง ขอบใจน้องสาวทั้งสองที่คอยห่วงใย เป็นกำลังใจที่ดี พร้อมให้ความช่วยเหลือ รับฟังปัญหา ร่วมปรับทุกข์ และอยู่เคียงข้างกันเสมอมา

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้รับการช่วยเหลือและกำลังใจจากญาติ พี่น้อง และเพื่อน ๆ ตลอดจน บุคคลต่าง ๆ ที่ให้การสนับสนุนและความช่วยเหลืออีกมาก ที่ผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวนามได้หมดในที่นี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และความปรารถนาดีของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบ ขอบพระคุณและขอบคุณทุก ๆ ท่านอีกครั้งไว้ในโอกาสนี้

ศรัณญา กิตติวัฒน์โชติ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	6
ขอบเขตของงานวิจัย	6
ปัญหานำงานวิจัย	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	9
แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์	9
แนวคิดเรื่องการสร้างแบรนด์	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	46
กรอบแนวคิดตามทฤษฎี	49
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	50
แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล	52
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	53
การตรวจสอบความแม่นยำของข้อมูล	53
การวิเคราะห์ข้อมูล	54
การสรุปและนำเสนอข้อมูล	54
บทที่ 4 บทวิเคราะห์ข้อมูล	56
ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์จากผลงานเขียน	56
อัตลักษณ์ส่วนบุคคล	57

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 (ต่อ) บทวิเคราะห์ข้อมูล

ประเด็นหลักที่ 1 องค์ประกอบภายใน	57
ประเด็นย่อยด้านร่างกาย	57
ประเด็นย่อยด้านศีลธรรม	59
ประเด็นย่อยด้านส่วนตัว	60
ประเด็นย่อยด้านครอบครัว	64
ประเด็นย่อยด้านสังคม	66
ประเด็นหลักที่ 2 ลักษณะภายนอก	68
ประเด็นย่อยด้านความเป็นเอกลักษณ์	68
ประเด็นย่อยด้านพฤติกรรม	69
ประเด็นย่อยด้านการตัดสินใจ	70
อัตลักษณ์ทางสังคม	72
ประเด็นหลักเรื่อง บทบาทและหน้าที่	72
ประเด็นย่อยด้านการเป็นหัวหน้าครอบครัว	72
ประเด็นย่อยด้านการเป็นเจ้าของธุรกิจและผู้นำองค์กร (CEO)	74
ประเด็นย่อยด้านการเป็นนักเขียน	77
ประเด็นย่อยด้านการเป็นนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์	78
ประเด็นย่อยด้านการเป็นเจ้าของมูลนิธิอมตะ	79
ประเด็นย่อยด้านจิตสาธารณะในการช่วยเหลือสังคม	80
สรุปสาระสำคัญเบื้องต้นที่ผู้วิจัยค้นพบในการตอบปัญหาการวิจัย	83
วิธีการสร้าง และการนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์	85
จากผลงานเขียน	
วิธีการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์	85
ประเด็นหลักที่ 1 อัตลักษณ์คือการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์	86
ประเด็นย่อยในส่วนอัตลักษณ์เดิมก่อนกระแสโลกาภิวัตน์	86
ประเด็นย่อยในส่วนอัตลักษณ์ที่เปลี่ยนแปลงหลัง	92
กระแสโลกาภิวัตน์	

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 (ต่อ) บทวิเคราะห์ข้อมูล	
ประเด็นหลักที่ 2 อัตลักษณ์คือการเลียนแบบและการผสมผสาน	99
ประเด็นย่อยบริบทของผู้นำองค์กรผ่านองค์กรอมตะ	100
ประเด็นย่อยบริบทของผู้นำองค์กรผ่านมูลนิธิอมตะ	103
ประเด็นหลักที่ 3 การนำเสนออัตลักษณ์ที่สิ้นไหลเปลี่ยนแปลง	105
ประเด็นย่อยเรื่องการเลือกและการนิยามอัตลักษณ์	106
ในรูปแบบใหม่ ๆ	
สรุปสาระสำคัญเบื้องต้นที่ผู้วิจัยค้นพบในการตอบปัญหาการวิจัย	112
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	115
สรุปผลการศึกษาตามปัญหาคำวิจัย	115
ข้อที่ 1 ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์	115
ข้อที่ 2 วิธีการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์	123
ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์	
อภิปรายผล	133
การรับรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ของตนเอง	133
กระบวนการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์ในยุคปัจจุบัน	134
ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์	
ข้อจำกัดในการวิจัย	141
ข้อเสนอแนะ	141
บรรณานุกรม	142
ภาคผนวก ก จดหมายขออนุญาตศึกษาข้อมูลคุณวิกรม กรมดิษฐ์	147
ภาคผนวก ข จดหมายตอบรับในการดำเนินการวิจัย และตีพิมพ์เผยแพร่ข้อมูลงานวิจัย	149
ภาคผนวก ค ตารางวิเคราะห์ข้อมูลอัตลักษณ์ จากผลงานเขียนทั้งหมด 5 เล่ม	151
ประวัติเจ้าของผลงาน	213
ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิ์ในวิทยานิพนธ์	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1: หนังสือ มองโลกแบบวิกรม	152
ตารางที่ 2: หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ไฟฝันวันเยาว์”	161
ตารางที่ 3: หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ก่อร่างสร้างธุรกิจ”	179
ตารางที่ 4: หนังสือ กิน & อยู่ แบบวิกรม	194
ตารางที่ 5: หนังสือ ชีวิตใหม่	203

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1: ส่วนประกอบของมโนภาพแห่งตน (Self -Concept)	15
ภาพที่ 2: กระบวนการสร้างอัตลักษณ์และปัจเจกภาพ	18
ภาพที่ 3: วงจรแห่งวัฒนธรรม (Circuit of Culture)	20
ภาพที่ 4: การวิเคราะห์เชิงละคร	23
ภาพที่ 5: ความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์บุคคลที่กลายมาเป็นอัตลักษณ์ทางสังคม และกระบวนการที่สังคมหล่อหลอมอัตลักษณ์ปัจเจก	24
ภาพที่ 6: มิติของการวิเคราะห์ปรากฏการณ์เชิงโครงสร้างและวัฒนธรรม	28
ภาพที่ 7: กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)	49

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

อิทธิพลจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการสื่อสาร หรือที่เรียกว่ากระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงขององค์กรธุรกิจ รวมไปถึงความมั่นคงและการอยู่รอดขององค์กรและตัวบุคคลที่ต้องดูแลบริหารองค์กร สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งในสาเหตุที่นักวิชาการ และนักกลยุทธ์พยายามพัฒนา นำเสนอแนวคิดมุมมองมาใช้เป็นหลักการและกลยุทธ์ในการทำการตลาดรูปแบบใหม่ โดยให้ความสำคัญกับการสื่อสารมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ การสร้างอัตลักษณ์ผู้นำองค์กร หรือ CEO Identity ที่นำมาซึ่งผลต่อภาพลักษณ์ทางบวกของบุคคล จึงนับว่าเป็นอีกบริบทหนึ่งของการสื่อสารที่น่าสนใจ

การสร้างอัตลักษณ์ของบุคคล (Personnel Identity) ถือเป็นเรื่องของเทคนิคและกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับการสร้างแบรนด์บุคคล (Personal Branding) โดยการสื่อสารถูกเลือกใช้ในฐานะเป็นเครื่องมือในกระบวนการสร้างแบรนด์เพื่อยืนยันความหมายหรืออัตลักษณ์ใหม่ ๆ ให้แก่ตนเอง โดยการที่บุคคลจะสร้างนิยามความหมายให้แก่อัตลักษณ์ต่อตนเองนั้น ย่อมต้องเกิดจากการที่ตัวบุคคลเข้ามามีปฏิสัมพันธ์ร่วมในทางสังคมก่อน เพื่อให้สามารถเข้าใจตนเองและสิ่งที่คนอื่น ๆ ในสังคมมีต่อตนเอง อาจกล่าวได้ว่า สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการนิยามอัตลักษณ์บุคคล ก็คือการเลือกใช้สัญลักษณ์ (Symbol) ที่เปรียบเสมือนตัวแทนสำคัญในการสื่อสารประกอบสร้าง และเน้นย้ำต่อคนอื่น ๆ ในสังคมว่าเราเป็นใคร มีความเหมือนหรือแตกต่างกับใครอย่างไร ตามแต่บริบทของสังคมแวดล้อมนั้น ๆ โดยการที่ตัวบุคคลจะต้องยอมรับในการตัดสินใจ คัดเลือก และนำเสนออัตลักษณ์ของตนเองผ่านทางการสื่อสารและตีความเชิงสัญลักษณ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การแต่งกาย การแสดงทัศนคติเชิงความรู้ และการสร้างวาทกรรม เป็นต้น ตลอดจนแนวประพฤติปฏิบัติตน และการดำเนินชีวิตที่ก่อให้เกิดผลลัพธ์ทางบวกแก่ตนเอง

จากทัศนะในเรื่องการสร้างอัตลักษณ์ในยุคปัจจุบันที่มองว่า อัตลักษณ์สามารถเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทของสังคม และสภาวะแวดล้อม สิ่งเหล่านี้ย่อมส่งผลทำให้บุคคลหันมาให้ความสนใจในการสร้างสรรค์ คัดเลือก รวมไปถึงการพัฒนาอัตลักษณ์ของตนเองให้มีความแตกต่าง โดยให้ความสำคัญที่คุณค่า ความสามารถ การสร้างตัวตน หรือความเป็นปัจเจกบุคคล (Individualism) เห็นได้จากค่านิยมที่ให้ความสำคัญเรื่องการสร้างแบรนด์บุคคลของผู้นำธุรกิจ ผู้นำทางสังคม ผู้นำทางการเมือง บุคคลที่มีชื่อเสียงต่าง ๆ ตัวอย่าง เช่น Barack Obama, Bill Gates, คุณวิกรม กรมดิษฐ์, คุณตัน ภาสกรนที หรือ (ตัน อิชิตัน) และ โน้ต อุดม แต้พานิช เป็นต้น (นิเทศ ดินณะกุล, 2546, หน้า 32)

จากสาเหตุที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจเรื่องอัตลักษณ์ของบุคคลที่ได้รับอิทธิพลจากความเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ และส่งผลต่อการสร้าง การนิยามอัตลักษณ์รูปแบบใหม่ ๆ ที่เป็นไปตามบริบททางสังคมภายใต้ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ทั้งนี้ การสร้างอัตลักษณ์เฉพาะของบุคคล (Individual Identity) นั้นจะต้องเกิดมาจากการที่ตัวบุคคลทำความเข้าใจในอัตลักษณ์ (Identity) ของตนเองทั้งภายในและภายนอก เพื่อใช้สื่อสารและนำเสนอให้ตนเองเกิดความแตกต่างโดยอาศัยบริบท มิติ และสภาพสังคมด้านต่าง ๆ ในขณะนั้นประกอบด้วย อย่างไรก็ตาม การที่เราจะเข้าใจอัตลักษณ์ของตนเอง และสื่อสารออกมาได้อย่างชัดเจนนั้นจึงจำเป็นต้องเข้าใจกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ และอิทธิพลจากความเปลี่ยนแปลงในยุคสมัยปัจจุบันด้วย

ความสำคัญของอัตลักษณ์

มีด (Mead, 1934) อธิบายว่า อัตลักษณ์ (Identity) เป็นเรื่องของสิ่งที่ "ฉันมองตัวฉันเองอย่างไร และคนอื่นมองฉันอย่างไร" ซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นตัวตน (Self) และสิ่งที่อยู่ภายในกับความสัมพันธ์ทางสังคมภายนอก โดยสอดคล้องกับ วูดวาท (Woodward, 2004) ที่กล่าวว่า อัตลักษณ์มีความสัมพันธ์เชื่อมต่อกันระหว่าง ฉัน (I) เห็นตัวเอง (Myself) และคนอื่นเห็นอย่างไร เพราะอัตลักษณ์มีความเชื่อมต่อกันระหว่างตัวบุคคลกับสังคม ดังนั้น อัตลักษณ์จึงถูกสร้างขึ้นผ่านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งในบุคคลหนึ่งก็จะมีอัตลักษณ์ที่หลากหลาย และเมื่อบุคคลยอมรับในอัตลักษณ์ใดอัตลักษณ์หนึ่งของตนเองในช่วงเวลานั้น บุคคลก็จะเกิดกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ที่แตกต่างกันออกไป โดยในขณะที่บุคคลทำการกำหนดตำแหน่งของตนเอง บุคคลก็จะถูกกำหนดตำแหน่งจากทางสังคมเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ กระบวนการที่เกิดขึ้นจึงแสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง และความหลากหลายในการสร้างอัตลักษณ์ของบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องจากการเชื่อมโยงระบบโครงสร้างต่าง ๆ ทางสังคมและวัฒนธรรม (พิศิษฐ์ คุณวโรตม์, 2546)

จากแนวคิดของนักทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้เข้าใจได้ว่ามนุษย์มีการต่อรองในการนิยามความหมายให้แก่อัตลักษณ์ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการปฏิสัมพันธ์ แต่กฎเกณฑ์ทางสังคมจำกัดอิสรภาพของบุคคลในการเลือกนิยามบทบาท (Role) ให้เป็นไปตามสถานการณ์ที่เขานิยามไว้ แต่อย่างไรก็ตามมนุษย์มีความสามารถที่จะเรียนรู้ที่จะเลือกให้นิยาม และปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ของตนเองให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยใช้การนิยามผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นไปตามตามแนวคิดเรื่องความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างอัตลักษณ์บุคคล (Personal Identity) ที่กลายมาเป็นอัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity) และกระบวนการที่สังคมหล่อหลอมอัตลักษณ์บุคคลให้กลายเป็นลักษณะเฉพาะของบุคคล (Individual) เพื่อสร้างความแตกต่างให้เกิดเป็นอัตลักษณ์ในรูปแบบใหม่ ๆ ฮาร์เร (Harre, 1990 อ้างใน อภิญา เพ็ญฟูสกุล, 2546, หน้า 104)

ด้วยเหตุนี้ การเปลี่ยนแปลงไปมาของอัตลักษณ์ที่หลากหลายก็คือกระบวนการที่บุคคลใช้ต่อรองหรือปฏิเสธตำแหน่งแห่งที่ทางสังคมที่ถูกกำหนดให้ โดยการสร้างความหมายใหม่ขึ้นมาแทน และการขับเคลื่อนของกระบวนการเหล่านี้ย่อมแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการต่อต้านที่หลากหลายมากขึ้น โดยมีอิทธิพลจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และบทบาทของการสื่อสารในยุคโลกาภิวัตน์เป็นส่วนสำคัญในการผลักดันกระบวนการสร้างตัวตนของบุคคลที่สำคัญ (สลักโณม สุพศกร, 2549)

จากความก้าวหน้าในเทคโนโลยีการสื่อสารที่รวดเร็ว และทันสมัยเหล่านี้เอง เป็นช่องทางในการไหลผ่านของกระแสความนิยมที่ถ่ายเทเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตของเราทั้งที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว ก่อเกิดเป็นระบบวัฒนธรรมโลกที่บุคคลสามารถเรียนรู้พัฒนาตัวตนใหม่ ๆ ให้เกิดเป็นความแตกต่าง โดยอาศัยความสำคัญของสื่อมวลชนเป็นเครื่องมือที่จะช่วยสร้างความเป็นเฉพาะบุคคลได้ง่ายขึ้น เช่น โฆษณา ประชาสัมพันธ์ หนังสือพิมพ์ ผลงานเขียนต่าง ๆ และสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เช่น Youtube, Facebook, Twitter และ Instagram เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เพียงแต่ช่องทางในการช่วยสื่อสาร นำเสนอ และต่อยอดภาพลักษณ์ของบุคคลเท่านั้น แต่ยังเป็นเหมือนกระจกสะท้อนที่ทำให้ตัวบุคคลเกิดการตระหนัก และทบทวนอัตลักษณ์ของตนเองให้สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน เพื่อพัฒนา ปรับปรุงอัตลักษณ์ของตนให้มีความแตกต่าง รวมไปถึงการสร้างสรรค์อัตลักษณ์ในมิติใหม่ ๆ เกิดขึ้นด้วย

ทั้งนี้ เห็นได้จากผลงานวิจัยต่าง ๆ อาทิ การสื่อสารกับการสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มเด็กปัมในกรุงเทพมหานครของ สกลกานต์ อินทร์ไทร (2539) อัตลักษณ์ในวรรณกรรมเพลงเพื่อชีวิตของ พงษ์สิทธิ์ คำภีร์ โดย จักรี ศรีมุงคุณ (2547) การสร้างอัตลักษณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาสายช่างของ ไพริยา ศรีสวัสดิ์ (2550) การขยายเครือข่ายและเสริมสร้างอัตลักษณ์กลุ่มวัฒนธรรมย่อยปาร์ตี้ดินตรีนอกกระแสผ่านทางเว็บไซต์ myspace. com ของพิสุทธิณี บัวทรัพย์ (2551) อัตลักษณ์ของนักแสดงนำภาพยนตร์ไทยกับความสำเร็จในอาชีพของภรณ์ ปักษานนท์ (2552) และการสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มป๊อปปี้ของ รวิทรา วิภาส (2554) เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้ การสื่อสารจึงเป็นสิ่งสำคัญมากในกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ ซึ่ง เบเกอร์ (Baker, 2000 อ้างใน ศิริพร วุฒิกุล, 2549, หน้า 31-32) กล่าวว่า การที่บุคคลจะนำเสนออัตลักษณ์ที่สร้างออกมาสู่ผู้อื่นผ่านการใช้ภาษา ทั้งนี้ ภาษาจึงอำนาจในการสร้างอัตลักษณ์ที่ช่วยต่อยอดตำแหน่งหน้าที่และตัวตนทางสังคมให้นำไปสู่การนำเสนอค่านิยมและแบบแผนชีวิต ตลอดจนเกิดเป็นภาพลักษณ์ที่ดีต่อตนเองอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตาม อัตลักษณ์ที่แท้จริงนั้นไม่ใช่แค่การสร้างภาพ เพราะอัตลักษณ์นั้นไม่ใช่สิ่งที่สามารถเลียนแบบได้ จึงทำให้บุคคลที่มีอัตลักษณ์มีความสามารถในการสร้างความแตกต่างได้มากกว่าคู่แข่ง ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่บุคคลจะต้องเลือกสร้างอัตลักษณ์ให้เหมาะสมกับตนเอง

และสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยการทำให้เกิดความสมดุลกันระหว่างอัตลักษณ์ส่วนบุคคล และทางสังคมไปพร้อมกัน (อุษาศิริ สิริสุขะ, 2549, หน้า 16-17)

อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์กับการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์

จากผลพวงของกระแสโลกาภิวัตน์ส่งผลให้อัตลักษณ์เต็มไปด้วยความหลากหลาย ซับซ้อน ไม่คงทนถาวร เปลี่ยนแปลงไปมาตลอดเวลา ทำให้บุคคลเกิดความพยายามที่จะทำความเข้าใจและทบทวนอัตลักษณ์ของตนเองอยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้ อัตลักษณ์ในปัจจุบันจึงถูกเน้นในฐานะเป็นกระบวนการทางสังคมมากกว่าเป็นแค่ลักษณะตายตัว เพราะเป็นผลกระทบมาจากชุดวาทกรรมที่หยิบยืมบทบาทของตัวตนในแบบต่าง ๆ มาให้ โดยบทบาทเหล่านั้นยังสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ได้ตลอดเวลา นั้นแสดงให้เห็นว่าสิ่งที่เป็นตัวตนของเราจึงมีอยู่ในเฉพาะสถานการณ์เท่านั้น (อภิญา เพื่องฟูสกุล, 2546) ซึ่งสอดคล้องกับ เจอร์เกน (Gergen, 1991) ที่กล่าวว่า ประสบการณ์เกี่ยวกับความหลากหลาย และความแตกต่างของบุคคลอาจจะถูกมองว่าเป็นผลมาจากสภาวะอึดอัดทางสังคม พวกเขาจึงต้องพยายามส่งสัญญาณเพื่อแสดงการมีอยู่ของตัวตน จากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และการกระทำที่หลากหลายแตกต่างกันไป

จากการทบทวนแนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ ทำให้ผู้วิจัยเกิดความพยายามที่จะทำความเข้าใจกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ในปัจจุบัน ที่เป็นเรื่องยากต่อการคาดเดาและควบคุม พร้อมทั้งต้องการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความเปลี่ยนแปลง และการประกอบสร้างอัตลักษณ์รวมด้วย โดยเฉพาะในเรื่องของการสื่อสารที่ถือเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างอัตลักษณ์ ทั้งนี้ การสื่อสารที่ได้รับการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์สำหรับบุคคลในยุคปัจจุบัน ได้มีการหยิบยกมาใช้สร้างความหมายและนิยามตนเองในกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ให้มีลักษณะที่แตกต่าง ตลอดจนรวมการสื่อสาร การนำเสนอ การควบคุม และประทับประคองให้อัตลักษณ์ของตนเกิดความต่อเนื่องไปกับสังคม แต่อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งย่อมส่งผลทำให้บุคคลต้องปรับเปลี่ยน และพัฒนาอัตลักษณ์ตนเองให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในขณะนั้นอยู่เสมอ

งานวิจัยชิ้นนี้จึงศึกษา ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ส่วนบุคคลผ่านงานเขียน กรณีศึกษา คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ซึ่งเป็นการศึกษาบริบทต่าง ๆ ในการประกอบสร้าง สื่อสาร และนำเสนออัตลักษณ์บุคคล เพื่อให้เข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงและการบริหารจัดการอัตลักษณ์ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์

คุณวิกรม กรมดิษฐ์

คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ผู้ก่อตั้งและประธานบริหารบริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) เป็นบุคคลหนึ่งที่มีความชัดเจนในตัวตนตน และภาพลักษณ์ต่าง ๆ ที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชนได้อย่าง

น่าสนใจ และมีความต่อเนื่องที่ชัดเจน จนได้รับการยกย่องว่าเป็นนักธุรกิจที่มีการเลือกใช้สื่อในการนำเสนอตนเองได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะเห็นได้จากการนำเสนอประเด็น มุมมอง แนวคิด การปฏิบัติงานอย่างมีจุดยืน และยังถือเป็นผู้นำองค์กรในการเป็นผู้กำหนดและขับเคลื่อนให้องค์กรสามารถก้าวไปสู่เป้าหมายที่ต้องการเพื่อสร้างคุณค่า และภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดแก่ตนเองและองค์กรธุรกิจได้เป็นอย่างดี (สุภัทธา สุขชู, 2549)

เนื่องจากไม่กี่ปีที่ผ่านมาคุณวิกรม กรมดิษฐ์ เป็นอีกหนึ่งบุคคลที่มีจุดยืนที่ชัดเจนในการนำเสนอตัวตน แนวคิด และมุมมอง ผ่านการใช้สื่อมวลชนที่หลากหลายในการสื่อสารอัตลักษณ์อย่างต่อเนื่อง และตอกย้ำให้เห็นถึงตัวตนได้เป็นอย่างดี ด้วยความสามารถและประสบการณ์ที่หลากหลายเหล่านั้นเป็นสิ่งผลักดันให้ชื่อคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ติดอันดับผู้นำองค์กรแถวหน้า จนมีสื่อหลายแขนงยกย่องให้ คุณวิกรม กรมดิษฐ์ เป็นบุคคลที่มากไปด้วยความสามารถเป็นคนที่มีความวิสัยทัศน์กว้างไกล และประสบความสำเร็จ อาจเป็นเพราะความจริงสิ่งเหล่านั้นล้วนได้มาจากประสบการณ์ในอดีตที่ผ่านมา และนี่จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่คุณวิกรม กรมดิษฐ์ นำมาใช้สร้างและนำเสนอตัวตนของเขาเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวในชีวิต ทั้งมุมมอง แนวคิด ความรู้ ประสบการณ์ การทำธุรกิจ เป็นต้น เพื่ออธิบายสิ่งที่เกิดขึ้น และนำเสนอในผลงานด้านต่าง ๆ ด้วยความตั้งใจว่าจะสามารถเป็นแนวทางสำหรับการทำงาน และการใช้ชีวิตต่อผู้อื่นในสังคมสืบต่อไป

นอกเหนือจากบทบาทของความเป็นผู้นำองค์กรแล้ว คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ยังสร้างสรรค์ผลงานตามแนวความชอบส่วนตัวผ่านสื่อต่าง ๆ อาทิ งานเขียนในรูปแบบพ็อกเก็ตบุ๊ก การจัดรายการวิทยุ การผลิตสร้างผลงานละครแนวชีวิตประวัติ การเป็นวิทยากรเพื่อให้องค์ความรู้แก่องค์กร บริษัทต่าง ๆ รวมทั้งบทบาทในการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม โดยการก่อตั้งมูลนิธิอมตะนครเพื่อตอบแทนสังคม ซึ่งส่วนหนึ่งเหล่านี้ได้สะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลงและการบริหารจัดการอัตลักษณ์ตนเองของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ได้เป็นอย่างดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550)

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผลงานเขียนทั้งหมด ทำให้เกิดความสนใจศึกษาในเรื่องภาพสะท้อนอัตลักษณ์ส่วนบุคคลผ่านงานเขียน กรณีศึกษา คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ในบริบทต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบสร้างและนิยามอัตลักษณ์ภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์ โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะมีส่วนสำคัญทำให้สามารถเข้าใจการสร้าง การสื่อสาร และการนำเสนออัตลักษณ์ในรูปแบบใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น โดยใช้กรอบแนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ในยุคปัจจุบันมาวิเคราะห์ภาพสะท้อนจากผลงานเขียนทั้งหมด

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. ศึกษาภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ผ่านผลงานเขียน
2. ศึกษาวิธีการสร้างและนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนผ่านผลงานเขียน

ขอบเขตของงานวิจัย

ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ภายใต้ข้อจำกัดในการศึกษาที่ไม่อาจสามารถเข้าไปขอเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์แหล่งข้อมูลบุคคล คือ คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ได้ เนื่องจากแหล่งข้อมูลติดภารกิจทำให้ไม่สะดวกในเรื่องเวลา และสถานที่ในการนัดสัมภาษณ์

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาและเก็บข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับภาพสะท้อนอัตลักษณ์จากผลงานเขียน ซึ่งถ่ายทอดออกมาจากมุมมองของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ โดยแหล่งข้อมูลทั้งหมดที่คัดเลือกและรวบรวมเพื่อนำมาทำการศึกษานี้จะสามารถนำไปใช้วิเคราะห์ในงานวิจัยได้ ทั้งนี้ ผลงานเขียนต่าง ๆ ที่เลือกศึกษามีทั้งหมด 5 เล่ม ประกอบด้วย

1. ประเภทชีวประวัติ วิสัยทัศน์ 3 เล่ม ประกอบด้วย
 1. 1 หนังสือ มองโลกแบบวิกรม (พ. ศ. 2548)
 1. 2 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี เล่ม “ไฟฝัน . . วันเยาว์” (พ. ศ. 2550)
 1. 3 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี เล่ม “ก่อร่างสร้างธุรกิจ” (พ. ศ. 2551)
2. ประเภทปรัชญา มุมมอง และการใช้ชีวิต 2 เล่ม ประกอบด้วย
 2. 1 หนังสือ กิน&อยู่ แบบวิกรม (พ. ศ. 2554)
 2. 2 หนังสือ ชีวิตใหม่ (พ. ศ. 2555)

ปัญหานำงานวิจัย

1. ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ จากผลงานเขียนมีอะไรบ้าง
2. วิธีการสร้างและนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนผ่านผลงานเขียนเป็นอย่างไร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เนื่องจากการศึกษาเรื่อง ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ส่วนบุคคลผ่านงานเขียน กรณีศึกษา คุณวิกรม กรมดิษฐ์ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่องานวิจัย และเกิดผลประโยชน์สูงสุดต่อผู้ที่สนใจ ดังนั้น ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัยเล่มนี้ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ประโยชน์ทางการศึกษาด้านนิเทศศาสตร์และสาขาที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์เกี่ยวข้องทางด้านนิเทศศาสตร์และสาขาที่เกี่ยวข้อง คือ งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาการนิยาม สื่อสาร และนำเสนออัตลักษณ์ผู้นำองค์กรในยุคปัจจุบัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความเปลี่ยนแปลงของอัตลักษณ์จากอิทธิพลความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสื่อสารที่ทันสมัย และส่งผลในการสร้างและนิยามอัตลักษณ์ในรูปแบบที่แปลกใหม่เพิ่มขึ้น ซึ่งงานวิจัยนี้ได้นำเอาแนวคิดเรื่องการสร้างแบรนด์บุคคล (Personal Branding) มาใช้ศึกษาประยุกต์ร่วมกับอัตลักษณ์ (Identity) นอกจากนี้ องค์ความรู้ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์มากสำหรับผู้สนใจที่จะศึกษาต่อยอดงานวิจัยด้านนี้กับประเด็นที่เชื่อมโยงกับสาขาวิชาอื่น ๆ ที่สอดคล้องในอนาคตได้

ส่วนที่ 2 ประโยชน์ทางด้านการบริหารจัดการภาพลักษณ์

เนื่องจากอิทธิพลของค่านิยมในสังคมและพฤติกรรมของบุคคลที่เปลี่ยนแปลงทำให้ตัวบุคคลต่างมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันอยู่ตลอดเวลา ผ่านการใช้กลยุทธ์ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสื่อสารให้บรรลุเป้าหมาย ดังนั้น ผลวิจัยนี้จะช่วยสร้างความเข้าใจในเรื่องการบริหารจัดการอัตลักษณ์ให้ส่งผลทางบวกต่อภาพลักษณ์ อีกทั้ง สามารถนำไปปรับใช้เป็นแนวในการสื่อสารเพื่อสร้างความแตกต่าง และเพิ่มคุณค่าให้กับเกิดกับตนเองและองค์กรตามมา

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. อัตลักษณ์ (Identity) หมายถึง การที่เรารับรู้ได้ว่าเราเป็นใคร ต่างกับบุคคลหรือกลุ่มอื่นอย่างไร ซึ่งเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ทั้งระหว่างสังคมและภายในตัวบุคคล โดยที่บุคคลจะเลือกเอาเพียงอัตลักษณ์ใดอัตลักษณ์หนึ่งเพื่อนำมาใช้ภายใต้เงื่อนไขของบริบทในช่วงของเวลาและพื้นที่ ทั้งนี้สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งที่บุคคลเป็นผู้กำหนดหรือถูกสังคมกำหนด
2. อัตลักษณ์บุคคล (Personal Identity) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อตนเองว่าฉันคือใคร ผ่านการมองตนเองและการที่คนอื่นมองเรา ซึ่งเกิดจากการที่เราเข้าไปปฏิสังสรรค์ หรือเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคมในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งไม่แน่นอนตายตัว
3. อัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity) หมายถึง บทบาทตามสถานการณ์ที่เป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลให้เกิดการก่อรูปของอัตลักษณ์ทำให้เกิดการตระหนักรู้ และส่งผลทำให้เกิดการรับรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางสังคม โดยผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในสถานที่ และช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลง
4. ตัวตนเฉพาะหรือ ปัจเจกบุคคล (Individual) หมายถึง ลักษณะเฉพาะของบุคคลที่แสดงถึงความแตกต่าง ส่งผลให้บุคคลนั้นดูแตกต่างและโดดเด่นให้จากบุคคลอื่น ๆ

5. โลกาภิวัตน์ (Globalization) หมายถึง ยุคสมัยที่การพัฒนาก้าวหน้าของเทคโนโลยี การสื่อสารมีประสิทธิภาพ ทำให้การติดต่อสื่อสารมีความสะดวกรวดเร็ว ทำให้สังคมโลกกลายเป็นสังคมที่ไร้พรมแดน

6. ประเด็นหลัก (Themes) ในงานวิจัยนี้ หมายถึง หัวข้อหลักที่ผู้วิจัยใช้จัดหมวดหมู่ในการวิจัยให้กับอัตลักษณ์ของคุณวิกรมกรมดิษฐ์ เพื่อตอบคำถามงานวิจัยใน 2 ข้อ ซึ่งแต่ละข้อจะมีประเด็นหลักที่ต่างกันออกไป อาทิ ประเด็นหลัก คือ 1) องค์ประกอบภายใน และ 2) ลักษณะภายนอก เป็นต้น

7. ประเด็นย่อย (Sub - Themes) ในงานวิจัยนี้ หมายถึง องค์ประกอบสำคัญในการประกอบสร้างประเด็นหลัก ทำให้ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มเพื่อรวบรวมข้อมูลได้เป็นสัดส่วน โดยในแต่ละประเด็นหลักของคำถามวิจัย จะมีประเด็นย่อยที่ถูกสร้างจากมิติหลักที่ต่างกันออกไป อาทิ ประเด็นย่อย คือ 1) ด้านร่างกาย 2) ด้านศีลธรรม 3) ด้านส่วนตัว 4) ด้านครอบครัว และ 5) ด้านสังคม เป็นต้น

8. มิติหลัก (Dimensions) ในงานวิจัยนี้ หมายถึง มิติที่ถูกแบ่งแยกให้เป็นสัดส่วนมากขึ้นเพื่อนำมาใช้ในการประกอบสร้างประเด็นย่อย โดยในแต่ละประเด็นย่อยของคำถามวิจัยจะถูกพบได้จากมิติหลัก ซึ่งประกอบไปด้วยมิติย่อย ๆ ที่มีส่วนสนับสนุนแตกต่างกันไป อาทิ มิติหลักที่ช่วยประกอบสร้างประเด็นย่อยด้านร่างกาย ประกอบด้วย 3 เรื่อง คือ 1) เรื่องกายภาพและรูปร่าง 2) เรื่องร่างกายและสุขภาพ และ 3) เรื่องทักษะและความสามารถ เป็นต้น

9. มิติย่อย ๆ (Sub - Dimensions) ในงานวิจัยนี้ หมายถึง ตัวอย่างของ วลี และประโยคต่าง ๆ ที่สนับสนุนมิติหลัก อีกทั้ง เป็นส่วนสำคัญในการประกอบสร้างประเด็นหลักได้ชัดเจนขึ้น ทั้งนี้ มิติย่อยต่าง ๆ นั้น ได้รวบรวมและคัดเลือกมาจากผ่านงานเขียนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ทั้งหมด 5 เล่ม (ดังตารางวิเคราะห์ข้อมูลอัตลักษณ์ในภาคผนวก ค)

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการศึกษา ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ส่วนบุคคลผ่านงานเขียน วรรณศึกษา คุณวิกรม กรมดิษฐ์ โดยผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเฉพาะ ที่สำคัญ และสอดคล้องกับหัวข้อที่กำลังศึกษาวิจัยมาประกอบการศึกษาดังต่อไปนี้

แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ (Identity)

แนวคิดเรื่องการสร้างแบรนด์ (Branding)

แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ (Identity)

เนื่องจากอัตลักษณ์เป็นเรื่องที่มีความเชื่อมโยงกับรากฐานที่เกี่ยวข้องกับหลายสาขาวิชา โดยแต่ละสาขาก็จะมีการให้ความหมายโดยนัยที่ใกล้เคียงกับอัตลักษณ์ ประกอบด้วย ตัวประธาน (Subject/ Subjective/ Subjectivism)ปัจเจกชน (Individual/ Individualism) บุคคล (Personality) ตัวตน (Self) ผู้กระทำ (Agency) เป็นต้น ซึ่งค่าต่าง ๆ เหล่านี้พยายามสื่อความหมายที่เหมือนกันในเรื่องสภาพภาพของตัวบุคคลที่ก่อตัวขึ้นมา โดยอาศัยความเหมือนกัน คือ ปัจเจกและการแสดงออก โดยมักจะกล่าวควบคู่ไปกับโน้ตทัศน์เรื่องอำนาจ การนิยามความหมาย การสร้างภาพแทนความจริง และการเป็นหนึ่งเดียวกันของสังคม จึงทำให้เราเกิดความเข้าใจอัตลักษณ์ว่าเป็นเรื่องของคุณสมบัติเฉพาะของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่พยายามสร้างความแตกต่างให้เกิดขึ้นกับอีกสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงได้

ด้วยเหตุนี้ การจะนิยามความหมายให้กับอัตลักษณ์ (Identity) จึงจำเป็นอย่างมากที่จะต้องเข้าใจถึงความเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่เทคโนโลยีการสื่อสารมีความเจริญก้าวหน้าส่งผลต่อรูปแบบในการดำเนินชีวิตประจำวัน จนทำให้เกิดการทบทวนความรู้สึกที่ตัวเรามีต่อตนเอง ดังนั้น สิ่งต่าง ๆ ที่เคยนิยาม หรือให้คุณค่าเกี่ยวกับอัตลักษณ์ย่อมเกิดความไม่แน่นอน และเหตุนี้ นักสังคมศาสตร์ทั้งหลายจึงมีการตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับอัตลักษณ์ที่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลง ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม รวมไปถึงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนส่งผลต่อการเกิดนิยามอัตลักษณ์ในรูปแบบใหม่ ๆ ทั้งสิ้น

ดังนั้น ควรต้องทำความเข้าใจกระบวนการทัศน์ของอัตลักษณ์โดยรวม เพื่อที่จะสามารถเปรียบเทียบความต่างของแนวคิดที่เปลี่ยนแปลงจากอิทธิพลทางสังคมด้านต่าง ๆ เป็นแนวทางให้เกิดความเข้าใจอัตลักษณ์ในปัจจุบันมากขึ้น

1. กระบวนทัศน์ในการศึกษาอัตลักษณ์

อภิญา เฟื่องฟูสกุล (2546) สรุปไว้ว่า กระบวนทัศน์ในเรื่องของอัตลักษณ์ ประกอบด้วย 2 แนวคิด คือ 1.1 แนวคิดยุคสมัยใหม่ (Modernism) และ 1.2 แนวคิดหลังยุคสมัยใหม่ (Postmodernism)

1.1 แนวคิดยุคสมัยใหม่ (Modernism) ก่อตัวขึ้นมาในช่วงศตวรรษที่ 18 เป็นลัทธิปัจเจก (Individualism) ซึ่งหัวใจของแนวคิดนี้อยู่ที่ความเชื่อที่ว่ามนุษย์เป็นนายของตนเอง มีศักยภาพที่จะสามารถเข้าถึงความจริง (Truth) เพราะเชื่อว่ามนุษย์มีความเป็นอิสระที่จะกระทำการต่าง ๆ เพื่อสร้างสรรค์ประโยชน์สุขให้แก่ตนเองและสังคม โดยใช้หลักการของเหตุผลเป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์ ซึ่งถือว่าเป็นธรรมชาติที่มีอยู่ในตัวของมนุษย์ที่ช่วยให้มนุษย์สามารถเข้าถึงแก่นแกน (Essence) ของสิ่งต่าง ๆ ดังนั้น แนวคิดในยุคนี้ก็เป็นเหตุผลของความเจริญสูงสุดที่เอาวิทยาศาสตร์เข้ามาเพื่อนำไปสู่ความก้าวหน้าทางอารยธรรมในทุกด้าน และมีอุดมคติคือการใช้ความรู้ปลดปล่อยมนุษย์ให้เป็นอิสระจากความขาดแคลนทางวัตถุ ความไร้เหตุผล เป็นเสรีจากธรรมชาติด้านมืดในตัวมนุษย์เอง แต่อย่างไรก็ตาม แนวคิดในยุคสมัยใหม่ (Modernism) ยังคงเป็นเรื่องที่เกิดการตั้งคำถามตามมามากมายในเรื่องเกี่ยวกับความสมบูรณ์ของปัจเจกสภาพ จนทำให้กลุ่มนักคิดในยุคหลังสมัยใหม่ (Postmodernism) ออกมาปฏิเสธความเชื่อดังกล่าว เพราะมองว่าปัจเจกสภาพเป็นเพียงแค่มายาคติ ส่วนความสมบูรณ์ที่สุดนั้นไม่มีอยู่จริง เพราะฉะนั้นนักคิดในยุคหลังสมัยใหม่จึงพยายามที่จะรื้อสร้างความเป็นปัจเจกสภาพ เพื่อแสดงให้เห็นว่าปัจเจกสภาพ คือ กระบวนการหนึ่งในการนิยามความหมายทางสังคมให้แก่อัตลักษณ์ของตนเอง สิ่งเหล่านี้จึงก่อให้เกิดเป็นหลักการและแนวคิดที่สำคัญหลากหลายตามมา

1.2 แนวคิดหลังยุคสมัยใหม่ (Postmodernism) เป็นสิ่งที่เกิดมาจากการตั้งคำถามเกี่ยวกับความคลุมเครือของปัจเจกสภาพ และความอึดตัวในยุคสมัยใหม่ จึงทำให้เกิดกระแสความคิดที่หลากหลายซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงแนวทางการศึกษาวิจัยในเรื่องอัตลักษณ์ โดยแนวคิดหลังยุคสมัยใหม่ หรือคำว่า โพสต์โมเดิร์น (Postmodern) เกิดขึ้นในยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 หรือประมาณศตวรรษที่ 19-20 โดยมีหลักการคิดที่แตกต่างจากความเชื่อในยุคสมัยใหม่ เพราะแนวคิดนี้ไม่เชื่อมั่นในทุกสิ่งที่เป็นรากฐานของยุคสมัยใหม่ และปฏิเสธสิ่งที่เชื่อว่าเป็นความจริงโดยแท้ เพราะมองว่าไม่มีข้อเท็จจริงใดใช้กับทุกเหตุการณ์ ทุกเวลา ทุกโอกาส แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าไม่ยอมรับความเป็นเหตุเป็นผลหรือความเป็นจริง เพียงเชื่อว่าเหตุผลหรือความเป็นจริงไม่ได้มีข้อสรุปเดียว จึงเสนอทางเลือกที่จะให้ความสำคัญกับการมองสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงของสังคมภายใต้เงื่อนไขและบริบทต่าง ๆ เป็นองค์ประกอบร่วม (ยุธัตถ์ บุญสนิท, 2546, หน้า 16-17)

ด้วยเหตุนี้ แนวคิดหลังยุคสมัยใหม่จึงทำให้เข้าใจว่าปัจเจกสภาพถูกเน้นในฐานะที่เป็นกระบวนการทางสังคมในการสร้างอัตลักษณ์ มากกว่าการเป็นแค่คุณสมบัติบางอย่างที่มีลักษณะตายตัว ดังนั้น แทนที่ปัจเจกภาพจะมีความสมบูรณ์ในตัวเอง แนวคิดหลังยุคสมัยใหม่กลับเห็นว่าปัจเจกภาพเป็นเพียงผลกระทบมาจากชุดวาทกรรมที่หยิบยื่นบทบาทของตัวตนในแบบต่าง ๆ มาให้อีกทั้ง บทบาทเหล่านั้นยังสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทได้ตลอดเวลา นั่นแสดงให้เห็นว่าสิ่งที่เป็นตัวตนของเราจึงมีอยู่ในเฉพาะสถานการณ์เท่านั้น

จากการศึกษากระบวนการทัศน์เรื่องอัตลักษณ์ ทำให้เข้าใจว่าผลของการเปลี่ยนแปลงแนวคิดตั้งแต่ยุคสมัยใหม่มาจนถึงหลังยุคสมัยใหม่ มีผลอย่างมากต่อการศึกษาเรื่องของอัตลักษณ์เฉพาะของบุคคล เพราะเราไม่สามารถที่จะศึกษาอัตลักษณ์ของบุคคลภายใต้ภาวะสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างครบถ้วน ดังนั้น การศึกษาอัตลักษณ์ที่เน้นเฉพาะบริบทจะสามารถช่วยทำให้เข้าใจรูปแบบ และวิธีการนิยามตัวตนได้ชัดเจนและมีความสอดคล้องกับสังคมปัจจุบันมากที่สุด

2. นิยามและความหมายของอัตลักษณ์

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทบทวนกระบวนการทัศน์ และแนวคิดเรื่องอัตลักษณ์จากหลายสาขาวิชา เช่น ปรัชญา, มานุษยวิทยา, สังคมวิทยา, จิตวิทยา และการสื่อสาร ส่วนใหญ่พบว่า อัตลักษณ์จะมีการศึกษาวิจัยหลัก ๆ สามารถจำแนกออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ 1) อัตลักษณ์บุคคล 2) อัตลักษณ์ทางสังคม 3) อัตลักษณ์กลุ่ม 4) อัตลักษณ์องค์กร และ 5) อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ซึ่งได้มีนักทฤษฎีและนักวิชาการหลากหลายสาขาวิชาได้ให้นิยามและความหมายของคำว่าอัตลักษณ์ไว้ในหลายมุมมอง

เจนกินส์ (Jenkins, 1996, p.3-4 และประสิทธิ์ ลิขิตา, 2547, หน้า 32 – 33 อ้างใน วิริยา วิฑูรย์สกุลศิลป, 2548, หน้า 19) กล่าวว่า อัตลักษณ์ (Identity) มีรากศัพท์มาจากภาษาลาติน คือ Identitas ซึ่งแต่เดิมใช้คำว่า Idem มีความหมายว่าเหมือนกัน โดยตามทางพื้นฐานในภาษาอังกฤษอัตลักษณ์จึงประกอบด้วยความหมายสองนัยยะด้วยกัน คือ นัยยะที่ 1 ความเหมือน และนัยยะที่ 2 ความเป็นลักษณะเฉพาะที่แตกต่างออกไป แต่สำหรับพจนานุกรมศัพท์ปรัชญา อังกฤษ – ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2534, หน้า 52) ได้บัญญัติศัพท์คำว่า Identity โดยแปลเป็นภาษาไทยว่า เอกลักษณ์ และมีการให้นิยามไว้ว่า เป็นลักษณะเฉพาะตัว หรือลักษณะที่แสดงถึงความเป็นสิ่งเดียวกันของสิ่งหรือบุคคล

พรทิภา ชื่นชาติ (2550, หน้า 8) อธิบายเพิ่มเติมว่า โดยทั่วไปจะเข้าใจว่าอัตลักษณ์ของใครหรืออะไรบางอย่าง หมายถึง เอกลักษณ์ที่เป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลหรือสิ่งนั้น และขยายต่อไปได้ว่าเป็นคุณสมบัติเฉพาะของสิ่งนั้นที่ทำให้สิ่งนั้นโดดเด่น แตกต่างจากสิ่งอื่น แต่ในปัจจุบันความเป็นปัจเจกเป็นเรื่องของการนิยามความหมายที่สามารถสั่นไหวเปลี่ยนแปลงได้ไปตามบริบท ทำให้คำว่า Identity นั้นไม่สามารถหมายถึงคุณสมบัติเฉพาะตัวได้อีกต่อไป

ขณะที่ จูทาพอร์ธ ผดุงชีวิต (2550, หน้า 4) และวุฒินันท์ สุนทรจิต (2551, หน้า 27) อธิบายไว้คล้ายกันว่า อัตลักษณ์มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางจิต หรือเรื่องของภาพลักษณ์ของตัวตนของมนุษย์ (Images of oneself) ที่ได้จากการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction) เป็นความเข้าใจทั้งในระดับที่เรามีต่อตัวเอง และลักษณะที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมตลอดชั่วชีวิตของเรา รวมถึงกระบวนการในการสร้างบุคลิกภาพของมนุษย์ก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของอัตลักษณ์ ฉะนั้น อัตลักษณ์จึงมีความสำคัญในแง่ของการระบุ ประกอบสร้าง หรือเน้นย้ำว่าตนเองเหมือนหรือแตกต่างจากผู้อื่น ทั้งนี้ วูดวาท (Woodward, 2004, p. 6) ได้อธิบายให้เห็นความต่างของอัตลักษณ์และบุคลิกภาพอย่างชัดเจนไว้ว่า บุคลิกภาพเป็นสิ่งที่อธิบายลักษณะต่าง ๆ ของบุคคลทั่วไปที่น่าจะมี แต่สำหรับอัตลักษณ์นั้นต้องการพื้นฐานบางอย่างที่เราต้องแสดงตน และยอมรับกับสิ่งที่เราเลือกอย่างตั้งใจ ซึ่งจำเป็นต้องมีปัจจัยรากฐาน หรือข้อตกลงบางอย่างร่วมกันในการเลือกอัตลักษณ์ หรือตัวตนของเราเกี่ยวกับอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่ม โดยที่ข้อตกลงนั้นต้องมีความสัมพันธ์กับโครงสร้างทางสังคมที่ปราศจากการควบคุมของปัจเจก (พิศิษฐ์ คุณวโรตส์, 2546)

นัทรนัย ประสานนาม (2550) และบัณฑิต ไกรวิจิตร (2552) ได้ให้ความหมายของอัตลักษณ์ (Identity) ไว้ทิศทางเดียวกันว่า เป็นความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเองว่า “ฉันคือใคร” ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวเรากับคนอื่น โดยผ่านการมองตนเองและการที่คนอื่นมองเราอัตลักษณ์จึงต้องการความตระหนักในตัวเองและพื้นฐานของการเลือกบางอย่าง นั่นคือเราจะต้องแสดงตนหรือยอมรับอย่างตั้งใจกับอัตลักษณ์ที่เลือก ดังนั้น ความสำคัญของการแสดงตนก็คือ การระบุได้ว่าเรามีอัตลักษณ์เหมือนกลุ่มหนึ่งและมีความแตกต่างจากกลุ่มอื่นอย่างไร และเราเป็นอย่างไรในสายตาคนอื่น แต่อย่างไรก็ตาม การที่เราเลือกอัตลักษณ์ก็มีข้อจำกัดที่ถูกจำกัดไว้โดยโลกภายนอกตัวเราจากเงื่อนไขเชิงวัตถุ และเงื่อนไขทางสังคมที่ทำให้เราถูกจำกัดการกระทำอย่างอิสระเช่นกัน

สำหรับ มีด (Mead, 1934) ได้อธิบายว่า ความเชื่อมต่อนี้ระหว่างกันที่ “เราเห็นตนเองอย่างไร” และความสามารถในตัวบุคคลที่จะจินตนาการว่า “คนอื่นเห็นเราอย่างไร” จึงเป็นเรื่องความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันระหว่างภายใน (Internal) และภายนอก (External) เพราะถึงแม้ว่าอัตลักษณ์คือสิ่งที่ถูกสร้างจากบริบททางสังคม แต่จะต้องผ่านขั้นตอนการคิดของปัจเจกที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับโลกทางสังคมด้วย ดังนั้น อัตลักษณ์จึงมีทั้งอัตลักษณ์เชิงเดี่ยว และอัตลักษณ์ที่หลากหลาย โดยสามารถพบเห็นอัตลักษณ์ได้ทั้งในลักษณะที่จำกัดหยุดนิ่ง และอัตลักษณ์ที่เลื่อนไหลเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ซึ่งคล้ายกับ วูดวาท (Woodward, 2004, p. 1-10) ที่กล่าวว่า อัตลักษณ์มีความสัมพันธ์เชื่อมต่อกันระหว่าง ฉัน (I) เห็นตัวเอง (Myself) และคนอื่นเห็นอย่างไร เพราะอัตลักษณ์มีความเชื่อมต่อนี้ระหว่างปัจเจก (Individual) กับสังคม (Social) (บัณฑิต ไกรวิจิตร, 2552)

การทบทวนนิยามและความหมายของอัตลักษณ์ ทำให้ทราบว่าการสร้างอัตลักษณ์เฉพาะของบุคคลมีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับโครงสร้างทางสังคม ที่เกิดจากการจัดระบบของสังคมโดยกลุ่มสถาบันต่าง ๆ ได้แก่ การเมือง เศรษฐกิจ ทางสังคม และศาสนา สิ่งเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลและส่งผลให้บุคคลจะต้องปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์เมื่อตนเองเข้าไปเป็นสมาชิกของสังคมนั้น ๆ นั้นแสดงให้เห็นว่าอัตลักษณ์ของบุคคล และอัตลักษณ์ร่วมของกลุ่มจะถูกปรับเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมและบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

3. ประเภทของอัตลักษณ์

จากการนิยามและความหมายเกี่ยวกับอัตลักษณ์ว่าเป็นสิ่งที่เชื่อมต่อกันระหว่างความเป็นตัวตน และการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม โดยการที่เรารับรู้ได้ว่าเราเป็นใครนั้น คือ อัตลักษณ์ส่วนบุคคลในขณะที่ความคาดหวัง หรือความคิดเห็นของผู้อื่น คือ อัตลักษณ์ทางสังคม ดังนั้น จึงสามารถแบ่งอัตลักษณ์ได้เป็น 2 ระดับที่ชัดเจน คือ 3.1) อัตลักษณ์ระดับบุคคล (Personal identity) และ 3.2) อัตลักษณ์ระดับสังคม (Social Identity) (อภิญา เพ็ญพสุกุล, 2546, หน้า 5-6)

3.1 อัตลักษณ์ระดับบุคคล (Personal identity)

อัตลักษณ์ระดับบุคคล หมายถึง ลักษณะทั้งหมดที่เป็นลักษณะเฉพาะของตัวบุคคล โดยเกิดจากการที่บุคคลสามารถนิยามตนเอง คือ สามารถที่จะรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง (Self-Concept) ในมุมต่าง ๆ ฐานะที่เป็นสมาชิกส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กันระหว่างตนเองกับสังคม โดยผ่านการใช้สัญลักษณ์ (Symbol) ที่เข้าใจร่วมกันในสังคม ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ไม่นั่นตายตัว ซึ่งบางครั้งบุคคลหนึ่งอาจมีได้หลายอัตลักษณ์ เช่น การเป็นพ่อ แม่ ลูก หัวหน้า ครอบครัว ผู้บริหารองค์กร บุคคลมีชื่อเสียง และคนไทย เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การรับรู้ตนเองนั้น (Self-Concept) ไม่ได้เกิดมาจากตัวเองเพียงอย่างเดียว แต่มีการพัฒนาขึ้นมาจากสิ่งที่อยู่รอบตัว จากการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม การที่คนอื่นมองเรา รวมถึงการรับรู้ตัวเราจากคนอื่น ทั้งนี้ การที่คนอื่นมองเรานั้นอาจจะไม่สอดคล้องกับการที่เรามองตนเองเสมอไป โดยสามารถพิจารณาองค์ประกอบของตนเองออกได้เป็นลักษณะภายในและภายนอก ดังนี้ ฟิตส์ (Fitts อ้างใน วุฒินันท์ สุนทรขจิต, 2551, หน้า 48)

ลักษณะภายใน 5 ด้าน ประกอบด้วย

- 1) ด้านร่างกาย หมายถึง ความรู้สึกต่อตนเองเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะทางกายภาพ สุขภาพ รวมถึงทักษะ และความสามารถ
- 2) ด้านศีลธรรม หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับคุณค่าทางศีลธรรม ความรู้สึกเกี่ยวกับการเป็นคนดีหรือคนเลว เป็นต้น
- 3) ด้านส่วนตัว หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคลต่อตนเองเกี่ยวกับคุณค่าของตน ความมั่นใจ รวมถึงการประเมินค่าบุคลิกภาพของตนเอง

4) ด้านกรอบคร่าว หมายถึง ความรู้สึกในคุณค่าและความพึงพอใจในฐานะที่เป็นสมาชิกในกรอบคร่าว เป็นการแสดงถึงการรับรู้ตนเองว่าใกล้ชิดหรือเหินห่างจากกรอบคร่าว

5) ด้านสังคม หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับความมั่นใจ และความเชื่อมั่นในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นในสังคม

ลักษณะภายนอก 3 ด้าน ประกอบด้วย

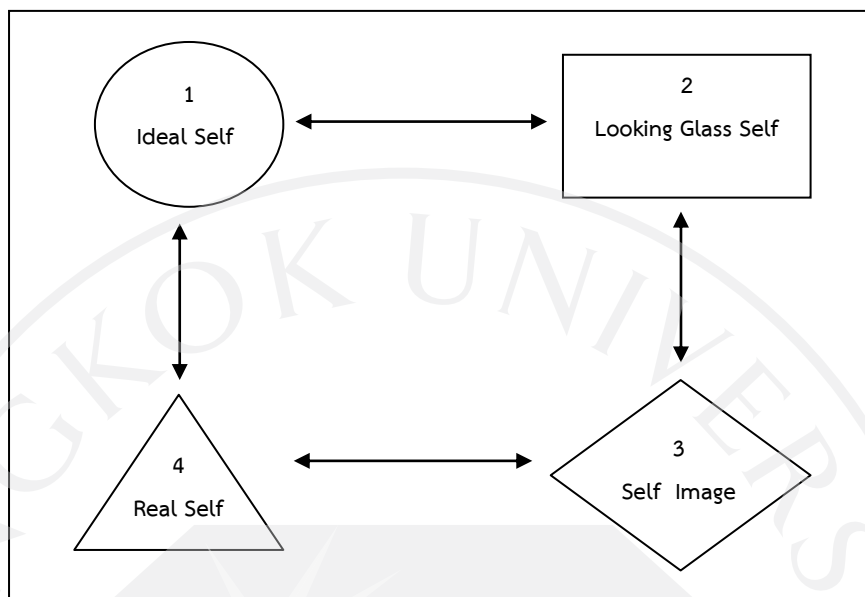
1) ด้านความเป็นเอกลักษณ์ หมายถึง การเลือกให้สัญลักษณ์แก่ตนเองที่จะทำให้เราเกิดความรู้สึกแตกต่างจากคนอื่น ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคลและจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของบุคคลนั้นด้วย

2) ด้านพฤติกรรม หมายถึง คือการมองว่าฉันประพฤติอย่างไร โดยปกติบุคคลจะกระทำการต่าง ๆ ตามที่อยากทำ และจะมีการนำไปเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ของตนเอง ซึ่งผลที่เกิดขึ้นจะเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลควรจะกระทำต่อสิ่งนั้นไปหรือไม่

3) ด้านการตัดสินใจ หมายถึง การที่บุคคลสังเกตเอกลักษณ์และพฤติกรรมของตนเอง และตัดสินใจชอบหรือไม่ชอบอะไร โดยจะเป็นการมองด้วยความพึงพอใจในระดับของตนเอง ซึ่งการยอมรับตนเองในลักษณะนี้จะส่งผลให้เกิดความรู้สึกถึงการเห็นคุณค่าในตัวเอง

สำหรับมุมมองของ รอเจอร์ส (Roger, 1970 อ้างใน พรประภา โนจา, 2553, หน้า 7-9) ได้มีการนิยามความหมายของ Self-Concept ว่าเป็น มโนภาพแห่งตน หมายถึง ผลรวมทั้งหมดของลักษณะประจำตัว ความสามารถ ค่านิยมที่บุคคลเชื่อว่าเป็นสิ่งที่อธิบายตัวตนเขาได้ว่าเป็นอย่างไร เปรียบเสมือนการมองกระจกที่สะท้อนและทำให้บุคคลสามารถมองเห็นตนเอง รู้จักตนเอง โดยที่มโนภาพแห่งตนนั้นจะมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการที่เรานับถือตนเอง ตลอดจนการใช้ชีวิตประจำวันก็มีผลต่อมโนภาพแห่งตน และในทางกลับกันการที่บุคคลมีมโนภาพแห่งตนอย่างไร ก็ย่อมส่งผลต่อการทำงาน การใช้ชีวิต ประจำวันของบุคคลด้วยเช่นกัน สามารถจัดแบ่งมโนภาพแห่งตนออกได้เป็น 4 ส่วน ดังภาพ

ภาพที่ 1: ส่วนประกอบของมโนภาพแห่งตน (Self -Concept)

ที่มา: พรประภา โนจา. (2553). การกลายสภาวะของตัวตนในบริบทการเปลี่ยนผ่านขององค์กร. การค้นคว้าแบบอิสระ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ส่วนประกอบที่ 1 Ideal Self เป็นภาพที่บุคคลอยากเห็น และอยากเป็นในอนาคต ภาพในส่วนนี้สำหรับบางคนจะมีความชัดเจน เพราะเข้าใจในสิ่งที่ตนเองต้องการในชีวิต แต่สำหรับบางคนอาจมีภาพที่ไม่ชัดเจน ภาพไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงหรือไม่สามารถเป็นไปได้ บุคคลเหล่านั้นจะมีแนวโน้มที่จะก่อปัญหาให้แก่ตนเองและผู้อื่น

ส่วนประกอบที่ 2 Looking Glass Self เป็นภาพที่คนอื่น และสังคมต้องการจะให้เป็น ซึ่งตัวตนในความต้องการของสังคมนี เป็นส่วนที่ได้จากการปรุงแต่งตามค่านิยม ความเชื่อ ข้อกำหนด หรือความต้องการของสังคม

ส่วนประกอบที่ 3 Self Image เป็นภาพตนเองตามการรับรู้ หมายถึง ความรู้สึกที่แท้จริงของตนเองที่รับรู้เกี่ยวกับตนเอง ซึ่งการรับรู้นี้อาจจะตรงกับความเป็นจริง หรือไม่ตรงก็ได้ ดังนั้น ถ้าการรับรู้ของตนเองเป็นด้านบวกก็จะทำให้ชีวิตมีเป้าหมาย มีความสุข แต่ถ้าเป็นด้านลบก็จะทำให้เกิดความทุกข์

ส่วนประกอบที่ 4 Real Self หรือ Actual Self เป็นภาพตนเองตามความเป็นจริง ซึ่งไม่เกี่ยวกับการได้รับการยอมรับหรือไม่ได้รับการยอมรับจากบุคคลรอบข้าง มโนภาพแห่งตนเองในส่วนนี้อาจจะต้องใช้เวลานานในการค้นพบ เพราะเป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดความตระหนักในตนเอง (Self Awareness) เพิ่มขึ้นด้วย

จากแนวคิดมโนภาพแห่งตนได้สอดคล้องกับนักคิดอย่าง คูลีย์ (Cooley, 1912) ที่ได้อธิบายถึงตัวตน (Self) ว่าเกิดจากกระบวนการที่ประกอบไปด้วยภาพลักษณ์ที่มีต่อตนเอง และจินตนาการที่ผู้อื่นในสังคมตัดสินเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของเรา หรือที่เรียกว่า ตัวตนในกระจกเงา (The looking glass self) โดยที่ มีด (Mead, 1934) อธิบายเพิ่มเติมว่าการเรียนรู้ที่จะสวมบทบาทของผู้อื่น (Role-taking) ถือเป็นกลไกสำคัญในการสร้างตัวตน เพราะตัวคนนั้นมี 2 ด้าน คือ Me และ I ที่ปะทะกันเองตลอดเวลา ซึ่ง Me เป็นตัวตนที่เกิดจากความเห็นและการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ส่วน I คือ ลักษณะเฉพาะของตัวเราที่เป็นศักยภาพทางด้านความคิด อาจกล่าวได้ว่า I เป็นพื้นที่ของการสวณอิสรภาพส่วนหนึ่งของปัจเจกบุคคล อย่างไรก็ตามทั้ง Me และ I จำเป็นต้องสัมพันธ์กับโลกภายนอกที่มีความต่อเนื่องเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับบริบท มิติ และตัวแปรต่าง ๆ ทางสังคม (อภิญญา เพื่องฟูสกุล, 2546, หน้า 25-27)

3.2 อัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity)

เนื่องจากโครงสร้างของอัตลักษณ์ที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวบุคคลและสังคมอย่างแยกกันไม่ออก อัตลักษณ์ทางสังคมจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลให้เกิดการก่อรูปอัตลักษณ์ของตัวบุคคล โดยอัตลักษณ์ทางสังคมที่เราใช้แสดงตน เช่น การที่สังคมกำหนดบทบาทหน้าที่ และระบบคุณค่าที่ติดตัวมา ความเป็นพ่อ ความเป็นแม่ ความเป็นเพื่อน การใช้ภาษา หรือบางทีอาจเห็นได้จากบุคลิก เสื้อผ้าที่สวมใส่ สัญลักษณ์ และการสร้างภาพแทนความจริง ทั้งหมดนี้ เป็นสิ่งสำคัญในการแสดงให้เห็นว่าเรามีอัตลักษณ์ร่วมกับบุคคลอื่น และมีการแยกแยะตัวเราจากบุคคลอื่นด้วยการสร้างความต่างอย่างไร อีกทั้ง การมีอัตลักษณ์ทางสังคมที่เราใช้แสดงตนนั้นควรเกิดมาจากการยอมรับในอัตลักษณ์ต่าง ๆ นั้นอย่างตั้งใจ ด้วยเหตุนี้ อัตลักษณ์จึงถือเป็นผลผลิตที่สำคัญของสังคมที่เราอาศัยอยู่ และมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันระหว่างตัวเรากับคนอื่น หรือกล่าวได้ว่าอัตลักษณ์เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างบุคคลกับโลกที่เขาอาศัยอยู่ โดยผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในสถานที่ใดที่หนึ่ง และช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งสามารถมีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา

ทาจเฟล (Tajfel, 1972 อ้างใน วิไลวรรณ จงวิไลเกษม, 2551, หน้า 37) อธิบายอัตลักษณ์ทางสังคมว่า เป็นองค์ประกอบที่ทำให้ตัวเราเกิดทัศนคติที่มีต่อตนเอง (Self-Concept) เพราะการที่บุคคลจะเข้าใจตนเอง ประเมินค่าตนเอง รวมทั้งคุณค่าและความสามารถที่เราใช้แสดงตัวตน และสื่อสารกับบุคคลอื่น ๆ นั้นถือเป็นพัฒนาการของอัตลักษณ์ทางสังคมที่บุคคลได้มาจากการเรียนรู้จากการเป็นสมาชิกกลุ่มสังคมนั้น ๆ รวมด้วย

นอกจากนั้น เมตตา วิวัฒนานุกูล (2548) ได้ให้ความหมายของอัตลักษณ์ทางสังคมว่า เป็นบทบาทของตัวเราที่เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ที่มีการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ของบุคคลที่เกิดจากการตระหนักรู้ และส่งผลทำให้เกิดการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง ซึ่งผู้คนสามารถพัฒนาภาพพจน์ของตนเองจากสมาชิกภาพได้ 2 ทาง คือ 1) การส่งเสริมอัตลักษณ์กลุ่มพวกเรา หรือ 2) ส่งเสริม

อัตลักษณ์เฉพาะตัวของพวกเขา โดยที่อัตลักษณ์ทางสังคมของเรา คือ องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้เกิดเป็นทัศนคติที่มีต่อตนเอง และยังเกี่ยวข้องกับการได้มาจากการเป็นสมาชิกของกลุ่มสังคมด้วย (รวินทรา วิภาวสุ, 2554, หน้า 11)

4. กระบวนการสร้างอัตลักษณ์

เนื่องจากอัตลักษณ์เป็นเรื่องของการที่ "ฉันมองตัวฉันเองอย่างไรและคนอื่นมองฉันอย่างไร" ซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นตัวตน และสิ่งที่อยู่ภายในกับความสัมพันธ์ทางสังคมภายนอก ดังนั้น อัตลักษณ์จึงถูกสร้างขึ้นมาโดยผ่านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งในบุคคลหนึ่งก็จะมีอัตลักษณ์ที่หลากหลาย และเมื่อบุคคลยอมรับในอัตลักษณ์ใดอัตลักษณ์หนึ่งของตนเองในช่วงเวลานั้น ๆ บุคคลก็จะเกิดกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ที่แตกต่างกันออกไป โดยในขณะที่บุคคลทำการกำหนดตำแหน่งของตนเอง บุคคลก็就会被กำหนดตำแหน่งจากทางสังคมเช่นกัน ด้วยเหตุนี้กระบวนการที่เกิดขึ้นจึงแสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง และหลากหลายในการสร้างอัตลักษณ์ของบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องจากการเชื่อมโยงระบบและโครงสร้างทางสังคม โดยที่ตัวเราย่อมมีส่วนร่วมในการก่อตัวของอัตลักษณ์ของตนเองด้วยเช่นกัน ซึ่งอาจกระทำโดยผ่านรูปแบบการดำเนินชีวิตกับโครงสร้างทางสังคมที่อาศัยอยู่ (พิศิษฐ์ คุณวโรตม์, 2546)

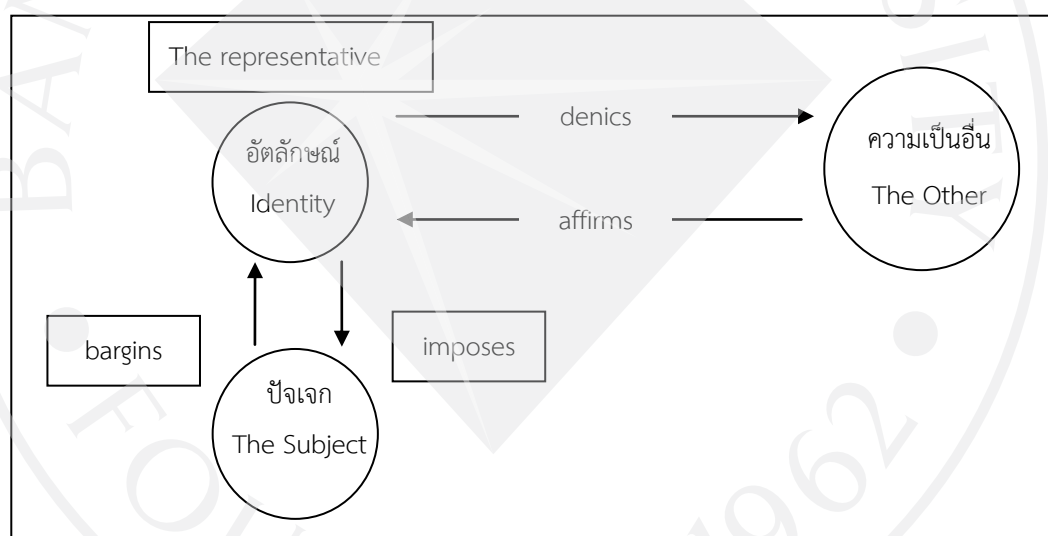
เบเกอร์ (Barker, 2000 อ้างใน พจมาน นิตยใหม่, 2551, หน้า 9-10) กล่าวว่าไว้ว่าอัตลักษณ์ไม่ใช่เรื่องที่ติดตัวมากับธรรมชาติ แต่หากเป็นสิ่งที่ถูกประกอบสร้างขึ้นมาจากการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ตลอดจนการสั่งสมผลผลิตจากวาทกรรม ซึ่งอัตลักษณ์จะมีคุณสมบัติสำคัญ 2 ประการ คือ มิมิติ (Dimensions) และมีพลวัต (Dynamic) ที่เคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพการณ์ โดยสอดคล้องกับ ฮอลล์ (Hall อ้างใน Barker, 2000, p. 178) ได้อธิบายเพิ่มว่า ลักษณะเฉพาะบุคคลของคนแต่ละคนเกิดจากการผสมผสานองค์ประกอบวาทกรรมที่ต่างกันไป ดังนั้น คนเราจึงสามารถสร้างอัตลักษณ์ที่หลากหลายได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยที่องค์ประกอบของวาทกรรมนั้นไม่มีความจำเป็นที่ต้องเชื่อมต่อกันเสมอไป เช่น ความดี หากอยู่ในบริบทของวาทกรรมชาตินิยมก็จะเชื่อมต่อการไม่หลีกเลี่ยงการเสียภาษี แต่ถ้ามาอยู่ในบริบทวาทกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนก็จะเชื่อมต่อการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นต้น

สำหรับ ชัยรัตน์ เจริญสินโอฬาร (2542 อ้างใน ณัฐพงศ์ จิตรนิรัตน์, 2545, หน้า 75) เพิ่มเติมว่า วาทกรรมเป็นชิ้นส่วนของระบบในกระบวนการผลิตสร้าง (Constitute) อัตลักษณ์ (Identity) และความหมาย (Significance) ให้กับสิ่งต่าง ๆ ในสังคมและทำหน้าที่ในการตรึงสิ่งที่สร้างให้ดำรงอยู่ ตลอดจนเป็นที่ยอมรับในวงกว้าง เช่นเดียวกับงานวิจัยที่ค้นคว้าประเด็นของวาทกรรมในการผลิตสร้างอัตลักษณ์บุคคลนั้น ที่ได้รับความสนใจจากนักวิชาการทั้งทางด้านสังคมศาสตร์ นิเทศศาสตร์ และสื่อสารมวลชนต่าง ๆ อาทิ การศึกษาของ บัณฑิต ทิพย์เดช (2553) เรื่องวาทกรรมการเมืองในงานวรรณกรรมของเสกสรรค์ ประเสริฐกุล และงานวิจัยของ ธิติรัตน์ อเนกะเวียง (2548)

ที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์วาทกรรมของสนธิ ลิ้มทองกุล ในรายการเมืองไทยรายสัปดาห์ ที่มีการประกอบสร้างความจริงในมิติทางการเมือง โดยเป็นไปในทางเดียวกับ ฌูฟงค์ จิตรนิรัตน์ (2545) ที่กล่าวว่า วาทกรรมไม่ได้มีความหมายเพียงแค่ภาษาคำพูดเท่านั้น แต่เป็นเรื่องของความรู้ความจริงที่สังคมเป็นผู้สร้างผ่านทางความคิด ความเชื่อ ค่านิยม กลุ่มคน และสถาบันต่าง ๆ รวมอยู่ด้วย ดังนั้นจึงสามารถตีความได้ว่า วาทกรรมเป็นเหมือนตำแหน่งของการต่อสู้ช่วงชิงของกลุ่มต่าง ๆ ในการครอบครองความเป็นเจ้าของ เพื่อนิยามความหมายและอุดมการณ์ในกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ให้เกิดขึ้น

ทั้งนี้ สามารถจำลองลักษณะสำคัญของกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ปัจเจกตามภาพได้ดังนี้ (อภิญา เฟื่องฟูสกุล, 2546, หน้า 75)

ภาพที่ 2: กระบวนการสร้างอัตลักษณ์และปัจเจกภาพ

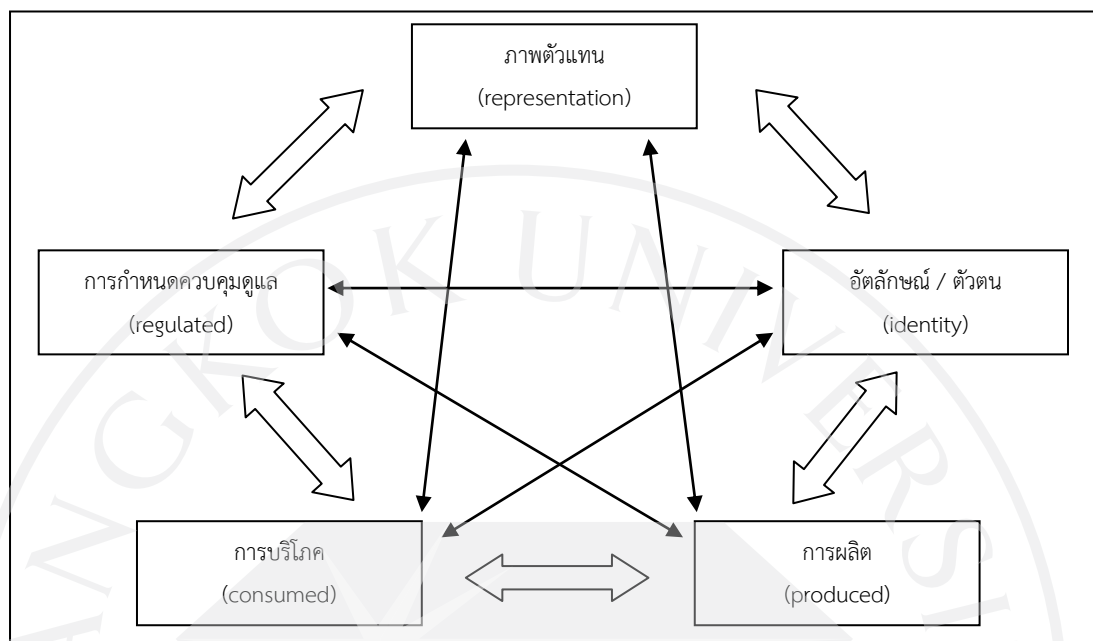
ที่มา : อภิญา เฟื่องฟูสกุล. (2546). *อัตลักษณ์ (Identity)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

จากภาพอธิบายได้ว่า ความเป็นตัวเรามีลักษณะคล้ายเหรียญที่มีสองด้านทับซ้อนกันอยู่ว่าทกรมจะหยิบยื่นภาพตัวแทนมาให้ (Representative) เช่น ความเป็นผู้นำองค์กรธุรกิจ อัตลักษณ์เหล่านี้จะหล่อหลอมตำแหน่งแห่งที่ทางสังคมที่เป็นสิ่งการันตีประสบการณ์ “ความเป็นตัวเรา” ในแง่มุมต่าง ๆ ที่ผู้นำองค์กรธุรกิจควรมี แต่ในอีกด้านหนึ่งการสวมรับบทบาทหรือต่อรองปฏิเสธบทบาทต่าง ๆ เหล่านั้นจะเป็นการสร้างตำแหน่งแห่งที่ของบุคคลหรือตัวตนขึ้นมาภายใต้วาทกรรม

ด้วยเหตุนี้ การเปลี่ยนแปลงไปมาของอัตลักษณ์ในปัจจุบันก็คือ กระบวนการที่ปัจเจกหรือบุคคลใช้ต่อรอง ตั้งคำถาม หรือปฏิเสธตำแหน่งแห่งที่ทางสังคมที่ถูกกำหนดให้ โดยการสร้างความหมายใหม่ขึ้นมาแทน และการขับเคลื่อนของกระบวนการเหล่านี้ย่อมแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการต่อต้านที่หลากหลายมากขึ้น โดยมีอิทธิพลจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และบทบาทของการสื่อสารในยุคโลกาภิวัตน์ที่เป็นส่วนสำคัญในการผลักดันกระบวนการสร้างตัวตนของบุคคลที่สำคัญ ทั้งนี้ อิทธิพลของเทคโนโลยีต่าง ๆ ถือเป็นวิวัฒนาการที่เข้ามาพร้อม ๆ กับกระแสความคิดหลังยุคสมัยใหม่ ทำให้มีนักทฤษฎีหลังยุคสมัยใหม่ ได้กล่าวว่า การที่รับเอาความทันสมัยของเทคโนโลยีการสื่อสารเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงในระดับสังคม เศรษฐกิจต่าง ๆ ที่กำลังเป็นรูปแบบของการแทรกซึมของทุนนิยม สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดการเชื่อมโยงกันแบบเนื้อเดียวกัน เป็นการสื่อสารข้ามโลก ซึ่งกระบวนการต่าง ๆ นี้จะเน้นย้ำการแตกกระจายออกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยทางวัฒนธรรมเพิ่มยิ่งขึ้น รวมถึงการเปลี่ยนแปลงในมิติของประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ เวลา และความเป็นตัวตน ตลอดจนวัฒนธรรมในแง่ของการให้มุมมองความหมาย การเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ และภาวะทางจิตใจตามมา (สลักโณม สุพงษ์กร, 2549, หน้า 14-15)

ขณะที่ฉลาดชาย รมิตานนท์ (2550) อธิบายว่า อัตลักษณ์เป็นสิ่งที่เกิดจากการสร้างของวัฒนธรรมในช่วงเวลาหนึ่ง และวัฒนธรรมก็เป็นสิ่งที่ก่อสร้างจากสังคม (Social Construct) นอกจากนี้ วัฒนธรรมไม่ใช่สิ่งที่หยุดนิ่งหรือตายตัว แต่มีรูปแบบเป็นวงจรที่เรียกว่า “วงจรแห่งวัฒนธรรม” (Circuit of Culture) ที่แสดงให้เห็นว่า อัตลักษณ์ทั้งหลายเป็นกระบวนการที่ถูกผลิต (Produced) ให้เกิดขึ้น สามารถบริโภค (Consumed) และถูกควบคุมจัดการ (Regulated) อยู่ในวัฒนธรรมเหล่านั้น โดยมีการสร้างความหมายต่าง ๆ ผ่านระบบของการสร้างภาพตัวตน ที่เกี่ยวกับตำแหน่งในที่ต่าง ๆ ตามอัตลักษณ์ที่เราเลือกใช้หรือนำมาสร้างเป็นอัตลักษณ์ของเรา ดังตัวอย่างรูปภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 3: วงจรแห่งวัฒนธรรม (Circuit of Culture)

ที่มา: ฉลาดชาย รมิตานนท์. (2550). *อัตลักษณ์ วัฒนธรรม และการเปลี่ยนแปลง*. สืบค้นจาก http://www.soc.cmu.ac.th/~wsc/data/Identity28_3_05.pdf.

อย่างไรก็ตาม การประกอบสร้างอัตลักษณ์จะต้องทำอย่างเป็นกระบวนการ (Process) ภายใต้โครงสร้างและบริบทที่หลากหลายแตกต่างกันไป โดยสามารถจำแนกองค์ประกอบหลัก ๆ ได้เป็น 3 มิติ ดังนี้ (บัณฑิต ไกรวิจิตร, 2552)

มิติที่ 1 มิติของตัวบท ซึ่งเกี่ยวข้องกับการนิยามตนเอง ความเชื่อในเรื่องต่าง ๆ ความหมายชีวิต เป้าหมายของชีวิต ประสบการณ์ และความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งต่าง ๆ

มิติที่ 2 มิติทางวาทกรรม ซึ่งเกี่ยวกับระบบรหัสที่เป็นแบบแผนทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับทุกอย่างที่มีความหมายไม่ว่าจะเป็นวจนภาษา อวจนภาษา สัญลักษณ์ การเลือกใช้ภาษา สถานที่ กาลเวลา โครงสร้างทางสังคม เป็นต้น

มิติที่ 3 มิติทางสังคม ที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่นในสังคม ตามแบบแผนบรรทัดฐานในการปฏิบัติของสังคมนั้น ๆ เช่น ทางด้านครอบครัว วัฒนธรรม การศึกษา และลำดับขั้นของความสัมพันธ์ รวมถึงความรู้สึกที่มีต่อผู้อื่น เป็นต้น

สรุปได้ว่า กระบวนการสร้างอัตลักษณ์เกิดจากการผสมผสานของระบบที่ทับซ้อนซึ่งจะเห็นได้ว่าองค์ประกอบที่ได้กล่าวไปแล้วมีบทบาทในการสร้าง การดำรงรักษา และการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ ดังนั้น การที่อัตลักษณ์ถูกสร้างโดยผ่านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของบุคคล ซึ่งแต่ละคนมีอัตลักษณ์

ที่หลากหลาย และเมื่อบุคคลนั้นยอมรับในอัตลักษณ์ใดอัตลักษณ์หนึ่งในช่วงเวลานั้น หมายถึงบุคคลนั้นได้ทำการกำหนดตำแหน่งของตน และกำหนดตำแหน่งทางสังคม โดยกระบวนการที่เกิดขึ้นนี้ส่งผลให้เกิดความแตกต่างและหลากหลายในการสร้างอัตลักษณ์ ซึ่งตัวเราก็เป็นส่วนหนึ่งในการก่อตัวของอัตลักษณ์ของตัวเราเองเช่นกัน โดยการนิยามการสร้าง และการผลิตซ้ำของอัตลักษณ์ ที่ทำได้ 2 วิธี ได้แก่ (นุชจรินทร์ ทับทิม, 2553, หน้า 13)

วิธีที่ 1 การนิยามอัตลักษณ์ทางบวก (Positive identification) เป็นการนิยามอัตลักษณ์หรือให้ความหมายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์ และสังคมวัฒนธรรมของตนเอง หรือคนภายในสังคม โดยเฉพาะปัญญาชน สื่อมวลชน หน่วยงานรัฐและเอกชน

วิธีที่ 2 การนิยามอัตลักษณ์ในทางลบ (Negative identification) เป็นการนิยามหรือเป็นการสร้างอัตลักษณ์ โดยคนอื่นหรือกลุ่มอื่น ซึ่งเป็นคนภายนอกกลุ่มหรือชุมชน ทั้งที่เป็นศัตรูและพันธมิตร อัตลักษณ์ในแง่นี้เป็นการพิจารณาจากมุมมองของคนภายนอก อัตลักษณ์ที่ได้มาจึงออกมาในแง่ลบเป็นส่วนใหญ่

เพราะฉะนั้น กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ จึงเป็นความพยายามของบุคคลหรือกลุ่มคนในสังคมที่ต้องการแสวงหาพื้นที่ทางสังคมเพื่อแสดงออกทางด้านต่าง ๆ เช่น ด้านความคิด วาทกรรม วัฒนธรรม ค่านิยม พฤติกรรมต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อเรียกร้องสิทธิในการดำรงอยู่อย่างแตกต่าง สอดคล้อง และเสมอภาคกับกลุ่มอื่น ๆ ทางสังคม ด้วยเหตุนี้ อัตลักษณ์จึงมีความสำคัญกับเรื่องของการใช้สัญลักษณ์ (Symbol) ร่วมด้วย เพราะการแสดงออกซึ่งความสัมพันธ์ต่าง ๆ จะต้องกระทำโดยผ่านระบบสัญลักษณ์ที่หลากหลายรูปแบบ เช่น การใช้ภาษา การแสดงท่าทางหรือการแต่งกาย รวมถึงการสร้างภาพแทนความจริง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญในการแสดงให้เห็นว่าเรามีอัตลักษณ์ที่เหมือน และแตกต่างจากบุคคลคนอื่นอย่างไร นอกเหนือจากนั้น อัตลักษณ์ยังเป็นผลผลิตที่สำคัญจากสังคมที่เราอาศัยอยู่ และความสัมพันธ์ระหว่างตัวเรากับคนอื่น ซึ่งจะเห็นได้ว่า อัตลักษณ์จึงเป็นไปในรูปแบบของกระบวนการที่เชื่อมโยงระหว่างบุคคลกับโลกที่เขาอาศัยอยู่อย่างแยกไม่ออก

บัณฑิต ไกรวิจิตร (2552) ได้อธิบายเรื่องของทางเลือกใช้สัญลักษณ์ (Symbol) ไว้ว่า คือการสร้างวัตถุชนิดหนึ่ง คำพูดคำหนึ่ง หรือจินตภาพที่ประทับอยู่ในจิตใจ สำหรับใช้สื่อความหมาย ดังนั้น สัญลักษณ์และการใช้ภาพแสดงจึงเป็นสิ่งที่บุคคลควรให้ความสำคัญมากในกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของตน เพราะสัญลักษณ์ คือ สิ่งที่จะต้องพยายามสื่อสารหรือส่งสัญญาณออกไปสู่คนอื่น โดยสิ่งที่เราส่งออกไปอาจจะเป็นสิ่งที่สร้างความเหมือนหรือแตกต่างในความเข้าใจของผู้รับสารก็ได้ ทั้งนี้ การที่บุคคลเลือกใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ จะต้องทำโดยการถอดรหัสและตีความที่เกิด จากทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษา เช่น น้ำเสียง ท่าทาง สถานการณ์ และสัญลักษณ์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ย่อมมีความสัมพันธ์กับการที่ตัวบุคคลมองเห็นและเข้าใจความเป็นตัวตนของตนเองเป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถรู้ว่าคุณอื่นมอง เห็นภาพลักษณ์ของเราเป็นอย่างไร จากการสะท้อนผ่านการโต้ตอบสื่อสาร

ภายใต้ข้อจำกัดทางวัฒนธรรม บริบท และสภาพสังคมในขณะนั้น แต่อย่างไรก็ตาม การที่เราจะสามารถสื่อสารความหมายร่วมกันกับคนอื่นในสังคมได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการทางจิตวิทยา สังคมที่สำคัญ 2 ส่วนประกอบไปด้วย คือ

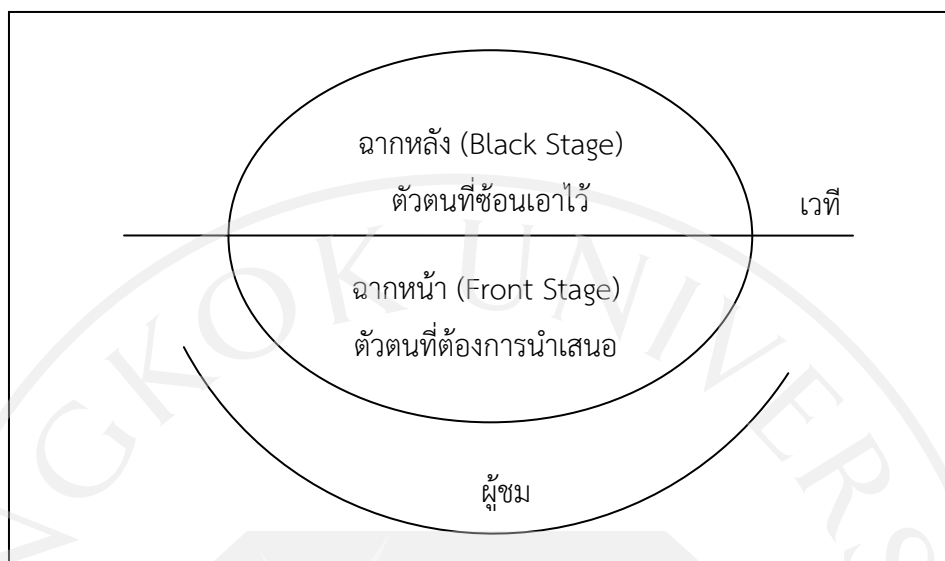
ส่วนที่ 1 กระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) ในการใช้ประโยชน์จาก สัญลักษณ์ต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพ บุคคลต่าง ๆ จึงต้องเรียนรู้รูปแบบ, ลักษณะรายละเอียด, ความหมายเฉพาะตัว รวมทั้งวิธีการ ใช้ประโยชน์จากสัญลักษณ์เหล่านั้นได้อย่างเหมาะสมสอดคล้อง กับสถานการณ์ที่ดำเนินอยู่ด้วย ทั้งนี้ กระบวนการเรียนรู้สัญลักษณ์เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินชีวิตทางสังคมของแต่ละบุคคล โดยที่บางส่วนของกระบวนการเรียนรู้ อาจเกิดจากการเข้าร่วม กิจกรรมภายในสถาบัน หรือองค์กรทางสังคมต่าง ๆ

ส่วนที่ 2 กระบวนการตีความหมาย (Interpretive Process) เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญต่อประสิทธิภาพในการใช้ประโยชน์จากสัญลักษณ์ทางสังคม ซึ่งกระบวนการตีความเป็นทักษะความสามารถเชิงจิตวิทยาของแต่ละบุคคลที่ต้องอาศัยประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งนี้ กระบวนการตีความจึงมีลักษณะคล้ายกับการสนทนากับตนเอง หรือการปฏิสังสรรค์ภายในตนเอง ด้วยเป้าหมายที่จะทำความเข้าใจความหมายที่เป็นเรื่องเฉพาะเจาะจงของสิ่งต่าง ๆ ที่บุคคลนั้นกำลังเผชิญในชีวิตทางสังคม โดยกระบวนการนี้ต้องอาศัยความรู้ ประสบการณ์ทางสังคมของผู้ตีความประกอบไปด้วย จากแนวความคิดดังกล่าวได้ถูกศึกษาต่อยอดจนกลายมาเป็นทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ โดย บลูเมอร์ (Blumer) ที่เสนอเพิ่มเติมในการขยายแนวคิดของ มีด (Mead) โดยมีแนวคิดหลัก ๆ สรุปได้ดังนี้ (สุภาภรณ์ จันทวนิช, 2553, หน้า 112-113)

1. มนุษย์กระทำต่อสิ่งต่าง ๆ ตามความหมายที่ให้กับสิ่งเหล่านั้น
2. ความหมายเกิดขึ้นจากกระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
3. ความหมายถูกจัดและปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ทางสังคม
4. การกระทำทางสังคมเป็นผลมาจากการปรับเปลี่ยนความหมาย

ดังนั้น ตามทัศนะของ บลูเมอร์ (Blumer) การปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ที่เป็นการกระทำโต้ตอบกันโดยอาศัยกระบวนการทางความคิด ความหมาย และสัญลักษณ์ ตลอดจนพัฒนาขยายแนวคิดเพื่อทำความเข้าใจสังคมจากภายใน เช่น การใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วมเพื่อให้มีความเข้าใจว่าทำไมจึงคิดแบบนั้น แทนที่จะเก็บข้อมูลจากภายนอกเพียงอย่างเดียว โดยมีนักทฤษฎีที่เห็นด้วย คือ กอฟฟแมน (Goffman, 1959) ได้พยายามอธิบายการกระทำของมนุษย์ คือ การวิเคราะห์เชิงละคร (Dramaturgy) โดยการนำเสนอตัวตนของเราให้ผู้อื่นได้เห็นหรือได้รู้จัก และการนำเสนอ นั้นสามารถทำได้โดยทั้งภาษา คำพูดที่ใช้ กิริยาท่าทาง การแต่งกาย เป็นต้น ซึ่งการนำเสนอ ตัวตนนี้ คนเราใช้วิธีการแบบเดียวกันกับการเล่นละครให้ผู้อื่นดู สามารถเข้าใจได้จากแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4: การวิเคราะห์เชิงละคร

ที่มา: สุรางค์ จันทวนิช. (2553). *ทฤษฎีสังคมวิทยา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จากภาพที่ 4 อธิบายได้ว่า มนุษย์แต่ละคนกำลังแสดงอยู่บนเวที ที่ด้านหน้าเวทีมีผู้ชม ได้แก่ คนอื่นที่เรากำลังมีปฏิสัมพันธ์ด้วย ซึ่งบนเวทีนั้นจะประกอบไปด้วย “หน้าฉาก” และ “หลังฉาก” และในการแสดงนี้ มนุษย์จะต้องมีตัวละครที่ต้องแสดง มีบทบาท และตัวตน หน้าฉาก คือ การนำเสนอตัวตนของมนุษย์ที่อยากจะให้ผู้อื่นเห็นโดยมักจะเลือกใช้คำที่สุภาพ เหมาะสม แต่งกายตามบทบาทที่เป็น หลังฉาก คือ ความรู้สึกนึกคิดของตนเองที่ไม่ต้องการเปิดเผยหรือนำเสนอให้ผู้อื่นได้รับ เรียกว่า “ตัวตนที่ซ่อนไว้” ดังนั้น ตัวตนในการวิเคราะห์เชิงละครของกอฟฟแมน (Goffman) เป็นกระบวนการเคลื่อนไหวที่เปลี่ยนแปลงไปมาไม่ตายตัว มุ่งให้ผู้อื่นเกิดความประทับใจด้วยการแสดงที่เหมาะสมกับบริบทของสถานการณ์ ซึ่งจะก่อให้เกิดเป็นตัวตนที่มีภาพลักษณ์ (Self - Image) ตามมา (สุรางค์ จันทวนิช, 2553, หน้า 130-132)

เมื่อกระบวนการแสดงเชิงละครของ กอฟฟแมน (Goffman) ส่งผลก่อให้เกิดภาพลักษณ์ (Self - Image) ในส่วนนี้ตรงกับที่ มีด (Mead) ได้กล่าวไว้ในเรื่องของการการกระทำระหว่างกันเชิงสัญลักษณ์ของเขากับแนวคิดในหนังสือ *Mind, Self and Society* (Mead, 1934) ที่เขาอธิบายว่าการเกิดภาพลักษณ์ขึ้นอยู่กับกระบวนการทางจิต โดยเมื่อบุคคลได้ประเมินตนเองจนได้ภาพของตนเองจากสายตาคนอื่นที่สัมพันธ์สอดคล้องกับตนเองมาระยะหนึ่ง ภาพที่มีต่อตนเองจะค่อย ๆ

กลายเป็นความคิดเกี่ยวกับตนเอง (Self - Conception) ที่มั่นคงถาวรจนกลายเป็นตัวตนของบุคคลนั้น

ดังนั้น แนวคิดของนักทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้นทำให้เข้าใจได้ว่า บุคคลมีการต่อรองในการนิยามความหมายให้แก่อัตลักษณ์ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการปฏิสัมพันธ์ แต่กฎเกณฑ์ทางสังคมจำกัดอิสรภาพของบุคคลในการเลือกนิยามบทบาท บุคคลจึงเป็นไปตามสถานการณ์ที่เขาเลือกไว้แล้ว แต่อย่างไรก็ตามบุคคลย่อมมีความสามารถเรียนรู้ที่จะเลือกให้นิยาม และปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ตนเองให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยใช้การนิยามผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม

ฮาร์เร (Harre, 1990 อ้างใน อภิญา เฟื่องฟูสกุล, 2546, หน้า 104-105) ได้ให้แนวคิดแผนภาพของความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างอัตลักษณ์ส่วนบุคคล (Personal Identity) ที่กลายมาเป็นอัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity) และกระบวนการที่สังคมหล่อหลอมอัตลักษณ์ส่วนบุคคลให้กลายเป็นลักษณะเฉพาะตนเองของบุคคล (Individual) เพื่อสร้างความแตกต่างให้เกิดเป็นอัตลักษณ์ในแบบใหม่ขึ้น โดยผู้วิจัยจะยกตัวอย่างภาพประกอบเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

ภาพที่ 5: ความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์บุคคลที่กลายมาเป็นอัตลักษณ์ทางสังคมและกระบวนการที่สังคมหล่อหลอมอัตลักษณ์ปัจเจก

สาธารณะ (Public)		ส่วนรวม (Collective)
กระบวนการที่อัตลักษณ์ ถูกทำให้เป็นสาธารณะ (Publication)	กระบวนการที่อัตลักษณ์ ถูกหล่อหลอมจากสังคมและวัฒนธรรม (Conventionalization)	
เฉพาะบุคคล (Individual)		
กระบวนการที่อัตลักษณ์ เกิดการเปลี่ยนแปลง (Transformation)	กระบวนการที่อัตลักษณ์ ถูกปลุกฝังขัดเกลา (Appropriation)	
ส่วนตัว (Private)		

ที่มา: อภิญา เฟื่องฟูสกุล. (2546). *อัตลักษณ์ (Identity)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

จากภาพที่ 5 ได้แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์บุคคลที่กลายมาเป็นอัตลักษณ์ทางสังคม และกระบวนการที่สังคมหล่อหลอมอัตลักษณ์ปัจเจก โดยใช้เส้นแบ่งความสัมพันธ์ 2 เกณฑ์เป็นหลัก คือ 1) สาธารณะและส่วนตัว (Public and Private) และ 2) เฉพาะบุคคลและส่วนรวม (Individual and Collective) สามารถแสดงให้เห็นถึงกระบวนการหล่อหลอม ออกได้เป็น 4 กระบวนการ ดังนี้

1) กระบวนการที่อัตลักษณ์ถูกปลุกฝังขัดเกลา (Appropriation) เป็นกระบวนการที่บุคคลในชุมชนได้ซึมซับวัฒนธรรมหนึ่ง ๆ จากบริบทรอบ ๆ ตัวมาไว้ในตนเอง โดยผ่านการขัดเกลาจากครอบครัว ญาติ เพื่อน หรือคนใกล้ตัว เช่น การที่ตัวบุคคลได้รับปลุกฝังการรับผิดชอบต่อสังคมจากครอบครัว หรือจากประสบการณ์ทางสังคมที่พบเจอ ก็ย่อมส่งผลให้ซึมซับเอาสิ่งที่ถูกปลุกฝังเข้ามาในจิตใจของตนเอง

2) กระบวนการที่อัตลักษณ์เกิดการเปลี่ยนแปลง (Transformation) เป็นกระบวนการที่ค่านิยม บทบาทต่าง ๆ ถูกรวมเข้ามาในโลกส่วนตัวของเรา และเป็นที่อัตลักษณ์ส่วนบุคคลก่อตัวขึ้น เช่น การที่สังคมคาดหวังว่าบุคคลที่มีชื่อเสียงต้องทำสิ่งที่ดีเป็นแบบอย่างให้กับคนอื่น ๆ ดังนั้น บุคคลที่มีชื่อเสียงต้องรับค่านิยม หรือความคาดหวังนั้น ๆ เอามาปรับให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของตนเอง รวมถึงนำมาใช้สร้างกลยุทธ์ในสื่อสารและนิยามตนเองด้วย

3) กระบวนการที่อัตลักษณ์ถูกทำให้เป็นสาธารณะ (Publication) คือ กระบวนการที่อัตลักษณ์ส่วนบุคคลถูกถ่ายทอดหรือแสดงออกในบริบทสาธารณะ ดังเช่น การที่บุคคลที่มีชื่อเสียงสร้างกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ หรือการสร้างวาทกรรมใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นในสังคม เป็นต้น

4) กระบวนการที่อัตลักษณ์ถูกหล่อหลอมจากสังคม และวัฒนธรรม (Conventionalization) คือ กระบวนการที่ประสบการณ์ดังกล่าวได้กลายมาเป็นวัฒนธรรม จารีต หรือประสบการณ์สาธารณะผ่านกลไกต่าง ๆ เช่น การที่ตัวบุคคลได้พบเจอ ได้จดจำ และประพฤติปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องจนสิ่งเหล่านั้นซึมซับเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ของตนเอง แล้วนำเสนอประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ของตนเองให้คนในสังคมได้รับรู้ผ่านกลไกบางอย่าง อาทิ การจัดพิมพ์ประสบการณ์ ชีวิตประวัติขายเป็นหนังสือ เป็นต้น

ทั้งนี้ จากภาพที่ 5 สามารถอธิบายกระบวนการทั้ง 4 ได้อย่างมีความสัมพันธ์กันทั้งในส่วนที่บุคคลถูกกำหนดจากสังคม และด้านที่บุคคลเลือกที่จะนิยามความหมายภายใต้กรอบที่ถูกกำหนดไว้ ซึ่งความสัมพันธ์นี้เป็นส่วนสำคัญของการสร้างอัตลักษณ์ในรูปแบบใหม่ที่เป็นเหมือนบทบาทหรืออัตลักษณ์ทางสังคมใหม่ชั่วคราว โดยที่บุคคลสามารถทำในสิ่งที่แตกต่างที่ตนเองต้องการเพื่อเพิ่มศักยภาพและความสามารถของตนเอง โดยความสัมพันธ์ของกระบวนการนี้เป็นเหมือนการผลิตซ้ำ และต่อยอดประสบการณ์ให้แก่อัตลักษณ์ในรูปแบบใหม่ การสร้างอัตลักษณ์จึงเป็นเสมือนกระบวนการ “กลายเป็น” ที่ไม่มีลักษณะสมบูรณ์และสิ้นสุด อัตลักษณ์นั้นจึงเป็นทั้งกระบวนการ, กระบวนการผลิต

และผลผลิตในเวลาเดียวกัน ตลอดจนสามารถสร้างใหม่หรือเน้นย้ำจากเดิม มีลักษณะที่เป็นพลวัต ดังนั้น อัตลักษณ์จึงเป็นกระบวนการที่ถูกผลิต (Produced) ให้เกิดขึ้นสามารถบริโภค (Consumed) และถูกควบคุมจัดการ (Regulated) อยู่ในวัฒนธรรมและสถานะทางสังคมนั้น ๆ โดยมีการสร้างความหมายต่าง ๆ ผ่านระบบของการสร้างภาพตัวแทนที่เกี่ยวกับตำแหน่งในที่ต่าง ๆ ตามอัตลักษณ์ที่เราเลือกใช้ หรือนำมาสร้างเป็นอัตลักษณ์ของเรา ทั้งนี้ การประกอบสร้างอัตลักษณ์จะต้องทำอย่างมีกลยุทธ์และเป็นกระบวนการภายใต้องค์ประกอบ และบริบททางสังคมที่แตกต่างกันไป (บัณฑิต ไกรวิจิตร, 2552)

จากการอธิบายความทับซ้อนกันของอัตลักษณ์ทางสังคม และอัตลักษณ์ของบุคคลในกระบวนการปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ยิ่งส่งผลให้เราสามารถมองเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์ทางสังคมกับอัตลักษณ์ของบุคคลในฐานะที่เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน รวมไปถึงการทำความเข้าใจกลไกของการสร้างอัตลักษณ์ในลักษณะที่เป็นกลยุทธ์ ตลอดจนวิธีการต่าง ๆ ที่บุคคลใช้เพื่อสร้าง และนำเสนออัตลักษณ์ของตนเองภายใต้บริบทต่าง ๆ อีกด้วย ดังนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์บุคคล และอัตลักษณ์ทางสังคมจึงเป็นสิ่งที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ เพราะการที่เราจะนิยามตัวตนให้กับอัตลักษณ์นั้นย่อมต้องมีการอ้างอิงกับสังคม ถึงแม้จะเป็นอัตลักษณ์ในระดับบุคคลก็ตาม ก็ยังต้องนิยามจากตำแหน่งหน้าที่ หรือบทบาทที่ได้รับจากสังคมที่ตนเองอาศัยอยู่ด้วย เพราะฉะนั้น อัตลักษณ์จึงมีความต่อเนื่องทั้งภายในและภายนอกเชื่อมโยงทับซ้อนกัน ไม่ใช่เพียงแค่คนอื่นมองเราแล้วทำให้เราเกิดเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ แต่รวมถึงการที่เราควบคุมสื่อสาร และประคับประคองให้อัตลักษณ์เกิดความต่อเนื่องไปกับสังคมด้วย

การที่ผู้วิจัยได้ทบทวนเกี่ยวกับแนวคิดอัตลักษณ์ในงานต่าง ๆ ทำให้พบว่า การศึกษาอัตลักษณ์ในปัจจุบัน เริ่มมีการให้ความหมายที่แตกต่างออกไปจากเดิมไม่ใช่เพียงคุณสมบัติเฉพาะตัวอีกต่อไป แต่เป็นการนิยามความหมายที่สามารถเปลี่ยนแปลงไปตามบริบททางสังคม และสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน โดยมีอิทธิพลจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสารเป็นตัวแปรสำคัญ ด้วยเหตุนี้ เรื่องของอัตลักษณ์จึงถูกนำมาใช้ศึกษามากขึ้นในฐานะที่มีบทบาทและอิทธิพลกับเราในบริบทต่าง ๆ ทั้งที่อาจรู้ตัวและไม่รู้ตัว เช่น อัตลักษณ์กับแฟชั่น อัตลักษณ์บุคคลต่าง อัตลักษณ์กับภาพลักษณ์ และตราสินค้า อัตลักษณ์กับการสื่อสารประชาสัมพันธ์ อัตลักษณ์องค์กร และอัตลักษณ์ในระดับประเทศ เป็นต้น

5. ผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์ต่ออัตลักษณ์

จากการเปลี่ยนแปลงความหมายของอัตลักษณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกันอย่างมากกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และวัฒนธรรมโลก ดังนั้น ในบริบทของ

โลกาภิวัตน์ (Globalization) เวลาที่เร็วขึ้น และพื้นที่ที่แคบลง ล้วนเป็นผลมาจากการปฏิวัติเทคโนโลยีการสื่อสาร จึงทำให้การเคลื่อนไหวทางวัฒนธรรมเป็นไปอย่างหลากหลาย ซับซ้อน และรวดเร็ว ทำให้สิ่งที่เคยเป็นมาตรฐานของระบบคุณค่า และการนิยามอัตลักษณ์แบบเดิมมีการเปลี่ยนแปลงไป การสร้างอัตลักษณ์ในปัจจุบันจึงขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนแปลงประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเวลา พื้นที่ และแบบแผนการให้คุณค่าในการใช้ชีวิตประจำวัน ซึ่งส่งผลอย่างยิ่งต่อจิตสำนึกและความรู้สึกของเรามีต่อตนเอง ตลอดจนทำให้เกิดการทบทวนตำแหน่งเพื่อที่จะสร้างความหมายใหม่แก่อัตลักษณ์ ดังนั้น การปรับเปลี่ยนนี้สามารถแสดงออกได้หลายระดับทั้งในระดับจุลภาค เช่น การใช้ชีวิตประจำวันของตัวบุคคล จนถึงระดับที่กลายเป็นกระบวนการเคลื่อนไหวทางสังคม เช่น กระบวนการทางศาสนา กระบวนการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และกระบวนการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เป็นต้น

ทั้งนี้ ฮอลล์ (Hall, 1995 อ้างใน อภิญญา เฟื่องฟูสกุล, 2546, หน้า 83) ชี้ให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของคนในยุคโลกาภิวัตน์ที่สั่นคลอนอย่างรุนแรง และรวดเร็วใน 2 ระดับ คือ 1) ระดับของพื้นที่ และ 2) ระดับตัวเอง สำหรับในระดับของพื้นที่นั้น โลกาภิวัตน์ทำให้การติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน โดยที่วัฒนธรรมถูกหลอมรวมให้เป็นวัฒนธรรมโลกก่อให้เกิดอัตลักษณ์ใหม่ ๆ ตามมา ส่วนในระดับของตัวบุคคลยุคโลกาภิวัตน์ทำให้ไม่สามารถรู้ได้เลยว่าใครเป็นอย่างไร เนื่องจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้คนต้องดิ้นรนต่อสู้ ไขว่คว้า แสวงหาสิ่งต่าง ๆ เพื่อใช้สร้างหรือรักษาอัตลักษณ์ของตนเอาไว้ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า อัตลักษณ์ในกระแสโลกาภิวัตน์นี้จะเป็นสิ่งที่วนเวียนเกี่ยวข้องกับกระบวนการสร้าง การผลิต การบริโภค การตอกย้ำหรือผลิตซ้ำ ซึ่งสิ่งนี้แสดงให้เห็นชัดเจนว่าอัตลักษณ์ไม่ใช่สิ่งที่หยุดนิ่ง แต่เป็นเหมือนเวทีของการต่อสู้เพื่อช่วงชิงความเป็นเจ้าของในการสร้างนิยามความหมายใกล้กับสิ่งต่าง ๆ อย่างไม่รู้จบ โดยที่ความเป็นทุนนิยมและระบบการสื่อสารได้ส่งผลโดยตรงต่อประสบการณ์ของบุคคล ทั้งนี้ การจะทำความเข้าใจในความซับซ้อนของการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์จึงจำเป็นต้องเห็นภาพพลวัตทางวัฒนธรรมของระบบโลกาภิวัตน์ เพื่อให้เข้าใจอัตลักษณ์ในมิติต่าง ๆ ยิ่งขึ้น ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 6: มิติของการวิเคราะห์ปรากฏการณ์เชิงโครงสร้างและวัฒนธรรม

ที่มา : อภิญา เฟื่องฟูสกุล. (2546). *อัตลักษณ์ (Identity)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

จากภาพที่ 6 การวิเคราะห์มิติของปรากฏการณ์เชิงโครงสร้างและวัฒนธรรมทำให้เห็นว่า โลกาวัตน์ทำให้ตัวบุคคลมีการตระหนักรู้ที่ดีขึ้นเกี่ยวกับตำแหน่งแห่งที่ของตัวเองในโลกปัจจุบัน โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ โรเบิร์ตสัน (Robertson, 1992, p. 27) ได้อธิบายความซับซ้อนของการเปลี่ยนแปลงของอัตลักษณ์ ว่าประสบการณ์ของตัวบุคคลจะมีพื้นที่ 4 ระนาบทับซ้อนกันอยู่ ได้แก่ พื้นที่ประสบการณ์ของตัวฉันในระนาบบุคคล ตัวฉันในฐานะที่เป็นสมาชิกของรัฐ-ชาติ ตัวฉันที่เป็นสมาชิกของประชาคมโลก และตัวฉันในฐานะที่เป็นสมาชิกของมนุษยชาติในส่วนรวม ทั้งนี้ โลกาวัตน์ทำให้การตระหนักรู้เชิงสัมพันธ์กับจิตสำนึกของบุคคลเข้มข้นยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นผลจากกระบวนการที่ตัวบุคคลต้องทบทวนนิยามที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์ของตนหรืออัตลักษณ์ของกลุ่มในระนาบต่าง ๆ อยู่เสมอ

ขณะที่เจอร์เกน (Gergen, 1991, p. 57) ได้กล่าวถึง เรื่องการอึดตัวจากเทคโนโลยี ในผลงานชื่อ *The Saturated Self* ที่มีส่วนสำคัญในการศึกษาอัตลักษณ์ในงานวิจัยชิ้นนี้ด้วย โดยมุมมองของเจอร์เกน ได้เน้นความสำคัญกับบทบาทของความเจริญก้าวหน้าในเทคโนโลยีทางการสื่อสารที่เป็นผลกระทบจากกระแสโลกาวัตน์ ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากการพัฒนานวัตกรรมการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ และจานดาวเทียม เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ทำให้จำนวนความสัมพันธ์ของคนทั่วโลกกับการติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว กว้างขวาง และเป็นพลวัตมากขึ้น ตลอดจนทำให้เราเกิดการตระหนักรู้เชิงสัมพันธ์ที่เข้มข้น จนทำให้เกิดเป็นความท้าทายต่อตนเองในการที่จะไปถึงสถานภาพความอึดตัวทางสังคม

สำหรับตัวบุคคล (Individual) ถูกกระแสโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดช่องทางหลากหลายในการติดต่อสื่อสารกับผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งกับตัวเองและบุคคลภายนอก รวมถึงสามารถใช้พัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม แต่อย่างไรก็ตาม การพัฒนาของเทคโนโลยีการสื่อสารย่อมส่งผลกระทบต่อความพยายามที่จะรักษาอัตลักษณ์เดิมเอาไว้ และเมื่อคนอื่น ๆ พยายามพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ใหม่ ๆ ทำให้พวกเขารู้สึกต้องต้องเผชิญกับความลำบากและความท้าทายในการนำเสนออัตลักษณ์ที่มีความหลากหลายของตนเอง เหมือนกับที่ เจอร์เกน (Gergen, 1991, p. 69) กล่าวว่าไว้ว่า ประสบการณ์ที่เกี่ยวกับความหลากหลายและความแตกต่างของบุคคล อาจจะถูกมองว่าเป็นผลมาจากสภาวะอึดอัดทางสังคม พวกเขาจึงต้องพยายามส่งสัญญาณเพื่อแสดงการมีอยู่ของตน จากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และการกระทำที่หลากหลายแตกต่างกันไป

ด้วยเหตุนี้ มุมมองของเจอร์เกน จะสามารถนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาอัตลักษณ์บุคคลในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี ฐานที่เป็นเหมือนแนวคิดทางเลือกในการใช้ศึกษาอัตลักษณ์ได้ทั้งในทางสังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยี ซึ่งสามารถสรุปความสำคัญเกี่ยวกับมุมมองของเจอร์เกนโดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับขั้นตอนในการสร้างตัวตน 3 ขั้นตอนหลัก ๆ ดังนี้ เจอร์เกน (Gergen, 1991, pp. 147- 156)

ขั้นตอนที่ 1 การแสดงตนตนที่หลากหลายในเชิงกลยุทธ์ (Strategic Manipulator) ขั้นตอนนี้ เจอร์เกน กล่าวว่าไว้ว่า อัตลักษณ์ที่แท้จริงนั้นไม่มีอยู่จริง เพราะบุคคลไม่ได้ขึ้นอยู่กับอัตลักษณ์ในแบบเดียวเสมอไป และไม่ได้ขึ้นอยู่กับรูปแบบการกระทำตามกฎข้อบังคับใด ๆ แต่บุคคลกลับต้องเผชิญกับความต้องการรูปแบบใหม่ ๆ ที่มีความแตกต่างกันออกไป เนื่องจากกระแสโลกาภิวัตน์ที่เป็นผลจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้เพิ่มความอึดอัดให้เกิดขึ้นทางสังคม ทำให้คนต้องเผชิญหน้ากับความสัมพันธ์หลากหลายรูปแบบที่ซับซ้อน ตลอดจนส่งผลต่อความไม่มั่นคงของอัตลักษณ์ตามมา ด้วยเหตุนี้ การที่บุคคลต้องเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ไปสู่รูปแบบใหม่ ๆ นั้นเป็นเพราะตัวบุคคลจะรู้สึกไม่ดีเมื่อต้องใช้อัตลักษณ์ในแบบเดิมซ้ำ ๆ กันในหลาย ๆ สถานการณ์ แต่ในทางตรงกันข้ามการพยายามที่จะบริหารจัดการกับความเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของตนเองกลับทำให้ตัวบุคคลรู้สึกปลอดภัยเมื่อต้องเจอกับสภาวะที่มีความอึดอัดทางสังคม

ขั้นตอนที่ 2 การประกอบสร้างตัวตนจากการเลียนแบบผสมผสาน (Pastiche of personality) โดย เจอร์เกน (Gergen, 1991, p. 150) ได้กล่าวอ้างถึงทฤษฎีบุคลิกภาพของ فروมม์ (Fromm, 1968) เกี่ยวกับเรื่อง “Social Chameleon” หรือ “กิ้งก่าสังคม” ว่าบุคคลจะเปลี่ยนแปลงตัวเองไปตามสภาพแวดล้อมรอบตัว เมื่อเขาทำตัวกลมกลืนกับผู้คนที่อยู่รอบ ๆ ตัวเขาจะไม่รู้สึกโดดเดี่ยวอีกต่อไป ทั้งนี้ การทำตัวกลมกลืนโดยอัตโนมัติจะแยกความรู้สึกที่แท้จริงของเขา กับพฤติกรรมที่เขาแสดงออกออกจากกัน ซึ่งเจอร์เกน นำทฤษฎีนี้มาอธิบายสนับสนุนการประกอบสร้างตัวตน เพื่อใช้แทนความมั่นคงของบุคคลที่มีลักษณะถูกจำกัดมากกว่าที่จะมีโอกาสประสบความสำเร็จใน

การสื่อสารอัตลักษณ์ของตนภายในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์ในปัจจุบันเป็นเรื่องของความหลากหลายทางสังคมร่วมอยู่ด้วย

ขั้นตอนที่ 3 การปรากฏขึ้นของตัวตนเกิดจากการเชื่อมโยงผ่านการปฏิสัมพันธ์ (Emergence of Relational Self) ในขั้นตอนนี้ เจอร์เกน (Gergen, 1991, p. 156) ได้อธิบายถึงสังคมปัจจุบันที่บุคคลเป็นศูนย์กลางความรู้ เป็นผู้ครอบครองความมีเหตุผล เป็นผู้สร้างความหมาย เป็นผู้ตัดสินใจ ตลอดจนเป็นผู้จัดการตนเอง อีกทั้ง เน้นว่าบทบาทสำคัญของการสื่อสารในกระบวนการสร้างความสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ โดยเฉพาะประโยค หรือวาทกรรมที่บุคคลใช้สร้างตัวตนที่หลากหลายย่อมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการที่บุคคลจะใช้สร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม โดยการให้ความหมายกับอัตลักษณ์นั้นจะช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดี เพราะอัตลักษณ์เป็นสิ่งที่มีความหมาย และขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ซึ่งแต่ละความสัมพันธ์ก็จะให้ความหมายกับอัตลักษณ์ในลักษณะที่แตกต่างกันไป ด้วยเหตุนี้ บุคคลจึงไม่ควรสร้างเงื่อนไขหรือจำกัดตนเองไว้กับอัตลักษณ์เพียงอัตลักษณ์เดียว แต่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของตนเองไปตามสถานการณ์ และบริบททางสังคมอยู่เสมอ

จากการทำความเข้าใจผลกระทบของยุคโลกาภิวัตน์ที่มีต่ออัตลักษณ์ตามมุมมองของเจอร์เกน ทำให้เห็นว่ายุคโลกาภิวัตน์มีส่วนสำคัญต่อความไม่มั่นคงของอัตลักษณ์ เนื่องมาจากความซับซ้อนของความสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องยากต่อการที่เราจะสื่อสาร และนิยามความหมายใหม่ ๆ ให้แก่อัตลักษณ์ของตนเองในกระบวนการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ที่มีความหลากหลายให้เกิดผลสำเร็จและภาพลักษณ์ตามที่คาดหวังได้ เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่สามารถควบคุมได้ด้วยตัวเองเพียงอย่างเดียว แต่หากต้องสัมพันธ์เชื่อมโยงกับสภาพแวดล้อมทางสังคมในช่วงเวลานั้น ๆ ด้วย

6. ภาพลักษณ์กับการสร้างอัตลักษณ์บุคคลยุคปัจจุบัน

เนื่องด้วยการใช้ชีวิตของบุคคลต้องเผชิญกับรูปแบบ และความสัมพันธ์ที่หลากหลาย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพยายามเรียนรู้ พัฒนา ปรับปรุง รูปแบบความสัมพันธ์ในบริบทต่าง ๆ เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับสภาพการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และองค์ความรู้ใหม่ ๆ ตลอดจนสามารถที่จะสร้างและสื่อสารอัตลักษณ์ที่เหมาะสม เพราะการสื่อสารถือเป็นเรื่องสำคัญสำหรับบุคคลที่จะสามารถทำให้ประสบความสำเร็จในอัตลักษณ์ของตนเองได้ ดังนั้น ภาษา การสื่อสาร และสังคม เป็นสิ่งที่มีสาระสำคัญต่อตัวบุคคลที่เป็นคนกำหนดสร้างและสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของตนเองได้ตลอดเวลาขึ้นอยู่กับสถานการณ์ต่าง ๆ

อย่างไรก็ตาม ในยุคโลกาภิวัตน์สิ่งหนึ่งที่ควรคำนึงถึงก็คือ อิทธิพลของสื่อมวลชนที่เป็นส่วนสำคัญอย่างมากต่อกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ และผลิตซ้ำภาพลักษณ์ที่เต็มไปด้วยอุดมการณ์และระบบคุณค่า ทั้งในแวดวงการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ดังนั้น จึงไม่อาจปฏิเสธได้ว่า กระแสโลกาภิวัตน์ ได้ทำให้ภาพลักษณ์มีความสำคัญจนได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของคนในยุคปัจจุบันอย่างแยกไม่ออก ตัวบุคคลจึงต้องพยายามคิดค้นกลยุทธ์ในการ

ปรับเปลี่ยนเพื่อแสดงจุดยืนของตนเองในบริบทที่สัมพันธ์กัน โดยใช้กระบวนการในรูปแบบต่างๆ เพื่อสื่อสารอัตลักษณ์ใหม่ ๆ ให้เกิดความแตกต่าง ตลอดจนส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีต่อตนเองตามมา

ในลำดับต่อไปผู้วิจัยจะกล่าวถึง ความสำคัญของภาพลักษณ์ที่มีอิทธิพลต่อบุคคลในปัจจุบัน โดยการนำเสนอทฤษฎีและความหมายพื้นฐานเพื่อทำความเข้าใจเรื่องของภาพลักษณ์กับการสร้างอัตลักษณ์ในยุคปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

6.1 ภาพลักษณ์กับการสร้างอัตลักษณ์

ภาพลักษณ์ (Image) ตามหลักทฤษฎีนั้น หมายถึง กระบวนการของความคิดที่มาจากความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เนื่องมาจากประสบการณ์ทางตรง และทางอ้อม ทำให้เกิดภาพในใจเมื่อมีการกล่าวถึงหรือนึกถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมา โดย เคนเนธ (Kenneth, 1975) และ คอตเลอร์ (Kotler, 2011) อธิบายไว้สอดคล้องกันว่าภาพลักษณ์เป็นความรู้เชิงอัตวิสัย (Subjective Knowledge) ที่บุคคลนำมาช่วยในการตีความและให้ความหมายแก่โลกรอบ ๆ ตัว ซึ่งจะประกอบเข้ากับภาพลักษณ์ที่เราเกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ที่เรารับรู้ถือเป็นความรู้สึกเชิงตีความหมาย หรือความประทับใจต่อสิ่งที่ปรากฏเห็นได้ที่เราเรียกว่า “กระบวนการเกิดมโนทัศน์” (Process of Imagery) ภาพลักษณ์จึงเป็นผลมาจากการโครงสร้างทางความคิดของบุคคลที่จะทำให้เกิดเป็นภาพความประทับใจ ภาพลักษณ์จึงประกอบไปด้วย ความรู้ ค่านิยม ความเชื่อ ความรู้สึก การกระทำ ความประทับใจ และประสบการณ์ที่บุคคลนำมาใช้ในการตีความหมายของสิ่งนั้น ๆ ซึ่งความประทับใจของบุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นเป็นสิ่งที่มีความเกี่ยวพันอย่างสูงกับภาพลักษณ์ (รุจิพัชร เรืองธาริพงศ์, 2549, หน้า 10-11)

ด้วยเหตุนี้ ภาพลักษณ์แตกต่างกับอัตลักษณ์ตรงที่ภาพลักษณ์จะเป็นสิ่งที่บุคคลเกิดความรู้สึกนึกคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แล้วเกิดภาพขึ้นในจิตใจเมื่อกล่าวถึงสิ่งนั้น แต่อัตลักษณ์เกิดจากการปฏิสังสรรค์กันระหว่างตัวเราเองกับโครงสร้างของสังคม โดยที่เรามีการตระหนักรู้ที่จะเลือกที่จะเป็นอย่างไรให้สอดคล้องกับสิ่งที่สังคมต้องการ โดยบุคคลหนึ่งสามารถมีได้หลายอัตลักษณ์ แต่จะมีการเลือกใช้เพียงอัตลักษณ์เดียวในช่วงเวลาหนึ่ง ผ่านการสื่อสารทางสัญลักษณ์ต่าง ๆ ซึ่งอัตลักษณ์มีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดภายใต้ข้อจำกัดของสภาวะแวดล้อมในสังคมนั้น ๆ

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ของคำว่าภาพลักษณ์กับอัตลักษณ์จะมีความเชื่อมโยงกันอยู่ในเรื่องของตัวตนของบุคคลที่ได้จากการเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในระบบสังคม ซึ่งเป็นความเข้าใจทั้งในระดับที่เรามีต่อตนเองและในลักษณะที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมตลอดเวลา โดย บัณฑิต ไกรวิจิตร (2552, หน้า 414-427) ได้มีแนวคิดสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันว่า อัตลักษณ์มาจากการจินตนาการตัวเราเองว่าเรากระทำโดยการสร้างให้เราเห็นภาพลักษณ์ของตัวเราเอง ซึ่งถือเป็นการเข้าใจตัวเราเองในเชิงสัญลักษณ์ แต่อย่างไรก็ตาม เราควรที่จะแบ่งแยกให้ออกระหว่างอัตลักษณ์และภาพลักษณ์

จากการศึกษาอัตลักษณ์ในแวดวงสังคมศาสตร์ทำให้เข้าใจว่า อัตลักษณ์ (Identity) เป็นเรื่องที่มีจะถูกทำความเข้าใจไปพร้อม ๆ กับเรื่องของภาพลักษณ์ (Image) ในฐานะที่เข้าใจว่า กระบวนการสร้างอัตลักษณ์เป็นส่วนที่ทำให้เกิดภาพลักษณ์ เพราะการสร้างอัตลักษณ์นั้นจะต้อง กระทำผ่านกระบวนการปฏิสัมพันธ์ เพื่อที่จะกำหนดสัญลักษณ์ที่จะใช้สื่อสารให้เกิดเป็นภาพลักษณ์ ออกไปสู่บุคคลอื่น ๆ ในสังคม ซึ่งจะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ของอัตลักษณ์กับภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่ทับซ้อนกันและขัดแย้งกันอยู่

แต่อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันระหว่างอัตลักษณ์และภาพลักษณ์นั้น ไม่ได้สัมพันธ์กันเพียงแค่นำคิดเพียงอย่างเดียว แต่ความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนยังมีให้เห็นในรูปแบบของ ผลกระทบของภาพลักษณ์ที่มีอิทธิพลต่อความมั่นคงของอัตลักษณ์ด้วย นั่นเป็นเพราะว่าอัตลักษณ์ในยุคปัจจุบันมีความเป็นพลวัตที่สัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ จึงส่งผลให้ความมั่นคงของอัตลักษณ์มีความเป็นไปได้ยาก ดังนั้น การสร้างอัตลักษณ์ในยุคปัจจุบันจึงเป็นผลพวงที่ได้รับอิทธิพลมาจากภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นนั่นเอง โดยที่ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสื่อสารต่าง ๆ ในยุคโลกาภิวัตน์เป็นตัวการสำคัญต่อการทบทวนและสร้างนิยามอัตลักษณ์อยู่เสมอ ส่งผลให้กระบวนการสร้างอัตลักษณ์เป็นเรื่องของการใช้กลไกและกลยุทธ์ เพื่อสร้างความแปลกใหม่และแตกต่าง ด้วยเหตุนี้เอง อิทธิพลของภาพลักษณ์จึงเป็นเรื่องที่ควรจะต้องทำความเข้าใจจากทัศนคติของผู้รับที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความหลากหลายจากการสร้างความหมาย และการตีความอัตลักษณ์ของผู้ส่ง เพื่อให้กลายมาเป็นภาพลักษณ์ โดยที่ภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นนั้นย่อมมีอิทธิพลต่อการทำความเข้าใจอัตลักษณ์ของผู้ส่งด้วยเช่นกัน (Chutima, 2009, pp. 91-93)

ทั้งนี้ การที่ตัวบุคคลจะประสบผลสำเร็จกับภาพลักษณ์ และทำให้ภาพลักษณ์ส่งผลให้เกิดคุณค่ากับตนเอง ควรจะต้องสร้างจากลักษณะเฉพาะของบุคคลที่เป็นลักษณะที่สามารถรับรู้และเข้าใจตนเอง โดยวิธีการที่ตัวเรามองตนเองกับสภาพแวดล้อมภายนอกจะเป็นเหมือนกระบวนการที่สามารถช่วยให้เกิดอัตลักษณ์เฉพาะของตนเอง (Individual) ที่จะส่งเสริมให้เกิดจุดเด่นต่อตนเอง แต่อย่างไรก็ตาม อัตลักษณ์ที่แท้จริงนั้นไม่ใช่แค่การสร้างภาพ เนื่องจากอัตลักษณ์ไม่ใช่สิ่งที่สามารถเลียนแบบได้จึงทำให้บุคคลที่มีอัตลักษณ์มีความสามารถในการสร้างความแตกต่างได้มากกว่าคู่แข่ง ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่บุคคลจะต้องเลือกสร้างอัตลักษณ์ให้เหมาะสมกับตนเอง โดยการทำให้เกิดความสมดุลระหว่างอัตลักษณ์ จุดยืน และภาพลักษณ์ (อุษาศิริ สิริสุขะ, 2549, หน้า 16-17)

ด้วยเหตุนี้ จากการทบทวนแนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ และกระแสทางความคิดต่าง ๆ ที่เป็นส่วนสำคัญในฐานะความจริงทางสังคมที่เต็มไปด้วยความหลากหลาย ซับซ้อน และเปลี่ยนแปลงไปมาตลอดเวลา รวมทั้ง ผลพวงจากอิทธิพลของสภาพเศรษฐกิจการเมือง สังคม วัฒนธรรม สภาพแวดล้อม และเทคโนโลยี เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ ทำให้ผู้วิจัยเกิดความพยายามที่จะทำความเข้าใจการ

กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ในปัจจุบัน ที่มองว่าเรื่องของอัตลักษณ์เป็นที่สามารถบริหาร ควบคุม จัดการ และพัฒนาไปพร้อมกับความเปลี่ยนแปลงได้

ทั้งนี้ ผู้วิจัยเน้นความสำคัญของบริบททางสังคมในฐานะตัวแปรหนึ่งในการสร้างและกระบวนนิยามอัตลักษณ์ในรูปแบบใหม่ ๆ ในปัจจุบัน เพราะบริบทต่าง ๆ ย่อมมีส่วนสัมพันธ์กับกระบวนการที่บุคคลใช้ทบทวนการเปลี่ยนแปลงเพื่อกำหนดอัตลักษณ์ในรูปแบบที่แตกต่างให้กับตนเอง โดยเฉพาะ เรื่องของการสื่อสารที่ถือเป็นหัวใจสำคัญการสร้างอัตลักษณ์ ทั้งนี้ ผู้วิจัยมองว่าการสื่อสารที่ได้รับการบริหารจัดการที่ดีนั้นจะสามารถช่วยสร้างความหมาย และการนิยามตนเองให้มีลักษณะที่แตกต่างโดดเด่น และมีความเป็นเฉพาะบุคคลมากขึ้น ตลอดจนส่งผลทางบวกกับภาพลักษณ์ตามมาด้วย

แนวคิดเรื่องการสร้างแบรนด์ (Branding)

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษา ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ส่วนบุคคลผ่านงานเขียน กรณีศึกษา คุณวิกรม กรมดิษฐ์ โดยงานวิจัยนี้เน้นให้ความสำคัญในเรื่องของการสร้างและการสื่อสารอัตลักษณ์ส่วนบุคคลภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ เพราะในยุคที่ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการสื่อสารมีอิทธิพลและส่งผลต่อความมั่นคงของอัตลักษณ์บุคคลทั้งที่เรารู้ตัวและไม่รู้ตัว สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งในสาเหตุที่นักวิชาการ นักการตลาด และนักกลยุทธ์ทั้งหลายพยายามพัฒนาและนำเสนอแนวคิดมุมมองมาใช้เป็นหลักการและกลยุทธ์ในการสร้างตัวตน โดยให้ความสำคัญกับการสื่อสารมากขึ้น เช่น การสร้างแบรนด์ (Branding), การสร้างแบรนด์บุคคล (Personal Branding), การสร้างแบรนด์ผู้องค์กรธุรกิจ (CEO Branding), การแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ (Corporate Social Responsibility หรือ CSR) เป็นต้น

สำหรับแนวคิดเรื่องการสร้างแบรนด์ (Branding) เป็นหนึ่งในกลยุทธ์การสื่อสารในปัจจุบัน ที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลง เพราะในสังคมธุรกิจปัจจุบันต่างยอมรับกันว่าแบรนด์ (Brand) มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของธุรกิจทั้งตัวต่อองค์กร และตัวบุคคล เห็นได้จากงานวิจัยต่าง ๆ เช่น งานวิจัยเรื่องกลยุทธ์และกลวิธีการประชาสัมพันธ์ในการสื่อสารตราสินค้าของผลิตภัณฑ์อาหารเสริมเพื่อสุขภาพ ของ เกศชуда รอดเงิน (2549) เรื่องกระบวนการสร้างตราสินค้ากับการรับรู้และทัศนคติของผู้บริโภคต่อตราสินค้า ของบริษัท ทู คอรัปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ของ ธวัช วุฒิกุลกาญจน์ (2548) เรื่องสร้างแบรนด์มหาวิทยาลัยเอกชนของเกษม พิพัฒน์เสรีธรรม (2552) เรื่องการสร้างตราเฉพาะบุคคลบนเครือข่ายสังคมออนไลน์สมัยใหม่ ของ ณัฐวัฒน์ วงศ์วิลาสสุรักษ์ (2553) และเรื่องการสร้างแบรนด์บุคคล ปันคนให้เป็นแบรนด์ของ เสริมยศ ธรรมรักษ์ (2554) เป็นต้น

ดังนั้น นักการตลาด องค์กร และผู้ที่เกี่ยวข้องจึงต้องพัฒนา ปรับตัว และแสวงหากลยุทธ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับแบรนด์ ตลอดจนใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารให้เกิด

ประสิทธิผลสูงสุด โดยมีนักทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับกับแบรนด์จากผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย ตลอดจนกลายมาเป็นหลักปฏิบัติ และแนวทางที่สำคัญของการสร้างแบรนด์ในยุคปัจจุบัน (D. A. Aaker; J. Aaker; Kepferere; Knapp; Gad; Duncan; Temporal; Keller และ Kotler อ้างใน ปฐมาพร เนตินันท์, 2554, หน้า 36-49)

การศึกษาค้นคว้าเรื่องการสร้างแบรนด์ (Branding) อย่างกว้าง ๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อปูทางในการทำความเข้าใจเรื่องแบรนด์บุคคล (Personal Branding) โดยผู้วิจัยมองว่ามีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับการสร้างอัตลักษณ์เฉพาะของบุคคล (Individual Identity) ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงแนวคิดเรื่องการสร้างแบรนด์ (Branding) เป็นกรอบกว้าง ๆ โดยอธิบายเฉพาะภาพรวมของหลักการสร้างแบรนด์ สำหรับใช้เป็นแนวทางในการทำความเข้าใจเรื่องแบรนด์บุคคลได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

1. นิยามและความหมายของแบรนด์

สมาคมการตลาดแห่งประเทศไทย (American Marketing Association, 1995); เคลเลอร์ (Keller, 1998) และดี เอ เอเคอร์ (D. A. Aaker, 2011) ได้ให้คำจำกัดความ ตรายี่ห้อ หรือ แบรนด์ (Brand) ไว้ว่า หมายถึง ชื่อ คำ สัญลักษณ์ เครื่องหมายการค้า หรือการออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่มีลักษณะโดดเด่น เพื่อแสดงเอกลักษณ์ ความแตกต่างของสินค้าและบริการนั้น ๆ ตลอดจนรวมไปถึงการระบุ ชื่อ คำ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ การออกแบบ หรือการประสมประสานสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น เพื่อให้เห็นว่าสินค้าและบริการของผู้ขายคืออะไร แตกต่างและโดดเด่นอย่างไร

โดยที่นักการตลาดอย่าง อาร์มสตรอง และคอตเลอร์ (Armstrong & Kotler, 2011) มีความเห็นว่า ตรายี่ห้อหรือแบรนด์ ไม่ได้เป็นเพียงแค่ชื่อนั้น แต่ต้องสามารถสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดแก่ผู้บริโภค รวมทั้งสามารถสื่อถึงบุคลิกภาพของสินค้าบริการ และประโยชน์ต่าง ๆ ที่ลูกค้าจะได้รับเพื่อส่งผลให้องค์กรนั้น ๆ มีภาพลักษณ์ที่โดดเด่นยิ่งขึ้นตามมา

ขณะที่ เกด (Gad, 2001, p. 10 อ้างใน ญญฐิกา เมณฑกา, 2550, หน้า 32) ได้ให้คำจำกัดความของแบรนด์ไว้ว่า The brand as DNA เพราะมองว่า แบรนด์ คือ ความโดดเด่นเฉพาะตัว เป็นรหัสที่แตกต่าง เป็นรหัสแห่งพลังชีวิต เป็นทุกสิ่งทุกอย่างขององค์กรที่มีลักษณะเฉพาะตนเปรียบได้กับลักษณะทางพันธุกรรมนั่นเอง

นอกจากนั้น ศรีภิญญา มงคลศิริ (2547, หน้า 245) ให้ความหมายว่า ตรายี่ห้อ หรือแบรนด์ เป็นทรัพย์สินทางปัญญาของกิจการ เป็นเหมือนองค์รวมของตัวแปลทุกอย่างที่ประกอบกันเพื่อสร้างความหมายให้แก่สินค้า ซึ่งเป็นความหมายที่อยู่ใจและความรู้สึกของผู้บริโภค

จากคำจำกัดความเกี่ยวกับแบรนด์ (Brand) สามารถสรุปความหมายของแบรนด์ได้ว่าแบรนด์ คือส่วนประกอบรวมของทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งแบรนด์มีความกว้างและครอบคลุมคำว่าตัวสินค้า (Product) เพราะแบรนด์จะเป็นทั้ง ประโยชน์ คุณสมบัติ คุณภาพ บุคลิก อัตลักษณ์ ตลอดจนลักษณะอื่น ๆ ที่ทำให้เกิดความแตกต่างและโดดเด่นจากแบรนด์อื่น ๆ ด้วยเหตุนี้ ความสำคัญของ

แบรนด์จึงออกแบบมาเพื่อให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจทั้งทางด้านเหตุผล และทางด้านอารมณ์ร่วมด้วย

2. องค์ประกอบของแบรนด์

เนื่องจากแบรนด์เป็นเรื่องที่มีความซับซ้อนทั้งในระดับรูปธรรมและนามธรรม คอทเลอร์ (Kotler, 2003) จึงได้จำแนกองค์ประกอบของแบรนด์เป็น 6 อย่าง โดยสรุปได้ ดังนี้ (ปฐมาพร เนตินันท์, 2554, หน้า 37)

- 1) ลักษณะภายนอก (Attributes) คือ ลักษณะที่สามารถมองเห็นได้ และทำให้เกิดการจดจำ
- 2) คุณประโยชน์ (Benefits) คือ ส่วนที่เป็นประโยชน์ที่จะได้จากการใช้ หรือบริการแบรนด์นั้น ๆ
- 3) คุณค่า (Values) คือ ส่วนที่สร้างให้เกิดความภาคภูมิใจ เชื่อมั่น และศรัทธาต่อแบรนด์
- 4) วัฒนธรรม (Culture) คือ ส่วนที่ต้องสร้างและสื่อสารให้ผู้บริโภครับรู้วัฒนธรรมของแบรนด์
- 5) บุคลิกภาพ (Personality) คือ ส่วนที่ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นไปตามบุคลิกภาพของแบรนด์นั้น

6) ผู้ใช้ (User) คือ ส่วนที่สามารถบอกกลุ่มเป้าหมายหลักของแบรนด์ได้
ขณะที่ วิทวัส ชัยปาณี (2548 อ้างในณัฐริกา เมณฑกา, 2550, หน้า 37) ได้แบ่งองค์ประกอบของแบรนด์ไว้คล้ายกัน โดยแบ่งออกเป็น 3 ชั้น ได้แก่

- 1) ชั้นนอก (The Tangible Assets) เป็นส่วนที่แสดงความเป็นตัวสินค้า (Product) ได้แก่ รูปร่างหน้าตาภายนอก (Attributes) และคุณประโยชน์ (Benefits)
- 2) ชั้นกลาง (The Intangible Assets) เป็นส่วนที่แสดงความรู้สึกที่ผู้คนมีต่อแบรนด์นั้น ๆ ได้แก่ คุณค่า (Values) และบุคลิกภาพ (Personality)
- 3) ชั้นใน (The Essence or Brand DNA) เป็นส่วนที่ทำให้แบรนด์มีความแตกต่างจากคู่แข่งอื่น ๆ ตลอดจนส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกและจงรักภักดีต่อแบรนด์

3. กระบวนการสร้างแบรนด์

ดันแคน (Duncan, 2004) ได้อธิบายขั้นตอนพื้นฐานในการสร้างแบรนด์ให้ประสบผลสำเร็จไว้ 5 ขั้นตอน สรุปได้ ดังนี้

3.1 การเลือกชื่อและสัญลักษณ์ (Brand Name and Logo) เพื่อเป็นสิ่งที่ใช้บ่งบอกเกี่ยวกับองค์กร ตัวสินค้า และแบรนด์ เพราะแบรนด์จะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวได้นั้นจะขึ้นอยู่กับชื่อและสัญลักษณ์ที่ผู้บริโภคมองหา ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นขั้นตอนที่องค์กร หรือบริษัทจะต้อง

สร้างการตระหนักรู้ถึงตำแหน่งของแบรนด์ ตรอตจนสร้างสรรค์ และพัฒนาให้แบรนด์เกิดภาพลักษณ์ไปในทิศทางที่ต้องการ

3.2 การสร้างการตระหนักรู้ (Brand Awareness) ในอัตลักษณ์ของแบรนด์ เพราะขั้นตอนนี้เป็นสิ่งสำคัญที่ควรจะต้องเข้าใจว่าอะไรคือสิ่งที่แบรนด์เป็น โดยสร้างการตระหนักรู้ให้เกิดขึ้นกับทุกภาคส่วนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับแบรนด์ให้เข้าใจตรงกัน เพื่อให้การสร้างแบรนด์เกิดประสิทธิภาพ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

3.3 การวางตำแหน่งของแบรนด์ (Brand Positioning) ให้เกิดขึ้นในใจผู้บริโภค เพื่อสร้างความแตกต่างและโดดเด่นจากคู่แข่ง โดยขั้นตอนนี้เราจำเป็นต้องรู้ตำแหน่งของแบรนด์ว่าอยู่ส่วนไหน มีสินค้าเป็นอะไร จุดแข็งจุดอ่อนตรงไหน และใครคือคู่แข่งของแบรนด์ เพื่อเป็นการหาโอกาสที่ได้เปรียบและแตกต่างให้กับแบรนด์

3.4 การสร้างภาพลักษณ์ตราสินค้า (Brand Image Building) เพื่อส่งเสริมความแตกต่างให้กับตราสินค้า เพราะนอกจากการสร้างอัตลักษณ์ และตำแหน่งของแบรนด์อาจไม่พอที่จะสร้างให้ผู้บริโภคเกิดการจดจำ ด้วยเหตุนี้ จึงต้องอาศัยภาพลักษณ์ที่ได้จากการกำหนดบุคลิกภาพของแบรนด์ โดยการสื่อสารให้ผู้บริโภคเกิดเป็นความประทับใจ สูงสุด เพราะภาพลักษณ์ที่ดีนั้นย่อมส่งผลต่อมูลค่าของแบรนด์ตามมาด้วย

3.5 สร้างความเชื่อใจและศรัทธา (Brand Credibility) ให้เกิดขึ้นในใจผู้บริโภคและผู้ที่เกี่ยวข้องกับแบรนด์ เพราะ 4 ขั้นตอนแรกคือส่วนสำคัญที่ทำให้ได้มาซึ่งลูกค้า ดังนั้น ในการที่จะรักษาลูกค้า แบรนด์จึงต้องสร้างความไว้วางใจให้เกิดขึ้นตลอดเวลา

จากขั้นตอนพื้นฐาน สามารถแสดงให้เห็นว่าการสร้างแบรนด์ไม่ได้เกิดจากลักษณะสุ่มแต่เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นเป็นกระบวนการอย่างเป็นระบบ และมีแบบแผน โดยสามารถอธิบายกระบวนการสร้างแบรนด์ตามลำดับ ได้ดังนี้ (ศรีกัญญา มงคลศิริ, 2547, หน้า 20-27)

ขั้นตอนที่ 1 Target Consumer เป็นขั้นตอนเริ่มต้นในการระบุตัวตนของกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการจะสื่อสารควบคู่ไปกับการวิเคราะห์ 3 ประเภท ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) 2) การวิเคราะห์คู่แข่ง (Competitor Analysis) และ 3) การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior) เพราะการวิเคราะห์ทั้ง 3 ประเภทนี้เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่จะสร้างโอกาสและความได้เปรียบของแบรนด์ได้เป็นอย่างดี

ขั้นตอนที่ 2 Brand Design เป็นขั้นตอนของการออกแบบแบรนด์ ซึ่งได้แก่การออกแบบเนื้อหาสาระทั้งหมดเกี่ยวกับแบรนด์ เช่น ความเป็นแก่นแท้ของแบรนด์ (Brand Essence) การกำหนดพันธสัญญา (Promise) ที่แบรนด์จะมีต่อผู้บริโภค การกำหนดบุคลิกลักษณะของแบรนด์ (Personality) เป็นต้น

สำหรับในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยจะขออธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการกำหนดบุคลิกลักษณะของแบรนด์ เพื่อแสดงให้เห็นว่าการกำหนดบุคลิกลักษณะที่เป็นการเปรียบเทียบให้แบรนด์มีตัวตนและจิตวิญญาณเหมือนกับคน (Brand Personality) ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเกิดเป็นภาพลักษณ์ของแบรนด์ (Brand Image) ตามมา โดยสรุปอ้างอิงจากแนวคิดของเอเคอร์ (Aaker, 2011) เกี่ยวกับหลักการหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพตราสินค้ากับบุคลิกภาพของผู้บริโภค (Dimension of Brand Personality) ที่กำหนดมาตรงตัวออกเป็น 5 กลุ่ม สรุปได้ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 บุคลิกภาพแบบมีความจริงใจ (Sincerity) จะมีตัวชี้วัดที่มีลักษณะมีเหตุผลเป็นธรรมชาติ (Down to Earth) ตรงไปตรงมาเรียบง่าย (Honest) มีประโยชน์ (Wholesome) และมีความร่าเริง (Cheerful)

กลุ่มที่ 2 บุคลิกภาพแบบตื่นเต้น (Excitement) จะมีตัวชี้วัดที่มีลักษณะมีความกระตือรือร้น (Spirit) มีความทันสมัย (Up to Date) มีความกล้าหาญและท้าทาย (Daring) และมีจินตนาการ (Imaginative)

กลุ่มที่ 3 บุคลิกภาพแบบที่มีความสามารถ (Competence) จะมีตัวชี้วัดที่มีลักษณะมีความเป็นผู้นำ น่าเชื่อถือ (Reliable) มีความฉลาดรอบรู้ (Intelligent) และมีความประสบความสำเร็จ (Successful)

กลุ่มที่ 4 บุคลิกภาพแบบหรูหรา (Sophistication) จะมีตัวชี้วัดที่มีลักษณะมีระดับทางสังคม (Upper class) และมีเสน่ห์ (Charming)

กลุ่มที่ 5 บุคลิกภาพแบบอดทน ปึกป็น (Ruggedness) จะมีตัวชี้วัดที่มีลักษณะรักอิสระและอยู่เหนือกฎเกณฑ์ (Outdoorsy) และมีความแข็งแกร่ง เข้มแข็ง (Tough)

ดังนั้น ไม่ว่าแบรนด์จะเป็นสัญลักษณ์ สินค้า บริการ บุคคล องค์กร เป็นต้น แต่สิ่งที่สำคัญส่วนหนึ่งก็คือบุคลิกภาพที่เรากำหนดสร้าง เพื่อให้ลูกค้า กลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องนึกถึงและจดจำเมื่อพบเห็นแบรนด์ ตลอดจนส่งผลให้เกิดเป็นบุคลิกภาพที่ผู้คนเหล่านั้นมุ่งหวังอยากจะเป็นเมื่อนึกถึงแบรนด์นั้น ๆ

ขั้นตอนที่ 3 Brand Identity Creation เป็นขั้นตอนในกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของแบรนด์ เพื่อเป้าหมายในการสื่อสารตัวตนของแบรนด์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์และแตกต่างไปสู่กลุ่มเป้าหมาย ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจในส่วนนี้ เพื่อที่จะได้สร้างอัตลักษณ์ของแบรนด์ (Brand Identity) และสื่อสารออกมาให้ประสบผลสำเร็จสูงสุด

ทั้งนี้ การสร้างอัตลักษณ์ของแบรนด์นั้น เอเคอร์ (Aaker, 2011) ได้อธิบายหลักการในการสร้างอัตลักษณ์แบรนด์ให้ชัดเจนและโดดเด่น โดยแบ่งองค์ประกอบออกเป็น 2 ส่วนสำคัญ ได้แก่ 1) แก่นแท้ของอัตลักษณ์แบรนด์ (Core Identity) และ 2) องค์ประกอบอื่น ๆ ที่เป็นส่วนขยายอัตลักษณ์ของแบรนด์ (Extended Identity) ซึ่งทั้ง 2 ส่วน มีความสำคัญ สรุปได้ ดังนี้

1) แก่นแท้ของอัตลักษณ์แบรนด์ (Core Identity) แก่นแท้ของแบรนด์ (Brand Essence) หมายถึง สิ่งที่สะท้อนตัวตนที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะเป็นทั้งความหมายจิตวิญญาณ คุณค่า และความสำเร็จของแบรนด์ที่ทำหน้าที่เสริมสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดแก่แบรนด์ เพื่อให้ ผู้บริโภค กลุ่มเป้าหมาย และผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับรู้จุดยืน (Brand Positioning) ของความเป็นแบรนด์ นั้น ๆ ได้อย่างชัดเจน

2) องค์ประกอบอื่น ๆ ที่เป็นส่วนขยายอัตลักษณ์ของแบรนด์ (Extended Identity) คือ องค์ประกอบร่วมต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมให้อัตลักษณ์ของแบรนด์มีรูปแบบและลักษณะ เฉพาะตัวที่โดดเด่นและแตกต่างเพื่อเพิ่มความชัดเจนยิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นแนวทางในการสื่อสารตัวตน ของแบรนด์สู่สาธารณะ ซึ่งองค์ประกอบร่วมต่าง ๆ สามารถแบ่งออกเป็น 4 ลักษณะสำคัญ ประกอบด้วย โอกิน, อัลเลน และซีเมนิก (O'Guinn, Allen and Semenik, 2009)

ลักษณะที่ 1 Brand as Product หมายถึง การกำหนดอัตลักษณ์ในฐานะที่ แบรนด์เป็นตัวสินค้า

ลักษณะที่ 2 Brand as Organization หมายถึง การกำหนดอัตลักษณ์ใน ในฐานะที่แบรนด์เป็นองค์กร

ลักษณะที่ 3 Brand as Person หมายถึง การกำหนดอัตลักษณ์ในฐานะที่ แบรนด์เป็นตัวบุคคล

ลักษณะที่ 4 Brand as Symbol หมายถึง การกำหนดอัตลักษณ์ในฐานะที่ แบรนด์เป็นสัญลักษณ์

ขั้นตอนที่ 4 Brand Building Implementation สำหรับขั้นตอนที่ 1- 3 ที่กล่าวไป ข้างต้น ถือเป็นขั้นตอนเตรียมการในขั้นตอนที่ 4 คือขั้นตอนในการปฏิบัติการเพื่อนำเสนอแบรนด์ออก สู่ตลาด โดยผ่านกิจกรรมทางการตลาดต่าง ๆ เช่น โฆษณา, การประชาสัมพันธ์ การสร้าง ความสัมพันธ์ต่อลูกค้า กิจกรรมส่งเสริมการขาย การสื่อสารออนไลน์ เป็นต้น เพื่อสร้างการจดจำให้แก่ กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งขั้นตอนนี้ประกอบไปด้วย การสร้างการรับรู้ (Awareness) การสร้างโอกาสให้ กลุ่มเป้าหมายเข้าถึงแบรนด์ (Accessiblity) การเชื่อมต่อเชิงอารมณ์ (Emotional Connection) ของแบรนด์และกลุ่มเป้าหมาย และการสร้างความแตกต่างที่มีนัยสำคัญของแบรนด์ (Relevant Differentiation) ให้เกิดขึ้นในความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมาย เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 5 Leveraging the Brand เป็นขั้นตอนของการใช้ประโยชน์จาก ความสำเร็จของแบรนด์ให้เกิดผลสูงสุด โดยการนำมาขยายต่อยอด (Brand Extension) และผลักดัน แบรนด์ออกสู่ตลาดสากล (Global Branding) เพื่อให้แบรนด์เป็นที่รู้จักในวงกว้าง

ขั้นตอนที่ 6 Brand Equity Management คือการดูแลรักษาแบรนด์ให้เกิดผลระยะยาวอย่างยั่งยืน โดยการรักษาจุดยืนโดยใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสม คือ การบริหารจัดการแบรนด์ (Brand Equity) ในทุกสิ่งทุกอย่างที่กลุ่มเป้าหมายจะสามารถระลึกถึงแบรนด์ได้ เพื่อสร้างความภักดีเชื่อมั่น และความไว้วางใจต่อแบรนด์ในระยะยาว เอเคอร์ (Aaker, 2011)

จากกระบวนการสร้างแบรนด์ งานวิจัยชิ้นนี้ได้เลือกภาพรমনำมาศึกษาทบทวนทำให้เข้าใจถึงการสร้างแบรนด์ และองค์ประกอบในส่วนต่าง ๆ ของแบรนด์ที่มีความสำคัญได้ชัดเจนขึ้น เพราะในยุคปัจจุบันแบรนด์มีส่วนสำคัญในการประกอบการด้านต่าง ๆ ถ้าสามารถบริหารจัดการแบรนด์ตามขั้นตอนได้อย่างมีระบบและแบบแผนแล้วย่อมส่งผลสำเร็จสูงสุดได้อย่างแน่นอน

แต่อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันการสร้างแบรนด์ได้ขยายวงกว้างไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่ตัวสินค้า บริการ และองค์กรทางธุรกิจเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการสร้างแบรนด์ในแวดวงต่าง ๆ เช่น การสร้างแบรนด์บุคคล การสร้างแบรนด์สถานศึกษา การสร้างแบรนด์พรรคการเมือง รวมทั้งการสร้างแบรนด์ในระดับประเทศชาติ เป็นต้น โดยในส่วนต่อไป ผู้วิจัยเน้นอธิบายถึงประเภทของแบรนด์ในปัจจุบัน เพื่อเป็นความรู้พื้นฐานในการปรับใช้และต่อยอดในการศึกษาการสร้างอัตลักษณ์บุคคลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

4. ประเภทของแบรนด์

เนื่องจากเรื่องแบรนด์ในปัจจุบันได้ขยายอิทธิพลส่งผลต่อบุคคล องค์กร สังคม หน่วยงาน ตลอดจนระดับชาติ เรื่องของแบรนด์จึงมีความสำคัญอย่างใกล้ชิดกับศาสตร์ทุกสาขา ดังนั้น เราควรทำความเข้าใจบทบาทและประเภทของแบรนด์ในยุคปัจจุบัน โดย คอมเบอร์ (Coomber, 2002 อ้างในเดชชาติ แสงสว่าง, 2552, หน้า 41-42) สามารถแบ่งได้เป็น 6 ประเภทหลัก ๆ สรุปได้ดังนี้

- 1) แบรนด์ผลิตภัณฑ์ (Product Brand) แบรนด์ประเภทนี้เป็นแบรนด์ที่สามารถจับต้องได้ มีลักษณะทางกายภาพที่ชัดเจน เช่น ตัวสินค้า และผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ
- 2) แบรนด์บริการ (Service Brand) แบรนด์ประเภทนี้ไม่สามารถจับต้องได้ แต่อาจรับรู้สัมผัสในเชิงอารมณ์ได้ เช่น การบริการสายการบิน การบริการของธนาคาร เป็นต้น
- 3) แบรนด์กิจกรรม (Event Brand) แบรนด์ประเภทนี้เป็นแบรนด์ที่เกิดจากการสร้างสรรค์กิจกรรมที่มีความน่าสนใจ จนเกิดเป็นอิทธิพลที่ส่งผลให้กลุ่มเป้าหมายคาดหวังและรอคอย เช่น รายการ เดอะสตาร์, รายการอะคาเดมี่ แฟนเทเชียร์, ฟุตบอลโลก และโอลิมปิก เป็นต้น
- 4) แบรนด์สถานที่หรือภูมิศาสตร์ (Geographic Brand or Place Brand) แบรนด์ประเภทนี้เป็นแบรนด์ที่ให้ความสำคัญกับเรื่องของสถานที่หรือพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง เช่น การสร้างแบรนด์ประเทศ, การสร้างแบรนด์จังหวัด เป็นต้น เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ และชื่อเสียงมาสู่สถานที่นั้น ๆ

5) แแบรนด์บุคคล (Personal Brand) แแบรนด์ประเภทนี้เป็นแบรนด์ที่บุคคลในแวดวงต่าง ๆ นำมาใช้ในการสร้างความแตกต่าง โดดเด่นให้กับตนเอง เพื่อให้เกิดเป็นภาพลักษณ์ที่น่าสนใจและน่าจดจำ เช่น การสร้างแบรนด์ของผู้นำองค์กร, การสร้างแบรนด์ของบุคคลที่มีชื่อเสียง เป็นต้น

6) แแบรนด์องค์กร (Corporate Brand) แแบรนด์ประเภทนี้เป็นแบรนด์ที่องค์กร หน่วยงาน และบริษัทต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนใช้สร้างควบคู่ไปกับตัวสินค้า บริการ และความน่าเชื่อถือขององค์กร เพื่อเป็นการตอกย้ำภาพลักษณ์ คุณค่า และศรัทธาให้เกิดแก่ตัวสินค้า บริการ และองค์กรของตน ตลอดจนส่งผลให้เกิดความภาคภูมิใจในแบรนด์ เกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กร รวมถึงความไว้วางใจ จงรักภักดี และเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับแบรนด์ในระยะยาว เช่น แแบรนด์ของบริษัทปูนซีเมนต์ไทย (SCG) แแบรนด์ขององค์การไปรษณีย์ไทย เป็นต้น

จากการจัดแบ่งประเภทของแบรนด์ จะเห็นได้ว่าแบรนด์สามารถใช้ปรับใช้กับทุกส่วนด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจะขอเน้นเฉพาะประเภทแบรนด์บุคคล (Personal Brand) มาทำการศึกษาประกอบรวมในงานวิจัย เพราะมองว่าการสร้างแบรนด์บุคคลนั้นมีส่วนที่คาบเกี่ยวกับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์บุคคลอย่างสอดคล้อง ทั้งนี้ เพื่อใช้ในการเชื่อมโยง เปรียบเทียบ และประยุกต์ใช้กับหัวข้องานวิจัยในการศึกษาภาพสะท้อนอัตลักษณ์บุคคลของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

5. แแบรนด์บุคคล (Personal Brand)

5.1 ความสำคัญและความหมายแบรนด์บุคคล

สันธยา โลหะพันธกิจ (2548 อ้างใน เสริมยศ ธรรมรักษ์, 2554, หน้า 107-108) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสร้างแบรนด์บุคคลในมิติทางธุรกิจไว้ 6 ข้อ สรุปได้ดังนี้

- 1) การสร้างแบรนด์บุคคลจะทำให้ผู้คนได้เห็นถึงความสามารถหลักของแต่ละคนซึ่งหมายถึงจุดเด่นหรือเอกลักษณ์ที่ชัดเจนของบุคคลนั้น ๆ
- 2) แแบรนด์บุคคลทำให้เกิดการพัฒนา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง เพื่อสร้างให้ตนเองมีความทันสมัย และเฉียบคมขึ้นเพื่อจะได้เป็นทรัพย์สินที่ทรงคุณค่า
- 3) การสร้างแบรนด์บุคคลย่อมมีความยิ่งใหญ่กว่าตัวบุคคล
- 4) แแบรนด์บุคคลอาจมีความหมายหมายถึงรวมถึงพนักงาน บุคลากรของแบรนด์นั้น ซึ่งถือเป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยกำหนดทิศทางของแบรนด์สินค้า หรือบริการให้เป็นที่รู้จัก
- 5) ถ้าสร้างแบรนด์บุคคลให้มีความแข็งแกร่งจะนำไปสู่การขยายแบรนด์บุคคลในด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม
- 6) แแบรนด์บุคคลช่วยเพิ่มราคาและคุณค่าให้กับแบรนด์ อีกทั้งยังก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ดังนี้

6.1) การสร้างแบรนด์บุคคลบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติให้มีความมุ่งมั่นในการเคารพในความเป็นตัวของตัวเอง ขณะเดียวกันยังมีส่วนช่วยเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้อื่นที่มีต่อตัวเราได้

6.2) การสร้างแบรนด์บุคคลเป็นพื้นฐานสำคัญที่นำไปสู่การตระหนัก ทบทวน เพื่อปรับปรุง และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ด้วยการทำความเข้าใจและบริหารจัดการความสามารถของตนเองอยู่เสมอ

6.3) การสร้างแบรนด์บุคคลจะช่วยทำชีวิตส่วนตัวมีความสุขจากการได้กำหนดเป้าหมายของชีวิตไว้อย่างมีแบบแผน

โดยที่ ชาร์ลเบอว์ (Schawbel, 2008) กล่าวว่า แบรนด์บุคคล คือระดับหนึ่งของการสร้างแบรนด์ ซึ่งนำหลักการแนวคิดมาใช้ในระดับบุคคล เพื่อให้บุคคลอื่นตระหนักและรับรู้ถึงคุณค่าในตัวบุคคลในแบบที่ต้องการ โดยที่ ปราณี เอี่ยมละออภักดี (2553, หน้า 117) อธิบายไว้ว่า แบรนด์บุคคล คือ กระบวนการที่บุคคลหรือเจ้าของธุรกิจสร้างความแตกต่างด้านบุคลิกบุคคลของตนเอง ซึ่งเป็นการกำหนดคุณค่าที่มีความแตกต่างและไม่เหมือนโดยที่ขั้นตอนของการสร้างความสัมพันธ์จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่การงาน หรือการดำเนินชีวิตประจำวัน

สำหรับ เสริมยศ ธรรมรักษ์ (2554, หน้า 119) ให้ความหมายของการสร้างแบรนด์บุคคลไว้สอดคล้องกัน ว่าเป็น การสร้างเอกลักษณ์เฉพาะที่โดดเด่น แตกต่าง และเพิ่มคุณค่าของกับตนเองให้เป็นที่ยอมรับจากบุคคลอื่น โดยมีผลต่อการกระตุ้นให้เกิดการตอบสนอง และมีความหมายเชิงอารมณ์ต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับคุณค่า หรือภาพลักษณ์ของบุคคลนั้น ๆ รวมถึงความสอดคล้องกับธุรกิจที่บุคคลนั้นดำเนินอยู่ด้วย

ทางด้าน ศิริกุล เลากัยกุล (2553) ได้ให้ความหมายของการสร้างแบรนด์บุคคลไว้ว่า การสร้างแบรนด์ ก็คือ การสร้างภาพลักษณ์ (Image Maker) เพื่อให้แบรนด์ของบุคคลมีความโดดเด่น และแตกต่าง เพื่อที่จะสื่อสารความเป็นตัวตนออกไปสู่บุคคลอื่น ๆ ทั้งนี้ ถ้าเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของบุคคลกับองค์กรเข้าด้วยกันนั้น อาจกล่าวได้ว่า การสร้างภาพลักษณ์ขององค์กร อาจต้องอาศัยภาพลักษณ์ของบุคคลรวมด้วย เพราะฉะนั้น การสร้างแบรนด์บุคคลจึงเป็นกระบวนการที่บุคคลใช้ในการสร้างความแตกต่างจากบุคคลอื่น ๆ ในสังคม ด้วยการสื่อสารความเป็นตัวเองให้สอดคล้องกับลักษณะภายใน และสภาวะแวดล้อมภายนอก (“Key success best practice”, 2010)

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า การสร้างแบรนด์บุคคลเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการสร้างแบรนด์ของสินค้า โดยที่การสร้างแบรนด์บุคคลจะต้องสร้างอย่างเป็นกระบวนการ เพื่อทำให้เกิดความโดดเด่น แตกต่าง และน่าสนใจ เพื่อสื่อสารให้สอดคล้องกับลักษณะภายใน และสภาวะแวดล้อมภายนอกในขณะนั้นด้วย และอย่างไรก็ตาม การที่จะสื่อสารแบรนด์บุคคลให้ประสบผลสำเร็จได้นั้น

ต้องสามารถถ่ายทอดคุณค่าให้มีความชัดเจน โดยอาศัยส่วนประกอบ 3 อย่างที่สำคัญ ประกอบด้วย (ศิริกุล เลากัยกุล, 2550 อ้างใน ญัฐวัฒน์ วงศ์วิลาสินธุรักษ์, 2553, หน้า 101-102)

ส่วนประกอบที่ 1 คือ ความชัดเจน (Clarity) กล่าวคือ การสร้างตราสินค้า จะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับความชัดเจนของแบรนด์ เช่น หากนึกถึงบุคคลที่เก่งด้านศิลปะ ที่สุดในประเทศไทยเสียงส่วนใหญ่จะนึกถึง อาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์เป็นอันดับต้น ๆ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วศิลปินที่มีฝีมือเก่งกว่าอาจารย์เฉลิมชัยก็อาจมีอยู่หลายท่านแต่อาจจะนึกไม่ถึงศิลปินท่านอื่น ๆ ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการสร้างแบรนด์เฉพาะบุคคลนั่นเอง

ส่วนประกอบที่ 2 คือ ความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง (Specialization) กล่าวคือ คนทุกคนมีความถนัดความสามารถไม่เหมือนกัน เช่น ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านไอทีอาจจะไม่ได้เป็นผู้มีชื่อเสียงโดดเด่นในสังคม ดังนั้น การมีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางจะมีความได้เปรียบ ตัวอย่างเช่น หากจะนึกถึงผู้เชี่ยวชาญทางด้านระบบปฏิบัติการบนคอมพิวเตอร์ คนส่วนใหญ่ก็มักจะนึกถึง “บิล เกต”

ส่วนประกอบที่ 3 คือ ความมั่นคง (Consistency) กล่าวคือ การสร้างความมั่นคงให้เกิดขึ้นในใจผู้บริโภคให้ได้หรืออาจจะเรียกว่า “ความภักดีต่อแบรนด์” ตัวอย่างเช่น หากจะนึกถึงเว็บไซต์ที่ให้บริการค้นหาข้อมูลได้กว้างขวางที่สุด คนส่วนใหญ่ก็จะนึกถึง Google เป็นต้น

สำหรับ แอลวาเรซ (Alvarez, 2010, pp. 120-121 อ้างใน เสริมยศ ธรรมรักษ์, 2554, หน้า 113-116) ได้เสนอมุมมองว่า การสร้างชื่อเสียงให้กับแบรนด์บุคคล (Key Elements in Personal Branding Reputation) ให้ประสบผลสำเร็จได้นั้น ควรมีองค์ประกอบหลัก 10 องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

- 1) ความรู้ (Knowledge) เพราะจะแสดงถึงความชำนาญเฉพาะในเรื่องที่ตนเองสนใจ แสดงถึงประสบการณ์ และสิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่ความมีชื่อเสียงในที่สุด
- 2) ประสบการณ์ (Experience) เพราะคนที่มีความชำนาญ มีความรู้ และมีความสามารถย่อมเกิดจากการอาศัยประสบการณ์ที่ผ่านมาในเรื่องนั้น ๆ เป็นอย่างดี
- 3) ตำแหน่ง (Credentials) เป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งในการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับแบรนด์บุคคล สามารถพบเห็นได้ในหลาย ๆ รูปแบบที่แตกต่างกัน เช่น ผู้นำองค์กร นักเขียน นักแสดง เป็นต้น
- 4) การได้รับคำแนะนำ (Backing) ถือเป็นองค์ประกอบที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนแบรนด์บุคคลได้เป็นอย่างดี
- 5) ผู้สนับสนุน (Contributors) เป็นองค์ประกอบในการนำมาซึ่งชื่อเสียงของแบรนด์บุคคลอีกประการหนึ่ง

6) สัญลักษณ์ (Signals) เครื่องหมายเป็นอีกร่องค์ประกอบหนึ่งที่จะช่วยแสดงให้เห็นถึงคามมีชื่อเสียงของแบรนด์บุคคล เพราะเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์เหล่านี้จะถูกถ่ายทอดผ่านสื่อแขนงต่าง ๆ เพื่อเป็นการตอกย้ำซ้ำ ๆ ให้เกิดการจดจำ

7) ปฏิกริยาตอบกลับ (Feedback) เนื่องจากแบรนด์บุคคลไม่สามารถที่จะพิสูจน์ถึงคามมีชื่อเสียงของตนเองได้ เพราะชื่อเสียงจะถูกกำหนดโดยความคิดเห็นของสาธารณชน ดังนั้น ปฏิกริยาตอบกลับจึงเป็นกลไกที่ใช้ในการประมวลความคิดเห็นของสาธารณชนที่มีต่อแบรนด์บุคคล

8) บริบท (Context) ชื่อเสียงของแบรนด์บุคคลจะถูกตีความโดยการเชื่อมโยงกับบริบทต่าง ๆ ทางสังคมและสภาพแวดล้อม ดังนั้น บุคคลจึงควรทำความเข้าใจบริบททางสังคมในช่วงเวลานั้นเพื่อพัฒนาปรับปรุงตนเองให้สอดคล้องอยู่เสมอ

9) ค่านิยมในสังคม (Social Value) เพราะกระบวนการในการสร้างชื่อเสียงให้กับแบรนด์บุคคลมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์อย่างมากกับระบบสังคมที่ถูกกำหนดโดยค่านิยมในสังคมขณะนั้น

10) การเชื่อมต่อหรือการติดต่อกับกลุ่มเป้าหมาย (Connections) เป็นปัจจัยที่จะช่วยเชื่อมโยงแบรนด์บุคคลเข้ากับกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาซึ่งชื่อเสียง โดยที่การจะเชื่อมต่อหรือติดต่อกับกลุ่มเป้าหมายนั้นจะต้องอาศัยช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ เช่น สื่อสังคม (Social Media) เป็นต้น

5.2 กระบวนการสร้างแบรนด์บุคคล

เนื่องจากการสร้างแบรนด์บุคคลมีความซับซ้อนและเกี่ยวข้องกันกับการสร้างแบรนด์ในองค์กรและตราสินค้า ซึ่งเป็นรูปแบบกระบวนการที่มีระบบ โดยกระบวนการสร้างแบรนด์บุคคลนั้นจะต้องให้ความสำคัญกับการสร้างความแตกต่างและโดดเด่นอย่างเห็นได้ชัดภายใต้อัตลักษณ์ที่แท้จริงของตนเองด้วย เพราะฉะนั้น เรียนรู้ที่จะการบริหารจัดการกับความสามารถของตนเองจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง และควรดำเนินไปอย่างมีแบบแผนตามหลักการของกระบวนการสร้างแบรนด์บุคคล ดังนี้ (เสริมยศ ธรรมรักษ์, 2554, หน้า 110-113)

1) การสำรวจค้นหา (Discover) เป็นการสำรวจว่าคุณเป็นใคร ต้องการทำอะไรในชีวิต มีเป้าหมายอย่างไร แรงบันดาลใจ และแรงขับเคลื่อนคืออะไร ในขณะเดียวกันต้องทำการสำรวจจากบุคคลภายนอกว่าคนอื่นพูดถึงตัวเราอย่างไรบ้าง จากนั้นก็จะเริ่มกำหนดหนทางเป้าหมายทั้งระยะสั้นและระยะยาว เพื่อที่จะสร้างและพัฒนาปรับปรุงต่อไป

2) การสร้าง (Create) เป็นขั้นตอนที่บุคคลจะต้องสร้างหรือกำหนดในสิ่งต่อไปนี้

2.1) กลุ่มเป้าหมาย (Target Group / Customer / Stakeholders) บุคคลที่ตัวคุณเกี่ยวข้องกับใครบ้าง เช่น ลูกค้า ผู้ฟัง ผู้ชม ผู้อ่าน หัวหน้างาน หรือลูกน้อง เพราะการทำความเข้าใจในความต้องการของบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหลายจะเป็นแนวทางในการกำหนดอัตลักษณ์หรือจุดยืนของตนเองได้ง่าย

2.2) แก่นแท้หลักของตัวบุคคล (Brand Core) หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ การนิยามความเป็นตัวเองออกมาด้วยคำหรือข้อความสั้น ๆ โดยแก่นแท้หลักควรจะต้องมาจากความเป็นตัวตนของเราอย่างแท้จริง หรือพัฒนามาจากจุดแข็งที่เรามีอยู่จริง ทั้งนี้แก่นหลักดังกล่าวจะต้องมีคุณลักษณะคือ มีความแตกต่างและมีความสัมพันธ์ หรือเป็นสิ่งที่กลุ่มเป้าหมายนั้นต้องการหรืออยากพบเห็น

2.3) เหตุผล (Reason – Why) ควรหาเหตุผลไว้ใช้ตอบคำถามในสิ่งที่เราเป็น หรืออยากจะเป็น เพื่อหาจุดแข็งและบ่งบอกถึงคุณค่าของแบรนด์บุคคล

2.4) คุณลักษณะหรือบุคลิกภาพของแบรนด์บุคคล (Brand Character or Brand Personality) ซึ่งการมีบุคลิกที่ชัดเจนว่าคุณจะเป็นคนแบบใดเป็นพื้นฐานของการสร้างแบรนด์บุคคลที่สำคัญ

3. การสื่อสาร (Communicate) หลังจากที่กำหนดทิศทางของแบรนด์บุคคลแล้ว ก่อนที่จะสื่อสารไปยังบุคคลอื่น ๆ จำเป็นต้องพิจารณาก่อนว่ากลุ่มผู้รับสารเป็นใคร จากนั้นจึงเลือกใช้สื่อในการนำเสนอเพื่อใช้สื่อสารแบรนด์ของตนเอง เช่น สื่อออนไลน์ รายการโทรทัศน์ การเขียนบทความในนิตยสาร การประชาสัมพันธ์ตนเอง การปรากฏตัวเข้าร่วมกิจกรรมตามที่ต่าง ๆ และการให้สัมภาษณ์ เป็นต้น

4. การรักษาให้คงทน (Maintain) เพราะในทุก ๆ บทบาท การทำงาน กิจกรรม หรือการสร้างตัวตนในมิติใหม่ ๆ บุคคลควรจะต้องตระหนัก ทบทวนความเป็นตัวตนสม่ำเสมอ เพื่อจะได้รักษาความเป็นเฉพาะบุคคลให้สอดคล้องกับสภาวะปัจจุบันได้อย่างยั่งยืน

จากที่แนวคิดการสร้างแบรนด์ที่กล่าวมาตั้งแต่ต้นทำให้เข้าใจว่า เรื่องของการสร้างแบรนด์ไม่ใช่หมายความว่าแค่ตัวสินค้า บริการ หรือองค์กรธุรกิจเพียงเท่านั้น แต่คำว่าแบรนด์ยังมีอิทธิพลครอบคลุมไปถึงบุคคลในแวดวงต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ ทั้งนี้ การที่ผู้วิจัยสนใจบริบทเรื่องแบรนด์บุคคลก็เพื่อที่จะต้องการทำความเข้าใจกระบวนการสร้างเพื่อนำมาเปรียบเทียบ และนำมาปรับใช้ในงานวิจัยให้เกิดผลสูงสุด เพราะอย่างไรก็ตาม การสร้างแบรนด์บุคคลจะประสบผลสำเร็จไม่ได้เลยหากขาดความเข้าใจในอัตลักษณ์ที่แท้จริงของตนเองอย่างถ่องแท้

สรุปความสำคัญของการศึกษาวิจัยเรื่องการสร้างอัตลักษณ์ส่วนบุคคล

จากอิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสื่อสารที่ส่งผลกระทบต่อความเปลี่ยนแปลง และการประกอบสร้างอัตลักษณ์ในรูปแบบต่าง ๆ รวมไปถึงความมั่นคงและการอยู่รอดขององค์กรและตัวบุคคลที่ต้องดูแลบริหารองค์กร สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนที่นักวิชาการและนักกลยุทธ์ทั้งหลายพยายามพัฒนาและนำเสนอแนวคิดมุมมองใหม่ เพื่อใช้ในการสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ด้วยเหตุนี้ การศึกษาเรื่องอัตลักษณ์เฉพาะของบุคคล หรือ Individual Identity ในงานวิจัยนี้ จึงให้ความสำคัญกับเรื่องของการสื่อสารในการสร้าง และนำเสนออัตลักษณ์ในรูปแบบใหม่ ๆ ที่แตกต่าง เพื่อให้เข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ในบริบทที่หลากหลายเพิ่มขึ้น

ดังนั้น การที่ตัวบุคคลจะนำเสนออัตลักษณ์ของตนให้มีความแตกต่าง ย่อมมีความสัมพันธ์กับการตระหนักรู้ในตนเอง และกระบวนการปฏิสัมพันธ์จากสังคม เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่บุคคลจะต้องใช้เลือกสรรเพื่อปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ไปตามสภาพสังคมอย่างเหมาะสม ดังนั้น การสื่อสารและการแสดงออกของอัตลักษณ์ จึงนับเป็นเรื่องของกระบวนการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ เพราะการสื่อสารที่ได้รับการบริหารจัดการที่ดีจะสามารถทำให้บุคคลนำมาใช้สร้างความหมายและนิยามตนเองในกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ให้มีลักษณะแตกต่าง ตลอดจนควบคุม ควบคุม ควบคุมให้อัตลักษณ์ของตนให้เกิดความต่อเนื่องไปกับสังคมได้เป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งย่อมส่งผลทำให้บุคคลต้องปรับเปลี่ยน ทบทวน และพัฒนาอัตลักษณ์ตนเองให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในขณะนั้นอยู่เสมอ

ทั้งนี้ การศึกษาภาพสะท้อนอัตลักษณ์ส่วนบุคคลของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ในงานวิจัยนี้จะทำการศึกษาที่เน้นในเรื่องของการสื่อสาร และการนำเสนออัตลักษณ์ในของบุคคลภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ เพื่อให้เข้าใจถึงความเปลี่ยนแปลง และการนิยามความหมายของอัตลักษณ์เฉพาะบุคคลเท่านั้น

จากการทบทวนงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับอัตลักษณ์ส่วนบุคคล ส่วนมากจะเป็นการศึกษาอัตลักษณ์ของนักแสดง นักร้อง นักการเมือง เป็นต้น แต่สำหรับงานวิจัยนี้ จะการศึกษาอัตลักษณ์ของบุคคล โดยให้ความสำคัญกับการสื่อสาร และนำเสนออัตลักษณ์ในรูปแบบใหม่ ๆ ที่แตกต่าง เพื่อให้เข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ในบริบทที่แปลกใหม่ และหลากหลายในยุคปัจจุบัน

จากการทบทวนแนวคิดต่าง ๆ ในบทที่ 2 ที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้เกิดความเข้าใจ และสามารถนำหลักการ และแนวคิดที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์กับการทำวิจัยนี้ได้ดียิ่งขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จันทน์ เจริญศรี (2543) ศึกษาเรื่อง “อิทธิพลของแนวคิดหลังสมัยใหม่ จากการตรวจสอบประเด็นโต้แย้งของนักทฤษฎีในแนวคิดหลังยุคสมัยใหม่ที่เกี่ยวข้องกับสังคมวิทยา” โดยแบ่งเป็นแนวคิดหลังยุคสมัยใหม่แบบสุดขั้น และแบบประนีประนอม เพื่อศึกษา 6 ประเด็น คือ 1) ประพันธกร ตัวบท และผู้อ่าน 2) การปฏิเสธองค์ประธานและทวิภาคระหว่างองค์ประธานกับกรรม 3) ประวัติศาสตร์ เวลา และพื้นที่ 4) ทฤษฎีลัทธิจะ 5) การเสนอภาพตัวแทน และ 6) ญาณวิทยา และวิธีวิทยาศาสตร์ทางเลือกจากแนวคิดแบบหลังสมัยใหม่ ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวได้แบ่งออกได้เป็น 2 แบบ กล่าวคือ

แบบที่ 1) เรื่อง ผลกระทบต่อทฤษฎีและเนื้อหาทางสังคมวิทยา ประกอบด้วย 1.1) ความพยายามที่จะสังเคราะห์ทฤษฎีสังคมวิทยา ระดับจุลภาคเข้ากับมหภาคกลายเป็นเรื่องพื้นสมัย 1.2) มีประโยชน์ต่อการศึกษาสังคมร่วมสมัย ที่เป็นผลมาจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดต่อสังคมยุคปัจจุบัน 1.3) ดึงให้นักสังคมวิทยามาสงสัยประเด็นปัญหาสังคมร่วมสมัย แทนความพยายามที่จะสร้างทฤษฎีที่สามารถจะอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมได้อย่างชัดเจน และ 1.4) ก่อให้เกิดความแพร่หลายในการใช้ภาพตัวแทนเป็นวัตถุในการศึกษาแทนข้อมูลปฐมภูมิ

แบบที่ 2) ผลกระทบต่อญาณวิทยาและวิธีวิทยา คือ วิกฤตของการเสนอภาพตัวแทน และวิกฤต ของความชอบธรรม ส่งผลให้ 2.1) มีแนวโน้มที่การศึกษาเชิงคุณภาพจะได้รับความสนใจมากขึ้น 2.2) ลดช่องว่างระหว่างการศึกษาระดับปัจเจกกับการวิพากษ์สังคม และ 2.3) ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านญาณวิทยา

จากการทบทวนศึกษางานวิจัยชิ้นนี้ สามารถทำให้มีความเข้าใจเพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการศึกษาอัตลักษณ์ตามแนวคิดหลังยุคสมัยใหม่ ว่ามีที่และเปลี่ยนแปลงอย่างไร จุดสำคัญของแนวคิดหลังยุคสมัยใหม่มีอะไรบ้าง รวมถึงเรื่องของอิทธิพลทางเทคโนโลยี สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตลักษณ์ในปัจจุบัน ทั้งนี้ สามารถนำหลักการและแนวคิดในงานวิจัยชิ้นนี้มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบในการศึกษากระบวนการสร้างอัตลักษณ์บุคคลในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

จักรี ศรีมุงคุณ (2547) ศึกษาเรื่อง “อัตลักษณ์ในวรรณกรรมเพลงเพื่อชีวิตของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์” โดยมุ่งศึกษาในด้านเนื้อหา แนวคิด และศิลปะในการประพันธ์ จำนวน 99 เพลง ผลการวิจัยพบว่า ด้านเนื้อหา มุ่งเสนอเกี่ยวกับชาวนา และกรรมกรผู้ใช้แรงงาน เนื้อหาเกี่ยวกับการต่อสู้เรียกร้องประชาธิปไตย เนื้อหาเกี่ยวกับอุดมการณ์ปรัชญาชีวิตของปัจเจกบุคคล และการดำเนินชีวิตในสังคม เนื้อหาเกี่ยวกับภาคอีสาน ประสบการณ์ส่วนตัว ความรัก และการให้กำลังใจ ซึ่งเป็นเรื่องราวที่เน้นความสนุกสนานเพลิดเพลิน ส่วนทางด้านแนวคิด พบว่ามีการนำเสนอแนวคิดที่สะท้อนให้เห็นโลกทรรศน์ของตนเองในเรื่องความรัก เพราะได้นำเสนอไว้อย่างหลากหลายรูปแบบ แนวคิดเกี่ยวกับอุดมการณ์ ปรัชญาชีวิต และการดำเนินชีวิต แนวคิดเรื่องการเมืองการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย แนวคิด

เกี่ยวกับผู้ให้บริการ และแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษา สุดท้ายทางด้านศิลปะในการประพันธ์ แสดงให้เห็นความรู้ ความสามารถที่เป็นอัตลักษณ์ของพงษ์สิทธิ์ คัมภีร์ ที่สร้างสรรค์ทำนองเพลงที่แปลกใหม่ มีการเลือกใช้ถ้อยคำต่าง ๆ เช่น แสดงอารมณ์ เสียงธรรมชาติ ภาษาถิ่น ศิลปะการเรียงร้อยถ้อยคำ เช่น คำซ้ำ เล่น การเล่นอักษร การใช้โวหารต่าง ๆ และมีกลวิธีการนำเสนอต่าง ๆ คือ นำเสนอผ่านการยกตัวอย่าง ผ่านความคิด ผ่านการแต่งเรื่องสั้น ผ่านบอกเล่าแบบตรงไปตรงมา

จากการทบทวนศึกษางานวิจัยชิ้นนี้ ทำให้เข้าใจเกี่ยวกับภาพสะท้อนการสร้างอัตลักษณ์บุคคลว่ามีการสะท้อนผ่านวรรณกรรมเพลงทางด้านไหนบ้าง และมีการนำเสนอและสื่อสารออกมาเป็นอัตลักษณ์ของตนเองวิธีไหนและอย่างไร อีกทั้ง สามารถนำหลักการและขั้นตอนในงานวิจัยชิ้นนี้มาประยุกต์ใช้ในการศึกษาภาพสะท้อนสร้างอัตลักษณ์บุคคลได้เป็นอย่างดี

ไพบรียา ศรีสวัสดิ์ (2550) ศึกษาเรื่อง “การสร้างอัตลักษณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาสายช่าง” ผลวิจัยพบว่า สร้างอัตลักษณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาสายช่าง ประกอบด้วย 1) อัตลักษณ์ของปัจเจกบุคคล ที่เด็กช่างคิดว่าตนเองมีความแตกต่างจากเด็กสายสามัญในด้านการเรียนและการใช้ชีวิต และคิดว่าบุคคลในสังคมมองว่าตนเองเป็นตัวปัญหาและชอบใช้ความรุนแรง 2) อัตลักษณ์ทางสังคม แต่ละคนมีการแสดงอัตลักษณ์ที่แตกต่างกันไป โดยเลือกแสดงแต่ส่วนที่เหมาะสมกับตนเอง โดยการแสดง ออกผ่านทาง การแต่งกาย การใช้เครื่องประดับที่มีตราสถาบัน การใช้ภาษาเฉพาะกลุ่ม และการรวมกลุ่มในที่สาธารณะ 3) อัตลักษณ์กลุ่ม นอกจากการแบ่งกลุ่มตามสถาบันแล้ว ยังแบ่งตามการเกิดกลุ่มได้อีก คือ กลุ่มที่เกิดจากการเรียน กลุ่มที่เกิดจากเวลาเรียน และกลุ่มที่เกิดจากการใช้ชีวิตประจำวัน โดยมีการสื่อสารอัตลักษณ์ผ่านทาง การแต่งกาย การใช้ภาษาเฉพาะกลุ่ม การศึกษาต่อ ค่านิยม ความเชื่อ ดนตรี งานกราฟฟิก ความรัก ยาเสพติด การใช้ความรุนแรง และการทะเลาะวิวาท

ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างอัตลักษณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาสายช่าง ได้แก่ ตัวของนักเรียนเอง เพื่อน รุ่นพี่ ครอบครัว สถาบันอาชีวฯ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สื่อมวลชน และสังคม โดยมีกระบวนการสร้างอัตลักษณ์แบ่งเป็น 2 ช่วง คือ ก่อนและหลังจากที่เข้ามาศึกษาในสถาบัน ซึ่งอัตลักษณ์ของเด็กช่างจะถูกสร้างผ่านกระบวนการปลูกฝัง ค่านิยม และทัศนคติ รวมถึงการเรียนแบบรุ่นพี่ โดยอัตลักษณ์ดังกล่าวจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามบริบท

จากการทบทวนศึกษางานวิจัยชิ้นนี้ สามารถทำให้เข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ว่ามียุคประกอบในกระบวนการสร้างอย่างไร รวมถึงเรื่องของปัจจัยต่าง ๆ ทางสังคมรอบตัวที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตลักษณ์ของกลุ่มในบริบทที่ต่างกันไป ทั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถนำหลักการและแนวคิดในงานวิจัยชิ้นนี้มาประยุกต์ใช้ในการศึกษาการนิยาม การสื่อสาร และการนำเสนออัตลักษณ์ของบุคคล เพื่อทำความเข้าใจอัตลักษณ์ในปัจจุบันที่ไม่มั่นคง และสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทได้ตลอดเวลา

รวินทรา วิภาวสุ (2554) ศึกษาเรื่อง “การสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มบีบอย (B-Boy)”

ผลการวิจัยพบว่า การสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มบีบอย ประกอบไปด้วย 1) การให้ความหมายและการนิยามตนเอง 2) อัตลักษณ์กลุ่มบีบอยสามารถสะท้อนอัตลักษณ์ผ่านองค์ประกอบต่าง ๆ ที่สื่อถึงความเป็นบีบอย เช่น รูปลักษณ์ภายนอก การแสดงออก ภาษา และดนตรีที่ฟัง

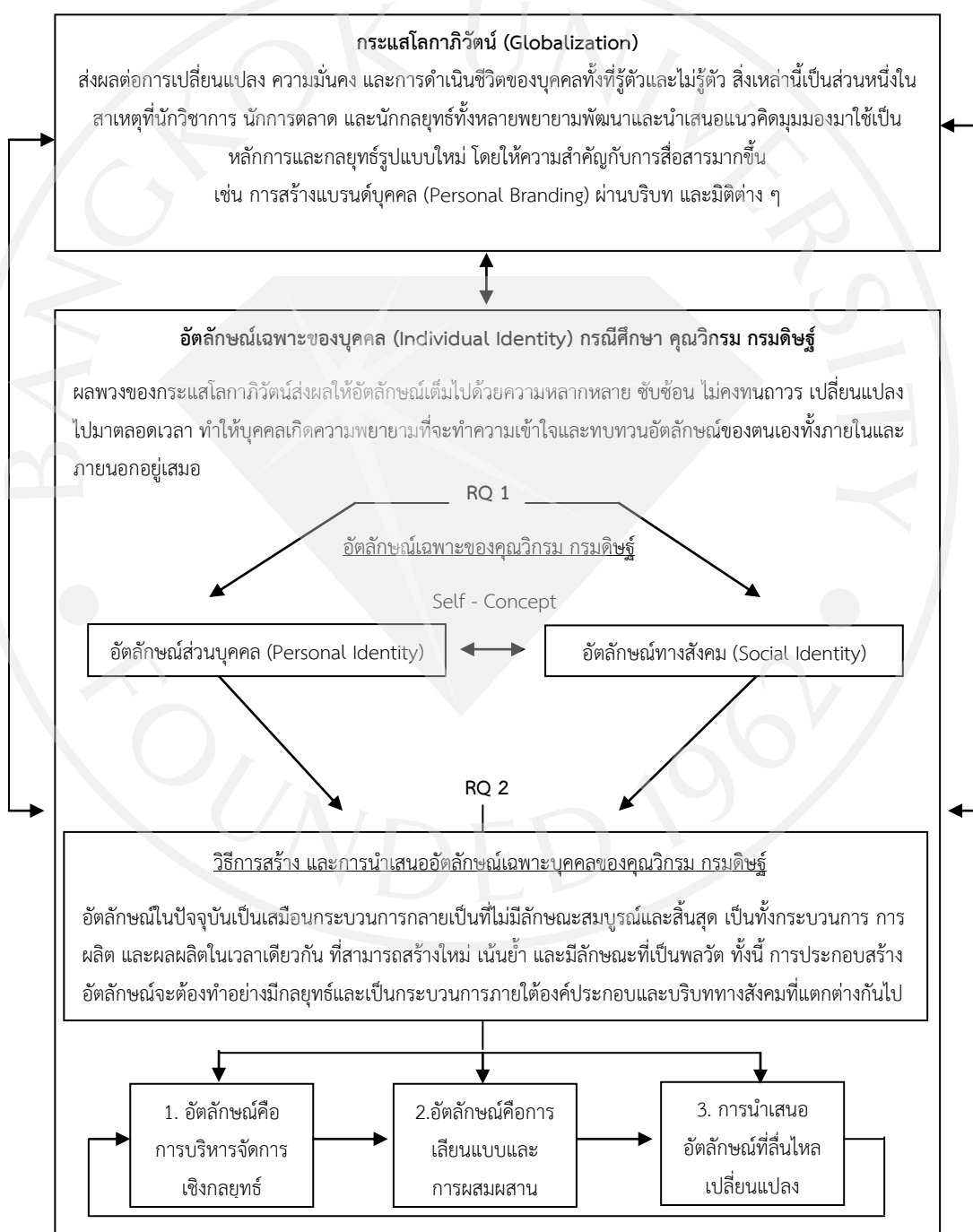
สำหรับกระบวนการสื่อสารเพื่อการสร้างอัตลักษณ์ ประกอบไปด้วย 1) ที่มาและลักษณะของกลุ่ม โดยกลุ่มบีบอยมีการรวมตัวกัน 2) กระบวนการสื่อสารเพื่อการสร้างอัตลักษณ์ โดยสามารถแบ่งกระบวนการได้ 2 ช่วง คือ ช่วงก่อนและหลังเข้ากลุ่ม ซึ่งอัตลักษณ์ของกลุ่มบีบอยจะถูกสร้างผ่านกระบวนการเรียนรู้โดยการสังเกต และกระบวนการตีความหมาย 3) การเปลี่ยนแปลงตามอัตลักษณ์ของกลุ่มนักเต้นบีบอย ซึ่งสามารถแบ่งออกมาได้ 2 ด้านใหญ่ ๆ ได้แก่ ด้านการแต่งกายและด้านสไตล์การเต้น ทั้งนี้ มีการตีความเป็นตัวตนออกมา โดยนำเสนอผ่านรูปแบบการเต้น 4) การดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์กลุ่ม พวกเขาได้รับอิทธิพลจากสื่อ และความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยี ซึ่งเป็นเครื่องมือในการช่วยกระตุ้นอารมณ์ ความรู้สึกให้ยังคงรักษาความเป็นตัวตน รักษาความเป็นกลุ่มก้อน

จากการทบทวนศึกษางานวิจัยชิ้นนี้ สามารถทำให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ตามแนวคิดหลังสมัยใหม่ ว่ามีโครงสร้างและองค์ประกอบในกระบวนการสร้างอย่างไร รวมถึงเรื่องของอิทธิพลทางเทคโนโลยีทางการสื่อสาร สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตลักษณ์และรักษาความเป็นตัวตนในบริบทที่แตกต่าง ทั้งนี้ การศึกษาชิ้นนี้สามารถนำหลักการและแนวคิดในงานวิจัยชิ้นนี้มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบในการศึกษากระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของบุคคลได้เป็นอย่างดี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดของงานวิจัยเพื่อศึกษา ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ส่วนบุคคลผ่านงานเขียน
กรณีศึกษา คุณวิกรม กรมดิษฐ์

ภาพที่ 7: กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

จากปัญหานำวิจัยเรื่อง ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ส่วนบุคคลผ่านงานเขียน กรณีศึกษา คุณวิกรม กรมดิษฐ์ งานนี้ได้มุ่งเน้นที่จะศึกษาเรื่องของอัตลักษณ์ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่ส่งผลให้อัตลักษณ์ในปัจจุบันมีความซับซ้อน ไม่แน่นอน และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา

งานชิ้นนี้ใช้วิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative Methodology) ในการตอบปัญหาการวิจัย โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในงานเขียนส่วนบุคคลของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ เพื่อให้ทราบถึงภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ว่าเป็นไปในแนวทางใด

งานวิจัยในครั้งนี้ ได้เลือกใช้วิจัยในเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพราะการวิจัยเชิงคุณภาพเหมาะสมกับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคม มนุษย์ และวัฒนธรรม เพื่อใช้ศึกษาพฤติกรรม และการกระทำต่าง ๆ จากสถานการณ์หรือบริบทรอบตัวในขณะนั้น ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจากกระแสทางสังคมที่มีความเป็นพลวัตและไม่หยุดนิ่ง ทั้งนี้ เมื่อนำมาเชื่อมโยงกับประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา เรื่อง ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ส่วนบุคคลผ่านงานเขียน กรณีศึกษา คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ทำให้แน่ใจว่า การใช้วิธีการเชิงคุณภาพจะสามารถทำให้มองเห็นแนวทางในการค้นหาคำตอบ ตลอดจนสามารถช่วยในการวิเคราะห์อัตลักษณ์บุคคลในแต่ละบริบทภายใต้สภาวะที่หลากหลายได้ชัดเจนขึ้น

สำหรับงานวิจัยนี้ ได้มีการกำหนดขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

- 1) แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา
- 2) การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 4) การตรวจสอบความแม่นยำของข้อมูล
- 5) การวิเคราะห์ข้อมูล
- 6) การสรุปและนำเสนอข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ผลงานเขียนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์

การที่ผู้วิจัยเลือกที่จะศึกษาเฉพาะกรณี (Case Study) คือ เลือกศึกษาภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ โดยแหล่งข้อมูลที่ผู้วิจัยคัดเลือกนำมาศึกษามีทั้งหมด 5 เล่ม สามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท และมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ประเภทชีวประวัติ วิสัยทัศน์ และหลักการทำงาน สำหรับงานวิจัยนี้ได้เลือกนำมาวิเคราะห์ประกอบการศึกษาอัตลักษณ์ ทั้งหมด 3 เล่ม ประกอบด้วย

1.1. หนังสือ มองโลกแบบวิกรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548)

เป็นผลงานเขียนเล่มแรก ซึ่งในหนังสือมีเนื้อหาที่น่าสนใจเรื่องราวเกี่ยวข้องกับหลักการทำงาน วิสัยทัศน์ มุมมองที่มีต่อสภาพสังคม เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อม โดยมีสาระสำคัญที่ต้องการบอกเล่าประสบการณ์ของเขาในฐานะนักธุรกิจที่เคยประสบผลสำเร็จ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงบทบาทสู่การก่อตั้งมูลนิธิอมตะเพื่อให้เป็นสาธารณะประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม

1.2. หนังสือ ผมจะเป็นคนดี เล่ม “ไฟฝัน...วันเยาว์” (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550)

เนื้อหาในหนังสือส่วนใหญ่จะเป็นการเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติตั้งแต่สมัยเด็ก ความฝัน ความเป็นอยู่ ครอบครัว ความรักใคร่กลมเกลียวของพี่น้อง การศึกษา ความรัก ปัญหา และอุปสรรคในชีวิตที่ผ่านมา ตลอดจนความพยายามในการประกอบธุรกิจ สู่การดำรงตำแหน่งเจ้าของธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จ เพื่อแสดงเจตนารมณ์ที่จะนำเสนอเรื่องราวในชีวิตไว้เป็นอุทาหรณ์ให้แก่คนในสังคมในการประพฤติปฏิบัติตนให้เหมาะสม

1.3. หนังสือ ผมจะเป็นคนดี เล่ม “ก่อร่างสร้างธุรกิจ” (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551)

หนังสือเล่มนี้มีสาระสำคัญเกี่ยวกับประสบการณ์และแรงบันดาลใจในการก่อสร้างธุรกิจด้วยตนเอง การก้าวมาเป็นเจ้าของกิจการ แนวทางการดำเนินธุรกิจรูปแบบต่าง ๆ การต่อสู้กับอุปสรรคและปัญหามากมาย การวางตนในสังคม ตลอดจนบทบาทของ CEO ชั้นนำของประเทศ นอกจากนี้ ยังนำเสนอมุมมอง วิธีคิดที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงสู่บทบาทครั้งสำคัญในชีวิต เพื่อเป็นการตอบแทนสังคมและประเทศชาติ

2. ประเภทปรัชญา มุมมอง และการใช้ชีวิต สำหรับงานวิจัยนี้ได้เลือกนำมาวิเคราะห์ประกอบการศึกษาอัตลักษณ์ ทั้งหมด 2 เล่ม ประกอบด้วย

2.1. หนังสือ กิน & อยู่ แบบวิกรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554)

เนื้อหาบอกเล่าเรื่องราวการดำรงชีวิตในช่วงหลังของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ซึ่งสาระสำคัญเน้นในเรื่องของการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า การทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม การดูแลสุขภาพร่างกาย การทำกิจกรรมยามว่าง เรื่องราวการเดินทาง และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ต้องการบอกเล่าเพื่อเป็นความรู้ให้แก่ผู้อ่านได้กว้างขวาง

2.2. หนังสือ ชีวิตใหม่ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555)

สาระสำคัญของหนังสือเล่มนี้ คือ การแสดงจุดยืนในบทบาทใหม่ที่แตกต่างจากเดิม โดยการบอกเล่าประสบการณ์การท่องเที่ยวบนรถคาราวานใน 3 ประเทศ และรวบรวมความรู้

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเด็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่กำลังเกิดขึ้นในอนาคต รวมทั้งการนำเสนอ วิสัยทัศน์เกี่ยวกับอาเซียนที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับคนไทย เพื่อเป็นการถ่ายทอดความรู้ที่ได้พบ เจอ รวมทั้งแนวทางเตรียมความพร้อมกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน

จากทั้ง 5 เล่ม ที่ได้คัดเลือกมามีความสำคัญกับหัวข้อที่ต้องการศึกษาเรื่องอัตลักษณ์ของ คุณวิกรม กรมดิษฐ์ เพราะเนื้อหาในหนังสือมีส่วนที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันทั้งในบริบทของชีวิตส่วนตัว หลักการทำงาน บทบาทความเป็นผู้นำองค์กร การใช้ชีวิต การทำงานเพื่อตอบแทนสังคม ตลอดจน มุมมอง วิธีคิดต่าง ๆ และประสบการณ์ในอดีตที่สามารถทำให้เราสามารถรับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงและการ นิยามความเป็นตัวตนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ได้เป็นอย่างดี

อีกทั้ง แหล่งข้อมูลที่เลือกมามีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง และเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย ครั้งนี้ โดยหวังว่าผลการศึกษานำไปปรับใช้กับแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับ การศึกษาอัตลักษณ์ส่วนบุคคลในบริบทที่คล้ายกันได้ไม่มากนัก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เนื่องจากงานวิจัยเป็นการศึกษา ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ส่วนบุคคลผ่านงานเขียน กรณีศึกษา คุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีขั้นตอนของการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยศึกษาจากแหล่งข้อมูลประเภทเนื้อหา ที่ได้แก่ การนำเสนอเนื้อหาต่าง ๆ ในรูปแบบงานเขียนส่วนบุคคลของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ซึ่งถือเป็นการวิเคราะห์เนื้อหาที่ตัวบท (Text) และตีความข้อมูลต่าง ๆ จากเนื้อหาทางงานเขียนส่วนบุคคลของ คุณวิกรม กรมดิษฐ์ โดยที่ผู้วิจัยคัดเลือกจากหนังสือเล่มที่สามารถสะท้อนอัตลักษณ์ส่วนบุคคลของคุณ วิกรม กรมดิษฐ์ ที่แตกต่างในแต่ละช่วงเวลา เพื่อนำมาศึกษาวิเคราะห์การสร้าง และนำเสนอ อัตลักษณ์บุคคลภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกมา 5 เล่ม จากทั้งหมด 15 เล่ม ซึ่ง สามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทชีวประวัติ วิสัยทัศน์ และหลักการทำงาน สำหรับงานวิจัยนี้ได้เลือกนำมา วิเคราะห์ประกอบการศึกษาอัตลักษณ์ ทั้งหมด 3 เล่ม ประกอบด้วย

- 1.1. หนังสือ มองโลกแบบวิกรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548)
- 1.2. หนังสือ ผมจะเป็นคนดี เล่ม “ไฟฝัน...วันเยาว์” (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550)
- 1.3. หนังสือ ผมจะเป็นคนดี เล่ม “ก่อร่างสร้างธุรกิจ” (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551)

2. ประเภทปรัชญา มุมมอง และการใช้ชีวิต สำหรับงานวิจัยนี้ได้เลือกนำมาวิเคราะห์ ประกอบการศึกษาอัตลักษณ์ ทั้งหมด 2 เล่ม ประกอบด้วย

- 2.1. หนังสือ กิน & อยู่ แบบวิกรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554)
- 2.2. หนังสือ ชีวิตใหม่ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ได้แก่ การตีความเนื้อหาต่าง ๆ จากงานเขียนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ จากทั้งหมด 5 เล่ม ดังนี้

1 ประเภทชีวประวัติ วิสัยทัศน์ 3 เล่ม ประกอบด้วย

1.1 หนังสือ มองโลกแบบวิกรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548)

1.2 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี เล่ม “ไฟฝัน...วันเยาว์” (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550)

1.3 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี เล่ม “ก่อร่างสร้างธุรกิจ” (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551)

2 ประเภทปรัชญา มุมมอง และการใช้ชีวิต 2 เล่ม ประกอบด้วย

2.1 หนังสือ กิน & อยู่ แบบวิกรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554)

2.2 หนังสือ ชีวิตใหม่ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555)

ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะรวบรวมข้อมูล ถอดรหัส ตีความ และแยกแยะลักษณะเฉพาะของหัวข้อสำคัญไว้เป็นตารางอย่างเป็นระบบ เพื่อความชัดเจนและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการส่งต่อให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษา และอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อทำตรวจสอบความถูกต้องในลำดับต่อไป

การตรวจสอบความแม่นยำ

ในการตรวจสอบความแม่นยำได้ใช้วิธียืนยันความถูกต้อง (Cross Check Technique) จากข้อมูลที่ได้จากตัวบท (Text) ที่ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภาพสะท้อนอัตลักษณ์ส่วนบุคคลของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ทั้งนี้ การยืนยันความถูกต้องจากข้อมูลทั้งหมดนั้น ต้องสามารถตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือของข้อมูล (Reliability) ได้เป็นอย่างดี โดยมีขั้นตอนในการตรวจสอบความแม่นยำ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อมของในการจัดระบบข้อมูล ซึ่งผู้จัดทำมีความสำคัญในจรรยาบรรณของการเป็นนักวิจัยที่ดี โดยมีความโปร่งใส ปราศจากอคติ

ขั้นที่ 2 นำชุดคำศัพท์หรือประเด็นหลัก (Themes) ที่จัดระบบแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา และนักภาษาศาสตร์ทำการตรวจสอบความถูกต้อง ตลอดจนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเพื่อหาข้อสรุปที่ดีที่สุด

ขั้นที่ 3 นำชุดคำศัพท์หรือประเด็นหลัก (Themes) ที่ได้รับการตรวจสอบ และแก้ไขปรับปรุงแล้ว มาใช้วิเคราะห์รหัสเพื่อหาความสอดคล้องและข้อสรุประหว่างผู้วิจัย และผู้วิจัยร่วม (Inter – coder) เพื่อหาข้อสรุปที่มีความเชื่อถือได้ของรหัส (Reliability of Coding) ร่วมกัน ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเชื่อถือสูงสุด ผู้วิจัยร่วม (Inter – coder) จึงต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- 1) เคยติดตามผลงานต่าง ๆ และเคยอ่านงานเขียนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์
- 2) มีความสนใจเรื่องของผู้นำองค์กรธุรกิจทั้งในและต่างประเทศ
- 3) เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในประเด็นเกี่ยวกับงานวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความแม่นยำจากผลงานเขียนทั้ง 5 เล่ม จนแน่ใจว่าสามารถสรุปภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาคือ

1. ศึกษาภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ผ่านผลงานเขียน
2. ศึกษาวิธีการสร้างและนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนผ่าน

ผลงานเขียน

จากนั้น จะนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ตามหลักการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพของ สุกางค์ จันทวานิช (2549) และทำการจัดระเบียบเนื้อหาข้อมูล โดยใช้วิธีการจัดทำสารบบ (Taxonomy) คือ การนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลมาทำการลงรหัสและบันทึกเนื้อหาที่ปรากฏ (Coding) ให้กับกลุ่มวลี และประโยคต่าง ๆ ที่สะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ รวมถึงตีความหมายของเนื้อหาที่ปรากฏ

สำหรับขั้นตอนการลงรหัส (Coding) เมื่อเก็บข้อมูลจนอิ่มตัวแล้ว (นิศา ชูโต, 2551) จึงเอาข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาใส่ใน Coding Sheet แล้วจึงคัดกลุ่มคำ และประโยคต่าง ๆ ที่สะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ เพื่อนำมาทำดัชนีข้อมูล และจัดหมวดหมู่ให้อีกครั้ง หลังจากนั้นจึงทำการตัดข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องออกไปให้เหลือข้อสรุปชั่วคราว แล้วนำมาเรียบเรียงข้อมูลที่เหมือนกันให้อยู่ในหมวดหมู่เดียวกัน (Dimensions)

จากนั้น จึงตั้งชื่อประเด็นหลัก (Themes) ที่ทำหน้าที่เป็นหัวข้อเพื่อชี้ทิศทางในการรวมข้อความที่มีความหมายตรงประเด็นในการวิเคราะห์ และสามารถสะท้อนลักษณะของข้อมูลได้ดี โดยในแต่ละประเด็นหลัก (Themes) นั้นอาจมีประเด็นย่อย (Sub-Themes) มากกว่าหนึ่งข้อขึ้นอยู่กับความลึกซึ้งของแต่ละเรื่องที่วิเคราะห์ และทำการหาข้อสรุปที่แท้จริงในการนำเสนอข้อมูลในขั้นต่อไป

การนำเสนอข้อมูล

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์จนได้ข้อสรุปที่แท้จริง โดยอ้างอิงจากแนวคิดมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ในแต่ละหัวข้อเรียบร้อยแล้ว หลังจากนั้นจึงเลือกนำเสนอแบบการพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยอธิบายภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่ได้จากการ

ผลงานเขียน และจะนำเสนอข้อมูลที่ได้พร้อมกับการวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นเพื่อตอบปัญหานำ
วิจัย 2 ข้อ ได้แก่

- 1) ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ จากผลงานเขียนมีอะไรบ้าง
- 2) วิธีการสร้างและนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนจากผลงาน

เขียนเป็นอย่างไร

จากนั้น เมื่อผลสรุปของข้อมูลงานวิจัยสามารถตอบปัญหา และให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ที่กำหนดแล้ว จะนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสรุปผลมานำเสนอ และจัดทำในรูปแบบรูปเล่ม

บทที่ 4

บทวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยเรื่อง ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ส่วนบุคคลผ่านงานเขียน กรณีศึกษาคุณวิกรม กรมดิษฐ์ เนื่องจากการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Methodology) ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากเอกสารผ่านทางผลงานเขียน 5 เล่ม เป็นประเภทชีวประวัติ วิสัยทัศน์ 3 เล่ม ประกอบด้วย 1) หนังสือมองโลกแบบวิกรม 2) หนังสือผมจะเป็นคนดีเล่ม “ไฟฝัน...วัยเยาว์” และ 3) หนังสือผมจะเป็นคนดีเล่ม “ก่อร่างสร้างธุรกิจ” ส่วนประเภทปรัชญา มุมมอง การใช้ชีวิต ประกอบด้วย 2 เล่ม คือ 1) หนังสือกิน & อยู่แบบวิกรม และ 2) หนังสือชีวิตใหม่ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดลำดับการนำเสนอผลการวิจัยตามปัญหาการวิจัย ดังนี้

1. ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ จากผลงานเขียนมีอะไรบ้าง
2. วิธีการสร้างและนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนจากผลงานเขียนเป็นอย่างไร

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในผลงานเขียนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ทั้งหมด 5 เล่ม สามารถนำเสนอผลการวิจัยตามปัญหาการวิจัย โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ จากผลงานเขียน

ส่วนของการศึกษาภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ เป็นการวิเคราะห์อัตลักษณ์ (Identity) ที่เป็นลักษณะเฉพาะของตัวบุคคล จากการที่บุคคลสามารถรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ในมุมต่าง ๆ ซึ่งอัตลักษณ์จะมีส่วนสัมพันธ์ความเชื่อมต่อกันระหว่างความเป็นตัวบุคคล (Personal) กับสังคม (Social) โดยผ่านการใช้สัญลักษณ์ที่เข้าใจร่วมกันในสังคม ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ไม่นั่นตายตัว ซึ่งบางครั้งบุคคลหนึ่งอาจมีได้หลายอัตลักษณ์ เช่น การเป็นลูก การเป็นหัวหน้า ครอบครัว ผู้บริหาร การเป็นบุคคลมีชื่อเสียง เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามการรับรู้ตนเองอาจไม่ได้เกิดมาจากตัวเองเพียงอย่างเดียวแต่มีการพัฒนาขึ้นมาจากสิ่งที่อยู่รอบตัว ตลอดจนจากการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม

ดังนั้น การศึกษาวิจัยการประกอบสร้างและการนิยามตัวตนวิกรม กรมดิษฐ์ จากผลงานเขียน ทั้ง 5 เล่ม ใช้แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ (Identity) มาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ตัวตน ทั้งในอัตลักษณ์ส่วนบุคคล (Personal Identity) และอัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity) สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. อัตลักษณ์ส่วนบุคคล (Personal Identity)

ผลการวิจัยพบว่าการประกอบสร้างและการนิยามตัวตนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ถูกสะท้อนผ่านประเด็นหลัก (Themes) แบ่งได้เป็น 2 ประเด็น คือ 1) องค์ประกอบภายใน (Internal) และ 2) ลักษณะภายนอก (External) ซึ่งทั้ง 2 ประเด็นหลัก (Themes) นั้น ยังแสดงให้เห็นถึงประเด็นย่อย (Sub - Themes) และเมื่อได้ศึกษาลึกลงไปในเรื่องละเอียดทำให้เห็นมิติหลัก ๆ (Dimensions) ที่ใช้พิจารณาประกอบ โดยในมิติหลัก ๆ ยังแตกเป็นมิติย่อย ๆ (Sub - Dimensions) ที่นำมาใช้อธิบายประเด็นหลักได้ชัดเจนยิ่งขึ้น รายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นหลักที่ 1 องค์ประกอบภายใน (Internal)

การวิเคราะห์ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ จากประเด็นหลัก (Themes) องค์ประกอบภายใน (Internal) ซึ่งประเด็นนี้จะเห็นได้จากการตระหนักรู้ถึงตัวตนตั้งแต่ในวัยเด็ก จนถึงปัจจุบัน เช่น ความเป็นพี่ชายคนโตที่ต้องรับผิดชอบทั้งงานบ้าน รวมทั้งต้องดูแลน้อง ๆ เรื่องฐานะความเป็นอยู่และความสัมพันธ์กับครอบครัว ญาติพี่น้อง การถูกละเลยทอดทิ้ง แนวคิดทัศนคติการใช้ชีวิตด้วยตัวคนเดียวทำให้เขาเกิดความมุ่งมั่น ความฝันที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตได้ด้วยตัวเอง เป็นต้น

โดยประเด็นหลักนี้จะมีการประกอบสร้างจากประเด็นย่อย (Sub-Themes) ต่าง ๆ ประกอบด้วย 1) ด้านร่างกาย 2) ด้านศีลธรรม 3) ด้านส่วนตัว 4) ด้านครอบครัว และ 5) ด้านสังคม ทั้งนี้ ในประเด็นย่อย (Sub-Themes) แต่ละด้านยังประกอบสร้างจากมิติหลัก (Dimensions) และมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) ที่สามารถใช้อธิบายอัตลักษณ์ส่วนบุคคลของคุณวิกรมได้เด่นชัดขึ้น

ลำดับต่อไปนี้จะนำเสนอเฉพาะประเด็นที่มีความเกี่ยวข้อง และสะท้อนถึงอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ในแต่ละด้านที่ปรากฏจากการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจะอธิบายรายละเอียดจากประเด็นย่อย (Sub-Themes) มิติหลัก ๆ (Dimensions) และมิติย่อย (Sub-Dimensions) ในแต่ละหน่วยวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1) ประเด็นย่อยด้านร่างกาย หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับรูปร่าง ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ลักษณะทางกายภาพ ซึ่งสะท้อนจากมิติหลัก ๆ (Dimensions) 3 เรื่อง ประกอบด้วย 1.1) มิติหลักเรื่องกายภาพและรูปร่าง 1.2) มิติหลักเรื่องร่างกายและสุขภาพ และ 1.3) มิติหลักเรื่องทักษะและความสามารถ อธิบายได้ดังนี้

1.1) มิติหลักเรื่องลักษณะทางกายภาพและรูปร่างของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนผ่านผลงานเขียน คือ ลักษณะการเปลี่ยนแปลงที่สามารถสังเกตได้ชัดเจน บ่งบอกได้ถึงสภาพของแต่ละบุคคล เช่น รูปร่าง ช่วงอายุ อาทิ “ตัวเล็ก” “ตัวเล็กแกรน” “หนุ่ม” “ตัวสูง” “อายุเพิ่มขึ้น” “วัย” เป็นต้น ซึ่งภายในมิติหลักนี้ได้พบมิติย่อย (Sub - Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมและอธิบายลักษณะทางกายภาพให้ชัดเจน ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...วัยเด็ก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 106) ผมมีความสูงเพิ่มขึ้นจากเดิมได้อย่างรวดเร็ว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 253) หูกางตั้งแต่เด็ก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 227) วัยที่สูงขึ้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 427) แดกเนื้อนุ่ม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 21) ความเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปตามวัย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 366) ตัวเล็กแกรน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 42) ผมยืดตัวขึ้นมาถึง 178 ซม. (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 51) วัยทอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 152) ช่วงบั้นปลายชีวิต (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 12) อายุผมจะก้าวสู่หลักหก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 19) ผมเดินมาถึงอายุเกือบ 60 ปีแล้ว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 255)...”

1.2) มิติหลักเรื่องร่างกายและสุขภาพของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนผ่านผลงานเขียน คือสภาพและระบบการทำงานของร่างกาย รวมไปถึงการดูแลเอาใจใส่ร่างกายของตนในแบบต่าง ๆ อาทิ “ออกกำลังกาย” “โรคประจำตัว” “สุขภาพ” “อาหาร” เป็นต้น ซึ่งภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมและอธิบายมิติหลักเรื่องร่างกายและสุขภาพ ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่าง ที่พบ เช่น

“...ล้มหมอนนอนเสื่อ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 27) ผมอายุมากขึ้นทุกวันไม่ได้เข้มแข็งเหมือนก่อน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 516) ป้องกันโรคด้วยการออกกำลังกาย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 157) ไมเกรน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 230) ผมร่วง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 230) น้ำหนักลด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 230) ร่างกายของผมเริ่มทรุดโทรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 233) พื้นฐานสุขภาพไม่แข็งแรง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 233) อาการปวดหัว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 243) ผมมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 25) ทานอาหารให้เหมาะสม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 152) ระวังตัวเรื่องอาหาร (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 152) เบาหวาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 169) โรคหัวใจเต้นผิดจังหวะ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 169) สุขภาพแข็งแรงดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 199) มีโรคประจำตัวสารพัด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 164) สิ่งหนึ่งที่ผมระมัดระวังที่สุดคือเรื่องสุขภาพ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 242)...”

1.3) มิติหลักเรื่องทักษะและความสามารถของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนผ่านผลงานเขียน หมายถึง ความถนัด พรสวรรค์ที่พึงมี รวมไปถึงความชอบ และความสามารถพิเศษ อาทิ “คำขाय” “ภาษาจีนกลาง” “เล่นกีฬา” เป็นต้น ซึ่งภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมและอธิบายให้มีความชัดเจน ปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ผมมีหัวทางการค้าขาย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 146)

ผมเอาดีด้านกีฬา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 295) ผมมีหัวทางการผมมีพื้นฐานในการบริการจัดการ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 249) เล่นกีฬาเก่ง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 295) เขียนจดหมายเป็นภาษาจีน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 47) ภาษาจีนสำเนียงปักกิ่ง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 49) พูดภาษาไทยหรือจีนได้คล่อง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 338) ติดลูกคิด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 96) แชมป์เก่าภาษาจีนกลาง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 252) ชอบเล่นกีฬา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 25) ขี่จักรยาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 37) ...”

2) ประเด็นย่อยด้านศีลธรรม หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับคุณค่าทางศีลธรรม ตลอดจนความรู้สึกเกี่ยวกับการเป็นคนดี หรือคนเลว เป็นต้น ประเด็นนี้สะท้อนจากมิติหลัก ๆ (Dimensions) 2 เรื่อง ประกอบด้วย 2.1) มิติหลักเรื่องคุณธรรมและศีลธรรมในจิตใจ และ 2.2) มิติหลักเรื่องการคิดดี อธิบายได้ดังนี้

2.1) มิติหลักเรื่องคุณธรรมและศีลธรรมในจิตใจที่คุณวิกรม กรมดิษฐ์ บรรยายไว้ในผลงานเขียน หมายถึง หลักการ แนวทาง และวิธีการยึดถือปฏิบัติตนในด้านต่าง ๆ อย่างมีศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรม อาทิ “การบวช” “รักความยุติธรรม” “ความซื่อสัตย์” “ทำความดี” เป็นต้น ภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมและอธิบายมิตินี้ให้ชัดเจน ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ผมต้องการบวชเพื่อทดแทนบุญคุณแม่ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 40) ผมยึดถือและปฏิบัติในความเป็นพื้นที่ถูกต้องยุติธรรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 93) การปลูกฝังศีลธรรมในหัวใจดวงน้อย ๆ ของผม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 128) รักความยุติธรรม ถูกต้อง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 427) ความซื่อสัตย์ในอาชีพ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 458) รักความยุติธรรม และไม่ชอบความไม่ถูกต้องต่าง ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 256) ผมยังคงสำนึกถึงบุญคุณของลุงกับป้าไม่เปลี่ยน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 337) ต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่นด้วย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 460) ผมยึดมั่นในความถูกต้อง ความมีคุณธรรมและศีลธรรม ไม่ยอมคดโกง เอาไรต์เอาเปรี๊ยะ หรือทำสิ่งไม่ดีต่อผู้อื่นเด็ดขาด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 77) ยึดมั่นในการทำความดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 107) ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 107) การปลูกฝังเรื่องจริยธรรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 56) ผมจะเดินหน้าทำทุกอย่างที่ผมพิจารณาแล้วว่าเป็นสิ่งที่ดีมีคุณธรรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 115)...”

2.2) มิติหลักเรื่องการคิดดี คือ หลักการ แนวคิด ทักษะคติทางบวกที่นำไปสู่การประพฤติปฏิบัติตนในทางที่ดีต่าง ๆ ตามแบบของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่บรรยายไว้ในผลงานเขียน อาทิ “ทำดี” “การทำตัวเองให้เป็นแบบอย่างที่ดี” “เป็นพลเมืองที่ดี” “การรำลึกถึงคุณคน” “การทำประโยชน์” เป็นต้น ภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิตีย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมและอธิบายเรื่องการคิดดี ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ผมคิดว่าการทำความดีเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องกระทำและต้องทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 26) เกิดความคิดที่อยากจะแผ่สิ่งดี ๆ ให้คนรอบข้าง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 41) สิ่งสำคัญที่สุดคือการทำตัวเองให้เป็นแบบอย่างที่ดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 93) ผมคิดว่าเมล็ดพันธุ์แห่งความดีที่ผมได้เพาะหว่านลงไว้ในความคิดและจิตใจนั้น ๆ นั้น สัมฤทธิ์ผลตามความปรารถนา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 361) อยากจะฝากความผิดของตัวเองเป็นอุทาหรณ์แก่เยาวชน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 364) ผมไม่ต้องการสร้างปัญหาให้กับคนอื่น ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 440) ต้องมีส่วนร่วมในการจรรโลงสังคมและประเทศชาติบ้านเมือง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 450) ทำหน้าที่เป็นพลเมืองที่ดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 458) เสียภาษีเต็มเม็ดเต็มหน่วย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 458) การรำลึกถึงคุณคน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 504) ทำดีต่อตนเองและผู้อื่น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 364) สร้างประโยชน์แก่ทุกคนบนโลกนี้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 115) ชีวิตคือการทำประโยชน์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 217) เราควรปรับตัวของเราเลือกทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 217)...”

3) ประเด็นย่อยด้านส่วนตัว หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคลต่อตนเองเกี่ยวกับคุณค่าของตน ความมั่นใจ รวมถึงการประเมินค่าบุคลิกภาพของตนเอง ซึ่งประเด็นนี้สะท้อนจากมิติหลัก ๆ (Dimensions) 3 เรื่อง ประกอบด้วย 3.1) มิติหลักเรื่องความรู้สึกที่มีต่อตนเอง และการให้คุณค่าตนเอง 3.2) มิติหลักเรื่องความเชื่อมั่นและความมั่นใจ และ 3.3) มิติหลักเรื่องการประเมินค่าบุคลิกภาพของตนเอง อธิบายได้ดังนี้

3.1) มิติหลักเรื่องความรู้สึกที่มีต่อตนเอง และการให้คุณค่าตนเองของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนผ่านผลงานเขียน คือ การมองและรู้สึกต่อตนเองในเรื่องต่าง ๆ ทั้งดีและไม่ดี รวมไปถึงการให้คุณค่ากับตนเองในเรื่องต่าง ๆ ความประทับใจในวัยเด็ก ความรู้สึกภูมิใจต่อตนเอง อาทิ “นักฝัน” “ลูกคนโต” “ความภาคภูมิใจ” “เถ้าแก่” “นักธุรกิจ” “ธรรมชาติ” “ตัวตน” “เดินทาง” เป็นต้น ซึ่งภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิตีย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมและอธิบายมิติหลักให้มีความชัดเจน ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ชีวิตอยู่ด้วยความฝัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 30)

ความสำเร็จทุกอย่างของชีวิตการงานและชีวิตส่วนตัวของผมทุกวันนี้มาจากความเป็นนักฝัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 38) ผมชื่นชอบป่าตั้งแต่เด็ก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 40) ผมได้รู้จักตัวตนของตัวเองมากขึ้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 44) การอยู่คนเดียวทั้งวันทั้งคืนทำให้เกิดโลกใหม่ที่เป็นตัวตนของเราอย่างแท้จริง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 44) ความภาคภูมิใจสูงสุดในชีวิตของผมที่สามารถเลี้ยงดูน้อง ๆ ทุกคนจนประสบผลสำเร็จ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 72) เป็นลูกคนโต (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 77) ลูกชายคนแรก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 77) ผมมีความคิดต่อยอดเพิ่มมูลค่าธุรกิจ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 156) เป็นเจ้าแก้งด้วยตัวเองมาตั้งแต่อายุ 5 ขวบ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 156) ความภาคภูมิใจกับการเป็นเจ้าแก้งน้อย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 163) ความรักธรรมชาติ ความรักต้นไม้ใบหญ้า ความรักสัตว์ป่า มันซึมซับเข้าไปในสายเลือดของผม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 351) สิ่งที่ผมภูมิใจกว่าความสำเร็จในชีวิตคือการที่ผมสามารถถ่ายทอดความคิดและมุมมองของผมผ่านการกระทำให้ทุกคนได้เห็นและนำไปปฏิบัติตาม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 521) ความเป็นตัวตนแบบธรรมชาติ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 88) ผมมีความภูมิใจในตัวเอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 191) เมื่อเรารู้จักตัวตนของตัวเองแล้ว การกระทำใด ๆ ย่อมมีความชัดเจน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 329) รักธรรมชาติ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 339) ผมจัดว่าเป็นนักธุรกิจคนหนึ่งที่ได้รับความสนใจจากสื่อค่อนข้างมาก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 419) ผมภูมิใจที่สิ่งที่ผมเขียนออกไปมีคนชื่นชอบและติดตามรวมทั้งเอาไปใช้ประโยชน์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 433) ชีวิตทำงานด้านธุรกิจของผมถือได้ว่าประสบผลสำเร็จ ณ จุดที่สูงที่สุดในโลกแห่งวัตถุ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 449) ผมยังไม่เคยหยุดฝัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 476) ความเป็นตัวตนในทุกวันนี้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 38) รู้จักที่มาของตนเองเป็นสิ่งสำคัญ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 46) ผมเป็นคนรักธรรมชาติ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 67) ผมเป็นคนที่ชอบการเดินทาง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 136) ไม่มีใครรู้ความต้องการของผมเท่ากับตัวผมเอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 241) ชีวิตใหม่เกิดขึ้นพร้อมการออกเดินทางแบบที่ผมไม่เคยมีมาก่อน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 15) ความฝันในหนึ่งชีวิตของผมคือการเดินทาง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 19) ความฝันที่อยากใช้ชีวิตบนรถบ้านนั้นได้เป็นจริงแล้ว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 31) ผมอยากกลับไปสู่ความเป็นตัวตนที่แท้จริง ที่เรียบง่ายอย่างธรรมดา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 65) การได้ใช้เวลาที่เหลืออยู่ในชีวิตเดินทางไปเรื่อย ๆ น่าจะทำให้ผมได้รับความสุขกับสิ่งที่ยังไม่เคยได้เห็น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 65) ผมเป็นนักธุรกิจนักเขียนจากเมืองไทย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 147)...”

3.2) มิติหลักเรื่องความเชื่อมั่น และความมั่นใจของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนผ่านผลงานเขียน คือ ความที่บุคคลมีความเชื่อมั่นต่อเรื่องต่าง ๆ ทั้งทางความคิดและการกระทำจนเกิดให้เป็นแรงผลักดันให้มุ่งมั่นที่จะทำตามสิ่งที่เชื่อและยึดถือ อาทิ “ผมเชื่อมั่น” “ปัญหา” “การศึกษา” “การเปลี่ยนแปลง” เป็นต้น ซึ่งภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมให้ชัดเจน ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ผมเชื่อว่าไม่มีคนล้มเหลวมีแต่คนล้มเลิก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 26) ปัญหาเป็นเรื่องท้าทายความสามารถ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 71) การศึกษาเป็นมันสมองในการพัฒนาคน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 213) ผมเชื่อว่าทุกคนมีโลกฝันวัยเยาว์ ผมเองก็เช่นกัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 77) ความเปลี่ยนแปลงย่อมเป็นนิรันดร์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 162) ผมมีเป้าหมายที่จะฝึกฝนตัวเองให้มีความรู้ความสามารถอย่างสูงสุด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 295) สำหรับผมถือว่าการศึกษามีเป็นอารมณ์ขึ้นเอกของชีวิต (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 355) ขอให้เชื่อผมว่าทุกปัญหามีทางออก และทางออกของปัญหามีมากกว่า 1 ทาง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 442) ผมเชื่อว่าไม่มีใครในโลกนี้ฝืนกฎของธรรมชาติ และความจริงไปได้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 444) ผมเชื่อในเรื่องอำนาจของความคิดและพลังของคุณธรรมว่าสามารถที่จะตกทอดจากรุ่นสู่รุ่น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 445) ผมตระหนักในคุณค่าของการศึกษา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 450) บันไดที่จะก้าวไปสู่ความฝันคือการศึกษา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 19) ผมถือว่าความฝันไม่ต้องลงทุน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 31) ผมเชื่อว่าความฝันคือปุ๋ยที่หล่อเลี้ยงมวลมนุษยชาติ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 31) ผมเชื่อว่าหากเราคิดดี ทำดี และตั้งใจดี แล้วย่อมได้รับผลแห่งความดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 77) ผมเชื่อว่าการศึกษาคือเป็นทุนทางปัญญาไม่มีวันหมด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 182) ผมเชื่อความรู้ความสามารถจะเปลี่ยนชีวิตคนได้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 182) ผมเชื่อว่าความรู้คืออาวุธ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 197) ผมเชื่อว่าโอกาสมีอยู่ในอากาศ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 314) ปัญหาต่าง ๆ ฝึกให้ผมมีภูมิคุ้มกัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 319) ผมยืนยันว่าชื่อมีความสำคัญ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 335) ผมเชื่อว่านักบริหารที่แท้จริงต้องมีประสบการณ์ผลงานที่ยอมรับได้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 468) ผมเชื่อว่าคนเรานั้นมาจากธรรมชาติและมีชีวิตอยู่กับธรรมชาติ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 100) ผมเชื่อว่าผมเดินมาถูกทางแล้ว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 207) ผมมักคิดอยู่เสมอว่า “ความฝันไม่เสียตังค์” (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 209) ผมเชื่อเหลือเกินว่า “มนุษย์เราเกิดมาเพื่อสร้างสรรค์สิ่งดีงาม” ให้กับโลกใบนี้ร่วมกัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 209) ชีวิตคือการเดินทาง และการเปลี่ยนแปลง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 11) ผมอยากให้พวกเราลองมองไปข้างหน้ากันบ้าง เพราะการเปลี่ยนแปลงกำลังเดินทางเข้ามาหาเราอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555,

หน้า 20) ปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางนับเป็นเรื่องปกติ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 26) ผมอยากให้คนไทยรู้ว่าโลกอนาคตกำลังเปลี่ยน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 124) ความเปลี่ยนแปลงนี้สอนให้เห็นถึงความไม่แน่นอนอย่างแท้จริง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 220) โลกนี้กว้างใหญ่ไพศาลยิ่งนัก เราเผชิญหน้ากับความเปลี่ยนแปลงอยู่ทุกขณะ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 220)..."

3.3) มิติหลักเรื่องการประเมินค่าบุคลิกภาพของตนเองของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนผ่านผลงานเขียน คือ การทบทวนตนเอง การตระหนักถึงสิ่งที่ตนเองมีด้วยตัวเอง การรู้ว่าตนเองเป็นคนอย่างไร มีลักษณะ มีอุปนิสัย บุคลิกภาพ ตลอดจนการแสดงออกอย่างไร อาทิ “อารมณ์ร้อน” “นักขาย” “รู้จักตัวตน” “ประหยัด” “มัธยัสถ์” “มนุษย์สัมพันธ์ดี” “การปรับตัว” เป็นต้น ซึ่งภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมและอธิบายให้ชัดเจน ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...การก้าวเดินของชีวิตผมมีลักษณะเป็นขั้นบันได (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 25) ผมได้รู้จักตัวตนและเข้าใจเรื่องความสงบ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 40) สิ่งที่ผมได้จากการปฏิบัติธรรมคือได้เรียนรู้และเข้าใจตัวเองมากขึ้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 41) ผมเกิดมาในบรรยากาศของการค้า ๆ ขาย ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 73) นักขายวัยเยาว์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 149) นักขายมือทอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 155) เป็นคนมนุษยสัมพันธ์ดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 295) ความซื่อสัตย์ของผมนั้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 332) ผมเป็นคนเอาการเอางาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 336) นิสัยประหยัดมัธยัสถ์ที่ติดตัวผมมาแต่เด็ก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 339) ซื่อสัตย์แบบสุด ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 340) ความเป็นคนเลือดร้อน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 387) ความเป็นคนอารมณ์ร้อน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 426) ตอนเด็ก ๆ ผมจะมีเรื่องราวชกต่อยหรือใช้กำลังในการตัดสินปัญหา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 426) เป็นคนพูดน้อยต้อยหนัก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 427) ความเป็นคนประหยัด มัธยัสถ์และอดออม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 452) ผมมีฝีปากในการเจรจาไม่เป็นรองใคร (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 463) ความสุภาพอ่อนน้อมถ่อมตนตามแบบอย่างชาวจีนของผม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 56) ความเป็นตัวตนแบบธรรมชาติ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 88) ประหยัดปนซื่อสัตย์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 111) การดำรงชีวิตอย่างสมถะของผมไม่ได้สิ้นเปลืองอะไร (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 320) ผมเป็นคนอัธยาศัยดีและไม่ถือตัว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 420) ผมเป็นคนมีวินัยไม่ใช้เงินผิดวัตถุประสงค์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 463) การรู้จักปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนไป (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 66) รูปแบบการแต่งกายก็เปลี่ยนแปลงไปตามวิถีการใช้ชีวิต (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 229) ผมชอบอะไรก็ใส่อย่างนั้นทำให้สบายตัวมากขึ้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 229) มีความคิดกลับไปสู่ความ

เป็นตัวตนของพระองค์ที่ไม่ยึดติดกับสิ่งใด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 230) ผมสามารถปรับตัวได้เร็ว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 38) ต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพของรถขณะวิ่ง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 52) ไม่มีปัญหาในการปรับตัว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 54) แม้ว่าการทำงานบนรถจะมีความลำบากหรือตึงเครียด แต่ผมก็พยายามแก้ไขและปรับความเคยชินสู่ระบบชีวิตใหม่ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 64)..."

4) ประเด็นย่อยด้านครอบครัว หมายถึง ความรู้สึกในคุณค่าและความพึงพอใจในฐานะที่เป็นสมาชิกในครอบครัวเป็นการแสดงถึงการรับรู้ตนเองว่าใกล้ชิดหรือเหินห่างจากครอบครัว ซึ่งประเด็นนี้สะท้อนจากมิติหลัก ๆ (Dimensions) 2 เรื่อง ประกอบด้วย 4.1) มิติหลักเรื่องความพึงพอใจและความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นสมาชิก และ 4.2) มิติหลักมิติหลักเรื่องบทบาทหน้าที่ต่อครอบครัว อธิบายได้ดังนี้

4.1) มิติหลักเรื่องความพึงพอใจ และความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นสมาชิก ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนผ่านผลงานเขียนคือ ความสัมพันธ์ทั้งทางบวกและลบในครอบครัวที่มีต่อพ่อ แม่ พี่ น้อง ญาติ รวมถึงความขัดแย้งภายในครอบครัว อาทิ “เด็กบ้านนอก” “ครอบครัวคนจีน” “ค้าขาย” “ความผูกพันกับแม่” “ความขัดแย้ง” “ความสัมพันธ์ของผมกับพ่อ” “ความภาคภูมิใจในครอบครัว” “ครอบครัว” เป็นต้น ซึ่งภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมและอธิบายให้ชัดเจน ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...เคยเป็นเด็กบ้านนอก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 42) ตอนเด็ก ๆ ผมโตอยู่ในต่างจังหวัด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 266) บ้านนี้นับวันจะกลายเป็นเหมือนที่ๆขาดความรัก ความอบอุ่น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 181) ผมกลัวพ่อมาก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 182) ภายในอ้อมแขนของแม่เป็นเหมือนอาณาจักรที่ปลอดภัยและเป็นที่พักอันมั่นคง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 183) ในฐานะลูกชายคนโตผมจึงต้องโดนมือโดนไม้ของพ่อกว่าคนอื่น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 186) ครอบครัวเป็นแรงผลักดันให้ผมเดินต่อไปข้างหน้า (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 253) ความขัดแย้งของพ่อแม่เป็นจุดที่เบียดเบียนชีวิตผมครั้งสำคัญ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 264) ตั้งแต่เกิดมาผมยังไม่เคยได้รับคำพูดที่ให้อภัยจากพ่อเลยแม้แต่ครั้งเดียว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 272) ตัดพ่อ-ตัดลูก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 275) ถูกพ่อตัดขาด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 284) ผมเกิดในครอบครัวคนจีนแคะ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 19) ผมมีความผูกพันกับแม่มาก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 75) สายใยความผูกพันอันแนบแน่นระหว่างพี่น้องทำให้พวกเราทุกคนไม่เคยรู้สึกเบียดเบียน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 100) ผมมีความสุขรู้สึกอบอุ่นปลอดภัยเมื่ออยู่ใกล้แม่ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 75) ผมค่อนข้างใกล้ชิดกับ

แม่ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 140) แม่เป็นทุกสิ่งทุกอย่างของผม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 140) เติบโตในครอบครัวคนค้าขายที่ทำมาหากินตัวเป็นเกลียว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 146) ความขัดแย้งทั้งหลายทั้งปวงของพ่อกับแม่มาตกหนักที่ผมทุกที (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 179) ผมกลัวพ่อมาก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 181) มีความรู้สึกกว่าพ่อไม่เคยมองหรือคิดว่าผมเป็นลูกในไส้เอาเสียเลย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 181) รอยร้าวที่ยากจะเยียวยาในความสัมพันธ์ของผมกับพ่อ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 190) ความขัดแย้งของพ่อแม่เป็นจุดที่เปี่ยมเบนชีวิตผมครั้งสำคัญ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 264) อิทธิพลของสังคมคนจีนถือว่าพี่ชายคนใหญ่เป็นเสมือนพ่อคนที่สองของครอบครัว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 359) ความคิดขัดแย้งระหว่างผมกับพ่อ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 385) ผมมีความภาคภูมิใจในครอบครัวของผมเป็นอย่างมาก และถือเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจหลักในการดำรงชีวิต (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 444-445), บรรยากาศของครอบครัวใหญ่ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 182) ชีวิตผมตั้งแต่เด็กเติบโตขึ้นมาพร้อมปัญหาสารพัด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 190) บ้านคนจีนส่วนใหญ่จะเป็นทั้งบ้านและที่ทำงาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 396) ไม่ห่างแม่ไปไหนเหมือนเงาตามตัว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 45) ครอบครัวผมเป็นคนจีนแคะ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 40) ถูกเลี้ยงดูเช่นเดียวกับเด็ก ๆ ในชนบท (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 40) เติบโตมาในวัฒนธรรมของคนจีน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 117) อดีตผมเคยเกิดและเติบโตมาจากต่างจังหวัด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 65) ผมเติบโตคลุกคลีกับคนจีนและใต้หวัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 122) ผมหวนรำลึกถึงเมื่อครั้งยังเป็นเด็กชายชนบทที่เมืองกาญจน์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 256)..."

4.2) มิติหลักเรื่องบทบาทและหน้าที่ต่อครอบครัวของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนผ่านผลงานเขียน คือ การรับรู้ว่าคุณมีบทบาท และหน้าที่ต่อครอบครัวอย่างไร อาทิ "พี่ชายคนโต" "รับผิดชอบค่าใช้จ่าย" "ดูแลเรื่องเงิน" "เลี้ยงน้อง ๆ" เป็นต้น ซึ่งภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมและอธิบายให้ชัดเจน ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

"...ผมเป็นคนรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการกินอยู่ภายในบ้าน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 215) ช่วยแม่เลี้ยงน้อง ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 225) ผมทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง และดูแลเรื่องเงินทอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 296) ผมสอนน้องทุกคนแทบจะทุกเรื่อง สอนให้เค้าคิดก่อนที่จะทำ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 358) ผมมีวิธีฝึกน้องให้มีวินัยทางการเงิน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 446) พี่ชายคนโต (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 179) ชงนมป้อนนมให้กับน้อง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 397) อาบน้ำให้น้องทุกคน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 397) เป็นพี่เลี้ยงดูแลน้อง ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 397) ดูแลน้อง ๆ ผมกลายเป็นพ่อคนที่

สอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 398) เป็นลูกชายคนโตที่ต้องดูแลน้อง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 484) ซื่อกับข้าวหุงหาอาหารให้คนในบ้านกิน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 484) ผมดูแลน้อง ๆ มาตั้งแต่ 5 ขวบ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 164) ดูแลน้อง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 238) ช่วยเรื่องการค้าขาย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 238)..."

5) ประเด็นย่อยด้านสังคม หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคลอื่นที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับความมั่นใจ และความเชื่อมั่นในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นในสังคม ซึ่งประเด็นนี้สะท้อนจากมิติหลัก ๆ (Dimensions) 2 เรื่อง ประกอบด้วย 5.1) มิติหลักเรื่องความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อตนเอง และ 5.2) มิติหลักเรื่องความเชื่อมั่นในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นในสังคม อธิบายได้ดังนี้

5.1) มิติหลักเรื่องความคิดเห็นของบุคคลอื่นที่มีต่อตนเองของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่สะท้อนผ่านผลงานเขียน คือ การที่ตัวเรามองว่าบุคคลอื่น ๆ ในสังคมมองตัวเราเป็นอย่างไร จากการปฏิสัมพันธ์กันทางด้านต่าง ๆ อาทิ “เพลบอย” “เศรษฐี” “นิตยสารฟอร์บส์” “ซีอีโอ” “นักธุรกิจ” “การยอมรับ” เป็นต้น ซึ่งภายในมิติหลักนี้ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมและอธิบายให้ชัดเจน ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ถูกหว่านเป็นเพลบอย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 439)

บางคนอาจคิดว่าผมเห็นแก่ตัว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 440) นิตยสารฟอร์บส์ได้จัดให้เป็น 1 ใน 40 คนที่อยู่แนวหน้าของเมืองไทย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 458) ใคร ๆ เอยปากบอกว่าผมเป็นเศรษฐีแล้ว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 99) มีนิตยสารฉบับหนึ่งมาขอสัมภาษณ์เรื่องการแต่งตัวแบบวิกรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 104) มีผู้คนมองว่าผมเป็นไฮโซ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 201) มีผู้เคยวิเคราะห์ว่า มีซีอีโอเพียงไม่กี่คนที่สามารถใช้สื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้เกียรติกล่าวถึงผมว่าเป็นหนึ่งในจำนวนนั้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 419) เป็นคนเล่นกับสื่อเป็น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 419) สื่อบอกว่าผมเป็นนักธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 420) สังคมมองผมในเชิงสร้างสรรค์และให้การยอมรับด้วยดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 420) มีคนสนใจอยากสัมภาษณ์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 420) นิตยสารฟอร์บส์จัดให้ผมติดอันดับ 40 มหาเศรษฐีของเมืองไทย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 449) นิตยสารฟอร์บส์ ปี 2551 จัดให้ผมเป็น 1 ใน 48 เศรษฐีใจบุญแห่งเอเชีย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 449) คุณวุฒิดีสัมภาษณ์ผมพร้อมทีมคาราวาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 28) รายการสุริวิภาถ่ายทำโดยขอให้ผมทำอาหารในครัวบนรถบ้านโซว์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 59) คณะของเราได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 67) ทุกคนดีใจมากที่เห็นผมแวะมา พวกเขาพยายามที่จะพูดภาษาไทยกับผม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 133)..."

5.2) มิติหลักเรื่องความเชื่อมั่นในการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นในสังคม ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่สะท้อนผ่านผลงานเขียน คือ การมีความมั่นใจในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในด้านต่าง ๆ อาทิ “มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี” “วางตนในงานสังคม” “การพูดคุยกับผู้ใหญ่” “สัมภาษณ์” “คนจีนกับคนญี่ปุ่น” “พบปะผู้คน” เป็นต้น ซึ่งภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมและอธิบายให้ชัดเจน ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ผมมีประสบการณ์การค้าสมาคมกับคนญี่ปุ่นด้วยตนเอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 248) เพื่อนชาวญี่ปุ่นของผมเพิ่มมากขึ้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 250) ใช้โต๊ะอาหารเป็นที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 91) ความเป็นคนจริง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีรักเพื่อน และช่างพูดช่างคุย ทำให้ผมมีเพื่อนทั้งคนได้หัววันและต่างชาติ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 254) เข้าใจถึงธรรมเนียมการค้าขายแบบญี่ปุ่น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 46) ผมหาช่องทางในการเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรม พบปะสังสรรค์ เข้าก๊วน สมาคม สมาพันธ์ หรือหาโอกาสที่ทำให้ผมรู้จักกับผู้คนในแวดวงสังคมให้ได้มากที่สุด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 60) ผมไม่อายที่จะก้าวไปพูดกับทุกคน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 61) ผมให้ความสำคัญต่อการรู้จักคบหาผู้คนเสมอมา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 62) วิถีวางตนในงานสังคมที่เหมาะสม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 86) การเปิดรับสัมผัสกับบุคคลหลากหลายตา หลากหลายความคิดที่แตกต่างกันทางพื้นฐานการศึกษา สิ่งแวดล้อม และการอบรมบ่มเพาะย่อมทำให้ผมมีโอกาสได้พบกับคนทั้งดีและไม่ดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 108) ผมเดินหน้าเข้าสู่สังคมใหม่ ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 197) ผมใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการคบค้าสมาคมกับกลุ่มคนใหม่ ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 203) การพูดคุยกับผู้ใหญ่ที่เป็นคนจีนเป็นสิ่งที่ผมถนัด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 253) ผมจะพูดจาให้เกียรติยกย่องนับถือผู้ใหญ่เสมอ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 254) มีเพื่อนทั้งไทยและจีน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 338) เวลามีคนมาขอสัมภาษณ์ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ นิตยสาร โทรทัศน์ ฯลฯ ผมจะให้ความร่วมมือด้วยดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 420) คนที่ผมค่อนข้างจะคุ้นเคยด้วยมีอยู่ 2 ชาติ คือ คนจีนกับคนญี่ปุ่น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 117) ผมได้พบปะผู้คนหลากหลายเชื้อชาติเผ่าพันธุ์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 14) ผมพูดคุยกับชาวบ้านหลายคนทีพูดภาษาไทยได้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 130)...”

ประเด็นหลักที่ 2 ลักษณะภายนอก (External)

การวิเคราะห์ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ จากประเด็นหลัก (Themes)

ในส่วนของคุณลักษณะภายนอก (External) ที่ความได้จากการคิดทบทวน ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง อัตลักษณ์ในแบบของตนเองตามช่วงเวลา และสถานะภาพทางสังคม เช่น เรื่องการแต่งกายที่เป็นแบบเฉพาะของคุณวิกรมที่ทำให้รู้สึกเป็นตัวเองและแตกต่างจากบุคคลอื่น ๆ เรื่องการปฏิบัติตัว ตลอดจน การตัดสินใจในการดำเนินชีวิต และด้านการติดต่อธุรกิจ เป็นต้น โดยประเด็นหลักนี้จะพิจารณาจากการประกอบสร้างของประเด็นย่อย (Sub-Themes) ที่ประกอบด้วย 1) ด้านความเป็นเอกลักษณ์ 2) ด้านพฤติกรรม และ 3) ด้านการตัดสินใจ ทั้งนี้ ในประเด็นย่อย (Sub-Themes) แต่ละด้านยังแสดงให้เห็นมิติหลัก (Dimensions) และมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) ที่สามารถใช้อธิบายอัตลักษณ์ส่วนบุคคลของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ในลักษณะภายนอกได้เด่นชัดขึ้นอีกด้วย

ต่อไปนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอเฉพาะรายละเอียดที่ชัดเจนและมีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อนี้ โดยจะอธิบายรายละเอียดจากประเด็นย่อย (Sub-Themes) มิติหลัก ๆ (Dimensions) และมิติย่อย (Sub-Dimensions) ในแต่ละหน่วยวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1) ประเด็นย่อยด้านความเป็นเอกลักษณ์ หมายถึง การเลือกให้สัญลักษณ์แก่ตนเอง ที่จะทำให้เราเกิดความรู้สึกแตกต่างจากคนอื่นและเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล โดยจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของบุคคลนั้นด้วย ซึ่งประเด็นนี้สะท้อนจากมิติหลัก ๆ (Dimensions) เรื่องเอกลักษณ์และสัญลักษณ์ อธิบายได้ดังนี้

1.1) มิติหลักเรื่องเอกลักษณ์และสัญลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่สะท้อนในผลงานเขียน คือ สิ่งที่คุณวิกรมเลือกให้เอกลักษณ์แก่ตนเองเพื่อความแตกต่างจากบุคคลอื่น โดยใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการแสดงออกและสื่อความหมายให้กับตนเอง อาทิ “รสนิยมแบบวิกรม”, “การแต่งกาย” “0007” “วิกรม” “อมตะ” “คาราวาน” เป็นต้น ซึ่งภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยได้พบ มิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมและอธิบายให้ชัดเจน ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ชื่อและนามสกุลนี้เป็นนิมิตหมายที่ดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 232) รสนิยมแบบวิกรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 104) ผมมีวิถีชีวิตและการแต่งกายที่เป็นตัวของตัวเอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 201) ใช้ 007 เป็นรหัสประจำตัว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 346) ใช้ทะเบียนรถ 0007 (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 346) บริษัทและรถส่วนตัวมีทะเบียน 0007 (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 347) เบอร์โทรศัพท์ในเครื่องอมตะจะลงท้ายด้วย 0007 (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 347) เวลาพูดถึงอมตะคนจะนึกถึงวิกรม เมื่อพูดถึงวิกรมก็จะนึกถึงอมตะ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 368) สายเลือดอมตะ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 391) อมตะ

คือชีวิตของผม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 486) เลือกชุดแบบและสีที่สุภาพไม่ฉะฉานหรือฉูดฉาด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 90) เสือกัก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 90) การไว้ผมจุก (ทางเปีย เล็ก ๆ) (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 227) ทุ่งทางเกงมาเป็นไส้สร่ง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 229) เสื้อผ้าฝ่ายบาง ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 229) ผ้าขาวม้าสีเทา-ดำ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 229) ไม่คำนึงถึงแฟชั่นหรือรูปแบบใด ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 229) รถบ้าน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 24) กองคาราวาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 25) ผมจะมีผ้าขาวม้า ติดตัวเสมอ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 262)..."

2) ประเด็นย่อยด้านพฤติกรรม หมายถึง คือการมองว่า “ฉันประพฤติอย่างไร” โดย ปกติบุคคลจะกระทำการต่าง ๆ ตามที่อยากทำ ซึ่งจะมีการนำไปเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ของตนเอง และ ผลที่เกิดขึ้นจะเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลควรจะทำต่อสิ่งนั้นไปหรือไม่ ซึ่งประเด็นนี้สะท้อนจากมิติ หลัก ๆ (Dimensions) เรื่องพฤติกรรมและสิ่งที่เลือกกระทำ อธิบายได้ดังนี้

2.1) มิติหลักเรื่องพฤติกรรมและสิ่งที่เลือกกระทำของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่ สะท้อนผ่านผลงานเขียน คือ การที่บุคคลมองตนเอง พร้อมทั้งตระหนักและยอมรับกับการกระทำที่ ตนเองเลือก รวมถึงแสดงออกมาทางพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ อาทิ “อ่านหนังสือ” “เรียนรู้” “ตื่น เช้า” “ประหยัด” “ขี้เหนียว” “เริ่มที่ตัวเอง” “ทำงานบนรถบ้าน” เป็นต้น ภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยัง ได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมและอธิบายให้ชัดเจน ซึ่งปรากฏรายละเอียดใน ผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...อ่านหนังสือพิมพ์ 4 ฉบับต่อวัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 71) ผมต้องทำตัวให้ถูกต้องและดีขึ้นอยู่เรื่อย ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 232) ผมต้องเรียนรู้ทุก อย่างที่ขวางหน้า (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 249) ผมต้องตื่นนอนแต่ไก่โห่...เพื่อลงมาอ่านหนังสือ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 252) ประหยัดมัธยัสถ์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 253) ผมขี้เหนียว ในการใช้เงินต่างถิ่นแทบทุกสตาจ์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 253) มีเวลาเมื่อไหร่ต้องเข้า ห้องสมุด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 294) ผมขี้เหนียว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 81) ระมัดระวังการใช้จ่าย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 116) วางแผนการจัดสรรเงิน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 194) การบริหารทรัพย์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 201) ชื่อของใช้ตามจัดจ้กร (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 201) ไม่ซื้อพวกแบรนด์เนม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 201) ไม่ทำตัว เหมือนชาลันถั่ว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 223) กินใช้อย่างประหยัด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 320) ผมยังไม่หยุดยั้งการเรียนรู้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 330) แสวงหามุมมองใหม่ ๆ ให้กับชีวิตเสมอ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 330) ผมใช้เวลาทั้งอ่านและเขียนไม่ต่ำกว่าวันละ 10 ชม. (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 433) ผมไม่ใช้สิ่งของฟุ่มเฟือย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 449)

จัดสรรการเงินอย่างมีระเบียบ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 485) ไม่สุรุ่ยสุร่าย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 485) ใช้ชีวิตกับธรรมชาติ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 45) ตื่นขึ้นทำงานในเวลา 8 โมงเช้า (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 65) การลองเพื่อรู้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 193) ทุกสิ่งทุกอย่างเริ่มต้นที่ตัวเองเสมอ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 206) ผมอยู่กินบนรถบ้าน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 12) ชีวิตทำงานบนรถบ้าน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 33)...

3) ประเด็นย่อยด้านการตัดสินใจ หมายถึง การที่บุคคลสังเกตเอกลักษณ์และพฤติกรรมของตนเอง และตัดสินใจชอบหรือไม่ชอบอะไร โดยจะเป็นการมองด้วยความพึงพอใจในระดับของตนเอง ซึ่งการยอมรับตนเองในลักษณะนี้จะส่งผลให้เกิดความรู้สึกถึงการเห็นคุณค่าในตัวเอง ประเด็นนี้สะท้อนจากมิติหลัก (Dimensions) เรื่องการตัดสินใจและความพึงพอใจในระดับของตนเอง อธิบายได้ดังนี้

3.1) มิติหลักเรื่องการตัดสินใจ และความพึงพอใจในระดับของตนเองของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่สะท้อนผ่านผลงานเขียน คือ การที่ยอมรับในสิ่งที่ตนเองตัดสินใจลงมือ โดยการตัดสินใจนี้ย่อมส่งผลให้บุคคลเกิดความพอใจและเกิดเป็นคุณค่าทางบวกต่อตนเองตามมา อาทิ “ให้ความสำคัญกับการตั้งชื่อ” “สร้างอมตะ” “การใช้เงิน” “ทำความดี” “ใกล้ชิดกับธรรมชาติ” “ดูแลสุขภาพ” “การปรับตัว” “บันทึกประวัติตัวเอง” “การดำเนินชีวิต” “การเดินทาง” “เป็นตัวตน” เป็นต้น ภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยอธิบายให้ชัดเจนซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ผมจะนำประสบการณ์ชีวิตของผมมาเล่าสู่กันฟัง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 21) ชีวิตผมที่เหลืออยู่เป็นเรื่องของการสานฝันให้เป็นจริง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 38) ผมเป็นคนเลือกซื้อเองจากพจนานุกรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 229) ผมตัดสินใจว่าคงต้องคิดหานามสกุลใหม่ ด้วยการให้น้อง ๆ หามาคนละชื่อ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 230) ผมต้องรักษาสถานภาพแห่งความดีเอาไว้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 252) สิ่งที่ผมยึดถือเป็นหลักปรัชญาในการใช้ชีวิตด้านที่อยู่อาศัย คือการใกล้ชิดกับธรรมชาติ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 347) ผมเลือกที่จะดำเนินชีวิตตามแบบตัวเองในปัจจุบันจะเหมาะกว่า (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 516) สร้างสุสานกรมดิษฐ์ติดบ้าน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 471) ผมเลือกที่จะดำเนินชีวิตตามแบบตัวเองในปัจจุบันจะเหมาะกว่า (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 516) ผมไม่เคยมีความคิดที่จะเป็นมนุษย์เงินเดือนแม้แต่หน่อย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 33) อะไรก็ตามที่ผมทำได้และมีประโยชน์ผมทำเองหมดเลย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 93) ให้รางวัลแก่ชีวิตตัวเอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 97) การลงทุนซื้อรถเบนซ์แม้จะดูเหมือนเป็นเรื่องฟุ่มเฟือยแต่ถือว่ามันเป็นกรณีพิเศษสำหรับตัวผมเพราะมันช่วยเสริมภาพลักษณ์ให้กับผม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 103) ผมใช้เงินจาก

น้ำพริกน้ำแรง เหมาะกับสิ่งที่ตัวเองมี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 104) ผมจะเตือนตัวเองให้มองโลกตามความเป็นจริง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 175) การปรับตัวให้ยืดหยุ่นตามสถานการณ์ตามความเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 190) การสร้างอมตะให้เป็นเมืองสมบูรณแบบ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 332) ผมต้องการให้อมตะเติบโตอย่างยั่งยืนมั่นคง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 332) ให้ความสำคัญกับการตั้งชื่อเป็นอย่างมาก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 335) ชื่อวิกรม กรมดิษฐ์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 336) อมตะเป็นชื่อไทยโบราณมีความหมายเป็นตัวตนที่มีความเป็นไทย เหมาะสมกับสินค้าที่เป็นนิคมอุตสาหกรรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 343) อยากจะอยู่อย่างสงบสุขอย่างใจลึก ๆ ที่เป็นผมอย่างแท้จริง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 366) ผันตัวจากนักธุรกิจมาเป็นนักเขียน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 433) ผมสละตำแหน่งกับต้นเรื่องอมตะในสิ้นปี 2552 (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 454) วิธีการใช้เงินแบบวิกรมที่ผมคุ้นเคยและสบายใจ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 486) ทั้งชีวิตผมมอบให้อมตะ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 490) การลงทุนด้านการดูแลสุขภาพ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 31) ยึดถือสุขภาพและความสุขสงบเป็นหลัก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 69) เริ่มสานต่องานบันทึกประวัติชีวิตตนเอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 69) ผมตั้งเป้าหมายว่าจะดำเนินชีวิตใหม่ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 69) ผมตกลงใจแน่วแน่ที่จะลงมือบันทึกประวัติตัวเอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 70) ผมปลดหนี้ปลดภาระเรื่องงาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 80) ปลดตัวเองออกจากความเป็นทาสของเวลา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 80) ผมเริ่มหันมาทำความเข้าใจกับตัวเองมากขึ้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 149) เราต้องรู้จักปรับตัวไม่ยึดติดอยู่ดับความแข็งแรง ความสามารถ หรือความสำเร็จในอดีต (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 219) ผมทำเพราะผมอยากทำ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 230) ผมต้องการความเป็นอิสระ การเป็นตัวตนของผม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 230) ความสุขที่เรียบง่ายอย่างแท้จริงแบบวิกรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 230) ความต้องการของผมที่จะใช้ชีวิตในรถบ้าน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 12) ผมตั้งความหวังไว้ว่าจะเริ่มออกเดินทาง หลังจากปล่อยมือจากการทำงาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 19) ชีวิตใหม่ในห้องทำงานเครื่องที่ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 34) รถบ้านสร้างความเข้าใจให้ผมมองประเทศเหล่านี้ได้ชัดเจน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 124) การเดินทางด้วยคาราวานครั้งนี้ ผมลงทุนด้วยตัวเอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 170) ผมตั้งใจอยากให้ชีวิตส่วนที่เหลือของผมทำแต่สิ่งที่มีความหมาย มีประโยชน์ต่อสังคมมากกว่าในช่วงอดีตที่ผ่านมา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 221) ผมตั้งใจจะเขียนหนังสืออีกเล่มหนึ่งชื่อว่า “เมื่อวันนั้นมาถึง” (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 256)...

2. อัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity)

เนื่องจากโครงสร้างของอัตลักษณ์ (Identity) มีความสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลและสังคม อย่างแยกไม่ออก อัตลักษณ์ทางสังคมจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลให้เกิดการก่อรูปของอัตลักษณ์ของ ตัวบุคคล โดยอัตลักษณ์ทางสังคมที่เราใช้แสดงตน ทั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า อัตลักษณ์ทางสังคมของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ถูกสะท้อนผ่านประเด็นหลัก (Themes) เด่น ๆ ในเรื่องบทบาทและหน้าที่ โดยในประเด็น หลัก (Themes) นั้น มีการประกอบสร้างมาจากประเด็นย่อย (Sub-Themes) และเมื่อผู้วิจัยได้ศึกษา ลึกลงไปในรายละเอียดทำให้เห็นมิติหลัก ๆ (Dimensions) ที่ใช้พิจารณาประกอบ โดยในมิติหลัก ๆ ยังแตกเป็นมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) ที่นำมาใช้อธิบายประเด็นหลักได้ชัดเจนยิ่งขึ้น รายละเอียด ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นหลักเรื่องบทบาทและหน้าที่

การวิเคราะห์ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ทางสังคมของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ จากประเด็นหลัก (Themes) เรื่องบทบาทและหน้าที่ ซึ่งประเด็นนี้จะเห็นได้จากการที่สังคมกำหนดบทบาทหน้าที่ และ ระบบคุณค่าที่ติดตัวมา และเป็นสิ่งสำคัญในการแสดงให้เห็นว่าเรามีอัตลักษณ์ร่วมกับบุคคลอื่นและมีการ แยกแยะตัวเราจากบุคคลอย่างไร โดยเกิดจากกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในสถานที่ใดที่ หนึ่ง และช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง และสามารถมีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา แต่อย่างไรก็ตามการมี อัตลักษณ์ทางสังคมที่เราใช้แสดงตนนั้นควรเกิดมาจากการยอมรับในอัตลักษณ์ต่าง ๆ นั้นอย่างตั้งใจ ทั้งนี้ การวิเคราะห์งานเขียน ผู้วิจัยพบว่า อัตลักษณ์ทางสังคมของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ในประเด็นหลัก นี้พิจารณาได้จากการประกอบสร้างของประเด็นย่อย (Sub-Themes) ที่ประกอบไปด้วย 1) ด้านการ เป็นหัวหน้าครอบครัว 2) ด้านการเป็นเจ้าของธุรกิจและผู้นำองค์กร (CEO) 3) ด้านการเป็นนักเขียน 4) ด้านการเป็นนักจัดการรายการวิทยุและโทรทัศน์ 5) ด้านการเป็นเจ้าของมูลนิธิอมตะ และ 6) ด้านจิต สาธารณะในการช่วยเหลือสังคม ทั้งนี้ ในประเด็นย่อย (Sub-Themes) แต่ละด้านยังแสดงให้เห็นมิติ หลัก (Dimensions) และมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) ที่สามารถใช้อธิบายอัตลักษณ์ทางสังคม ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ได้เด่นชัดขึ้น

ต่อไปนี้จะนำเสนอเฉพาะประเด็นที่มีความเกี่ยวข้อง และสื่อถึงอัตลักษณ์ทางสังคมของวิกรม กรมดิษฐ์ ในแต่ละด้านที่ปรากฏจากการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจะอธิบายรายละเอียดตามลำดับ จากประเด็นย่อย (Sub-Themes) มิติหลัก ๆ (Dimensions) และมิติย่อย (Sub-Dimensions) ใน แต่ละหน่วยวิเคราะห์ ดังนี้

1) ประเด็นย่อยด้านการเป็นหัวหน้าครอบครัว หมายถึง บทบาทและหน้าที่ในการ แสดงออกต่อครอบครัวในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนได้จากมิติหลัก ๆ (Dimensions) 2 เรื่อง ประกอบด้วย 1.1) มิติหลักเรื่องความเป็นผู้นำ และ 1.2) มิติหลักเรื่องหน้าที่และความรับผิดชอบ อธิบายได้ดังนี้

1.1) มิติหลักเรื่องความเป็นผู้นำของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่บรรยายไว้ในผลงานเขียน คือ การที่คุณวิกรมแสดงออกให้เห็นว่ามีอิทธิพล และความสำคัญต่อครอบครัวในการจัดการเรื่องต่าง ๆ ภายในครอบครัวได้เป็นอย่างดี ทั้งทางความคิด และการปฏิบัติ อาทิ “ผมเป็นหัวหน้า” “เป็นที่พึ่งให้กับน้อง ๆ” “บริหารการอยู่ร่วมกัน” “ปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดี” “วางแผนอนาคต” เป็นต้น ภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยอธิบายให้ชัดเจน ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ผมจัดให้มีการประชุมครอบครัวทุก ๆ 1-2 เดือน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 215) จัดให้มีการประชุมวันหลานกรมดิษฐ์ปีละ 4 ครั้ง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 215) ผมเป็นหัวหน้าคอยดูแลทุกคน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 91) ผมย้ายพี่น้องและครอบครัวทุกคนเข้ามาอยู่ที่อาคารกรมดิษฐ์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 230) จะเป็นที่พักให้กับน้อง ๆ ทุกคนตลอดไป (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 231) การสอนน้องของผม เริ่มด้วยการประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีที่ถูกต้องก่อน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 357) ฝึกให้ทุกคนมีโอกาสแสดงความเป็นผู้นำในการแสดงออกและการบริหารการอยู่ร่วมกัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 359) ผมเริ่มวาดฝันและวางแผนสำหรับอนาคตน้อง ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 411) รวบรวมน้อง ๆ ทุกคนเข้ามาอยู่ชายคาบ้านหลังเดียวกัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 443) การรับภาระหัวหน้าครอบครัวใหญ่ด้วยวัยเพียง 20 (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 97)...”

1.2) มิติหลักเรื่องหน้าที่และความรับผิดชอบของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่บรรยายในผลงานเขียน คือ สิ่งที่คุณวิกรมพึงกระทำต่อครอบครัว ตามบทบาทและหน้าที่ที่พึงมี อาทิ “สร้างบ้าน” “ทำทุกอย่างเพื่อน้อง ๆ” “การเลี้ยงดู” “การจัดสรรที่ดิน” “วางแผนอนาคต” เป็นต้น ภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยอธิบายให้ชัดเจน ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...สร้างบ้านหลังใหม่ให้พ่อ แม่ และน้อง ๆ ได้อยู่กัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 279) ผมพร้อมที่จะทำทุกอย่างเพื่อน้อง ๆ อย่างเต็มที่ โดยไม่มุ่งหวังการตอบแทนใด ๆ จากพวกเขา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 360) เลี้ยงดูและแนะนำพวกเขาเป็นคนดีของครอบครัว และเป็นคนดีของสังคม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 411) ค่ากินอยู่ในบ้านผมเป็นคนรับผิดชอบเพียงผู้เดียว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 446) ท่วมเทเรียวแรงสร้างฐานะ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 451) ผมยกที่ดินกรมดิษฐ์ให้เป็นของขวัญแก่น้อง ๆ 9 คน ถือหั่นเท่ากัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 466) ผมคิดถึงเรื่องการจัดสรรที่ดินให้ทุกคนได้มีที่อยู่อาศัยร่วมกันในรูปของหมู่บ้านกรมดิษฐ์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 467) ปรับปรุงที่พักและจัดเตรียมการศึกษาให้กับน้อง ๆ (วิกรม

กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 182), วางแผนการสร้างสุสานของครอบครัวกรมดิษฐ์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 405) ผมสร้างหมู่บ้านกรมดิษฐ์ไว้ติดกับอมตะคาสเซล เพื่อให้น้อง ๆ เข้าไปสร้างบ้านอยู่บริเวณเดียวกัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 235) ...”

2) ประเด็นย่อยด้านการเป็นเจ้าของธุรกิจและผู้นำองค์กร (CEO) หมายถึง การเป็นผู้นำองค์กรทางธุรกิจที่มีส่วนสำคัญในการบริหารงานเชิงกลยุทธ์ทางด้านต่าง ๆ เช่น การวางแผนธุรกิจ การบริหารทรัพยากรบุคคล การสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งประเด็นนี้ สะท้อนได้จากมิติหลัก ๆ (Dimensions) 4 เรื่อง ประกอบด้วย 2.1) มิติหลักเรื่องความเป็นผู้นำองค์กรธุรกิจ (CEO) 2.2) มิติหลักเรื่องการบริหารงานเชิงกลยุทธ์ 2.3) มิติหลักเรื่องการบริหารทรัพยากรบุคคล และ 2.4) มิติหลักเรื่องสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ อธิบายได้ ดังนี้

2.1) มิติหลักเรื่องความเป็นผู้นำองค์กรธุรกิจ (CEO) ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่บรรยายในผลงานเขียน คือ บทบาทความเป็นผู้นำ โดยมีหน้าที่และความสามารถในการปกครองบังคับบัญชา และนำพาองค์กรบรรลุเป้าหมายในทางที่ดี ทั้งนี้ การเป็นผู้นำจึงเป็นเหมือนศิลปะของการที่จะมีอิทธิพลเหนือคน และนำคนแต่ละคนไปโดยที่คนเหล่านั้นมีความเชื่ออย่างเต็มใจ มีความมั่นใจในตัวผู้นำ มีความเคารพนับถือและให้ความร่วมมือกับผู้นำด้วยความจริงใจ เพื่อจะได้ปฏิบัติตามภารกิจให้ลุล่วงไปด้วยดี อาทิ “นำด้วยการกระทำ” “มีคุณธรรมและจริยธรรม” “เป็นตัวอย่าง” “ภาพลักษณ์” “ปรับตัว” “แก้ไขปัญหา” เป็นต้น ภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยอธิบายให้ชัดเจน ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...การเป็นผู้นำต้องนำด้วยการกระทำไม่ใช่เพียงคำพูด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 71) ผู้นำจำเป็นต้องมีคุณธรรมและจริยธรรมโดยแสดงให้เห็นเป็นตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 72) การรักษาภาพลักษณ์องค์กร (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 480) ทำตัวเองให้เป็นแบบอย่างที่ดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 482) ผู้นำองค์กรไม่ต่างอะไรจากผู้นำครอบครัว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 483) ปรับตัวในการพัฒนาธุรกิจ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551จ, หน้า 112) ความยุติธรรมยอมนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 170) สลัดคราบเก่าแก่ยุคโบราณออกมาเป็นผู้บริหารในรูปแบบองค์กรมากขึ้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 222) การทำงานต้องนึกถึงใจเขาใจเรา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 380) การแก้ไขปัญหาลักษณะต่าง ๆ ต้องใช้หลักเหตุและผลตลอดจนความเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 382) หากผมจะสามารถประหยัดอะไรให้บริษัทได้ย่อมถือเป็นหน้าที่ที่ผมจะต้องทำ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 387) การทำธุรกิจให้เป็นที่รู้จักของสังคม ผู้บริหารต้องทำตัวเป็นนักประชาสัมพันธ์ที่ดี

เป็นคนเข้ากับคนง่าย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 419) การใช้เงินให้ถูกประเภทเป็นศาสตร์ที่องค์กรและผู้บริหารต้องยึดมั่น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 488) การสร้างขวัญ กำลังใจ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 64)..."

2.2) มิติหลักเรื่องการบริหารงานเชิงกลยุทธ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่บรรยายในผลงานเขียน คือ บทบาท และหน้าที่ความรับผิดชอบในการใช้ความสามารถ และวิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำในการบริหารจัดการ วางแผนเชิงกลยุทธ์ให้กับองค์กรของตนอย่างเป็นระบบ ภายใต้วัตถุประสงค์ เป้าหมายที่มีการกำหนดไว้เพื่อให้องค์กรประสบผลสำเร็จทั้งในระยะสั้น และระยะยาว อาทิ “ศึกษารูปแบบ แนวคิด และปรัชญาขององค์กรต่าง ๆ” “การบริหารองค์กร” “วางแผนองค์กร” “สร้างวิสัยทัศน์ให้กับตนเองและองค์กร” “กำหนดกลยุทธ์” “ปรับตัว” เป็นต้น ภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยอธิบายให้ชัดเจน ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ผมศึกษารูปแบบ แนวคิด และปรัชญาขององค์กรต่าง ๆ ระดับโลก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 17) สิ่งที่ต้องตระหนักคือลูกค้าและเราต้องมีความสุขและความสำเร็จ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 21) เป็นองค์กรที่มีธรรมาภิบาล (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 74) การบริหารองค์กรนั้น ผมได้นำแนวคิดของตะวันออกและตะวันตกมาผสมผสานกัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 483) การทำงานระดับสากลเราจำเป็นต้องเรียนรู้วัฒนธรรม สภาพสังคมของตลาดคู่ค้า (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 139) วางแผนองค์กรในระยะยาว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 289) รักษานโยบายตลอดนี้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 326) วิเคราะห์แก่นแท้ของสิ่งนั้น ๆ แล้วนำมาปรับใช้กับการบริการด้านส่วนตัวและองค์กร (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 330) วางเป้าหมาย นโยบายที่เด่นชัดเป็นรูปธรรมนำมาปฏิบัติได้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 333) หลักการบริหารที่เน้นคุณภาพ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 333) กำหนดภาพลักษณ์ เป้าหมาย และกรอบของงาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 335) ประยุกต์วางแผน กำหนดนโยบาย สร้างวิสัยทัศน์ให้กับตนเองและองค์กร (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 349) การวางนโยบายในการบริหารองค์กร อย่างเป็นไปอย่างโปร่งใส (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 371) ผมจะเป็นผู้วางหมากและกำหนดกลยุทธ์ให้กับอนาคตระยะยาวทุก 5 ปี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 469) ผมจะทำหน้าที่เป็น Think Tank กำหนดนโยบายและเป้าหมายให้กับองค์กรเท่านั้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 478) ต้องปรับตัวให้เป็นองค์กรสาธารณะอย่างค่อยเป็นค่อยไป (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 480) ประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้างาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 85) งานด้านธุรกิจผมได้มอบหมายให้ห้อง ๆ กับเจ้าหน้าที่ของบริษัทอมตะรับผิดชอบตามหน้าที่ของแต่ละคน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 163) ใช้ที่ประชุมเป็นเวทีกำหนดทิศทางบริษัทแต่ละช่วงเวลาอย่างทันต่อสถานการณ์ (วิกรม

กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 163) เวลาประชุมกับเจ้าหน้าที่อมตะ ลักษณะการทำงาน รวมทั้งการประชุมจะเปลี่ยนไป โดยใช้ระบบ Video Conference (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า32)..."

2.3) มิติหลักเรื่องการบริหารทรัพยากรบุคคลของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่บรรยายในผลงานเขียน คือ หน้าที่ของผู้นำนองค์กรในการจัดการบุคลากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยให้ความสำคัญในเรื่องต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้แก่บุคลากรทุกระดับ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรยาว อาทิ “การปลูกฝังพนักงาน” “การพัฒนาศักยภาพ” “สิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐาน” “การกระจายอำนาจ” “สร้างโอกาส” “เป็นแบบอย่างที่ดี” เป็นต้น ภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยอธิบายให้ชัดเจนซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...การปลูกฝังพนักงานให้ความสำคัญของประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 17) หล่อหลอมความรู้สึกของคนในองค์กรเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอย่างแท้จริง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 20) ผมวางรากฐานการทำงานด้วยการฝังรากลึกแห่งปรัชญาความคิดให้แก่ทุกคนในองค์กร (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 27) การพัฒนาศักยภาพ บุคลิกภาพ และการวางกรอบความคิดให้พนักงานทุกคนเข้าใจการทำงานเพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 480) ตระหนักถึงเรื่องสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของมนุษย์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 370) องค์กรอมตะต้องเกิดการกระจายอำนาจให้กับเจ้าหน้าที่ลดหลั่นกันไปแต่ละระดับ เพื่อให้เขามีอำนาจในการตัดสินใจและทำงานกันอย่างคล่องตัว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 374) สร้างให้เป็นองค์กรที่คนทำงานแล้วมีความสุข (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 376) สร้างโอกาสให้เจ้าหน้าที่เหล่านี้ได้แสดงฝีมือของตนอย่างแท้จริง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 377) ทุกตำแหน่งหลังจากที่ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคลและผู้เกี่ยวข้องสัมภาษณ์และเห็นว่าเหมาะสมจะส่งมาให้ผมตรวจสอบพูดคุยเป็นการส่วนตัวเป็นขั้นตอนสุดท้าย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 383) กำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจนแล้ว การหล่อหลอมอบรมบ่มเพาะคนจะค่อย ๆ เกิดขึ้นเอง ด้วยการทำตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีจนเกิดเป็นเอกลักษณ์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 386) ผมวางแผนสร้างรูปแบบของการเป็นพนักงานที่ดีโดยเริ่มเอาตัวเองเป็นจุดเริ่มต้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 386) ผมจะเลือกเฉพาะคนที่มีเงื่อนไขและจิตใจดีเท่านั้น และเมื่อเข้ามาสู่ครอบครัวเราแล้วต้องปรับตัวเป็นคนดีตามความมุ่งหมายดังกล่าว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 390) การทำงานอย่างใกล้ชิดกับผู้ร่วมงานเป็นความสำคัญอย่างยิ่ง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 86) กระจายอำนาจการบริหารองค์กรให้กับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 218)..."

2.4) มิติหลักเรื่องการสร้างความสัมพันธ์และการจัดการกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่ปรากฏในผลงานเขียน คือ หน้าที่ของผู้นำองค์กรที่ต้องสร้างความสัมพันธ์ และสร้างความพึงพอใจต่อบุคคลที่มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบจากการตัดสินใจ นโยบาย และการปฏิบัติขององค์กร อาจมีหลายภาคส่วนประกอบด้วย พนักงาน ลูกค้า ผู้ผลิต ผู้ถือหุ้น ชุมชนในท้องถิ่น อาทิ “ไม่เอาเปรียบลูกค้า” “เกิดประโยชน์ร่วมกัน” “ผลประโยชน์ขั้นพื้นฐาน” “รับผิดชอบต่อผู้บริโภค” “หาพันธมิตร” เป็นต้น ภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยอธิบายให้ชัดเจน ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้ ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ผมจะเน้นย้ำกับผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ ผู้ร่วมงานทั้งหลายว่าการทำธุรกิจแม้เราหวังผลกำไรเป็นที่ตั้งแต่เราต้องไม่เอาเปรียบลูกค้า (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 21) บำบัดทุกข์บำรุงสุขให้คนในความปกครองทุกเรื่อง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 345) สร้างรายได้จำนวนมหาศาลและสร้างความเจริญแก่ท้องถิ่นและบ้านเมืองแล้ว ยังเป็นการสร้างงานแก่คนนับแสนให้พวกเขามีรายได้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 473) ผมยึดหลักในการทำงานร่วมกันว่า ต้องมีความสุขกายสบายใจและเกิดประโยชน์ร่วมกัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 479) ผมคิดว่าผู้ถือหุ้นของบริษัทเป็นผู้ลงเงิน และพนักงานเป็นผู้ลงแรง พนักงานควรได้รับผลประโยชน์ขั้นพื้นฐาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 479) จัดกลุ่มโรงงานพันธมิตรออกเป็นกลุ่มตามคุณภาพและการทำงาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 117) รับผิดชอบต่อผู้บริโภค (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 139) นำพาตัวเองเข้าสู่สมาคมต่าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการรู้จักผู้คนหลากหลาย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 162) ผมมองหาพันธมิตรมาเพิ่มความแข็งแกร่ง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 166) การสร้างพันธมิตรในการทำธุรกิจ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 197) การสร้างรากฐานทางธุรกิจที่แข็งแกร่งอย่างมั่นคงและยั่งยืน ปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือ ต้องมีสายสัมพันธ์ที่ดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 245) ผมตั้งใจพาคณะอเมริกันศึกษาความเป็นไปได้ในการยกระดับการบริหารของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ให้เทียบเท่ามาตรฐาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 44) ใช้รถบ้านที่ผลิตในเมืองไทยเกือบ 100% สร้างความรู้สึกที่ดีให้กับผู้พบเห็นสะท้อนความเป็นไทยได้เป็นอย่างดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 120)...”

3) ประเด็นย่อยด้านการเป็นนักเขียน หมายถึง บทบาทและหน้าที่ของบุคคลในการเป็นนักเขียน เช่น แนวทางในการเขียนที่แตกต่างจากคนอื่น ความคิด วิสัยทัศน์ และมุมมองในการนำเสนอผลงาน รวมไปถึงการยึดมั่นในจรรยาบรรณของนักเขียน ซึ่งประเด็นนี้สะท้อนได้จากมิติหลัก ๆ (Dimensions) คือ เรื่องหน้าที่และความรับผิดชอบต่อของการเป็นนักเขียน อธิบายได้ดังนี้

3.1) มิติหลักเรื่องหน้าที่ของการเป็นนักเขียนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่สะท้อนผ่านงานเขียน คือ หน้าที่ในการเขียน ความรับผิดชอบต่อผลงานเขียน แนวทางในการเขียน อาทิ “ประโยชน์แก่ผู้อ่าน” “เขียนสิ่งที่ผมพบเห็น” “ถ่ายทอดและแบ่งปันประสบการณ์” เป็นต้น

ภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยอธิบายให้ชัดเจน ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ผมหวังว่าข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 126) ผมพยายามนำเสนอด้วยภาษาอันเรียบง่าย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 272) ผมรวบรวมงานจากวิทยุเป็นหนังสือ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 424) กระดาษทุกแผ่นมีลายมือที่ผมเขียนด้วยปากกาหมึกแห้ง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 76) ใช้เวลาหลังตี 1- ตี 2 เขียนหนังสือไปจนถึงเช้ามืด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 80) ผมเขียนหนังสือกว่า 10 เล่ม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 126) เขียนสิ่งที่ผมพบเห็นออกเป็นหนังสือเผยแพร่ให้ได้มากที่สุด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 126) นำมาเขียนเป็นหนังสือเพื่อถ่ายทอดและแบ่งปันประสบการณ์ให้กับผู้อ่าน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 65) ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการพบเห็น พูดคุย และบันทึกภาพไว้ ก็จะได้นำมาเขียนและถ่ายทอดประสบการณ์ออกมาเป็นหนังสือ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 120)...”

4) ประเด็นย่อยด้านการเป็นนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ หมายถึง บทบาทและหน้าที่ แนวทางในการนำเสนอรายการที่แตกต่างจากคนอื่น มีจุดยืนความคิด วิสัยทัศน์ และมุมมอง รวมไปถึงการยึดมั่นในจรรยาบรรณของการเป็นนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ ซึ่งประเด็นนี้สะท้อนได้จากมิติหลัก ๆ (Dimensions) เรื่องหน้าที่ของการเป็นนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ อธิบายได้ดังนี้

4.1) มิติหลักเรื่องหน้าที่ของการเป็นนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่สะท้อนผ่านงานเขียน คือ หน้าที่ในการนำเสนอข่าวสารข้อมูล ความรับผิดชอบ ต่อผลงานที่นำเสนอ ตลอดจนแนวทางในการเป็นนักจัดรายการที่มีความแตกต่างจากบุคคลอื่น ๆ อาทิ “ให้ผู้ฟังได้มุมมองใหม่” “ปรับปรุงคุณภาพ” “มีคุณภาพ” “ความเป็นตัวตน” “การเตรียม” “การทำหน้าที่สื่อ” เป็นต้น ภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยอธิบายให้ชัดเจน ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ผมคิดอยู่เสมอว่าจะทำอะไรให้ผู้ฟังได้มุมมองใหม่ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 9) ปรับปรุงคุณภาพการนำเสนอ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 242) ผมจะทำรายการเชิงข่าวข้อมูลที่อัดแน่นไปด้วยเนื้อหาสาระ อย่างมีคุณภาพแบบบีบีซี จะเสนอข่าวอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง ผมคิดว่ารายการเช่นนี้ จะทำให้คนเกิดวิจาร์ณญาณที่เที่ยงธรรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 246) ผมนำเรื่องเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมมาอ่านจนเข้าใจแล้วเรียบเรียงเขียนเป็นบทความใหม่พร้อมที่จะพูดแล้วเล่าให้แฟนรายการฟัง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 423) ใส่ความเป็นตัวตน วิธมองโลกผสมเข้าไป (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 424)

ผมจะสวดแทรกมูมมองตัวตนของผมเข้าไปด้วยเสมอ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 425) ผมเขียน สคริปต์รายการด้วยลายมือตัวเอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 425) ดำเนินรายการ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 429) ทุกครั้งที่ผมไปพูดจะต้องมีการเตรียมตัวอย่างดีที่สุด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 435) อ่านเอกสารและเตรียมข้อมูลสำหรับพูดในรายการวิทยุและโทรทัศน์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 81) ผมถือว่าการจัดรายการเป็นการทำหน้าที่สื่ออย่างหนึ่ง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 81) ผมจะศึกษาเรื่องที่พูดอย่างละเอียด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 81) บันทึกเทปสัมภาษณ์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 198)..."

5) ประเด็นย่อยด้านการเป็นเจ้าของมูลนิธิตะ หมายถึง บทบาทและหน้าที่ของ คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ต่อการก่อตั้งมูลนิธิตะ รวมถึงเป้าหมาย วัตถุประสงค์ การทำงาน และการ จัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางมูลนิธิตะดำเนินการจัดขึ้น ประเด็นนี้สะท้อนได้จากมิติหลัก (Dimensions) 2 เรื่อง ประกอบด้วย 5.1) มิติหลักเรื่องบทบาท หน้าที่ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ ในการจัดตั้งมูลนิธิฯ และ 5.2) มิติหลักเรื่องโครงการและกิจกรรมของมูลนิธิฯ อธิบายได้ดังนี้

5.1) มิติหลักเรื่องบทบาท หน้าที่ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง มูลนิธิฯของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนผ่านงานเขียน คือ หน้าที่ ความรับผิดชอบ และเจตนารมณ์ ในการดำเนินการจัดตั้งมูลนิธิฯ อาทิ “ผู้ริเริ่มก่อตั้ง” “ทรัพย์สินส่วนตัว” “การตอบแทนสังคม” “ไม่หวัง ผลตอบแทน” “มูลนิธิตะ” “สิ่งที่เป็นประโยชน์” เป็นต้น ภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิตีย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ผู้ริเริ่มก่อตั้งและตำแหน่งประธานมูลนิธิฯ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 278) ใช้ทุนทรัพย์สินส่วนตัว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 278) บริษญาในการตอบแทน สังคมและโลก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 278) คำขวัญมูลนิธิผู้ให้โดยไม่หวังผลตอบแทน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 278) การจัดตั้งมูลนิธิคือ การตอบแทนผลกำไรที่ได้จากการดำเนินธุรกิจให้แก่ สังคม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 282) ปราศจากจะสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์ฝากไว้แก่โลก สืบไป (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 282) มูลนิธิเกิดเพื่อหวังว่าจะเป็นฟันเฟืองของสังคมที่ก่อให้เกิด ประโยชน์ โดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทนรูปแบบใด ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 282) การก่อตั้ง มูลนิธิฯ ไม่รับเงินบริจาคจากบุคคลภายนอกเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาตามมา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 282) มูลนิธิตะสามารถทำทุกสิ่งที่ผมในและจะทำในระยะยาว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 357) ผมตั้งใจว่าเงินทองและทรัพย์สินทั้งหมดที่ผมมีเหลือจากการใช้จ่ายชีวิต จนสุดท้ายแล้วจะยกให้กับ มูลนิธิทั้งหมด เพื่อใช้ประโยชน์ตามเป้าหมาย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 458) จะทำในสิ่งที่ เป็น ประโยชน์ต่อตัวผมเองหรือต่อสังคมโลก โดยเอาเวลาที่เหลือในชีวิตมาดำเนินการไปเรื่อย ๆ โดยใช้เงิน ผมและครอบครัว เป็นโอกาสที่ผมจะทำแต่ความดีให้กับชีวิตของผม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า

482) ผมใช้เงินส่วนเกินที่เหลือทั้งหมดจากการจับจ่ายใช้สอยไปในกิจการของมูลนิธิ เพราะเงินเหล่านั้นจะสามารถสร้างประโยชน์ต่อผู้อื่นในสังคมได้อีกอย่างมากมาย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 496)..."

5.2) มิติหลักเรื่องโครงการและกิจกรรมของมูลนิธิฯ ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนผ่านงานเขียน คือ โครงการหรือจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของทางมูลนิธิฯ จัดตั้งขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม อาทิ “ไม่ได้หวังผลกำไร”, “การศึกษา”, “อนุรักษ์ธรรมชาติ”, “ทำประโยชน์” เป็นต้น ภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยอธิบายให้ชัดเจนซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...การทำหนังสือของมูลนิธิอมตะไม่ได้หวังผลกำไรแต่ประการใด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 10) มุ่งสร้างสรรค์การศึกษาให้แก่เยาวชนของชาติ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 278) เห็นว่าทรัพยากรและกิจกรรมต่าง ๆ ควรได้รับการอนุรักษ์ ส่งเสริม ศึกษา เผยแพร่ให้เป็นประโยชน์กว้างออกไป (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 282) พิพิธภัณฑมตะ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 284) มูลนิธิมีอาสาสมัครทั้งร่างกายแรงใจร่วมดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่เป็นพนักงานในกลุ่มอมตะ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 285) มีการเปิดรับสมัครอาสาสมัครด้านต่าง ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 285) โครงการนักเขียนอมตะ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 432) โครงการศิลปกรรมอมตะ อาร์ต อวอร์ด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 432) โครงการอมตะคาสเชิล (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 432) ความร่วมมือต่าง ๆ มูลนิธิอมตะในฐานะองค์กรประสานงานร่วมกับกรมอุทยานแห่งชาติและหน่วยงานเอกชนอื่น ๆ ความตั้งใจและคาดหวังไว้ว่าจะทำประโยชน์ตอบแทนให้กับกรมอุทยานฯ ตามประกาศนักรักป่ารักธรรมชาติ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 49) ผมและคณะได้เข้าไปศึกษาธรรมชาติ เรียนรู้ และทำความเข้าใจเพื่อนำไปสู่ความร่วมมือในอนาคตระหว่างมูลนิธิอมตะ กรมอุทยานแห่งชาติและหน่วยงานเอกชนอื่น ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 49) มูลนิธิอมตะสนใจที่จะให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่ดีในระดับมัธยมศึกษาเข้าสู่ระดับอุดมศึกษา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 235)..."

6) ประเด็นย่อยด้านจิตสาธารณะในการช่วยเหลือสังคม หมายถึง ความรู้สึกตระหนักของคุณวิกรมถึงปัญหา และความต้องการที่จะมีส่วนช่วยเหลือสังคมภายใต้สิทธิและหน้าที่ ความรับผิดชอบที่บุคคลพึงมีในการแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การบริจาค การแสดงความมีน้ำใจ การให้ความช่วยเหลือโดยไม่หวังผลตอบแทน เป็นต้น ซึ่งประเด็นนี้สะท้อนได้จากมิติหลัก (Dimensions) 2 เรื่อง ประกอบด้วย 6.1) มิติหลักในเรื่องทางสังคม 6.2) มิติหลักในเรื่องการให้ความรู้และการศึกษา และ 6.3) มิติหลักในเรื่องสิ่งแวดล้อม อธิบายได้ดังนี้

6.1) มิติหลักในเรื่องทางสังคมของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนผ่านงานเขียน คือ ความตระหนักของบุคคลที่ต้องการแสดงความช่วยเหลือโดยวิธีการต่าง ๆ ในทางด้านสังคม อาทิ “การบริจาค” “ตั้งกองทุน” “เป็นคนดี” “สร้างสังคมใหม่” “ไม่หวังผลตอบแทน” “ประโยชน์ต่อตนเองและสังคม” เป็นต้น ภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยอธิบายให้ชัดเจน ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ผมมักนำเสื้อผ้าเครื่องกันหนาว อาหารแห้ง รวมทั้งวิตามิน ไปฝากผู้เฒ่าผู้แก่ คนงานที่เคยร่วมงานกับผม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 173) ผมตั้งกองทุนช่วยเหลือพวกเขาโดยมอบให้วิทยุชุมชนคนคอยดูแลเรื่องค่ารักษาพยาบาลและมอบบัตร เอ.ที.เอ็ม เบิกเงินเป็นรายเดือนไปตลอดชีวิตของทุกคน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 173) เป็นคนดีและเป็นทรัพยากรที่มีค่าของสังคม ของบ้านเมือง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 360) ทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 360) ผมมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเห็นปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนในบ้านเราลดน้อยถอยลง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 441) ผมตั้งใจว่าจะใช้เวลาต่อจากนี้ไปสร้างสังคมใหม่ให้เป็นสังคมที่เต็มไปด้วยความรักและความเข้าใจความเห็นอกเห็นใจ เป็นสังคมที่ยึดถือค่านิยมของการให้โดยไม่เรียกร้องสิ่งตอบแทน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 521) มีความสุขกับการสร้างสรรค์สิ่งดีงามให้กับสังคม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 356) ผมคิดว่าประติมากรรมแห่งนี้จะสามารถถ่ายทอดความคิด ศิลปะ จิตวิญญาณ และเรื่องราวต่าง ๆ ของพวกเราในยุคนี้ไปสู่คนรุ่นหลัง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 457) การทำหน้าที่ของพลเมืองที่ดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 112) ตอบแทนต่อแผ่นดินและสังคม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 129) การเปลี่ยนทัศนคติของตนเองจากผู้รับมาสู่การเป็นผู้ให้ที่ไม่หวังผลตอบแทน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 134) สิ่งที่ผมทำต้องเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมคนหมู่มากด้วย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 206) ผมอยากตอบแทนคืนให้กับสังคม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 171)...”

6.2) มิติหลักในเรื่องการให้ความรู้และการศึกษาของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนผ่านงานเขียน คือ ความตระหนักของคุณวิกรมที่ต้องการแสดงความช่วยเหลือทางด้านการให้ความรู้ การศึกษา ถ่ายทอดประสบการณ์ อาทิ “สร้างบทความในสื่อต่าง ๆ” “ถ่ายทอดความคิด” “ให้ความรู้” “ทำหนังสือ” “สร้างประโยชน์แก่ผู้อ่าน” เป็นต้น ภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยอธิบายให้ชัดเจน ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ผมเผยแพร่แนวคิดนี้สู่ประชาคมในนิคมอุตสาหกรรมของผมทุกแห่งและขยายสู่บุคคลทั่วไป โดยเฉพาะเยาวชนและผู้ด้อยโอกาสในรูปของบทความในสื่อต่าง ๆ

(วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 521) ถ่ายทอดความคิดความรู้สึกจากประสบการณ์ตรงเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 421) ผมหวังเพียงว่าผู้อ่านจะได้รับประโยชน์จากหนังสือ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 424) เอาหนังสือผมไปทำละครขอให้ผมไม่เก็บค่าลิขสิทธิ์ ผมตอบรับด้วยความยินดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 436) ผมอยากให้การสนับสนุนศิลปิน นักเขียน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 482) ผลงานของผมสามารถสร้างประโยชน์และข้อคิดให้แก่วงศ์วานนำไปปรับใช้กับชีวิต (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 115) ผมคิดว่าหนังสือของผมทั้งประวัติชีวิตของตน และชีวประวัติของบุคคลมีชื่อเสียงมีส่วนช่วยให้ผู้ที่ได้อ่านสามารถนำไปศึกษาและปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของตนเองได้เป็นอย่างดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 130) ให้ความรู้เป็นวิทยาทาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 134) ทำบุญด้วยการให้ประสบการณ์ในชีวิตเป็นวิทยาทานแก่สังคม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 135) ผมหวังว่าการเดินทางของผมอาจมีข้อคิดและข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้กับทุกท่านได้นำไปปรับตัวเพื่อสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของอาเซียนในอนาคตไม่มากนัก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 261)..."

6.3) มิติหลักในเรื่องสิ่งแวดล้อมของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่สะท้อนผ่านงานเขียน คือ ความตระหนักของคุณวิกรมที่ต้องการแสดงความช่วยเหลือทางด้านสิ่งแวดล้อมโดยวิธีการต่าง ๆ อาทิ “นิคมอมตะจะต้องไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม” “สนับสนุนอนุรักษ์ผืนน้ำและสัตว์ป่า” “อนุรักษ์ธรรมชาติ” เป็นต้น ภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยอธิบายให้ชัดเจน ซึ่งปรากฏรายละเอียดในผลงานเขียนแต่ละเล่ม ดังนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ผมอยากให้เมืองไทยคิดวางแผนเรื่องภัยจากน้ำในระยะยาว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 178) ทุกแห่งที่ผมไปทำนิคมอุตสาหกรรมไม่เคยทำสิ่งแวดล้อมบริเวณใกล้เคียงได้รับผลกระทบจากมลภาวะแม้แต่น้อย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 474) ผมมองเห็นการที่จะต้องหาทางให้เกิดความร่วมมือ โดยหาทางสนับสนุนให้ทาง WWF รวบรวมข้อมูลเพื่อหาองค์กรต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศมาช่วยสนับสนุนอนุรักษ์ผืนน้ำและสัตว์ป่า (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 47) เป็นความตั้งใจจริงของผมและคาดหวังจะทำประโยชน์ตอบแทนให้กับกรมอุทยานฯ ตามประสานรักป่า รักธรรมชาติอย่างแท้จริง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 49) 20 ปีก่อน ผมนำคณะอนุรักษ์ธรรมชาติของอเมริกาไปช่วยทำโครงการเพื่อหยุดการตัดต้นไม้ทำลายป่าที่ยูเนี่ยนาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 97) ช่วยทำให้เกิดการหยุดตัดไม้ในป่าเศรษฐกิจแถบตะวันตกเฉียงเหนือของยูเนี่ยนานได้สำเร็จ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 97) ผมได้ชวนคณะอนุรักษ์ธรรมชาติจากสหรัฐอเมริกามาวางแผนโครงสร้างการพัฒนานุรักษ์ธรรมชาติของยูเนี่ยนานปี 2538 (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 190) ...”

สรุปสาระสำคัญเบื้องต้นที่ผู้วิจัยค้นพบในการตอบปัญหาการวิจัย

ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ จากผลงานเขียนทั้ง 5 เล่ม ประกอบด้วย อัตลักษณ์ส่วนบุคคล (Personal Identity) และอัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity) ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน และมีการปรับเปลี่ยนไปตามช่วงเวลา และสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ไม่แน่นอนตายตัว ดังนั้น ทำให้ทราบว่าอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ สรุปได้ดังนี้

อัตลักษณ์ส่วนบุคคล (Personal Identity)

สามารถพิจารณาจากประเด็นหลักที่ 1 องค์ประกอบภายใน และประเด็นหลักที่ 2 ลักษณะภายนอก ซึ่งมีการประกอบสร้างมาจากประเด็นย่อย แบ่งได้ดังนี้

ประเด็นหลักที่ 1 องค์ประกอบภายใน ประกอบสร้างจากประเด็นย่อย ดังนี้

- 1) ประเด็นย่อยด้านร่างกายที่สามารถสะท้อนให้เห็น คือ 1.1) มิติหลักเรื่องกายภาพและรูปร่าง 1.2) มิติหลักเรื่องร่างกายและสุขภาพ และ 1.3) มิติหลักเรื่องทักษะและความสามารถ
- 2) ประเด็นย่อยด้านศีลธรรมที่สามารถสะท้อนให้เห็นมิติหลักในเรื่องต่าง ๆ คือ 2.1) มิติหลักเรื่องคุณธรรมและศีลธรรมในจิตใจ และ 2.2) มิติหลักเรื่องการคิดดี
- 3) ประเด็นย่อยด้านส่วนตัวสามารถสะท้อนให้เห็นมิติหลัก คือ 3.1) มิติหลักเรื่องความรู้สึกที่มีต่อตนเองและการให้คุณค่าตนเอง 3.2) มิติหลักเรื่องความเชื่อมั่นและความมั่นใจ และ 3.3) มิติหลักเรื่องการประเมินค่าบุคลิกภาพ
- 4) ประเด็นย่อยด้านครอบครัวสามารถสะท้อนให้เห็นมิติหลัก คือ 4.1) มิติหลักเรื่องความพึงพอใจและความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นสมาชิก และ 4.2) มิติหลักเรื่องบทบาทและหน้าที่ต่อครอบครัว
- 5) ประเด็นย่อยด้านสังคมสามารถสะท้อนให้เห็นมิติหลัก คือ 5.1) มิติหลักเรื่องความคิดเห็นของบุคคลอื่นที่มีต่อตนเอง และ 5.2) มิติหลักเรื่องความเชื่อมั่นในการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นในสังคม

ประเด็นหลักที่ 2 ลักษณะภายนอก ประกอบสร้างจากประเด็นย่อย ดังนี้

- 1) ประเด็นย่อยด้านความเป็นเอกลักษณ์ที่สามารถสะท้อนให้เห็นมิติหลักเรื่องเอกลักษณ์และสัญลักษณ์
- 2) ประเด็นย่อยด้านพฤติกรรม ที่สามารถสะท้อนให้เห็นมิติหลักเรื่องพฤติกรรมและสิ่งที่เลือกกระทำ
- 3) ประเด็นย่อยด้านการตัดสินใจ สามารถสะท้อนให้เห็นมิติหลักเรื่องการตัดสินใจและความพึงพอใจในระดับของตนเอง

โดยทุกมิติหลักคุณวิกรมได้อธิบายผ่านมิตีย่อยต่าง ๆ ที่ปรากฏในผลงานเขียนตามที่ยกตัวอย่างไว้ตอนต้นแล้ว

อัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity)

พิจารณาจากประเด็นหลักเรื่องบทบาทและหน้าที่ ประกอบสร้างมาจากประเด็นย่อย ดังนี้

- 1) ประเด็นย่อยด้านการเป็นหัวหน้าครอบครัว ที่สามารถสะท้อนให้เห็นมิติหลักต่าง ๆ คือ 1.1) มิติหลักเรื่องความเป็นผู้นำ และ 1.2) มิติหลักเรื่องหน้าที่และความรับผิดชอบ
- 2) ประเด็นย่อยด้านการเป็นเจ้าของธุรกิจและผู้นำองค์กร (CEO) สามารถสะท้อนให้เห็นมิติหลักต่าง ๆ คือ 2.1) มิติหลักเรื่องความเป็นผู้นำองค์กรธุรกิจ 2.2) มิติหลักเรื่องการบริหารงานเชิงกลยุทธ์ 2.3) มิติหลักเรื่องการบริหารทรัพยากรบุคคล และ 2.4) มิติหลักเรื่องการสร้างความสัมพันธ์และการจัดการกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- 3) ประเด็นย่อยด้านการเป็นนักเขียน สามารถสะท้อนให้เห็นมิติหลัก คือ มิติหลักเรื่องหน้าที่ของการเป็นนักเขียน
- 4) ประเด็นย่อยด้านการเป็นนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ สามารถสะท้อนให้เห็นมิติหลัก คือ มิติหลักเรื่องหน้าที่ของการเป็นนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์
- 5) ประเด็นย่อยด้านการเป็นเจ้าของมูลนิธิอมตะสามารถสะท้อนให้เห็นมิติหลักต่าง ๆ คือ 5.1) มิติหลักเรื่องบทบาท หน้าที่ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งมูลนิธิฯ และ 5.2) มิติหลักเรื่องโครงการและกิจกรรมของมูลนิธิฯ
- 6) ประเด็นย่อยด้านจิตสาธารณะในการช่วยเหลือสังคมสามารถสะท้อนให้เห็นมิติหลักต่าง ๆ คือ 6.1) มิติหลักในเรื่องสังคม 6.2) มิติหลักในเรื่องการให้ความรู้และการศึกษา และ 6.3) มิติหลักในเรื่องสิ่งแวดล้อม

โดยทุกมิติหลักคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ได้อธิบายผ่านมิตีย่อยต่าง ๆ ที่ปรากฏในผลงานเขียนตามที่ยกตัวอย่างไว้ตอนต้นแล้ว

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจะผลงานเขียนทั้ง 5 เล่ม ทำให้ได้ทราบภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ว่าเป็นไปในแนวทางใด ซึ่งโดยรวมสามารถใช้ตอบปัญหาการวิจัยในหัวข้อแรกได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ลำดับต่อไปเป็นการวิเคราะห์วิธีการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ว่าเป็นอย่างไร เพื่อใช้ตอบปัญหาการวิจัย

วิธีการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ จากผลงานเขียน

ส่วนของการศึกษาวิธีการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์นั้น เป็นการวิเคราะห์ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ในปัจจุบันที่ให้ความสำคัญกับการมองสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ภายใต้เงื่อนไขและบริบทต่าง ๆ เป็นองค์ประกอบร่วม โดยเชื่อว่าการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์ของบุคคลถูกเน้นในฐานะที่เป็นกระบวนการทางสังคมมากกว่าการเป็นแค่คุณสมบัติบางอย่างที่มีลักษณะตายตัว เพราะการสร้างอัตลักษณ์มีความสัมพันธ์กันทั้งในส่วนที่ตัวบุคคลถูกกำหนดจากสังคม และด้านที่ตัวบุคคลเลือกที่จะนิยามความหมายภายใต้กรอบที่ถูกกำหนดไว้ ซึ่งความสัมพันธ์นี้เป็นส่วนสำคัญของการสร้างอัตลักษณ์ในรูปแบบใหม่ที่เป็นเหมือนบทบาทหรืออัตลักษณ์ทางสังคมใหม่ชั่วคราว เพื่อให้บุคคลนั้น ๆ เกิดความแตกต่าง อีกทั้ง เป็นการเพิ่มศักยภาพและความสามารถของตนเอง โดยความสัมพันธ์ของกระบวนการนี้เป็นเหมือนการผลิตซ้ำ และตอกย้ำประสบการณ์ให้แก่อัตลักษณ์

สอดคล้องกับ บัณฑิต ไกรวิจิตร (2552) กล่าวว่า การสร้างอัตลักษณ์ในปัจจุบันเป็นเสมือนกระบวนการ “กลายเป็น” ที่ไม่มีลักษณะสมบูรณ์และสิ้นสุด อัตลักษณ์นั้นจึงเป็นทั้งกระบวนการ กระบวนการผลิต และผลผลิตในเวลาเดียวกัน ที่สามารถสร้างใหม่หรือเน้นย้ำโดยมีลักษณะที่เป็นพลวัต ตามรูปแบบวัฒนธรรมและสภาวะทางสังคมนั้น ๆ โดยมีการสร้างความหมายต่าง ๆ ผ่านระบบของการสร้างภาพตัวแทนที่เกี่ยวกับตำแหน่งในที่ต่าง ๆ ตามอัตลักษณ์ที่เราเลือกใช้ หรือนำมาสร้างเป็นอัตลักษณ์ของเรา ทั้งนี้ การประกอบสร้างอัตลักษณ์จะต้องทำอย่างมีกลยุทธ์และเป็นกระบวนการภายใต้องค์ประกอบและบริบททางสังคมที่แตกต่างกันไป

ส่วนต่อไปนี้จะศึกษาวิธีการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ เพื่อนำมาตอบปัญหาการวิจัย ซึ่งจากผลที่ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากผลงานเขียนทั้ง 5 เล่ม มีความสอดคล้องกับแนวคิดและมุมมองของเจอร์เกน (Gergen, 1991) ในผลงานชื่อ The Saturated Self เรื่องการอิ่มตัวจากเทคโนโลยี ทั้งนี้ จึงเลือกนำแนวคิดและมุมมองนี้มาใช้เป็นแนวทางประกอบการศึกษาวิธีการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ สามารถอธิบายได้ดังนี้

วิธีการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์

การประกอบสร้างความเป็นตัวตนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีสองส่วนที่ทับซ้อนกัน ทั้งทางด้านส่วนบุคคลและทางสังคม ดังนั้น เมื่อชุดวาทกรรมทางสังคมหยิบยื่นภาพตัวแทนในบริบทต่าง ๆ มาให้ เช่น ความเป็นพืคนโต ความเป็นผู้นำองค์กรธุรกิจ ความเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง อัตลักษณ์เหล่านี้จะหล่อหลอมตำแหน่งทางสังคมที่เป็นสิ่งบ่งบอกความเป็นตัวตนในแง่มุมต่าง ๆ ส่วนในอีกด้านหนึ่ง คือ การที่คุณวิกรม กรมดิษฐ์ สวมบทบาทหรือต่อรองบทบาทต่าง ๆ เหล่านี้ก็เท่ากับเป็นการสร้างตำแหน่งของบุคคล หรือตัวตนใหม่ ๆ ขึ้นมาภายใต้วาทกรรมชุดนั้น ซึ่งการประกอบสร้างของทั้ง

สองส่วนนี้เป็นเหมือนกระบวนการที่ถูกผลิตให้เกิดขึ้น สามารถบริโภค และถูกควบคุมบริหารจัดการ ภายใต้สังคมวัฒนธรรม องค์ประกอบ และบริบทที่หลากหลายแตกต่างกันไป โดยผลกระทบของ กระแสโลกาภิวัตน์นี้เองที่มีความสำคัญต่อกระบวนการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์ เพราะการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับเวลา พื้นที่ และการให้คุณค่าในเรื่องต่าง ๆ เป็นไปอย่างรวดเร็ว ย่อมส่งผลต่อการตระหนักรู้ของบุคคลให้มีความสัมพันธ์กับจิตสำนึกของตนเองมากขึ้น อีกทั้ง ผลจากกระบวนการ สร้าง การผลิต การบริโภค การตกย้ำหรือผลิตซ้ำซึ่งทำให้บุคคลต้องกลับมาทบทวนนิยามเกี่ยวกับ อัตลักษณ์ของตนอยู่เสมอ

จากผลงานเขียนผู้วิจัยพบว่า วิธีการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ถูกสะท้อนผ่านประเด็นหลัก (Themes) แบ่งได้เป็น 3 ประเด็น 1. อัตลักษณ์คือการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ 2. อัตลักษณ์คือการเลียนแบบและการผสมผสาน และ 3. การนำเสนออัตลักษณ์ที่ลื่นไหลเปลี่ยนแปลง ซึ่งทั้ง 3 ประเด็นหลักนี้ยังแสดงให้เห็นถึงประเด็นย่อย (Sub-Themes) และเมื่อได้ ศึกษาลึกลงไปรายละเอียดทำให้เห็นมิติหลัก ๆ (Dimensions) ที่ใช้พิจารณาประกอบ นอกจากนี้ ภายในในมิติหลักยังแตกเป็นมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) ที่นำมาใช้อธิบายประเด็นหลักได้ชัดเจนยิ่งขึ้น รายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นหลักที่ 1 อัตลักษณ์คือการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์

เนื่องจากอัตลักษณ์ของบุคคลไม่ได้ขึ้นอยู่กับอัตลักษณ์แบบเดียวเสมอไป เพราะกระแส โลกาภิวัตน์ที่เกิดขึ้นทางสังคมมีผลทำให้บุคคลต้องเผชิญหน้ากับสภาวะอึดอัด และความสัมพันธ์ที่ ซับซ้อนหลากหลายรูปแบบ บุคคลจึงต้องทบทวนเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ไปสู่รูปแบบใหม่ ๆ เพื่อสร้าง ความแตกต่างและเพิ่มความมั่นใจ ด้วยวิธีการบริหารจัดการกับอัตลักษณ์ของตนเองเมื่อต้องเจอกับ สภาวะทางสังคมที่เปลี่ยนแปลง โดยความสัมพันธ์นี้เป็นส่วนสำคัญของการสร้างอัตลักษณ์ในรูปแบบ ใหม่ที่เปรียบเหมือนบทบาทหรืออัตลักษณ์ทางสังคมใหม่ชั่วคราว ไม่คงทนถาวรสามารถสลับเปลี่ยน แปลงไปมาได้ตลอดเวลา ดังนั้น อัตลักษณ์จึงมีทั้งเชิงเดี่ยวและอัตลักษณ์ที่หลากหลาย ซึ่งเราสามารถ พบเห็นได้ทั้งในลักษณะที่ถูกจำกัดหยุดนิ่ง และอัตลักษณ์ที่ลื่นไหลเปลี่ยนแปลงได้

จากข้อมูลพบว่า ในประเด็นหลักนี้มีการประกอบสร้างจากประเด็นย่อย (Sub-Themes) โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย 1) อัตลักษณ์เดิมก่อนกระแสโลกาภิวัตน์ และ 2) อัตลักษณ์ที่ เปลี่ยนแปลงหลังกระแสโลกาภิวัตน์ ทั้งนี้ จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะนำเสนอรายละเอียด จากประเด็นย่อย (Sub-Themes) มิติหลัก ๆ (Dimensions) และ มิติย่อย (Sub-Dimensions) ตามลำดับ เพื่ออธิบายการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ได้ชัดเจนขึ้น

1) ประเด็นย่อยในส่วนอัตลักษณ์เดิมก่อนกระแสโลกาภิวัตน์ หมายถึง อัตลักษณ์ เดิมของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ เป็นการมองตนเองทั้งภายในและภายนอก ก่อนมีการเปลี่ยนแปลงตนเอง ซึ่งเป็นเรื่องของกระบวนการที่ถูกปลูกฝัง โดยถูกหล่อหลอมจากสังคม วัฒนธรรม บริบทต่าง ๆ หรือ

จากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตที่พบเจอ ผ่านการขัดเกลาจากครอบครัว ญาติ เพื่อน หรือคนใกล้ชิดส่งผลให้ซึมซับเอาสิ่งที่ถูกปลูกฝังเข้ามาในจิตใจของตนเอง จนเกิดการซึมซับเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ของตนเอง และเลือกสื่อสารเพื่อต่อยอดความเป็นตัวตนในรูปแบบของตนเองให้คนในสังคมได้รับรู้ ซึ่งในประเด็นย่อยนี้สามารถสะท้อนได้จากมิติหลัก ๆ (Dimensions) 2 ด้าน ประกอบด้วย 1.1) มิติหลักด้านส่วนบุคคล และ 1.2) มิติหลักด้านสังคม อธิบายได้ดังนี้

1.1) มิติหลักด้านส่วนบุคคลที่สะท้อนผ่านผลงานเขียน คือ การรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับตนเองของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ทางด้านส่วนบุคคล แบ่งได้เป็น 7 เรื่องหลัก ๆ 1.1.1) เรื่องการดำเนินชีวิต 1.1.2) เรื่องทัศนคติและแนวคิด 1.1.3) เรื่องชีวิตด้านครอบครัว 1.1.4) ลักษณะนิสัย 1.1.5) เรื่องสภาพร่างกาย 1.1.6) เรื่องรสนิยมการแต่งกาย และ 1.1.7) เรื่องความชอบและความสามารถต่าง ๆ เรื่องเหล่านี้ได้รับมาจากการหล่อหลอมจากประสบการณ์ วัฒนธรรม โดยผ่านขัดเกลาจากครอบครัว ญาติ เพื่อน หรือคนใกล้ชิดส่งผลให้บุคคลซึมซับและเลือกเอาสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเหล่านั้น เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของอัตลักษณ์ของตนเอง ซึ่งภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่อธิบายมิติหลักให้ชัดเจน ดังต่อไปนี้

1.1.1) เรื่องการดำเนินชีวิต ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...มีชีวิตอยู่ด้วยความฝัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 30) ตอนเด็ก ๆ ผมโตอยู่ในต่างจังหวัด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 266) ผมจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในวัยเยาว์ไปกับการดูแลน้อง ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 117) ผมไม่ใช่เด็กที่เพียวซื่ออะไรเรื่องเปื้อย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 142) เป็นเด็กบ้านนอก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 236) การใช้ชีวิตตามลำพังห่างไกลบ้านเกิดทำให้ผมต้องมีความรับผิดชอบและระมัดระวังตัวมากขึ้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 248) ผมขี้เหนียวในการใช้เงินต่างถิ่นแทบทุกสตางค์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 253) ทำมาหากินด้วยตัวเอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 293) รู้จักวิธีบริหารตัวเองและเวลาว่างอย่างมีระบบระเบียบ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 294) ผมไม่เคยย่อท้อ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 324) ผมไม่เคยมีความคิดที่จะเป็นมนุษย์เงินเดือนแม้แต่น้อย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 33) ทำกับข้าวครั้งเดียวกินได้ทุกมื้อ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 41) กินง่ายอยู่ง่าย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 41) ความเป็นตัวของตัวเอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 60) ผมรู้จักคุณค่าของเงินทุกบาททุกสตางค์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 81) ระมัดระวังการใช้จ่าย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 116) ดำเนินชีวิตแบบเรียบง่าย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 321) ผมผูกพันอย่างลึกซึ้งกับความเป็นไทย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 337) ผมเป็นเด็กที่เติบโตมาได้สองวัฒนธรรมอย่างผสมกลมกลืน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 338) ผมไม่ใช่สิ่งของฟุ่มเฟือย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 449) ชอบความสงบไม่ฟุ้งเฟ้อ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 339) ใช้ชีวิตกับธรรมชาติ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 45) การลองเพื่อรู้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 193)...”

1.1.2) เรื่องทัศนคติและแนวคิด ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...รักความยุติธรรม และไม่ชอบความไม่ถูกต้องต่าง ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 256) รักความยุติธรรมถูกต้อง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 427) ผมไม่ต้องการสร้างปัญหาให้กับคนอื่น ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 440) ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 107) ยึดมั่นในการทำงานความดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 107) ทำดีต่อตนเองและผู้อื่น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 364) เราควรมีความละเอียดไม่ทำในสิ่งที่ไม่ดีหรือไม่เป็นสุภาพบุรุษ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 170) ความร่ำรวยของเราต้องมาจากความโปร่งใสไม่เอาเปรียบผู้ที่อ่อนแอกว่า (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 170) รู้จักความพอเพียงให้เหมาะสมกับสถานภาพที่แท้จริงของการดำรงชีวิตตนเอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 499) สร้างประโยชน์แก่ทุกคนบนโลกนี้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 115) ชีวิตคือการทำประโยชน์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 217)...”

1.1.3) เรื่องชีวิตด้านครอบครัว ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ผมเกิดในครอบครัวคนจีนแคะ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 19) การเป็นพี่ชายคนโตของน้อง ๆ อีก 9 คน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 72) ผมมีความผูกพันกับแม่มาก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 75) เป็นลูกคนโต (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 77) ลูกชายคนแรก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 77) วัฒนธรรมสำคัญอย่างหนึ่งของครอบครัวของผมนอกจากการอยู่ร่วมกัน ทำงาน และทำกิจกรรมอื่น ๆ คือการรับประทานอาหารเย็น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 90) สายใยความผูกพันอันแนบแน่นระหว่างพี่น้องทำให้พวกเราทุกคนไม่เคยรู้สึกเปลี่ยวเหงา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 100) ย่าจะเตือนผมเสมอว่า อย่าทำบาป (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 105) ย่าเป็นคนขยันไม่ชอบอยู่เฉยๆ ทำให้ผมพลอยติดนิสัยนี้มาด้วย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 109) แม่เป็นทุกสิ่งทุกอย่างของผม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 140) เติบโตในครอบครัวคนค้าขายที่ทำมาหากินตัวเป็นเกลียว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 146) ผมกลัวพ่อมาก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 181) รอยร้าวที่ยากจะเยียวยาในความสัมพันธ์ของผมกับพ่อ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 190) ช่วยแม่เลี้ยงน้อง ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 225) ครอบครัวเป็นแรงผลักดันให้ผมเดินต่อไปข้างหน้า (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 253) ความขัดแย้งของพ่อแม่เป็นจุดที่เปี่ยมเบนชีวิตผมครั้งสำคัญ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 264) อิทธิพลของสังคมคนจีนถือว่าพี่ชายคนใหญ่เป็นเสมือนพ่อคนที่สองของครอบครัว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 359) แม่เป็นคนสอนให้ผมอดทน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 487) ทำงานกับพ่อตั้งแต่เด็ก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 23) ผมถูกสอนให้เป็นคนที่รู้จักหาทางแก้ปัญหาด้วยตนเอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 23) ชีวิตผมตั้งแต่เด็กเติบโตขึ้นมาพร้อมปัญหาสารพัด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 190) ถูกอบรมด้วยวิถีชีวิตแบบไทย 100% (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 337) ผมอยู่กับยายแบบไทยได้ 1-2 ปีก็ย้ายมาอยู่กับย่าในแบบ

จีน (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2551, หน้า 396) ดูแลน้องคนเล็กตอนต้นกลางดึก (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2551, หน้า 397) ชงนมป้อนนมให้กับน้อง (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2551, หน้า 397) อาบน้ำให้น้องทุกคน (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2551, หน้า 397) ผมได้รับอิทธิพลความประหลาดมาจากแม่ (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2551, หน้า 463) เติบโตมาในวัฒนธรรมของคนจีน (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2554, หน้า 117) ดูแลบ้าน (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2554, หน้า 238) ช่วยเรื่องการค้าขาย (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2554, หน้า 238)..."

1.1.4) เรื่องลักษณะนิสัย ตัวอย่างที่พบ เช่น

"...ไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2550, หน้า 130) ผมกล้าแสดงออก (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2550, หน้า 156) เด็กหัวแข็งลีนีน (DNA) (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2550, หน้า 160) ผมเป็นเด็กรักเรียน (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2550, หน้า 226) ผมไม่ใช่คนเกรงหรือหาเรื่องใครก่อน (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2550, หน้า 256) โดยนิสัยส่วนตัวแล้วผมเป็นคนที่เด็ดเดี่ยวและใจแข็งเอาการ (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2550, หน้า 315) ผมเป็นคนเอาการเอางาน (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2550, หน้า 336) ขี้เหนียวแบบสุด ๆ (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2550, หน้า 340) เป็นคนพูดน้อยต่อยหนัก (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2550, หน้า 427) ความเป็นคนประหลาด มัธยัสถ์ และอดออม (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2550, หน้า 452) ความขี้เกรงใจคนเป็นนิสัยส่วนตัวอย่างหนึ่งของผม (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2551, หน้า 23) คุณสมบัติอย่างหนึ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่เล็กคือความอดทน (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2551, หน้า 36) นิสัยช่างฝัน (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2551, หน้า 74) นิสัยเซลส์แมนของผม (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2551, หน้า 79) ผมไม่ใช่คนฟุ่มเฟือย (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2551, หน้า 101) เนื้อแท้แล้วผมเป็นคนประหลาด (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2551, หน้า 321) ข้อดีของผมคือต้องการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2551, หน้า 223) คนไฮเปอร์แอคทีฟ (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2551, หน้า 288) ชอบลองของใหม่ (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2551, หน้า 303) ลักษณะนิสัยของผมใช้คนโลกแบบไร้เหตุผล (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2551, หน้า 449) ความทะเยอทะยาน (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2551, หน้า 484) ผมจะรู้จักประมาณตน (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2554, หน้า 197) ผมเป็นคนไม่ชอบอยู่นิ่ง (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2554, หน้า 238)..."

1.1.5) เรื่องสภาพร่างกาย ตัวอย่างที่พบ เช่น

"...วัยเด็ก (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2550, หน้า 106) ซุกซน (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2550, หน้า 106) สักยันต์ตั้งแต่คอถึงเอว หน้าอก หัวไหล่ และศรีษะ (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2550, หน้า 174) หูทางตั้งแต่เด็ก (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2550, หน้า 227) ลูกชายคนโต (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2550, หน้า 487) พื้นฐานสุขภาพไม่แข็งแรง (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2551, หน้า 233) ตัวเล็กแกรน (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2554, หน้า 42) โรคหัวใจเต้นผิดจังหวะ (วิกิกรรม กรมดุษฎี, 2554, หน้า 169)..."

1.1.6) เรื่องรสนิยมการแต่งกาย ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...รสนิยมการใช้เครื่องใช้ส่วนตัวอย่างสะอาดสะท้านตัวตนของเราออกมา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 103) ผมไม่นิยมยึดติดของแบรนด์เนมตามแฟชั่น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 103) เลือกใช้ของที่ไม่แพงแต่ดูดีตามความชอบของเราเองแต่ต้องเป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 104) รสนิยมแบบวิกรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 104) ไม่ยึดติดกับแฟชั่นสมัยใหม่ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 339) ชอบแบบไหนผมก็แต่งแบบนั้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 201) ผมมีวิถีชีวิตและการแต่งกายที่เป็นตัวของตัวเอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 201) การแต่งตัวเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละคน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 201) ผมจะมีแบบที่เป็นตัวของตัวเอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 201) การดำรงชีวิตอย่างสมถะของผมไม่ได้สิ้นเปลืองอะไร (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 320)...”

1.1.7) เรื่องความชอบและความสามารถต่าง ๆ ตัวอย่างที่พบ

“...ผมชื่นชอบป่าตั้งแต่เด็ก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 40) ผมมีห้วงการค้าขาย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 146) เรียนพิเศษภาษาจีน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 237) ผมมีพื้นฐานในการบริหารจัดการ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 249) เล่นกีฬาเก่ง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 295) มียืน (DND) เจ้าแก้มตั้งแต่เกิด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 299) ภาษาจีนสำเนียงปักกิ่ง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 49) ตีลูกคิด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 96) การสื่อสารภาษาจีน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 112) วิสัยเจ้าแก้มโบราณ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 232) แชมป์เก่าภาษาจีนกลาง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 252) พูดภาษาไทยหรือจีนได้คล่อง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 338) รักธรรมชาติ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 339), ชอบเล่นกีฬา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 25)...”

1.2) มิติหลักด้านสังคมที่สะท้อนผ่านผลงานเขียน คือ ความสามารถรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับตนเองของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ทางด้านสังคมที่ได้รับการหล่อหลอมจากประสบการณ์ วัฒนธรรม ค่านิยมทางสังคมในช่วงเวลาต่าง ๆ โดยแบ่งได้เป็น 3 เรื่องหลัก ๆ 1.2.1) เรื่องบทบาทผู้นำองค์กร 1.2.2) เรื่องทัศนคติเกี่ยวกับการทำงาน และ 1.2.3) เรื่องการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นทางสังคม ซึ่งภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่อธิบายมิติหลักให้ชัดเจน ต่อไปนี้ อาทิ

1.2.1) เรื่องบทบาทผู้นำองค์กร ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ผู้นำจำเป็นต้องมีคุณธรรมและจริยธรรมโดยแสดงให้เห็นเป็นตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 72) ผมต้องทำงานโดยไม่หยุด เพื่อเป็นตัวอย่างให้คนงานเห็น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 168) ผมไม่เคยปฏิเสธและไม่กลัวการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 374) พื้นฐานของความถูกต้อง โปร่งใส และการทำงานในด้านที่ตนเอง

มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และมีความสันทัดชัดเจน ล้วนเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 460) ผมเป็นคนที่ไม่เคยปฏิเสธที่จะรับฟังและจะช่วยเหลือลูกน้องทุกคนที่มีปัญหาและต้องการความช่วยเหลือจากผมเลยแม้แต่ครั้งเดียวในชีวิต (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 480) มีความภูมิใจในความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบต่อหน้าที่รวมทั้งจรรยาบรรณต่ออาชีพและสังคม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 191) ผู้นำที่ดีแม้ว่าจะเจ็บปางตายหรือแบกรับปัญหาหนักขนาดไหน หน้าตาก็ต้องยิ้มแย้มเข้าไว้ ไม่แสดงความอ่อนแอให้ผู้ใดเห็น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 263) กำหนดภาพลักษณ์ เป้าหมาย และกรอบของงาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 335) ประยุกต์วางแผน กำหนดนโยบาย สร้างวิสัยทัศน์ให้กับตนเองและองค์กร (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 349) การวางนโยบายในการบริหารองค์กรมองทะลุอย่างโปร่งใส (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 371) หน้าที่ของผมคือการหาคนดีมีฝีมือมาเสริมทัพ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 383) กำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจนแล้ว การหล่อหลอม อบรมบ่มเพาะคนจะค่อย ๆ เกิดขึ้นเอง ด้วยการทำตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีจนเกิดเป็นเอกลักษณ์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 386) ความเป็นเล้าแก่ยังคงฝังอยู่ในตัวผม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 400) การสร้างขวัญ กำลังใจ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 64) สร้างความเชื่อมั่นในตัวผมแก่พวกเขาอย่างเต็มที่ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 64) รับฟังความคิดเห็น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 85) พิจารณาหาทางแก้ไข (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 85)..."

1.2.2) เรื่องทัศนคติเกี่ยวกับการทำงาน ตัวอย่างที่พบ เช่น

"...มีความคิดฝังรากลึกในการสร้างฐานะแบบเถาเถา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 16) ผมคิดแบบเถาเถาคนจีนเดิม ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 354) ผมมองหาหนทางที่จะเดินไปสู่ตลาดญี่ปุ่น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 371) การรู้จักคนเพิ่มขึ้นหนึ่งคนเท่ากับ การเพิ่มโอกาสในการทำงาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 374) ต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่นด้วย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 460) เราต้องรู้จักวิธีการจัดการกับปัญหาด้วยทรัพยากรที่มีอยู่ในตัว คือ สติ ปัญญาและความอดทน ความมุ่งมั่น วิสัยทัศน์ และความตั้งใจจริง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 476) ผมเชื่อว่าถ้าองค์กรใดมีการจัดการองค์กรที่เป็นระบบไม่ว่าจะเป็นการบริหารงาน บริหารเงิน หรือบริหารคนอย่างซื่อสัตย์ องค์กรนั้นย่อมมีความเข้มแข็ง เจริญเติบโตก้าวหน้าอย่างแน่นอน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 485) ผมคิดอยู่อย่างเดียวผมต้องสร้างกิจการของตนเองด้วยหนึ่งสมองสองมือแบบเถาเถา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 33) นกไม่มีขนบินขึ้นสู่ท้องฟ้าไม่ได้ฉันใด คนที่ไม่มีเพื่อก็ไม่อาจจะก้าวไกลได้ฉันนั้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 62) ผมเชื่อว่าหากเราคิดดี ทำดี และตั้งใจดีแล้ว ย่อมได้รับผลแห่งความดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 77) ผมไม่เคยเอาเปรียบ หรือหักหลังใคร (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 155) ความยุติธรรมย่อมนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 170) การสร้างรากฐานทางธุรกิจที่แข็งแกร่งอย่างมั่นคงและยั่งยืน ปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือต้องมีสายสัมพันธ์ที่ดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 245) ผมต้องการให้อมตะ

เติบโตอย่างยั่งยืนมั่นคง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 332) การตั้งชื่อหนังสือ ชื่อเรื่อง ชื่อบริษัท องค์กร ฯลฯ ถ้าได้ชื่อดีย่อมมีชัยไปกว่าครึ่ง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 335)..."

1.2.3) เรื่องการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นทางสังคม ตัวอย่างที่พบ เช่น

"...ความเป็นคนจริง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี รักเพื่อน และช่างพูดช่างคุย ทำให้ผมมีเพื่อนทั้งคนได้หัวและต่างชาติ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 254) เจอทางไหนที่คิดว่า น่าสนใจก็จะเข้าไปแนะนำตัวเองและแจกนามบัตร โดยไม่เคยย่อท้อต่อความเขินอาย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 300) บำบัดทุกข์บำรุงสุขให้คนในความปกครองทุก ๆ เรื่อง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 345) การพบปะบุคคลสำคัญต่าง ๆ ทำให้ผมเกิดความคิดในเรื่องการตั้งบริษัทที่ปรึกษาด้านการลงทุนในประเทศไทยให้ขายได้หัว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 453) ความสุภาพอ่อนน้อมถ่อมตน ตามแบบอย่างชาวจีนของผม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 56) ผมไม่อายุที่จะก้าวไปพูดกับทุกคน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 61) การทำธุรกิจยิ่งต้องอาศัยเพื่อนฝูง คนรู้จัก และเครือข่ายช่วยสนับสนุน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 62) ผมรู้สึกถึงคุณค่าของการรู้จักคนมาก ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 62) ผมทำตัวเป็นผู้ฟังที่ดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 63) ผมพูดคุยกับทุกคนไม่ว่าเขาจะป็นชาติไหน อาชีพอะไรขอเพียงผมรู้สึกถูกชะตาก็เป็นอันใช้ได้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 85) การเปิดรับสัมผัสกับบุคคลหลากหลายตาหลากหลายความคิดที่แตกต่างกันทางพื้นฐาน การศึกษา สิ่งแวดล้อม และการอบรมบ่มเพาะย่อมทำให้ผมมีโอกาสได้พบกับคนทั้งดีและไม่ดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 108) การพูดคุยกับผู้ใหญ่ที่เป็นคนจีนเป็นสิ่งที่ผมถนัด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 253) ผมจะพูดจาให้เกียรติยกย่องนับถือผู้ใหญ่เสมอ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 254) สังคมยังต้องอาศัยความรู้จักมักคุ้น โดยความสัมพันธ์ส่วนตัวของมนุษย์เป็นตัวเชื่อมโยงเสมอ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 417) ผมมักจะมิมิตรที่เป็นผู้ใหญ่ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 105)..."

2) ประเด็นย่อยในส่วนอัตลักษณ์ที่เปลี่ยนแปลงหลังกระแสโลกาภิวัตน์ หมายถึง อัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ซึ่งเป็นเรื่องของกระบวนการที่อัตลักษณ์เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาจากประเด็นย่อยที่ 1 อันเนื่องมาจากการที่ค่านิยม บทบาทต่าง ๆ ถูกหลอมรวมเข้ามาในโลกส่วนตัวของเรา ส่งผลให้เป็นที่ที่อัตลักษณ์ส่วนบุคคลก่อตัวขึ้น โดยได้รับอิทธิพลจากกระแสโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดช่องทางหลากหลายในการติดต่อสื่อสาร และหารพัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่น ๆ จนส่งผลกระทบต่อความไม่มั่นคงของอัตลักษณ์เดิมตามมา ด้วยเหตุนี้ คุณวิกรมจึงมีการทบทวนและบริหารจัดการอัตลักษณ์ที่ไม่มีความแน่นอน เพื่อแสดงถึงการมีอยู่ของตัวตนในช่วงเวลานั้น ๆ ผ่านการเรียนรู้ ประสบการณ์ และการกระทำที่หลากหลายแตกต่างกันไป จากการเปรียบเทียบความเปลี่ยนแปลงในประเด็นย่อยที่ 1 พบว่า อัตลักษณ์ที่เปลี่ยนแปลงหลังกระแส

โลกาภิวัตน์ของคุณวิกรมถูกสะท้อนมาจากมิติหลัก ๆ (Dimensions) 2 ด้าน ประกอบด้วย 2.1) มิติหลักด้านส่วนบุคคล และ 2.2) มิติหลักด้านสังคม อธิบายได้ดังนี้

2.1) มิติหลักด้านส่วนบุคคล ที่สะท้อนผ่านผลงานเขียน คือ ภาพสะท้อนความเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่ส่งผลต่อการรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับตนเองในเรื่องส่วนบุคคล โดยเปรียบเทียบใน 7 เรื่องหลัก ๆ คือ 2.1.1) เรื่องการดำเนินชีวิต 2.1.2) เรื่องทัศนคติและแนวคิด 2.1.3) เรื่องชีวิตด้านครอบครัว 2.1.4) ลักษณะนิสัย 2.1.5) เรื่องสภาพร่างกาย 2.1.6) เรื่องรสนิยมการแต่งกาย และ 2.1.7) เรื่องความชอบและความสามารถต่าง ๆ เป็นต้น ภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่อธิบายมิติหลักให้ชัดเจน ดังต่อไปนี้ อาทิ

2.1.1) เรื่องการดำเนินชีวิต ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...การก้าวเดินของชีวิตผมมีลักษณะเป็นขั้นบันได (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 25) ชีวิตที่เหลืออยู่ของผมนับจากนี้ไปจึงเป็นเรื่องของการสานฝันให้เป็นจริง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 38) ผมเปลี่ยนตัวเองอย่างมากมาในเรื่องความอดทน ใฝ่รู้ มีวินัย รักก้าวหน้า มุ่งมั่นเพื่อนาคต (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 294) ผมเลือกที่จะดำเนินชีวิตตามแบบตัวเองในปัจจุบันจะเหมาะกว่า (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 516) การปรับตัวให้ยืดหยุ่นตามสถานการณ์ตามความเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 190) แสวงหามุมมองใหม่ ๆ ให้กับชีวิตเสมอ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 330) อยากจะอยู่อย่างสงบสุขอย่างใจลึก ๆ ที่เป็นผมอย่างแท้จริง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 366) เมื่อผมอายุ 50 ปีเต็ม ผมก็ไม่รับเงินเดือนใด ๆ อีกเลย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 386) ทุกปีเมื่อครบรอบวันเกิดผมมันจะถือเป็นวันที่ผมต้องทบทวนแผนการดำเนินชีวิตด้วยตนเอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 477) เราสามารถมองเข้าใจถึงความจริงของโลกและการเปลี่ยนแปลงอันเป็นนิรันดร์ให้ถ่องแท้ โดยไม่ยึดติดกับสถานะหรือบทบาทใดบทบาทหนึ่ง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 492) การรู้จักปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนไป (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 66) ผมตั้งเป้าหมายว่าจะดำเนินชีวิตใหม่ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 69) ปลดตัวเองออกจากความเป็นทาสของเวลา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 80) ผมเริ่มเข้าใจตัวเองและโลกมากขึ้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 147) เมื่อเวลาเปลี่ยน โลกเปลี่ยน วิถีชีวิตเปลี่ยนไปด้วยเป็นธรรมดา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 177) เกิดความคิดใหม่ที่จะกลับไปสู่ธรรมชาติที่เรียบง่าย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 224) ผมต้องการความเป็นอิสระการเป็นตัวตนของผม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 230) ก้าวเดินไปสู่อนาคตที่ผมวาดวางไว้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 230) มีความคิดกลับไปสู่ความเป็นตัวตนของผมเองที่ไม่ยึดติดกับสิ่งใด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 230) ความสุขที่เรียบง่ายอย่างแท้จริงแบบวิกรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 230) ชีวิตคือสิ่งต้องเคลื่อนไหวหรือมีพลวัตอยู่ตลอดเวลา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 239) ชีวิตคือการเดินทางและการ

เปลี่ยนแปลง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 11) ชีวิตใหม่เกิดขึ้นพร้อมการออกเดินทางแบบที่ผมไม่เคยมีมาก่อน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 15)..."

2.1.2) เรื่องทัศนคติและแนวคิด ตัวอย่างที่พบ เช่น

"...ผมคิดว่าการทำความดีเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องกระทำและต้องทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 26) เกิดความคิดที่อยากจะแผ่แผ่สิ่งดี ๆ ให้คนรอบข้าง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 41) ความเปลี่ยนแปลงย่อมเป็นนิรันดร์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 162) หนทางชีวิตที่ผมลิขิตเอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 338) อยากจะฝากความผิดของตัวเองเป็นอุทาหรณ์แก่เยาวชน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 364) ไม่มีอะไรที่มนุษย์จะทำได้ ถ้าหากเราเข้าใจและรู้จักตัวตนของเราอย่างแท้จริง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 442) ผมเชื่อในเรื่องอำนาจของความดี และพลังของคุณธรรมว่าสามารถที่จะตกทอดจากรุ่นสู่รุ่น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 445) ผมยึดมั่นในความถูกต้อง ความมีคุณธรรมและศีลธรรม ไม่ยอมคดโกง เอาไรต์เอาเปรียบ หรือทำสิ่งไม่ดีต่อผู้อื่นเด็ดขาด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 77) ผมสัญญากับตัวเองว่าผมจะไม่มีวันล้มเลิกความฝันอย่างเด็ดขาด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 90) อดีตเปลี่ยนแปลงไม่ได้แต่เราสามารถทำปัจจุบันให้ดีขึ้นได้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 135) ผมจะยืนอยู่บนพื้นฐานความถูกต้อง ยุติธรรม ความมีน้ำใจ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 155) เราจะเคารพตัวเองอย่างภาคภูมิใจก็ต่อเมื่อเราเป็นคนดีอย่างแท้จริง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 188) ผมยึดมั่นในเรื่องของความซื่อตรง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 230), ความไม่แน่นอนเป็นสัจธรรมของโลกเกิดขึ้นได้เสมอ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 244) ผมอยากเห็นคนไทยในวัยเกษียณกลับรับใช้ประเทศชาติและทำประโยชน์ให้สังคมทางใดทางหนึ่ง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 112) อยากให้ผู้ใหญ่มาร่วมกันถ่ายทอดประสบการณ์ในอดีตให้เป็นความรู้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 115) ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมมีความเสื่อมลงไปเป็นธรรมดาของธรรมชาติ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 219) เราควรปรับตัวของเราเลือกทำในสิ่งที่เป็ประโยชน์ต่อตนเองครอบครัวและสังคม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 217)..."

2.1.3) เรื่องชีวิตด้านครอบครัว ตัวอย่างที่พบ เช่น

"...ผมจัดให้มีการประชุมครอบครัวทุก ๆ 1-2 เดือน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 215) จัดให้มีการประชุมวันหลานกรมดิษฐ์ปีละ 4 ครั้ง (วิกรม กรมดิษฐ์, หน้า 215) ผมย้ายพี่น้องและครอบครัวทุกคน เข้ามาอยู่ที่อาคารกรมดิษฐ์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 230) จะเป็นที่พักให้กับน้อง ๆ ทุกคนตลอดไป (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 231) สร้างบ้านหลังใหม่ให้พ่อ แม่ และน้อง ๆ ได้อยู่กัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 279) การสอนน้องของผมเริ่มด้วยการประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีที่ถูกต้องก่อน (ไพฝันวันเยาว์, หน้า 357) ผมพร้อมที่จะทำทุกอย่างเพื่อน้อง ๆ อย่างเต็มที่ โดยไม่มุ่งหวังการตอบแทนใด ๆ จากพวกเขา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 360) ผมจะยืนหยัดอยู่เคียงข้างเพื่อจะคอยปกป้องพวกเขาตลอดไป (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550,

หน้า 411) ผมเริ่มวาดฝันและวางแผนสำหรับอนาคตน้อง ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 411) รวบรวมน้อง ๆ ทุกคนเข้ามาอยู่ชายคาบ้านหลังเดียวกัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 443) ผมอยากเห็นแม่มีชีวิตบั้นปลายอย่างมีความสุข (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 444) ค่ากินอยู่ในบ้านผมเป็นคนรับผิดชอบเพียงผู้เดียว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 446) ผมยกติกกรมดิษฐ์ให้เป็นของขวัญแก่น้อง ๆ 9 คน ถือหั่นเท่ากัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 466) ผมคิดถึงเรื่องการจัดสรรที่ดินให้ทุกคนได้มีที่อยู่อาศัยร่วมกันในรูปของหมู่บ้านกรมดิษฐ์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 467) กำหนดข้อบังคับว่าด้วยผลประโยชน์ไว้ในกฎบัตรของตระกูลกรมดิษฐ์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 468) สร้างสุสานกรมดิษฐ์ติดบ้าน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 471) ผมคิดว่าผมได้ทำหน้าที่ของลูกชายอย่างดีที่สุดแล้ว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 493) ทำงานสร้างฐานนะ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 94) ปรับปรุงที่พักและจัดเตรียมการศึกษาให้กับน้อง ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 182) สร้างเรือนไทยหลังเล็ก 2 ชั้น 3 หลัง เพื่อให้เป็นที่พักของน้อง ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 402) ผมสร้างหมู่บ้านกรมดิษฐ์ไว้ติดกับอมตะศาลาเซิลเพื่อให้น้อง ๆ เข้าไปสร้างบ้านอยู่บริเวณเดียวกัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 235)..."

2.1.4) เรื่องลักษณะนิสัย ตัวอย่างที่พบ เช่น

"...มีความมั่นใจในตัวเองเพิ่มขึ้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 262) ผมสนุกกับการฝึกปรับตัว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 65) ใช้เงินจากน้ำพักน้ำแรงบ้าง ไม่ใช่เป็นทาสของการทำงานเพียงอย่างเดียว เรียกว่าให้พอเหมาะกับสิ่งที่ตัวเองมี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 104) ผมจะต้องเปิดหูเปิดตาตัวเองให้มากขึ้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 197) ไม่ทำตัวเหมือนชาลันถั่ว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 223) ผมยังไม่หยุดยั้งการเรียนรู้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 330) ผมยังไม่เคยหยุดฝัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 476) ผมควรต้องหันมาพิจารณาตนเองบ้างเหมือนกันว่าการแสดง ออกของผมควรปรับเปลี่ยนอะไรบ้าง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 39) จัดสรรการเงินอย่างมีระเบียบ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 485) ทุกสิ่งทุกอย่างเริ่มต้นที่ตัวผมเองเสมอ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 206) ลงมือทำความฝันให้กลายเป็นจริง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 12) ผมสามารถปรับตัวได้เร็ว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 38)..."

2.1.5) เรื่องสภาพร่างกาย ตัวอย่างที่พบ เช่น

"...ลัมหมอนนอนเสื่อ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 27) พลังกายมีแต่ลดลง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 38) ผมต้องยอมรับข้อจำกัดเรื่องพลังงาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 38) อายุที่สูงขึ้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 427) ผมอายุมากขึ้นทุกวันไม่ได้เข้มแข็งเหมือนก่อน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 516) ไม่เกรน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 230) ผมร่วง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 230) ร่างกายของผมเริ่มทรุดโทรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 233) ความเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปตามวัย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 366) ไม่มีผมงอกดำสนิทเป็น

ธรรมชาติ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 243) ตรวจร่างกายที่โรงพยาบาล ฯ เป็นประจำ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 28) ผมวางแผนและเตรียมตัวด้านสุขภาพ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 36) ผมจะคอยสังเกตสุขภาพตนเองอยู่เสมอ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 65) การลงทุนด้านการดูแลสุขภาพ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 31) ยึดถือสุขภาพและความสุขสงบเป็นหลัก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 69) ผมจึงเริ่มมองหาสถานที่ที่เหมาะสมเพื่อสร้างบรรยากาศและดูแลสุขภาพของตัวเองไปพร้อมกัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 70) เบาหวาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 169) สุขภาพแข็งแรงดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 199) อายุผมจะก้าวสู่หลักหก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 19) เมื่อผมก้าวสู่อายุ 60 ปี เปรียบเหมือนนาฬิกาทรายคว่ำลง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 218) ผมเดินมาถึงอายุเกือบ 60 ปีแล้ว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 255)..."

2.1.6) เรื่องรสนิยมการแต่งกาย ตัวอย่างที่พบ เช่น

"...การลงทุนซื้อรถเบนซ์แม้จะดูเหมือนเป็นเรื่องฟุ่มเฟือยแต่ถื่อนั้นเป็นกรณีพิเศษสำหรับตัวผมเพราะมันช่วยเสริมภาพลักษณ์ให้กับผม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 103) มินิเตยสารฉบับหนึ่งมาขอสัมภาษณ์เรื่องการแต่งตัวแบบวิกรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 104) พรหมน้ำหอมกลิ่นโปรด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 89) ผมเป็นคนไม่ยึดติดกับแบรนด์เนม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 89) เสื้อกั๊ก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 90) เสื้อกุดแบบและสีที่สุภาพไม่ฉูดฉาดหรือฉูดฉาด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 90) ไว้หางเปื้อนเหมือนบรรพบุรุษ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 224) การไว้ผมจุก (หางเปียเล็ก ๆ) (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 227) นุ่งกางเกงมาเป็นสักระยะ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 229) เสื้อผ้าฝ่ายบาง ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 229) รูปแบบการแต่งกายก็เปลี่ยนแปลงไปตามวิถีการใช้ชีวิต (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 229) ผมชอบอะไรก็ใส่อย่างนั้นทำให้สบายตัวมากขึ้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 229) ไม่คำนึงถึงแฟชั่นหรือรูปแบบใด ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 229) ผมคิดว่ามนุษย์เราควรเคารพในความ เป็น "ปัจเจก" มีความหลากหลายแตกต่างกันตามรสนิยมของแต่ละคน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 229) ผมแต่งตัวใส่เสื้อสีดำ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 129) ผมนุ่งเสื้อสีดำ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 132) ผมจะมีผ้าขาวม้าติดตัวเสมอ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 262)..."

2.1.7) เรื่องความชอบและความสามารถต่าง ๆ ตัวอย่างที่พบ เช่น

"...ความรักธรรมชาติ ความรักต้นไม้ใบหญ้า ความรักสัตว์ป่า มันซึมซับเข้าไปในสายเลือดของผม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 351) การสื่อสารจะใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 374) ผมเป็นคนที่ชอบการเดินทาง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 136) ผมชอบการดำเนินชีวิตที่มีอิสระ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 228)..."

2.2) มิติหลักด้านสังคมที่สะท้อนผ่านผลงานเขียน คือ ภาพสะท้อนความเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่ส่งผลต่อการรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับตนเองทางด้านสังคม จากการหล่อหลอมจากประสบการณ์ วัฒนธรรม ค่านิยมทางสังคม โดยเปรียบเทียบใน 3 เรื่องหลัก ๆ 2.2.1) เรื่องบทบาทผู้นำองค์กร 2.2.2) เรื่องทัศนคติเกี่ยวกับการทำงาน และ 2.2.3) เรื่องการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นทางสังคม ตำแหน่งหน้าที่ บทบาท ทัศนคติเกี่ยวกับการทำงาน การสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นทางสังคม เป็นต้น ซึ่งภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่อธิบายมิติหลักให้ชัดเจน ดังต่อไปนี้ อาทิ

2.2.1) เรื่องบทบาทผู้นำองค์กร ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...การปลูกฝังพนักงานให้ความสำคัญของประโยชน์ส่วนรวม มากกว่าประโยชน์ส่วนตัว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 17) ผมศึกษารูปแบบ แนวคิด และปรัชญาขององค์กรต่าง ๆ ระดับโลก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 17) ผมจะนำองค์กรอมตะสู่ความเป็นอมตะ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 18) ผมขอแนะนำข้อคิดของการเป็น CEO ในศตวรรษที่ 21 15 ข้อ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 66) การเป็นผู้นำต้องนำด้วยการกระทำไม่ใช่เพียงคำพูด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 71) การรักษาภาพลักษณ์องค์กร (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 480) การบริหารองค์กรนั้นผมได้นำแนวคิดของตะวันออกและตะวันตกมาผสมผสานกัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 483) ปรับตัวในการพัฒนาธุรกิจ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 112) การทำงานระดับสากลเราจำเป็นต้องเรียนรู้วัฒนธรรมสภาพสังคมของตลาดคู่ค้า (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 139) สลัดคราบเก่าแก่ยุคโบราณออกมาเป็นผู้บริหารในรูปแบบองค์กรมากขึ้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 222) การบริหารงานแบบญี่ปุ่น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 330) ผมไม่รับเงินเดือนมาตั้งแต่ปีที่ผมอายุครบ 50 ปี แล้ว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 371) วิถีชีวิตแบบเก่าแก่แต่ไม่ใช้การบริหารจัดการแบบเก่าแก่ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 405) การทำธุรกิจให้เป็นที่รู้จักของสังคม ผู้บริหารต้องทำตัวเป็นนักประชาสัมพันธ์ที่ดี เป็นคนเข้ากับคนง่าย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 419) ผันตัวจากนักธุรกิจมาเป็นนักเขียน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 433) ผมสละตำแหน่งกับตันเรืออมตะในสิ้นปี 2552 (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 454) ผมจะเป็นผู้วางหมากและกำหนดกลยุทธ์ให้กับอนาคตอมตะในระยะยาวทุก 5 ปี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 469) ผมจะทำหน้าที่เป็น Think Tank กำหนดนโยบายและเป้าหมายให้กับองค์กรเท่านั้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 478) ต้องปรับตัวให้เป็นองค์กรสาธารณะอย่างค่อยเป็นค่อยไป (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 480) เวลาประชุมกับเจ้าหน้าที่อมตะผมจะเริ่มต้นด้วยการบอกย้ำว่าต่อไปเมื่อผมเริ่มเดินทาง ลักษณะการทำงาน รวมทั้งการประชุมจะเปลี่ยนไป โดยใช้ระบบ Video Conference (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 32)...”

2.2.2) เรื่องทัศนคติเกี่ยวกับการทำงาน ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...หลักเรื่องค่าตอบแทนแห่งความสำเร็จ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 19) เป็นองค์กรที่มีธรรมาภิบาล (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 74) โลกยุคใหม่แค่ลงทุกวันเรา จำเป็นต้องเรียนรู้เข้าใจความเป็นไปของคนอื่น รวมทั้งข้อดีข้อเสียของเรา เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไข (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 243) บางครั้งต้องปรับเปลี่ยนเส้นทาง วิธีคิด วิธีการทำงาน หมั่น ทบทวนเป้าหมายที่แท้จริง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 34) ความคิดและมุมมองในการบริหารของ ผมค่อย ๆ เปลี่ยน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 165) วิเคราะห์แก่นแท้ของสิ่งนั้น ๆ แล้วนำมาปรับ ใช้กับการบริการด้านส่วนตัวและองค์กร (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 330) วางเป้าหมาย นโยบายที่ เด่นชัดเป็นรูปธรรม นำมาปฏิบัติได้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 333) องค์กรมตะต้องเกิดการ กระจายอำนาจให้กับเจ้าหน้าที่ลดหลั่นกันไปแต่ละระดับ เพื่อให้เขามีอำนาจในการตัดสินใจและ ทำงานกันอย่างคล่องตัว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 374) ต้องเข้าใจธรรมชาติของการเติบโต องค์กร (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 376) ผมมีแนวคิดว่าพนักงานที่ทำงานมานานเกิน 10 ปี หรือ อายุกว่า 50 ปี และมีผลงานดีเด่น ชื่อสัตย์ สุจริต ขยันรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่เคยโดยลูกค้าต่อว่า ไม่มี จุดด่างพร้อย ได้ทำงานจนเข้าขั้นระดับบริหารของบริษัทแม่แล้ว ควรจะต้องปรับตัวเองออกมาเป็น ผู้นำองค์กรใหม่ที่เป็นบริษัทลูก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 377) ทุกอย่างต้องเริ่มจากตัวเราก่อน ทั้งนั้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 379) การทำงานต้องนึกถึงใจเขาใจเรา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 380) เคล็ดลับการมีลูกน้องที่ดีไม่ได้อยู่ที่ไหนหรอกครับ แต่อยู่ที่ตัวตนของเรา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 385) ผมเชื่อว่ามนุษย์สามารถพัฒนาและปรับปรุงได้อย่างไร้ขีดจำกัด หากเราเข้าใจสิ่งที่ ควรทำ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 390)...”

2.2.3) เรื่องการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นทางสังคม

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...เมื่อได้มีโอกาสติดต่อกับการค้ากับฝรั่ง ทำให้ผมเห็นตัวตนของ ความเป็นไทย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 256) ใช้โต๊ะอาหารเป็นที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 91) เข้าใจถึงธรรมเนียมการค้าขายแบบญี่ปุ่น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 46) ผมหาช่อง ทางในการเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรม พบปะสังสรรค์ เข้าก๊วน สมาคม สมาพันธ์ หรือหา โอกาสที่ทำให้ผมรู้จักกับผู้คนในแวดวงสังคมให้ได้มากที่สุด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 60) วิถีวาง ตนในงานสังคมที่เหมาะสม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 86) นำพาตัวเองเข้าสู่สมาคมต่าง ๆ เพื่อ เป็นประโยชน์ในการรู้จักผู้คนหลากหลาย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 162) ผมมองหาพันธมิตรมา เพิ่มความแข็งแกร่ง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 166) การสร้างพันธมิตรในการทำธุรกิจ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 197) ผมเดินทางเข้าสู่สังคมใหม่ ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 197)

ผมตระหนักดีว่าการสร้างสายสัมพันธ์นั้นจำเป็นต่อการทำธุรกิจ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 198) ผมใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการคบค้าสมาคมกับกลุ่มคนใหม่ ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 203) การสร้างรากฐานทางธุรกิจที่แข็งแกร่งอย่างมั่นคงและยั่งยืน ปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือต้องมีสายสัมพันธ์ที่ดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 245) เวลามีคนมาขอสัมภาษณ์ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ นิตยสาร โทรทัศน์ ฯลฯ ผมจะให้ความร่วมมือด้วยดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 420) ผมได้พบปะผู้คน หลากหลายเชื้อชาติเผ่าพันธุ์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 14) ทุกเช้าผมจะตื่นมาทานอาหารร่วมกับ ทีม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 35) ผมชอบคุยกับคนพื้นเมือง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 37)..."

ประเด็นหลักที่ 2 อัตลักษณ์คือการเลียนแบบและการผสมผสาน

เป็นการศึกษาความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ การให้ความสำคัญกับ ค่านิยม วัฒนธรรมต่าง ๆ ล้วนมีผลทำให้บุคคลต้องเผชิญหน้ากับความสัมพันธ์หลากหลายรูปแบบที่ ซับซ้อน จนก่อให้เกิดความไม่มั่นคงต่ออัตลักษณ์ตามมา ขั้นตอนนี้จึงเป็นเหมือนกระบวนการที่ คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ใช้ประกอบสร้างตัวตนผ่านการเลียนแบบผสมผสานความเป็นตัวตนให้สอดคล้อง กับสภาพสังคมในขณะนั้น ซึ่งจากผลงานเขียนเน้นสะท้อนให้เห็นการประกอบสร้างตัวตนในบริบท เรื่องการสร้างแบรนด์ของผู้นำองค์กรธุรกิจ (CEO Branding) ที่เกิดจากการผสมผสานอัตลักษณ์ของ คุณวิกรม กรมดิษฐ์ จากการตระหนักและรับรู้ถึงคุณค่าในตัวเองผ่านบทบาทความเป็นผู้นำองค์กร ตลอดจนสามารถเลือกที่จะสื่อสารความเป็นเฉพาะของบุคคล (Individual) เพื่อสร้างความโดดเด่น และแตกต่างจากผู้นำองค์กรอื่น ๆ ในสังคม ด้วยการประกอบสร้าง เลียนแบบ และผสมผสานความ เป็นตัวเองให้สอดคล้องกับลักษณะภายใน และสภาวะแวดล้อมภายนอก จนเกิดเป็นภาพลักษณ์ที่ น่าสนใจและน่าจดจำ

โดยกระบวนการนี้จะต้องให้ความสำคัญกับการสร้างความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดภายใต้ อัตลักษณ์ที่แท้จริง เพราะฉะนั้น การเรียนรู้ที่จะจัดการกับความสามารถของตนเองจึงเป็นสิ่งที่มีความ สำคัญอย่างยิ่ง และควรทำอย่างมีแบบแผน โดยการประกอบสร้างจากสิ่งต่าง ๆ เช่น ความรู้ ประสบการณ์ ตำแหน่งหน้าที่ ค่านิยม บริบททางสังคม การแสดงสัญลักษณ์ และการสร้างความ สัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ เป็นต้น

ทั้งนี้ จากผลงานเขียนพบว่า ขั้นตอนนี้มีการประกอบสร้างจากประเด็นย่อย (Sub-Themes) 2 ด้าน คือ 1) บริบทของผู้นำองค์กรผ่านองค์กรร่มตะ และ 2) บริบทของผู้นำองค์กรผ่านมูลนิธิร่มตะ ส่วนในประเด็นย่อย (Sub - Themes) แต่ละด้านยังพบว่าการประกอบสร้างมาจากมิติหลัก (Dimensions) และมิตีย่อย ๆ (Sub-Dimensions) ที่สามารถใช้อธิบายอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ได้ดังนี้

1) ประเด็นย่อยบริบทของผู้นำองค์กรผ่านองค์กรอมตะ หมายถึง การเข้าใจตนเอง บทบาท และหน้าที่ของความเป็นผู้นำองค์กรอมตะของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ รวมถึงนโยบาย การขับเคลื่อนและบริหารงานเชิงกลยุทธ์ให้องค์กรประสบผลสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์แบบ โดยผลการศึกษา ผู้วิจัยได้พบภาพสะท้อนจากมิติหลัก (Dimensions) 5 เรื่อง ประกอบด้วย 1.1) มิติหลักเรื่องสร้างองค์กรที่เน้นผลต่อสังคมในเชิงบวก 1.2) มิติหลักเรื่องกลยุทธ์และการวางแผนเป้าหมายขององค์กร 1.3) มิติหลักเรื่องการสร้างสมดุลระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง 1.4) มิติหลักเรื่องสร้างองค์กรให้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรม และ 1.5) มิติหลักเรื่องเป็นผู้นำที่แสดงให้เห็นเด่นชัดในเรื่องการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถอธิบายได้ดังนี้

1.1) มิติหลักเรื่องสร้างองค์กรที่เน้นผลต่อสังคมในเชิงบวก จากงานเขียนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนให้เห็น คือ บทบาทสำคัญตั้งแต่ก่อตั้งองค์กร รวมถึงแนวทางการจัดการองค์กร เพื่อเน้นสร้างประโยชน์ ภาพรวมให้แก่สังคมและประเทศ โดยภายในมิติหลักนี้ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่เสริมและอธิบายมิตินี้ให้ชัดเจนดังต่อไปนี้ อาทิ

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...พื้นที่สาธารณะจะต้องปลูกต้นไม้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 29) บนถนนต้องไม่มีขยะ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 29) เป็นองค์กรที่มีธรรมาภิบาล (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 74) นิคมฯไม่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 178) กลุ่มอมตะได้สนับสนุนการสร้างโรงเรียนในนิคมอย่างต่อเนื่อง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 219) สร้างรายได้จำนวนมหาศาลและสร้างความเจริญแก่ท้องถิ่นและบ้านเมืองแล้ว ยังเป็นการสร้างงานแก่คนนับแสน ให้พวกเขามีรายได้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 473) วันนี้ผมสามารถสร้างงานสร้างรายได้ สร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี สร้างสังคม สร้างความเจริญให้กับคนจำนวนมากทั้งที่ไม่เคยนึกฝันมาก่อน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 474) คนไทยอื่น ๆ ต่างก็ได้ผลดีจากจุดที่ผมเริ่ม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 132) ผมจะทำพื้นที่ว่างที่ไม่ได้ก่อสร้างอาคารเกือบ 40% ให้เป็นพื้นที่สีเขียว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 472) เชิญให้มหาวิทยาลัยที่ติด 1 ใน 10 ของทวีปต่าง ๆ มาเปิดสาขา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 474) ผมอยากให้อมตะเป็นศูนย์รวมของการศึกษาระดับมีชื่อเสียง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 474) ต้องปรับตัวให้เป็นองค์กรสาธารณะอย่างค่อยเป็นค่อยไป (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 480) ผมยังภูมิใจอยู่ทุกวันนี้เพราะนิคมอมตะมีโรงงานผลิตสิ่งของมากมาย ปัจจุบันมีมูลค่าสูงถึง 10% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของไทย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 121)...”

1.2) มิติหลักเรื่องกลยุทธ์และการวางแผนเป้าหมายขององค์กร จากงานเขียนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่สะท้อนให้เห็น คือ ความสำคัญในการแสดงวิสัยทัศน์ และกำหนดเป้าหมายระยะยาวให้กับองค์กรอมตะให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยยึดหลักการทำกำไรจากธุรกิจต้องมุ่งสู่สังคมก่อน โดยภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...วางแผนองค์กรในระยะยาว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 289) เราวิเคราะห์มองให้เห็นถึงแก่นแท้ของสิ่งนั้น ๆ แล้วนำมาปรับใช้กับการบริการด้านส่วนตัวและองค์กร (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 330) วางเป้าหมายนโยบายที่เด่นชัดเป็นรูปธรรมนำมาปฏิบัติได้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 333) ประยุกต์วางแผน กำหนดนโยบาย สร้างวิสัยทัศน์ให้กับตนเองและองค์กร (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 349) การวางแผนนโยบายในการบริหารองค์กรอย่างโปร่งใส (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 371) ผมจะเป็นผู้วางหมากและกำหนดกลยุทธ์ให้กับอนาคตในระยะยาวทุก 5 ปี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 469)...”

1.3) มิติหลักเรื่องการสร้างสมดุลระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องจากงานเขียนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่สะท้อนให้เห็น คือ การตระหนักและมีความต้องการอย่างแท้จริงในเรื่องความสำคัญต่อกลุ่มเป้าหมายหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยยึดถือในหลักการทำงานให้ได้ประโยชน์กับทุกฝ่าย นำพาองค์กรให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของโลก สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และผู้คนในสังคม โดยภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ อาทิ

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ผมจะเน้นย้ำผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ ผู้ร่วมงานทั้งหลายว่า การทำธุรกิจแม้เราหวังผลกำไรเป็นที่ตั้ง แต่เราต้องไม่เอาเปรียบลูกค้า (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 21) ผมวางรากฐานการทำงานด้วยการฝังรากลึกแห่งปรัชญาความคิดให้แก่ทุกคนในองค์กรว่าอมตะจะต้องเติบโตมีคุณภาพและมั่นคง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 27) อมตะจะต้องเติบโตแบบมีมาตรฐานไม่มีการสร้างภาพเพื่อผลประโยชน์ทางตลาดหรือส่วนตัว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 27) เราวางแผนสิ่งแวดล้อมไว้อย่างรอบครอบ ไม่ให้มีน้ำเสีย ของเสียไหลออกจากนิคมฯ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 29) ผมภูมิใจที่ชาวบ้านรอบ ๆ นิคมฯ สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงปู กุ้ง ปลาของเขาได้อย่างเดิม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 178) ระบบการจัดการน้ำในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนครของเราเป็นเมืองสะอาด ไม่มีมลภาวะทางน้ำ ขยะ อากาศ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 178) ทุกแห่งที่ผมไปทำนิคมอุตสาหกรรมไม่เคยทำสิ่งแวดล้อมบริเวณใกล้เคียงได้รับผลกระทบจากมลภาวะแม้แต่หน่อย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 474) ผมคิดว่าผู้ถือหุ้นของบริษัทเป็นผู้ลงเงินและพนักงานเป็นผู้ลงแรง พนักงานควรได้รับผลประโยชน์ขั้นพื้นฐาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 479) รับผิดชอบต่อผู้บริโภค (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 139) การทำงานที่มีผลกระทบต่อคนหมู่มาก ไม่ว่าจะด้านสิ่งแวดล้อม ผังเมืองทรัพยากร จำเป็นต้องหาจุดสมดุล (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 350) สร้างให้เป็นองค์กรที่คนทำงานแล้วมีความสุข (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 376)...”

1.4) มิติหลักเรื่องสร้างองค์กรให้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรม จากงานเขียนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่สะท้อนให้เห็น คือ การยึดหลักของคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรมในการบริหารงานเพื่อเป็นแนวทางในการปลูกฝังวัฒนธรรมให้แก่พนักงานในองค์กรเพื่อผลักดันให้พวกเขาเป็นคนดีตอบแทนสังคมส่วนรวม โดยภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิตีย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ อาทิ

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...การปลูกฝังพนักงานให้มีความสำคัญของประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 17) หล่อหลอมความรู้สึกของคนในองค์กรเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอย่างแท้จริง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 20) ปลูกฝังจิตสำนึกของพนักงานอมตะ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 22) ผมอบรมเจ้าหน้าที่ทุกคนว่าอะไรที่เราสามารถทำให้ลูกค้าได้ก็ให้ทำทุกอย่างนอกเหนือจากเรื่องที่เกิดกฎหมายหรือผิดศีลธรรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 24) เติบโตอย่างมีคุณธรรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 28) นักบริหารหรือผู้นำองค์กรต้องมีคุณธรรมไม่ลืมหืมไม่หลงตนเอง รู้จักให้เกียรติผู้อื่น เห็นความสำคัญของทุกคนเท่าเทียม มีน้ำใจ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วองค์กรจะไปสู่ความสำเร็จระดับสากลได้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 73) สิ่งหนึ่งที่ผมยึดมั่นในการทำธุรกิจคือการรักษาคำพูดและความรับผิดชอบเมื่อตกปากรับคำใครแล้ว เป็นตายยังงี้ก็ต้องทำตามสัญญาเพราะชื่อเสียงและความเชื่อถือจะติดตัวเราไปจนวันตาย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 432) ผมชอบความเที่ยงตรงในชีวิตและการทำงาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 482) ความร่ำรวยของเราต้องมาจากความโปร่งใสไม่เอาเปรียบผู้ที่อ่อนแอกว่า (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 170) ความยุติธรรมย่อมนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 170) ความภูมิใจในความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบต่อหน้าที่ รวมทั้งจรรยาบรรณต่ออาชีพและสังคม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 191) การใช้เหตุและผลบนพื้นฐานของความยุติธรรม จริงใจ ซื่อสัตย์ ไม่เบียดเบียนใคร (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 205)...”

1.5) มิติหลักเรื่องเป็นผู้นำที่แสดงให้เห็นเด่นชัดในเรื่องการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม จากงานเขียนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่สะท้อนให้เห็น คือ การประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่พนักงานในเรื่องต่าง ๆ โดยเริ่มจากตัวเป็นก่อนเป็นหลัก แล้วจึงปลูกฝังให้เกิดเป็นทัศนคติ และจิตสำนึกที่ดีพนักงานและทุกคนเพื่อเป็นคนดีตอบแทนสังคมต่อไป โดยภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิตีย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ อาทิ

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...การเป็นผู้นำต้องนำด้วยการกระทำไม่ใช่เพียงคำพูด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 71) ผู้นำจำเป็นต้องมีคุณธรรมและจริยธรรมโดยแสดงให้เห็นเป็นตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 72) ผมต้องรักษาสถานภาพแห่งความดีเอาไว้ (วิกรม

กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 252) ผมตั้งใจว่าจะใช้เวลาต่อจากนี้ไปสร้างสังคมใหม่ให้เป็นสังคมที่เต็มไปด้วยความรัก ความเข้าใจ ความเห็นอกเห็นใจ และเป็นสังคมที่ยึดถือค่านิยมของการให้โดยไม่เรียกร้องสิ่งตอบแทน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 521) เราต้องเป็นคนดีที่น่าเชื่อถือก่อน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 360) ผมต้องทำตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีในทุกเรื่อง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 360) ใช้วิธีทำตัวเองให้เป็นแบบอย่าง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 446) ทุกกลุ่มคนทุกองค์กรนั้นจะต้องมีกฎเกณฑ์ที่ถูกต้องและเป็นธรรม คนที่จะต้องเริ่มแสดงเป็นตัวอย่าง คือ เจ้าแกหรือผู้นำองค์กร (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 385) เราคาดหวังให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติอย่างไร เราต้องทำตนให้เป็นผู้นำและต้นแบบที่มีคุณธรรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 385) กำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน แล้วหล่อหลอมอบรมบ่มเพาะคนจะค่อย ๆ เกิดขึ้นเอง ด้วยการทำตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีจนเกิดเป็นเอกลักษณ์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 386) ผมวางแผนจะสร้างรูปแบบของการเป็นพนักงานที่ดี โดยเริ่มเอาตัวเองเป็นจุดเริ่มต้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 386) ทุกอย่างเริ่มจากตัวผมก่อนและขยายไปสู่ทุกชั้นทุกระดับในอนาคต (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 390) การเปลี่ยนทัศนคติของตนเองจากผู้รับมาสู่การเป็นผู้ให้ที่ไม่หวังผลตอบแทน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 134)..."

2) ประเด็นย่อยเรื่องบริบทผู้นำองค์กรผ่านมูลนิธิอมตะ หมายถึง การทบทวนตระหนักถึงบทบาทหน้าที่และความสำคัญของตนเองที่มีต่อมูลนิธิอมตะ ทั้งวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งเป้าหมายของมูลนิธิ แนวคิด ทัศนคติ แนวทางปฏิบัติตนในเรื่องการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมที่ประกอบด้วย คุณธรรม จริยธรรม สำนักสาธารณะ ตลอดจนการตระหนักถึงบทบาทของตนเองที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมบูรณ์ ผ่านกิจกรรมและโครงการในด้านต่าง ๆ ของมูลนิธิอมตะ ทั้งนี้ผู้วิจัยพบว่า แนวทางการเลียนแบบและผสมผสานอัตลักษณ์ของคุณวิกรมในบริบทผู้นำองค์กร ผ่านมูลนิธิอมตะปรากฏให้เห็นชัดเจนผ่านการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม โดยจากผลการศึกษาผู้วิจัยได้พบมิติหลัก ๆ ที่สำคัญ (Dimensions) 3 ด้าน ประกอบด้วย 2.1) มิติหลักด้านสังคม 2.2) มิติหลักด้านการศึกษา และ 2.3) มิติหลักด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ อธิบายได้ ดังนี้

2.1) มิติหลักด้านสังคม จากงานเขียนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนให้เห็นคือ รูปแบบในการดำเนินชีวิต ทัศนคติ การปฏิบัติตนทางสังคมของคุณวิกรม รวมทั้งการตระหนักถึงความสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสังคม วัฒนธรรม ผ่านกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ตามเจตนาที่จะสร้างประโยชน์ให้แก่สังคม โดยภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่เสริมและอธิบายมิตินี้ให้ชัดเจน ดังต่อไปนี้ อาทิ

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...การทำหนังสือของมูลนิธิอมตะไม่ได้หวังผลกำไรแต่ประการใด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 10) การจัดตั้งมูลนิธิคือ การตอบแทนผลกำไรที่ได้จากการดำเนินธุรกิจให้แก่สังคม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 282) มูลนิธิเกิดเพื่อหวังว่าจะเป็นฟันเฟืองของสังคมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทนรูปแบบใด ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 282) มีการเปิดรับสมัครอาสาสมัครด้านต่าง ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 285) ทำหน้าที่เป็นพลเมืองที่ดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 458) มุ่งมั่นทำประโยชน์ให้กับประเทศชาติ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 356) เงินทองทรัพย์สินผมทุกบาททุกสตางค์นั้นจะยกให้มูลนิธิฯ เมื่อผมแก่เฒ่าไม่มีความสามารถใด ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 357) ผมวางแผนจะทำให้อมตะศาลาเป็นเวทีให้เหล่าศิลปินทุกคนได้ใช้แสดงความเป็นตัวตนของทุก ๆ คน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 404) จะทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตัวผมเองหรือต่อสังคมโลก โดยเอาเวลาที่เหลือในชีวิตมาดำเนินการไปเรื่อย ๆ โดยใช้เงินผมและครอบครัวเป็นโอกาสที่ผมจะทำแต่ความดีให้กับชีวิตของผม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 482) ผมอยากให้เวทีอมตะเป็นเวทีสำหรับคนดี คนเก่ง และมีคุณธรรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 482), สาเหตุที่ผมตั้งมูลนิธิฯ เพื่อนำสิ่งที่ผมมีไปใช้ต่อไปในสังคมและโลก (ก่อร่างสร้างธุรกิจ, หน้า 496) ตอบแทนต่อแผ่นดินและสังคม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 129) รับผิดชอบต่อชาติ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 134) มีชีวิตอยู่สร้างประโยชน์ให้กับตนเองและสังคมได้อย่างมีคุณภาพ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 199)...”

2.2) มิติหลักด้านการศึกษา จากงานเขียนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนคือ ความมุ่งมั่นกับการให้ความสำคัญในประเด็นด้านการศึกษา การนำความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของตนเองมาเป็นแบบอย่างให้บุคคลทุกคนขึ้น เพศ วัย ได้ศึกษาปรับใช้เป็นวิทยาทานได้ โดยภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ อาทิ

ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...มุ่งสร้างสรรค์การศึกษาให้แก่เยาวชนของชาติ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 278) ต้องการให้บทเรียนและอุทาหรณ์แก่ผู้สนใจ ผู้อ่านทั่วไป โดยเฉพาะเยาวชนผู้ที่จะเป็นกำลังของชาติ รวมไปถึงผู้ต้องขังในเรือนจำหรือสถานพินิจทั้งหลาย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 18) ผมเผยแพร่แนวคิดนี้สู่ประชาคมในนิคมอุตสาหกรรมของปมทุกแห่ง และขยายสู่บุคคลทั่วไป โดยเฉพาะเยาวชน และผู้ด้อยโอกาส ในรูปของบทความในสื่อต่าง ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 521) ความฝันอันยิ่งใหญ่คือ การทำให้คำว่า “ผมจะเป็นคนดี” เป็นปณิธานที่ตั้งมั่นอยู่ในจิตใจของเยาวชนทั่วไป (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 523) ถ่ายทอดความคิดความรู้จากประสบการณ์ตรง เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 421) ผลงานของผมสามารถสร้าง

ประโยชน์และข้อคิดให้แก่พวกเขานำไปปรับใช้กับชีวิต (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 115) ให้ความรู้เป็นวิทยาทาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 134) มุลนิธิอมตะสนใจที่จะให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่เรียนดีในระดับมัธยมศึกษาเข้าสู่ระดับอุดมศึกษา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 235)..."

2.3) มิติหลักด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ จากงานเขียนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่สะท้อนให้ คือ ทศนคติที่มี และความมุ่งมั่นกับการให้ความสำคัญในประเด็นสภาพแวดล้อม การอนุรักษ์ธรรมชาติ และสัตว์ป่า ทั้งที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทั้งในสังคมและประเทศ ตลอดจนการปลูกฝังให้กลายเป็นวัฒนธรรมและเกิดจิตสำนึกแก่อาสาสมัครภายในมูลนิธิฯ เป็นต้น โดยภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่เสริมและอธิบายมิตินี้ให้ชัดเจน ดังต่อไปนี้ อาทิ

ตัวอย่างที่พบ เช่น

"...เห็นว่าทรัพยากร และกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีคุณค่าควรได้รับการอนุรักษ์ ส่งเสริม ศึกษา เผยแพร่ให้เป็นประโยชน์กว้างออกไป (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 282) วางแผนการจัดการธรรมชาติ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 40) ผมได้เข้าฟังบรรยายเรื่องการอนุรักษ์และจัดการเสือโคร่งที่เป็นเอกลักษณ์ของห้วยขาแข้ง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 46) ผมมองเห็นการที่จะต้องหาทางให้เกิดความร่วมมือ โดยหาทางสนับสนุนให้ทาง WWF รวบรวมข้อมูลเพื่อหาล่องครต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศมาช่วยสนับสนุนอนุรักษ์ผืนน้ำและสัตว์ป่า (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 47) การเดินทางช่วงที่ผ่านมาได้ประโยชน์ในการหาทางช่วยอนุรักษ์ป่า (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 49) ความร่วมมือต่าง ๆ ระหว่างมูลนิธิอมตะในฐานะองค์กรประสานงานร่วมกับกรมอุทยานแห่งชาติและหน่วยงานเอกชนอื่น ๆ ทำประโยชน์ตอบแทนให้กับกรมอุทยานฯ ตามประสงค์คนรักป่ารักธรรมชาติ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 49) 20 ปีก่อน ผมนำคณะอนุรักษ์ธรรมชาติของอเมริกาไปช่วยทำโครงการเพื่อหยุดการตัดต้นไม้ทำลายป่าที่ยูเนี่ยน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 97) ช่วยทำให้เกิดการหยุดตัดไม้ในป่าเศรษฐกิจแถบตะวันตกเฉียงเหนือของยูเนี่ยนได้สำเร็จ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 97) ผมได้ชวนคณะอนุรักษ์ธรรมชาติจากสหรัฐอเมริกามาวางโครงสร้างการพัฒนาอนุรักษ์ธรรมชาติของยูเนี่ยนปี 2538 จนสามารถนำไปสู่การประกาศให้แถบนี้เป็นเขตอนุรักษ์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 190)..."

ประเด็นหลักที่ 3 การนำเสนออัตลักษณ์ที่ลื่นไหลเปลี่ยนแปลง

เป็นการวิเคราะห์อัตลักษณ์ที่สามารถลื่นไหลเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสารในยุคโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้บุคคลมีความสามารถเป็นได้ทั้งผู้ให้ความรู้ เป็นผู้ครอบครองความมีเหตุผล เป็นผู้สร้างความหมาย เป็นผู้ตัดสินใจ ตลอดจนเป็นผู้บริหารจัดการตนเอง ซึ่งประเด็นนี้จะสะท้อนให้เห็นบทบาทสำคัญของการสื่อสารในกระบวนการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม รวมไปถึงการทำความเข้าใจกลไกของการสร้างอัตลักษณ์ในลักษณะที่เป็น

กลยุทธ์ และวิธีการต่าง ๆ ที่บุคคลใช้เพื่อสร้าง นำเสนอ และปกป้องภาพลักษณ์ของตนเองในบริบทต่าง ๆ อีกด้วย เพราะฉะนั้น อัตลักษณ์จึงมีความต่อเนื่องทั้งภายในและภายนอกเชื่อมโยงทับซ้อนกันอยู่ ไม่ใช่เพียงแค่คนอื่นมองเราแล้วทำให้เราเกิดเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ แต่รวมไปถึงการที่เราควบคุมสื่อสาร และประคับประคองให้อัตลักษณ์เกิดความต่อเนื่องไปกับสังคมด้วย ทั้งนี้ บุคคลจึงไม่สามารถจำกัดตนเองไว้กับอัตลักษณ์เพียงอัตลักษณ์เดียว แต่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของตนเองไปตามสถานการณ์ และบริบททางสังคม ด้วยเหตุนี้ อัตลักษณ์จึงเป็นทั้งกระบวนการผลิต และผลผลิตในเวลาเดียวกัน ตลอดจนสามารถสร้างใหม่ หรือเน้นย้ำจากเดิม โดยมีลักษณะที่เป็นพลวัตไม่สมบูรณ์ และไม่มีที่สิ้นสุด สำหรับในประเด็นหลักนี้ จะพิจารณาความสำคัญของวิธีการสื่อสารที่ส่งผลกระทบต่อ การนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ผ่านรูปแบบต่าง ๆ โดยจากข้อมูลในประเด็นหลักนี้ ผู้วิจัยพบได้จากประเด็นย่อย (Sub-Themes) เรื่องการเลือกและการนิยามอัตลักษณ์ในรูปแบบใหม่ ๆ ทั้งนี้ ในประเด็นย่อย (Sub-Themes) ยังประกอบสร้างจากมิติหลัก (Dimensions) และมีติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) อธิบายได้ดังนี้

ประเด็นย่อยเรื่องการเลือกและการนิยามอัตลักษณ์ในรูปแบบใหม่ ๆ

ประเด็นนี้ หมายถึง ภาพสะท้อนการนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ในรูปแบบต่าง ๆ โดยเป็นขั้นที่อัตลักษณ์สิ้นไหลเปลี่ยนแปลง จากอิทธิพลของการหล่อหลอมจากสังคม และวัฒนธรรม จนเกิดเป็นกระบวนการที่ประสบการณ์ของบุคคลได้กลายมาเป็นวัฒนธรรม ค่านิยม วาทกรรม ตลอดจนถูกทำให้เป็นสาธารณะผ่านกลไกต่าง ๆ แล้วส่งผลให้บุคคลนำเสนอประสบการณ์ด้านนั้น ๆ ของตนเองให้คนในสังคมได้รับรู้ผ่านช่องทางต่าง ๆ เป็นต้น ทั้งนี้ จากผลงานเขียนพบได้ว่า คุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีความเข้าใจในอัตลักษณ์ของตนเอง และสามารถนำเสนอคุณค่าเหล่านั้นผ่านความเป็นตัวตนอย่างชัดเจน โดยสะท้อนจากมิติหลัก ๆ (Dimensions) 2 เรื่อง ประกอบด้วย 1) มิติหลักเรื่องรูปแบบการสื่อสาร และ 2) มิติหลักเรื่องวิธีการนำเสนอ อธิบายได้ดังนี้

1) มิติหลักเรื่องรูปแบบการสื่อสารที่คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ได้สะท้อนตัวตนผ่านผลงานเขียน คือ ตัวตนของคุณวิกรมในรูปแบบต่าง ๆ จำแนกได้เป็น 6 รูปแบบ คือ 1.1) ผู้นำองค์กรธุรกิจระดับแนวหน้า 1.2) ผู้เชี่ยวชาญในการให้ความรู้วิเคราะห์ปัญหาสังคมและเศรษฐกิจ 1.3) เป็นตัวแทนสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ 1.4) การเป็นคนดีเพื่อตอบแทนสังคม 1.5) การวางตัวเป็นแบบอย่างต่อคนในสังคม และ 1.6) นักเดินทางเพื่อแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ รูปแบบเหล่านี้เป็นเครื่องมือสำคัญในกระบวนการสร้างความหมายให้กับอัตลักษณ์ในรูปแบบที่แตกต่าง โดยอาศัยองค์ประกอบร่วมเหล่านี้ เช่น ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ตำแหน่งหน้าที่ สัญลักษณ์ บริบท และค่านิยมในสังคม เป็นต้น ซึ่งภายในมิติหลักนี้ยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมและอธิบายรูปแบบการสื่อสารของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ให้ชัดเจนดังต่อไปนี้ อาทิ

1.1) ผู้นำองค์กรธุรกิจระดับแนวหน้า ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...นิตยสารฟอร์บส์ได้จัดให้เป็น 1 ใน 40 คนที่อยู่นำหน้าของเมืองไทย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 458) เวลาพูดถึงอมตะคนจะนึกถึงวิกรม เมื่อพูดถึงวิกรมก็จะนึกถึงอมตะ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 368) ผมจัดว่าเป็นนักธุรกิจคนหนึ่งที่ได้รับความสนใจจากสื่อค่อนข้างมาก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 419) มีผู้เคยวิเคราะห์ว่า มีซีอีโอเพียงไม่กี่คนที่สามารถใช้สื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้เกียรติกล่าวถึงผมว่าเป็นหนึ่งในจำนวนนั้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 419) สี่มองว่าผมเป็นนักธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 420) สังคมมองผมในเชิงสร้างสรรค์และให้การยอมรับด้วยดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 420) ชีวิตทำงานด้านธุรกิจของผมถือได้ว่าประสบผลสำเร็จ ณ จุดที่สูงที่สุดในโลกแห่งวัตถุ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 449) นิตยสารฟอร์บส์จัดให้ผมติดอันดับ 40 มหาเศรษฐีของเมืองไทย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 449) นิตยสารฟอร์บส์ ปี 2551 จัดให้ผมเป็น 1 ใน 48 เศรษฐีใจบุญแห่งเอเชีย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 449) ผมเป็นนักธุรกิจ นักเขียนจากเมืองไทย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 147)...”

1.2) ผู้เชี่ยวชาญในการให้ความรู้วิเคราะห์ปัญหาสังคมและเศรษฐกิจ ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ผมเผยแพร่แนวคิดนี้สู่ประชาคมในนิคมอุตสาหกรรมของผมทุกแห่ง และขยายสู่บุคคลทั่วไป โดยเฉพาะเยาวชนและผู้ด้อยโอกาส ในรูปของบทความในสื่อต่าง ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 521) นักพัฒนานิคมอุตสาหกรรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 223), ผมได้รับเชิญไปพูดในงานสัมมนาซึ่งจัดโดยสมาคมอสังหาริมทรัพย์ฯ ที่โรงแรมดุสิต ผมพูดถึงเรื่องการเติบโตของอนาคตนิคมอุตสาหกรรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 309) ผมนำเรื่องเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เรียบเรียงเล่าให้แฟนรายการฟัง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 423) เป็นคอลัมน์นิสต์อยู่ 4-5 ฉบับ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 431) ให้ความรู้เป็นวิทยาทาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 134) ทำบุญด้วยการให้ประสบการณ์ในชีวิตเป็นวิทยาทานแก่สังคม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 135) ผมพูดเรื่องเมืองไทยให้ผู้สื่อข่าว สื่อมวลชนฟังรวม 40 คนฟัง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 169) ผมพูดให้ผู้สื่อข่าวเข้าใจมุมมองของผมเกี่ยวกับอาเซียน และอนาคตของประเทศไทย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 170)...”

1.3) เป็นตัวแทนสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ผมมองเห็นการที่จะต้องหาทางให้เกิดความร่วมมือ โดยหาทางสนับสนุนให้ทาง WWF รวบรวมข้อมูลเพื่อหาองค์กรต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศมาช่วยสนับสนุนอนุรักษ์ผืนน้ำและสัตว์ป่า (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 47) เป็นความตั้งใจจริงของผม และคาดหวัง

จะทำประโยชน์ตอบแทนให้กับกรมอุทยานฯ ตามประสาคนรักป่า รักธรรมชาติอย่างแท้จริง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 49) ผมและคณะได้เข้าไปศึกษาธรรมชาติและเรียนรู้ และทำความเข้าใจเพื่อนำไปสู่ความร่วมมือในอนาคตระหว่างมูลนิธิอมตะ กรมอุทยานแห่งชาติ และหน่วยงานเอกชนอื่น ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 49) ผมและทางทูตวิวัฒน์ได้คุยกับเรื่องความสัมพันธ์ไทย-ลาว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 56) 20 ปีก่อน ผมนำคณะอนุรักษ์ธรรมชาติของอเมริกาไปช่วยทำโครงการเพื่อหยุดการตัดต้นไม้ทำลายป่าที่ยูเนี่ยนาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 97) ช่วยทำให้เกิดการหยุดตัดไม้ในป่าเศรษฐกิจแถบตะวันตกเฉียงเหนือของยูเนี่ยนานได้สำเร็จ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 97) ผมได้ชวนคณะอนุรักษ์ธรรมชาติจากสหรัฐอเมริกามาวางโครงสร้างการพัฒนาอนุรักษ์ธรรมชาติของยูเนี่ยนานปี 2538 (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 190)..."

1.4) การเป็นคนดีเพื่อตอบแทนสังคม ตัวอย่างที่พบ เช่น

"...ผมคิดว่าการทำความดีเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องกระทำและต้องทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 26) เกิดความคิดที่อยากจะเผื่อแผ่สิ่งดี ๆ ให้คนรอบข้าง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 41) ต้องเริ่มจากตัวเรา ครอบครัวเราเพื่อสังคมโลกของเรา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 212) เป็นคนดีและเป็นทรัพยากรที่มีค่าของสังคมของบ้านเมือง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 360) ทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 360) ต้องมีส่วนร่วมในการจรรโลงสังคมและประเทศชาติบ้านเมือง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 450) การเป็นผู้ให้แก่คนอื่น ๆ ในสังคม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 521) ผมตั้งใจว่าจะใช้เวลาต่อจากนี้ไปสร้างสังคมใหม่ให้เป็นสังคมที่เต็มไปด้วยความรักและความเข้าใจ ความเห็นอกเห็นใจ เป็นสังคมที่ยึดถือค่านิยมของการให้โดยไม่เรียกร้องสิ่งตอบแทน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 521) สร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อคนดี ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 357) หากมีสิ่งใดที่ผมจะเป็นประโยชน์ต่อคนอื่นได้ ผมยินดีให้ข้อมูลโดยไม่กังวล (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 363) ต้องการเป็นคนดีให้มากขึ้นทุกวัน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 390) อยากทำในสิ่งที่ผมจะมีความสุขและเป็นประโยชน์กับสังคม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 458) จะทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตัวผมเองหรือต่อสังคมโลก โดยเอาเวลาที่เหลือในชีวิตมาดำเนินการไปเรื่อย ๆ โดยใช้เงินผมและครอบครัว เป็นโอกาสที่ผมจะทำแต่ความดีให้กับชีวิตของผม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 482) ผมไม่ต้องการเข้าไปทำให้ตัวเองแปดเปื้อนกับการเมือง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 494) การทำหน้าที่ของพลเมืองที่ดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 112) สร้างประโยชน์แก่ทุกคนบนโลกนี้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 115) ตอบแทนต่อแผ่นดินและสังคม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 129) ชีวิตอยู่สร้างประโยชน์ให้กับตนเองและสังคมได้อย่างมีคุณภาพ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 199) ผมรู้ว่าผมต้องเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้องต่อตนเองและสังคม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 205) ทำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมมนุษยโลกต่อไป (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 221-222) ผมอยากตอบแทนคืนให้กับสังคม

(วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 171) ชีวิตคือการทำประโยชน์ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 217) ผมตั้งใจอยากให้ชีวิตส่วนที่เหลือของผมทำแต่สิ่งที่มีความหมายมีประโยชน์ต่อสังคมมากกว่าในช่วงอดีตที่ผ่านมา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 221) อยากให้เวลาในช่วงที่เหลืออยู่นี้เต็มไปด้วยการสร้างคุณค่าให้มากที่สุด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 256)..."

1.5) การวางตัวเป็นแบบอย่างต่อคนในสังคม ตัวอย่างที่พบ เช่น

"...ผมจะนำประสบการณ์ชีวิตของผมมาเล่าสู่กันฟัง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 21) ชีวิตของเราสามารถที่จะเป็นบทเรียนแก่คนอื่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เดินตามมาข้างหลัง ก็น่าจะมีส่วนช่วยให้ผู้มาที่หลังไม่ต้องก้าวซ้ำ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 17) ความฝันอันยิ่งใหญ่คือ การทำให้คำว่า "ผมจะเป็นคนดี" เป็นปณิธานที่ตั้งมั่นอยู่ในจิตใจขอเยาวชนทั่วไป (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 523) ใช้วิธีทำตัวเองให้เป็นแบบอย่าง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 446) สิ่งที่ผมภูมิใจกว่าความสำเร็จในชีวิตคือการที่ผมสามารถถ่ายทอดความคิดและมุมมองของผมผ่านการกระทำให้ทุกคนได้เห็นและนำไปปฏิบัติตาม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 521) ผมเผยแพร่แนวคิดนี้สู่ประชาคมในนิคมอุตสาหกรรมของผมทุกแห่งและขยายสู่บุคคลทั่วไป โดยเฉพาะเยาวชนและผู้ด้อยโอกาส ในรูปของบทความในสื่อต่าง ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 521) การให้ความรักให้โอกาส ประสบการณ์ต่าง ๆ ของเรา พร้อม ๆ กับการให้กำลังใจให้เขาเกิดความเชื่อมั่นในการทำ ความดีและตั้งใจที่จะเป็นคนดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2550, หน้า 523) สิ่งที่ผมทำจะสามารถต่อยอดและส่งผลดีได้อย่างมากมายต่อคนหลายกลุ่มหลายระดับ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 356) ลงมือทำด้วยตนเองก่อนที่จะถ่ายทอดความคิดและอุดมการณ์ต่อให้กับคนอื่น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 368) ผมหวังเพียงว่าผู้อ่านจะได้รับประโยชน์จากหนังสือ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 424) เอาหนังสือผมไปทำละครขอให้ผมไม่เก็บค่าลิขสิทธิ์ ผมตอบรับด้วยความยินดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 436) ผลงานของผมสามารถสร้างประโยชน์และข้อคิดให้แก่พวกเขาंनाไปปรับใช้กับชีวิต (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 115) ผมคิดว่าหนังสือของผมทั้งประวัติชีวิตของตน และชีวประวัติของบุคคลมีชื่อเสียงมีส่วนช่วยให้ผู้ที่ได้อ่านสามารถนำไปศึกษาและปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของตนเองได้เป็นอย่างดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 130) การนิยามความเป็นคนดีของผมอาจแตกต่างกับคนอื่นอยู่บ้าง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 204) ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการพบเห็น พูดคุยและบันทึกภาพไว้ ก็จะได้นำมาเขียนและถ่ายทอดประสบการณ์ออกมาเป็นหนังสือ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 120) ผมหวังว่าการเดินทางของผมอาจมีข้อคิดและข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้กับทุกท่านได้นำไปปรับตัวเพื่อสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของอาเซียนในอนาคตไม่มากนัก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 261)..."

1.6) นักเดินทางเพื่อแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...แสวงหามุมมองใหม่ ๆ ให้กับชีวิตเสมอ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 330) ชีวิตคือการเดินทางและการเปลี่ยนแปลง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 11) ความต้องการของผมที่จะใช้ชีวิตในรถบ้าน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 12) การบันทึกเรื่องราวประสบการณ์การเดินทางจะได้รับการบันทึกออกมาเป็นสารคดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 15) ชีวิตใหม่เกิดขึ้นพร้อมการออกเดินทางแบบที่ผมไม่เคยมีมาก่อน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 15) โลกเราวันนี้เล็กลงทุกวัน “การเห็น” อาจทำให้เกิดมุมมองและความคิดใหม่ ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 16) ผมตั้งความหวังไว้ว่าจะเริ่มออกเดินทางอีกครั้งหนึ่งหลังจากปล่อยมือจากการงาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 19) เดินทางให้ครบเป้าหมายที่ตั้งไว้ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 27) ชีวิตใหม่ในห้องทำงานเคลื่อนที่ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 34) การเดินทางช่วงที่ผ่านมาได้ประโยชน์ในการหาทางช่วยอนุรักษ์ป่า (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 49) การได้ใช้เวลาที่เหลืออยู่ในชีวิตเดินทางไปเรื่อย ๆ น่าจะให้ผมได้รับความสุขกับสิ่งที่ยังไม่เคยได้เห็น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 65) นำมาเขียนเป็นหนังสือเพื่อถ่ายทอดและแบ่งปันประสบการณ์ให้กับผู้อ่าน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 65) ผมอยากจะร่วมถ่ายทอดมุมมองที่ผมได้เรียนรู้ครั้งนี้(ชีวิตใหม่, หน้า 86), ผมรู้สึกว่าการชีวิตเคลื่อนไหวไปทุก ๆ วินาทีอย่างแท้จริง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 115) ผมได้สัมผัสพูดคุยกับผู้คนทุกหนแห่งที่เดินทางผ่านไปทำให้เข้าใจถึงวิถีชีวิต (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 119) ความเปลี่ยนแปลงนี้สอนให้เห็นถึงความไม่แน่นอนอย่างแท้จริง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 220) รถบ้านสร้างความเข้าใจให้ผมมองประเทศเหล่านี้ได้ชัดเจน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 124) ผมอยากให้คนไทยใฝ่รู้ในสิ่งที่กำลังจะเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของทุกคนในเอเชียเราควรรู้จักตนเองให้มากขึ้น (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 125) การเดินทางด้วยคาราวานครั้งนี้ของผม ผมลงทุนด้วยตัวผมเอง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 170) ผมหวังว่าการเดินทางของผมอาจมีข้อคิดและข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้กับทุกท่านได้นำไปปรับตัวเพื่อสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 261)...”

2) มิติหลักเรื่องวิธีการนำเสนอที่คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ได้สะท้อนผ่านผลงานเขียน คือ การเลือกใช้ช่องทางต่าง ๆ ในการนำเสนอรูปแบบที่ตนเองใช้สื่อสารความเป็นตัวตนได้อย่างเหมาะสม โดยที่คุณวิกรมมีความเข้าใจในอัตลักษณ์ของตนเอง และสามารถถ่ายทอดคุณค่าเหล่านั้นออกมาเป็นจุดยืนในความเป็นตัวตนผ่านช่องทางต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ข้อมูลจากผลงานเขียน ทำให้ผู้วิจัยสามารถจำแนกวิธีการนำเสนอได้เป็น 4 วิธี คือ 2.1) การนำเสนอผ่านสื่อประเภทหนังสือ 2.2) การนำเสนอผ่านสื่อประเภทวิทยุโทรทัศน์ 2.3) การนำเสนอผ่านมูลนิธิอมตะ และ 2.4) การนำเสนอผ่านการทำคาราวาน ซึ่งภายในมิติหลักนี้ ผู้วิจัยยังได้พบมิติย่อย (Sub-Dimensions) ต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมและอธิบายเรื่องวิธีการนำเสนอของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ให้ชัดเจน ดังต่อไปนี้ อาทิ

2.1) การนำเสนอผ่านสื่อประเภทหนังสือ ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ผมพยายามนำเสนอด้วยภาษาอันเรียบง่าย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 272) เขียนสิ่งที่ผมพบเห็นออกเป็นหนังสือเผยแพร่ให้ได้มากที่สุด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2554, หน้า 126) นำมาเขียนเป็นหนังสือเพื่อถ่ายทอดและแบ่งปันประสบการณ์ให้กับผู้อ่าน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 65) ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการพบเห็น พูดคุยและบันทึกภาพไว้ก็จะได้นำมาเขียนและถ่ายทอดประสบการณ์ออกมาเป็นหนังสือ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 120) ผมตั้งใจจะเขียนหนังสืออีกเล่มหนึ่งชื่อว่า “เมื่อวันนั้นมาถึง” (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 256)...”

2.2) การนำเสนอผ่านสื่อประเภทวิทยุโทรทัศน์ ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ปรับปรุงคุณภาพการนำเสนอ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 242) ผมจะทำรายการเชิงข่าวข้อมูลที่อัดแน่นไปด้วยเนื้อหาสาระอย่างมีคุณภาพแบบบีบีซี จะเสนอข่าวยืนอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง ผมคิดว่ารายการเช่นนี้จะทำให้คนเกิดวิจาร์ณญาณที่เที่ยงธรรม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 246) ผมนำเรื่องเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมมาอ่านจนเข้าใจแล้วเรียบเรียงเขียนเป็นบทความใหม่พร้อมที่จะพูดแล้วเล่าให้แฟนรายการฟัง (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 423) ใส่ความเป็นตัวตนวิธีมองโลกผสมเข้าไป (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 424) ผมจะสอดแทรกมุมมองตัวตนของผมเข้าไปด้วยเสมอ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 425) ทุกครั้งที่ผมไปพูดจะต้องมีการเตรียมตัวอย่างดีที่สุด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 435)...” (วิกรม กรมดิษฐ์, ผลงานเขียนส่วนบุคคล)

2.3) การนำเสนอผ่านมูลนิธิอมตะ ตัวอย่างที่พบ เช่น

“...ผู้ริเริ่มก่อตั้งและตำแหน่งประธานมูลนิธิฯ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 278) ใช้ทุนทรัพย์ส่วนตัว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 278) บัณฑิตในการตอบแทนสังคมและโลก (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 278) คำขวัญมูลนิธิ ผู้ให้โดยไม่หวังผลตอบแทน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 278) การจัดตั้งมูลนิธิคือ การตอบแทนผลกำไรที่ได้จากการดำเนินธุรกิจให้แก่สังคม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 282) ปราบปรามจะสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์ฝากไว้แก่โลกสืบไป (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 282) มูลนิธิเกิดเพื่อหวังว่าจะเป็นฟันเฟืองของสังคมที่ก่อให้เกิดประโยชน์โดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทนรูปแบบใด ๆ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 282) การก่อตั้งมูลนิธิไม่รับเงินบริจาคจากบุคคลภายนอก เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาตามมา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 282) ผมตั้งใจว่าเงินทองและทรัพย์สินทั้งหมดที่ผมมีเหลือจากการใช้จ่ายชีวิต จนสุดท้ายแล้วจะยกให้กับมูลนิธิทั้งหมด เพื่อใช้ประโยชน์ตามเป้าหมาย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2548, หน้า 458) จะทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตัวผมเองหรือต่อสังคมโลก โดยเอาเวลาที่เหลือในชีวิตมาดำเนินการไปเรื่อย ๆ โดยใช้เงินผมและครอบครัว เป็นโอกาสที่ผมจะทำแต่ความดีให้กับชีวิตของผม (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 482) ผมใช้เงินส่วนเกินที่เหลือทั้งหมดจากการใช้จ่ายใช้สอยไปในกิจการของมูลนิธิ เพราะเงิน

เหล่านั้นจะสามารถสร้างประโยชน์ต่อผู้อื่นในสังคมได้อีกอย่างมากมาย (วิกรม กรมดิษฐ์, 2551, หน้า 496)..."

2.4) การนำเสนอผ่านการทำคาราวาน ตัวอย่างที่พบ เช่น

"...รถบ้าน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 24) กองคาราวา (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 25) ทีมงานคาราวานหน้าใหม่แกะกล่อง 15 ชีวิต (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 25) ผมได้จัดเครื่องใช้ประจำตัวพร้อมผ้าขาวม้าให้กับทุกคนจนกลายเป็นเอกลักษณ์ประจำกองคาราวานไปในที่สุด (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 25) คุณวุฒิดีส์สัมภาษณ์ผมพร้อมทีมคาราวาน (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 28) รายการสุริยาถ่ายทำโดยขอให้ผมทำ อาหารในครัวบนรถบ้านโซว (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 59) ผมและคณะขี่มอเตอร์ไซด์เยี่ยมชมเขื่อน เพื่อเก็บภาพสัมภาษณ์และถ่ายทำสารคดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 70) นักข่าวเวียดนามต่างให้ความสนใจกับรถบ้านมาก ทุกคนอยากรู้ผมใช้ชีวิตกินนอนอย่างไร (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 119) ใช้รถบ้านที่ผลิตในเมืองไทยเกือบ 100% สร้างความรู้สึกที่ดีให้กับผู้พบเห็นสะท้อนความเป็นไทยได้เป็นอย่างดี (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 120) ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการพบเห็น พูดคุยและบันทึกภาพไว้ ก็จะได้นำมาเขียนและถ่ายทอประสบการณ์ออกมาเป็นหนังสือ (วิกรม กรมดิษฐ์, 2555, หน้า 120)..."

สรุปสาระสำคัญเบื้องต้นที่ผู้วิจัยค้นพบในการตอบปัญหาการวิจัย

วิธีการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ จากผลงานเขียนทั้ง 5 เล่มพบว่า วิธีการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์เป็นผลมาจากกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับเวลา พื้นที่ และการให้คุณค่าในเรื่องต่าง ๆ เป็นไปอย่างรวดเร็ว ย่อมส่งผลต่อการตระหนักรู้ของบุคคลมีความสัมพันธ์กับจิตสำนึกของตนเองมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ อัตลักษณ์ไม่แน่นอนตายตัวแต่เป็นเหมือนวงจรของกระบวนการผลิต การบริโภค การตอกย้ำหรือผลิตซ้ำ ที่ทำให้บุคคลต้องกลับมาทบทวนนิยามที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์ของตนอยู่เสมอ

จากการศึกษาผลงานเขียนผู้วิจัยพบว่า วิธีการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ถูกสะท้อนผ่านประเด็นหลัก (Themes) แบ่งได้เป็น 3 ประเด็น 1) อัตลักษณ์คือการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ 2) อัตลักษณ์คือการเลียนแบบและการผสมผสาน และ 3) การนำเสนออัตลักษณ์ที่ลื่นไหลเปลี่ยนแปลง ซึ่งทั้ง 3 ประเด็นหลักยังแสดงให้เห็นถึงประเด็นย่อย (Sub- Themes) สรุปได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นหลักที่ 1 อัตลักษณ์คือการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วยประเด็นย่อย ดังนี้

1) ประเด็นย่อยอัตลักษณ์เดิมก่อนกระแสโลกาภิวัตน์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ สามารถสะท้อนจากมิติหลัก ๆ ให้เห็น 2 ด้าน คือ 1.1) มิติหลักด้านส่วนบุคคล โดยแบ่งได้เป็น 7 เรื่องหลัก คือ 1.1.1) เรื่องการดำเนินชีวิต 1.1.2) เรื่องทัศนคติและแนวคิด 1.1.3) เรื่องชีวิตด้าน

ครอบครัว 1.1.4) เรื่องลักษณะนิสัย 1.1.5) เรื่องสภาพร่างกาย 1.1.6) เรื่องรสนิยมการแต่งกาย และ 1.1.7) เรื่องความชอบและความสามารถต่าง ๆ สำหรับส่วนที่ 1.2) มิติหลักด้านสังคม แบ่งได้เป็น 3 เรื่องหลัก ๆ คือ 1.2.1) เรื่องบทบาทผู้นำองค์กร 1.2.2) เรื่องทัศนคติเกี่ยวกับการทำงาน และ 1.2.3) เรื่องการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นทางสังคม

2) ประเด็นย่อยอัตลักษณ์ที่เปลี่ยนแปลงหลังกระแสโลกาภิวัตน์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ จากการเปรียบเทียบกันประเด็นย่อยที่ 1 สามารถสะท้อนมิติหลัก ๆ ให้เห็น 2 ด้าน ดังนี้ 1.1) มิติหลักด้านส่วนบุคคล โดยแบ่งได้เป็น 7 เรื่องหลัก คือ 1.1.1) เรื่องการดำเนินชีวิต 1.1.2) เรื่องทัศนคติและแนวคิด 1.1.3) เรื่องชีวิตด้านครอบครัว 1.1.4) เรื่องลักษณะนิสัย 1.1.5) เรื่องสภาพร่างกาย 1.1.6) เรื่องรสนิยมการแต่งกาย และ 1.1.7) เรื่องความชอบและความสามารถต่าง ๆ สำหรับส่วนที่ 1.2) มิติหลักด้านสังคม แบ่งได้เป็น 3 เรื่องหลัก ๆ คือ 1.2.1) เรื่องบทบาทผู้นำองค์กร 1.2.2) เรื่องทัศนคติเกี่ยวกับการทำงาน และ 1.2.3) เรื่องการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นทางสังคม

โดยทุกมิติหลักได้อธิบายผ่านมิตีย่อยต่าง ๆ ที่ปรากฏในผลงานเขียนตามที่ยกตัวอย่างไว้ตอนต้นแล้ว

ประเด็นหลักที่ 2 อัตลักษณ์คือการเลียนแบบและการผสมผสาน สร้างจากประเด็นย่อย 2 เรื่อง คือ 1) ประเด็นย่อยในบริบทของผู้นำองค์กรผ่านองค์กรอมตะ และ 2) ประเด็นย่อยในบริบทของผู้นำองค์กรผ่านมูลนิธิอมตะ สามารถอธิบาย ดังนี้

1) ประเด็นย่อยในบริบทของผู้นำองค์กรผ่านองค์กรอมตะที่สามารถสะท้อนให้เห็นมิติหลักในต่าง ๆ 5 เรื่อง ประกอบด้วย 1.1) มิติหลักเรื่องสร้างองค์กรที่เน้นผลต่อสังคมในเชิงบวก 1.2) มิติหลักเรื่องกลยุทธ์และการวางเป้าหมายขององค์กร 1.3) มิติหลักเรื่องการสร้างสมดุลระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง 1.4) มิติหลักเรื่องสร้างองค์กรให้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรม และ 1.5) มิติหลักเรื่องเป็นผู้นำที่แสดงให้เห็นเด่นชัดในเรื่องการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม

โดยทุกมิติหลักได้อธิบายผ่านมิตีย่อยต่าง ๆ ตามที่ยกตัวอย่างไว้ตอนต้นแล้ว

2) ประเด็นย่อยในบริบทของผู้นำองค์กรผ่านมูลนิธิอมตะ ที่สามารถสะท้อนให้เห็นมิติหลักในต่าง ๆ 3 ด้าน ประกอบด้วย 2.1) มิติหลักด้านสังคม 2.2) มิติหลักด้านการศึกษา และ 2.3) มิติหลักด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

โดยทุกมิติหลักได้อธิบายผ่านมิตีย่อยต่าง ๆ ตามที่ยกตัวอย่างไว้ตอนต้นแล้ว

ประเด็นหลักที่ 3 การนำเสนออัตลักษณ์ที่สิ้นไหลเปลี่ยนแปลง สร้างจากประเด็นย่อยเรื่องการเลือกและการนิยามอัตลักษณ์ในรูปแบบใหม่ ๆ ที่สามารถสะท้อนมิติหลัก ให้เห็นจาก 2 เรื่อง ดังนี้

1) มิติหลักเรื่องรูปแบบการสื่อสาร โดยจำแนกได้เป็น 6 รูปแบบ คือ 1.1) ผู้นำองค์กรธุรกิจระดับแนวหน้า 1.2) ผู้เชี่ยวชาญในการให้ความรู้วิเคราะห์ปัญหาสังคมและเศรษฐกิจ 1.3) เป็นตัวแทนสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ 1.4) การเป็นคนดีเพื่อตอบแทน

สังคม 1.5) การวางตัวเป็นแบบอย่างต่อคนในสังคม และ 1.6) นักเดินทางเพื่อแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ

2) มิติหลักเรื่องวิธีการนำเสนอ สามารถจำแนกวิธีการนำเสนอได้เป็น 4 วิธี คือ 2.1) การนำเสนอผ่านสื่อประเภทหนังสือ 2.2) การนำเสนอผ่านสื่อประเภทวิทยุโทรทัศน์ 2.3) การนำเสนอผ่านมูลนิธิอมตะ และ 2.4) การนำเสนอผ่านการทำคาราวาน

โดยทุกมิติหลักได้อธิบายผ่านมิตีย่อยต่าง ๆ ที่ปรากฏในผลงานเขียนตามที่ยกตัวอย่างไว้ตอนต้นแล้ว

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ส่วนบุคคลผ่านงานเขียน กรณีศึกษา คุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพสะท้อนอัตลักษณ์ รวมไปถึงวิธีการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ซึ่งใช้การเก็บข้อมูลจากเอกสารผ่านทางผลงานเขียนทั้งหมด 5 เล่ม เพื่อนำไปสู่การตอบคำถามปัญหาการวิจัย อีกทั้ง ได้ใช้กรอบแนวคิดต่าง ๆ ได้แก่ แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ (Identity) และแนวคิดเรื่องการสร้างแบรนด์ (Branding) มาเป็นกรอบอ้างอิงในการศึกษาวิจัย โดยผู้วิจัยได้บรรยายผลการวิจัยตามลำดับของปัญหามาวิจัย ดังนี้

สรุปผลการศึกษาตามปัญหามาวิจัย

ข้อที่ 1 ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์

บทสรุปการวิจัยสำหรับการศึกษาภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ผ่านผลงานเขียนเป็นการศึกษาวิจัยการนิยามตัวตนวิกรม กรมดิษฐ์ โดยใช้แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ (Identity) มาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ตัวบท ทั้งในส่วนบุคคล (Personal Identity) และทางสังคม (Social Identity) สามารถอธิบายได้ดังนี้

1.1 อัตลักษณ์ส่วนบุคคล (Personal Identity)

อัตลักษณ์ส่วนบุคคลของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ เป็นเหมือนการมองตนเอง และการรับรู้ตนเอง (Self-Concept) โดยมีการพัฒนาขึ้นมาจากสิ่งที่อยู่รอบตัว และจากการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ในสังคม พบว่า การนิยามตัวตนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ถูกสะท้อนผ่านประเด็นหลัก (Themes) แบ่งได้เป็น 2 ประเด็น คือ 1. องค์ประกอบภายใน (Internal) และ 2. ลักษณะภายนอก (External)

ประเด็นหลักที่ 1 องค์ประกอบภายใน (Internal)

จากผลงานเขียนทั้ง 5 เล่ม ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ได้สะท้อนให้เห็นการตระหนักรู้เกี่ยวกับตัวตนตั้งแต่ในวัยเด็กจนถึงปัจจุบัน การเข้าใจถึงลักษณะทางกายภาพ ความรู้สึกที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับคุณค่าทางศีลธรรม การให้คุณค่าตนเอง ความสัมพันธ์ครอบครัว ตลอดจนความมั่นใจและความเชื่อมั่นในการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นในสังคม โดยในประเด็นหลักนี้จะมีการประกอบสร้างจากประเด็นย่อย (Sub- Themes) ต่าง ๆ 5 ด้าน สรุปได้ดังนี้

1) ประเด็นย่อยด้านร่างกาย คุณวิกรม กรมดิษฐ์ สะท้อนผ่านงานเขียนใน

3 มิติหลัก (Dimensions) คือ 1.1) มิติหลักเรื่องกายภาพและรูปร่าง 1.2) มิติหลักเรื่องร่างกายและสุขภาพ และ 1.3) มิติหลักเรื่องทักษะและความสามารถ โดยมีมิติหลักทั้งหมดได้สะท้อนผ่านมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) สามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่า คุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีความรู้สึกกับตนเองในฐานะ

ที่เป็นลูกชายคนโตของตระกูลคนจีน มีทักษะความสามารถในการสื่อสารและเขียนภาษาจีนกลางได้ดี และชอบเล่นกีฬา อีกทั้ง เป็นคนดูแลใส่ใจเรื่องสุขภาพให้แข็งแรงเพราะตั้งแต่เกิดมาเป็นคนมีโรคประจำตัวมาแต่เด็ก ยิ่งเมื่ออายุเพิ่มตามลำดับยิ่งต้องออกกำลังกายเพื่อดูแลสุขภาพให้ได้อยู่เสมอ นอกจากนั้นคุณวิกรม มองตนเองว่าเป็นคนที่มีหัวการค้ามาตั้งแต่เด็ก ๆ ชอบทำธุรกิจ และจะพยายามทำทุกอย่างที่สามารถหาเงินได้

2) ประเด็นย่อยด้านศีลธรรมของ คุณวิกรม กรมดิษฐ์ สะท้อนผ่านงานเขียนใน 2 มิติหลัก (Dimensions) คือ 2.1) มิติหลักเรื่องคุณธรรมและศีลธรรมในจิตใจ และ 2.2) มิติหลักเรื่องความคิดดี โดยมิติหลักทั้งหมดสะท้อนผ่านมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) สามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่า คุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีความรู้สึกกับตนเองว่าเป็นคนที่รักความยุติธรรมถูกต้อง เป็นคนที่ซื่อสัตย์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ไม่ชอบเอาเปรียบใครทั้งในด้านส่วนตัวและการทำธุรกิจ โดยจะยึดมั่นในหลักการทำมาค้าขายและปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับน้อง ๆ และพนักงานของตนอยู่เสมอ สำหรับในเรื่องความคิดดี คุณวิกรมจะมีแนวคิดไปในทางบวก เช่น การทำสิ่งที่ดี เป็นคนดี ทำดีทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ตลอดจนมีความคิดที่อยากจะแผ่แผ่สิ่งดี ๆ ให้คนรอบข้าง โดยต้องการสร้างประโยชน์แก่ทุกคนบนโลกนี้ พึงปฏิบัติและเน้นทำตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี และพร้อมจะปรับตัวเลือกทำในสิ่งที่เห็นประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

3) ประเด็นย่อยด้านส่วนตัว คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนผ่านงานเขียนใน 3 มิติหลัก (Dimensions) คือ 3.1) มิติหลักเรื่องความรู้สึกที่มีต่อตนเองและการให้คุณค่าตนเอง 3.2) มิติหลักเรื่องความเชื่อมั่นและความมั่นใจ และ 3.3) มิติหลักเรื่องการประเมินค่าบุคลิกภาพของตนเอง โดยมิติหลักทั้งหมดสะท้อนผ่านมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) สามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่า คุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีการให้คุณค่าตนเองในเรื่องต่าง ๆ เช่น การมองว่าตนเองเป็นพี่ชายคนโตที่มีภาระที่สำคัญคือการดูแลน้อง ๆ และช่วยงานที่บ้าน ทำให้ต้องมีความรับผิดชอบและระมัดระวังตัวตั้งแต่เด็ก การเข้าใจและความภูมิใจในตัวเองว่ามีความคิดแบบกล้าแ่ที่ต้องการสร้างธุรกิจ และเป็นเจ้าของธุรกิจด้วยตัวเองตั้งแต่เล็ก ๆ เป็นคนที่มีความฝันและชอบทำตามความฝัน มองว่าตนเองดำเนินชีวิตแบบเรียบง่าย เป็นเด็กบ้านนอกที่ผูกพันกับธรรมชาติ รักสัตว์ และมองว่าตนเองเป็นเด็กที่เติบโตมาภายใต้สองวัฒนธรรมอย่างผสมกลมกลืน พร้อมทั้งนำเสนอในผลงานเขียนถึงการเข้าใจความเป็นไปของชีวิต โดยตระหนักว่าชีวิตคือสิ่งต้องเคลื่อนไหวและมีพลวัตอยู่ตลอดเวลา โดยต้องมองเข้าใจถึงความจริงของโลกและการเปลี่ยนแปลงให้ได้โดยไม่ต้องไม่ยึดติดกับสถานะหรือบดโอบทหนึ่ง อีกทั้ง คุณวิกรมยังมีความเข้าใจในตัวตน และความเป็นตัวของตัวเอง โดยมีการอธิบายในเรื่องของรสนิยมการแต่งตัวที่เป็นเอกลักษณ์ในแบบของตนเอง เพราะมองว่าความเป็นปัจเจกมีความหลากหลายแตกต่างกันตามรสนิยมของแต่ละคน

4) ประเด็นย่อยด้านครอบครัว คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนผ่านงานเขียนใน 2 มิติหลัก (Dimensions) คือ 4.1) มิติหลักเรื่องความพึงพอใจและความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นสมาชิกของครอบครัว และ 4.2) มิติหลักเรื่องบทบาทและหน้าที่ต่อครอบครัว โดยมิติหลักทั้งหมดสะท้อนผ่านมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) สามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่า คุณวิกรม กรมดิษฐ์ รู้รู้ตนเองว่าเกิดมาในครอบครัวคนจีน และถูกเลี้ยงดูมาแบบไทยแท้ผสมร่วมด้วย ซึ่งโตมาในบรรยากาศของครอบครัวใหญ่ ส่วนของความสัมพันธ์กับแม่จะเป็นไปในทางบวก แต่ความสัมพันธ์กับพ่อจะเป็นไปในทางลบ คุณวิกรมตระหนักดีเรื่องของความเป็นพี่ชายคนโตที่ต้องดูแลน้องทำให้คุณวิกรมให้ความสัมพันธ์กับพี่น้อง และมองเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ ส่วนบทบาทหน้าที่ในครอบครัว ตั้งแต่เด็กส่วนใหญ่จะต้องเลี้ยงดูน้อง ๆ และช่วยพ่อแม่ทำงาน เพราะด้วยความเป็นพี่คนโตจึงทำให้คุณวิกรมเป็นผู้นำให้กับน้อง ๆ ทุกคนได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามพบว่า คุณวิกรม เกิดมาในครอบครัวที่มีปัญหา โดยเข้าใจและมองว่าประสบการณ์เรื่องความขัดแย้งของพ่อแม่เป็นจุดที่เปราะบางและเป็นแรงผลักดันชีวิตของตนเองให้ประสบผลสำเร็จ

5) ประเด็นย่อยด้านสังคม คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนผ่านงานเขียนใน 2 มิติหลัก (Dimensions) 5.1) มิติหลักเรื่องความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อตนเอง และ 5.2) มิติหลักเรื่องความเชื่อมั่นในการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นในสังคม โดยมิติหลักทั้งหมดสะท้อนผ่านมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) สามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่า ตั้งแต่เด็กคุณวิกรมรับรู้ว่าเป็นที่รักของเพื่อนนักเรียน มีชื่อเสียงในหมู่นักเรียนไทยในได้วัน เป็นเด็กเรียนดีและขยันเรียน เป็นคนมีเพื่อนเยอะเพราะชอบทำความรู้จักและสร้างมิตรภาพใหม่ ๆ และมองว่าการได้เพื่อนใหม่สักคนถือเป็นกำไรของชีวิตทั้งด้านส่วนตัวและในเชิงธุรกิจ อีกทั้ง คุณวิกรมมองว่าการทำธุรกิจยังต้องอาศัยเพื่อนฝูงคนรู้จัก และเครือข่ายเป็นส่วนช่วยสนับสนุนธุรกิจ จึงทำให้คุณวิกรมใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการคบค้าสมาคมกับกลุ่มคนใหม่ ๆ หลากหลายเชื้อชาติ โดยชาติที่มีความคุ้นเคยที่สุดคือ คนจีนกับคนญี่ปุ่น นอกเหนือจากนั้น คุณวิกรมยังได้รับการยกย่องจากสังคมในเชิงสร้างสรรค์ และได้รับการยอมรับด้วยดีจากสื่อมวลชน เช่น มีผู้เคยวิเคราะห์ว่าเป็นซีอีโอเพียงไม่กี่คนที่สามารถใช้สื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมองว่าเป็นนักธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จ อีกทั้ง นิตยสารฟอร์บส์จัดให้ติดอันดับ 40 มหาเศรษฐีของเมืองไทย และจัดให้เป็น 1 ใน 48 เศรษฐีใจบุญแห่งเอเชียด้วย

ประเด็นหลักที่ 2 ลักษณะภายนอก (External)

จากผลงานเขียนทั้ง 5 เล่ม ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ได้สะท้อนให้เห็นการรับรู้และนิยามตัวตนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ในส่วนของลักษณะภายนอก ซึ่งเห็นได้จากทบทวน ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ในแบบของตนเองตามช่วงเวลาและสถานะภาพทางสังคม เช่น เรื่องการแต่งกายที่เป็นแบบเฉพาะของคุณวิกรม ที่ทำให้รู้สึกเป็นตัวเอง เรื่องการปฏิบัติตัว ตลอดจนการตัดสินใจ การดำเนินชีวิต และด้านการติดต่อธุรกิจ เป็นต้น โดยในประเด็นหลักนี้จะมีการประกอบสร้างจากประเด็นย่อย

(Sub - Themes) ต่าง ๆ 3 ด้าน สรุปได้ดังนี้

1) ประเด็นย่อยด้านความเป็นเอกลักษณ์ คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ได้มีการเลือกให้สัญลักษณ์แก่นตนเองที่จะทำให้เกิดเป็นเอกลักษณ์ และความรู้สึกว่าตนเองแตกต่างจากคนอื่น ๆ โดยสะท้อนผ่านมิติหลัก (Dimensions) เรื่องเอกลักษณ์ และสัญลักษณ์ ซึ่งแสดงผ่านมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) ที่ชัดเจน

โดยสามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่า คุณวิกรมมีการให้ความสำคัญกับการตั้งชื่อที่เป็นความหมายที่ดี โดยชื่อและนามสกุล วิกรม กรมดิษฐ์ และชื่อบริษัทอมตะ ก็เป็นชื่อที่คุณวิกรมตั้งขึ้นเอง จนทำให้ทุกวันนี้เวลาพูดถึงอมตะคนจะนึกถึงวิกรม เมื่อพูดถึงวิกรมก็จะนึกถึงอมตะ ซึ่งเป็นอัตลักษณ์ของคุณวิกรมทางหนึ่ง นอกจากนั้น ยังมีเรื่องของการใช้สัญลักษณ์ตัวเลข 0007 เป็นรหัสประจำตัว ใช้เป็นทะเบียนรถทั้งรถบริษัท และรถส่วนตัว รวมถึงการใช้เบอร์โทรศัพท์ในเครื่องมอโตที่ จะลงท้าย 0007 อีกด้วย รวมไปถึงเรื่องรสนิยมส่วนตัว และการแต่งกายที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของคุณวิกรมที่สะท้อนผ่านงานเขียนต่าง ๆ เช่น การนิยามแต่งตัวแบบเรียบง่าย ใส่ชุดสีที่สุภาพ เน้นเสื้อผ้าฝ่ายบาง ๆ ใส่เสื้อกั๊ก บางครั้งก็ใส่สูท และมีผ้าขาวม้าสีเทาดำที่ใช้เป็นประจำ รวมทั้งไว้ผมจุกเป็นหางเปียเล็ก ๆ อีกด้วย

2) ประเด็นย่อยด้านพฤติกรรม คือ การที่คุณวิกรม กรมดิษฐ์ มองตนเองว่า “ฉันประพฤติอย่างไร” โดยปกติบุคคลจะกระทำการต่าง ๆ ตามที่อยากทำ ซึ่งจะมีการนำไปเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ของตนเอง รวมถึงแสดงออกมาทางพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ โดยสะท้อนผ่านมิติหลัก (Dimensions) เรื่องพฤติกรรมและสิ่งที่เลือกกระทำ ซึ่งแสดงผ่านมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) ที่ชัดเจน

โดยสามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่า ด้านพฤติกรรมและการปฏิบัติของคุณวิกรมนั้น ส่วนใหญ่จะสะท้อนในเรื่องความประหยัด มัธยัสถ์ ระมัดระวังการใช้จ่าย ไม่สุรุยสุราย มีการจัดการการเงินอย่างมีระเบียบและใช้เงินตามสถานะที่ตนเองมี รวมทั้ง เป็นคนชอบการลองเพื่อรู้ และแสวงหามุมมองใหม่ ๆ ชอบใช้ชีวิตกับธรรมชาติและเชื่อว่าทุกสิ่งทุกอย่างเริ่มต้นที่ตัวเองก่อนเสมอ ถ้าฝันแล้วต้องลงมือทำความฝันให้กลายเป็นจริง

3) ประเด็นย่อยด้านการตัดสินใจ คือ การที่คุณวิกรม กรมดิษฐ์ สังเกตเอกลักษณ์และพฤติกรรมของตนเอง และตัดสินใจชอบหรือไม่ชอบอะไร ซึ่งการยอมรับตนเองในลักษณะนี้จะส่งผลให้เกิดความรู้สึกถึงการเห็นคุณค่าในตัวเอง โดยสะท้อนผ่านมิติหลัก (Dimensions) เรื่องการตัดสินใจและความพึงพอใจในระดับของตนเอง โดยแสดงผ่านมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) ที่ชัดเจน

โดยสามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่า คุณวิกรมเลือกที่จะทำความเข้าใจกับตัวเอง และดำเนินชีวิตตามแบบตัวเองมากขึ้น ไม่ยึดติด มองว่าทุกอย่างต้องยืดหยุ่นตามสถานการณ์ ตามความเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคม อีกทั้ง สะท้อนให้เห็นเรื่องการตัดสินใจว่าตลอดระยะเวลาครึ่งชีวิตคุณวิกรมไม่เคยมีความคิดที่จะเป็นมนุษย์เงินเดือนแม้แต่น้อย มุ่งหน้าทำตามความฝันจนเป็นเจ้าของธุรกิจ และต้องการสร้างอมตะให้เป็นเมืองสมบูรณแบบและเติบโตอย่างยั่งยืนมั่นคง สำหรับในปัจจุบัน คุณวิกรมตัดสินใจสละตำแหน่ง CEO และไม่รับเงินเดือนจากบริษัทอมตะ นอกจากนั้น ยังผันตัวจากนักธุรกิจมาเป็นนักเขียน นักจัดรายการต่าง ๆ เพื่อนำประสบการณ์ และความรู้ของตนเองมาเผยแพร่ถ่ายทอดเป็นองค์ความรู้ พร้อมตั้งเป้าหมายในการดำเนินชีวิตใหม่ และตัดสินใจว่าจะใช้ชีวิตที่เหลืออยู่สานฝันให้เป็นจริงตามเป้าหมายและทำในสิ่งอยากทำ โดยมีเป้าหมายปัจจุบัน คือ ความต้องการจะใช้ชีวิตในรถบ้าน และมีทีมเดินทางด้วยคาราวานไปรอบโลกด้วยเงินลงทุนของตัวเอง อีกทั้ง คุณวิกรมยังตัดสินใจต้องการความเป็นอิสระ มุ่งหาความสุขที่เรียบง่าย และอยากจะทำอย่างสงบสุขตามแบบที่แท้จริงของวิกรม โดยมีจุดยืนชัดเจนว่าจะไม่รับตำแหน่งใด ๆ ทางการเมืองหรือทางสังคมใด ๆ พร้อมตั้งใจอยากใช้ชีวิตส่วนที่เหลือของตนเองทำแต่สิ่งที่มีความหมายมีประโยชน์ต่อสังคมมากที่สุด

1.2 อัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity)

อัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity) คือ เรื่องเกี่ยวกับระบบคุณค่าที่ติดตัวมา และบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ จากการที่สังคมกำหนดให้คุณวิกรม กรมดิษฐ์ เลือกแสดงตน ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ และมีการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ของบุคคล โดยเกิดจากการตระหนักรู้ และส่งผลทำให้เกิดการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการแสดงให้เห็นว่าคุณวิกรมมีอัตลักษณ์ร่วมกับบุคคลอื่น และมีการแยกแยะตัวเองจากบุคคลอย่างไร โดยพบว่า อัตลักษณ์ทางสังคมของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ถูกสะท้อนผ่านประเด็นหลัก (Themes) เด่นชัดในเรื่องบทบาทและหน้าที่ ซึ่งพิจารณาได้จากการประกอบสร้างของประเด็นย่อย (Sub - Themes) ใน 6 ด้าน ดังนี้

1) ประเด็นย่อยด้านการเป็นหัวหน้าครอบครัว คือ บทบาทและหน้าที่ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ในการแสดงออกต่อครอบครัวในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนผ่านงานเขียนใน 2 มิติหลัก ๆ (Dimensions) คือ 1.1) มิติหลักเรื่องความเป็นผู้นำ และ 1.2) มิติหลักเรื่องหน้าที่และความรับผิดชอบ โดยมิติหลักทั้งหมดยังสะท้อนผ่านมิตีย่อย ๆ (Sub-Dimensions) สามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่า ตลอดระยะเวลาตั้งแต่เล็กจนโต คุณวิกรมจะคอยทำหน้าที่พี่ชายและผู้นำครอบครัวให้สมบูรณ์ที่สุด จะคอยดูแลแม่ และพร้อมที่จะทำทุกอย่างเพื่อน้อง ๆ อย่างเต็มที่ โดยไม่มุ่งหวังการตอบแทนใด ๆ เพราะคุณวิกรมต้องการเลี้ยงดูแนะนำให้น้อง ๆ เป็นคนดีของครอบครัว และเป็นคนดีของสังคม โดยเริ่มจากการประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีที่ถูกต้องเป็นสำคัญ และฝึกให้ทุกคนมีโอกาสแสดงความเป็นผู้นำในการแสดงออกและการบริหารการอยู่ร่วมกัน และในปัจจุบันคุณวิกรมได้

รวบรวมน้อง ๆ ทุกคนเข้ามาอยู่ใกล้กัน โดยการจัดสรรที่ดินให้ทุกคนได้มีที่อยู่อาศัยร่วมกันในรูปของ หมู่บ้านกรรมสิทธิ์ไว้ให้น้อง ๆ เข้าไปสร้างบ้านอยู่บริเวณเดียวกัน พร้อมปรับปรุงที่พักและจัดเตรียม การศึกษาให้กับน้อง ๆ ตลอดจนวางแผนในอนาคตเรื่องการสร้างสุสานของครอบครัวกรรมสิทธิ์ด้วย

2) ประเด็นย่อยด้านการเป็นเจ้าของธุรกิจและผู้นำองค์กร (CEO) คือ บทบาทของ คุณวิกรม กรรมสิทธิ์ ในการเป็นผู้นำองค์กรทางธุรกิจที่มีส่วนสำคัญในการบริหารงานเชิงกลยุทธ์ ทางด้านต่าง ๆ เช่น การวางแผนธุรกิจ การบริหารทรัพยากรบุคคล การสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วน ได้ส่วนเสียต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งสะท้อนผ่านงานเขียนใน 4 มิติหลัก ๆ (Dimensions) คือ 2.1) มิติหลัก เรื่องความเป็นผู้นำองค์กรธุรกิจ (CEO) 2.2) มิติหลักเรื่องการบริหารงานเชิงกลยุทธ์ 2.3) มิติหลัก เรื่องการบริหารทรัพยากรบุคคล และ 2.4) มิติหลักเรื่องการสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ต่าง ๆ โดยมิติหลักทั้งหมดยังสะท้อนผ่านมิตีย่อย ๆ (Sub-Dimensions) สามารถสรุปสาระสำคัญได้ ว่า คุณวิกรมเป็นคนชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เป็นคนเข้ากับคนง่าย พยายามมองหาหนทางที่จะเดินไปสู่ ตลาด เสาะแสวงหาพันธมิตรที่ดีในการสร้างรากฐานทางธุรกิจให้แข็งแกร่ง ทำธุรกิจให้เป็นที่รู้จักของ สังคม ทำตัวให้เป็นนักประชาสัมพันธ์ที่ดีพร้อมที่จะรักษาภาพลักษณ์องค์กร อีกทั้ง คุณวิกรมยังมี บทบาทสำคัญในการวางระบบ สร้างนโยบาย มีเป้าหมายที่เด่นชัดเป็นรูปธรรมนำมาปฏิบัติได้ ตลอดจนรักษานโยบายตลอดนี้ รักษาหัวใจแห่งการบริการ และมีการบริหารที่เน้นคุณภาพ นอกจากนั้น คุณวิกรมยังยึดมั่นการบริการงานองค์กรอมตะอย่างถูกต้อง โปร่งใส และนำเสนอคิด ตะวันออกและตะวันตกมาผสมผสานกันในการปรับใช้ โดยมองว่าการทำธุรกิจ คือการรักษาคำพูด และความรับผิดชอบ เพราะความยุติธรรมย่อมนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จ

อีกสิ่งหนึ่งที่ผู้วิจัยพบได้จากผลงานเขียน คือ การให้ความสำคัญกับบุคลากร และ การคัดเลือกพนักงาน ซึ่งคุณวิกรมบอกว่า หน้าที่ของผมคือการหาคนดีมีฝีมือมาเสริมทัพ และจะเลือก เฉพาะคนที่มีเจตนาและจิตใจดี เป็นคนดีตามความมุ่งหมาย โดยคุณวิกรมจะสัมภาษณ์พนักงานด้วย ตัวเองในทุกระดับ เพื่อเลือกคนให้ถูกและเหมาะสมกับงานที่ทำ รวมถึงการตระหนักในเรื่องสิทธิ เสรีภาพขั้นพื้นฐานของมนุษย์ พร้อมจะส่งเสริมคนเก่งคนดีให้ขึ้นมาเป็นผู้นำอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ในปัจจุบันคุณวิกรม จะวางมือและถอยออกมาจากการเป็น CEO แล้ว โดยไม่รับเงินเดือนมา ตั้งแต่ปีที่อายุครบ 50 ปี แต่คุณวิกรมก็ยังรับหน้าที่เป็นที่ปรึกษาและอยู่เบื้องหลังคอยกำหนดกลยุทธ์ สร้างวิสัยทัศน์ให้กับตนเองและองค์กร พร้อมจะพัฒนาเปลี่ยนแปลงให้อมตะเป็นองค์กรที่มี ธรรมาภิบาล และเป็นองค์กรสาธารณะอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยยึดหลักการด้วยการทำตนให้เป็น แบบอย่างที่ดีจนเกิดเป็นเอกลักษณ์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ ในองค์กร เพราะการเป็นผู้นำต้องนำด้วย การกระทำไม่ใช่เพียงคำพูด แต่ต้องมีคุณธรรมและจริยธรรมโดยแสดงให้เห็นเป็นตัวอย่างที่เป็น รูปธรรม พร้อมปลูกฝังพนักงานให้ความสำคัญของประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว

3) ประเด็นย่อยด้านการเป็นนักเขียน คือ บทบาทและหน้าที่ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ในการเป็นนักเขียน เช่น แนวทางในการเขียนที่แตกต่างจากคนอื่น ความคิด วิสัยทัศน์ และมุมมองในการนำเสนอผลงานของแต่ละบุคคล รวมไปถึงการยึดมั่นในจรรยาบรรณของนักเขียน ซึ่งสะท้อนผ่านงานเขียนในมิติหลัก (Dimensions) เรื่องหน้าที่และความรับผิดชอบของการเป็นนักเขียน

โดยมิติหลักนี้ยังสะท้อนผ่านมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) สามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่า คุณวิกรมได้เริ่มพัฒนาตัวเองจากงานด้านการบริหารธุรกิจ เข้ามาเป็นนักเขียนโดยเริ่มจากการเป็นคอลัมนิสต์ เขียนคอลัมน์ อยู่ 4-5 ฉบับ และเริ่มมาเป็นที่จัดรายการวิทยุควบคู่ไปด้วย ตลอดจนมีความคิดที่จะรวบรวมผลงานจากการจัดรายการวิทยุเป็นหนังสือเพื่อถ่ายทอดและแบ่งปันประสบการณ์ให้กับผู้อ่าน เพื่อมุ่งหวังให้ว่าข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านทุกคนอย่างสูงสุด และมีส่วนช่วยให้ผู้ที่ได้อ่านสามารถนำไปศึกษาและปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของตนเองได้เป็นอย่างดี

4) ประเด็นย่อยด้านการเป็นนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ คือ บทบาทและหน้าที่ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ในการเป็นนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ เช่น แนวทางในการนำเสนอรายการที่แตกต่างจากคนอื่น มีจุดยืนความคิด วิสัยทัศน์ และมุมมอง รวมไปถึงการยึดมั่นในจรรยาบรรณของการเป็นนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ด้วย ซึ่งสะท้อนผ่านงานเขียนในมิติหลัก (Dimensions) เรื่องหน้าที่ของการเป็นนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์

โดยมิติหลักนี้สะท้อนผ่านมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) สามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่า จากการที่คุณวิกรมได้รับเชิญไปพูดและบรรยายในเรื่องต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ให้องค์กร สถาบันทั้งในและต่างประเทศฟังอยู่บ่อย ๆ จึงทำให้เป็นคนมีความคิดและวิสัยทัศน์ที่กว้างขวาง คุณวิกรมจึงต้องการใช้ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับรู้มาเผยแพร่ให้คนที่สนใจได้ประโยชน์ โดยนอกจากการเขียนหนังสือแล้ว ยังมีหน้าที่ในการจัดรายการวิทยุให้กับคลื่นต่าง ๆ โดยคุณวิกรม ย้ำเสมอเรื่องการให้ความสำคัญกับเนื้อหาและสาระที่จะนำมาพูดเป็นอย่างมาก บางครั้งก็เขียนสคริปต์รายการด้วยตัวเอง อีกทั้ง คุณวิกรมยังเป็นผู้ดำเนินรายการที่มีแนวการจัดเป็นของตนเอง ที่พยายามนำเสนอด้วยภาษาอันเรียบง่ายและใส่ความเป็นตัวตน สอดแทรกมุมมองตัวตน วิถีมองโลก ผสมเข้าไปอย่างมีความรับผิดชอบ

5) ประเด็นย่อยด้านการเป็นเจ้าของมูลนิธิอมตะ คือ บทบาทและหน้าที่ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ต่อการก่อตั้งมูลนิธิอมตะ รวมถึงเป้าหมาย วัตถุประสงค์ การทำงาน และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางมูลนิธิอมตะดำเนินการจัดขึ้น ซึ่งสะท้อนผ่านงานเขียนใน 2 มิติหลัก (Dimensions) คือ 5.1) มิติหลักเรื่องบทบาทหน้าที่ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งมูลนิธิฯ และ 5.2) มิติหลักเรื่องโครงการและกิจกรรมของมูลนิธิฯ โดยมิติหลักทั้งหมดยังสะท้อนผ่านมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) สามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่า คุณวิกรมเป็นผู้ริเริ่มก่อตั้ง และดำรงตำแหน่ง

ประธานมูลนิธิฯ ซึ่งมีจุดประสงค์ในการจัดตั้งมูลนิธิคือ การตอบแทนผลกำไรที่ได้จากการดำเนินธุรกิจให้แก่สังคมเพราะเงินเหล่านั้นจะสามารถสร้างประโยชน์ต่อผู้อื่นในสังคมได้อีกอย่างมากมาย โดยมีความตั้งใจในการก่อตั้งมูลนิธิว่าจะทำในสิ่งที่ตนเป็นประโยชน์ต่อตัวเอง และต่อสังคมโลก ซึ่งจะเวลาที่เหลือในชีวิตมาดำเนินการไปเรื่อย ๆ เพราะมองว่าเป็นโอกาสที่ดีที่จะทำความดีให้กับชีวิตของตนเอง โดยใช้เงินส่วนตัวของตนเองในการดำเนินกิจการของมูลนิธิและไม่รับเงินบริจาคจากบุคคลภายนอก เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาตามมา

ปัจจุบัน คุณวิกรมตั้งใจว่าเงินและทรัพย์สินทุกบาททุกสตางค์ที่มี เมื่อแก่เฒ่าไม่มีความสามารถใด ๆ แล้วจะยกให้กับมูลนิธิทั้งหมด เพื่อใช้ประโยชน์ตามเป้าหมาย โดยตั้งแต่แรกจนปัจจุบัน สำหรับทางมูลนิธิฯ มีโครงการต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย ได้แก่ การทำหนังสือของมูลนิธิอมตะ โครงการทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่ดีในระดับมัธยมศึกษาเข้าสู่ระดับอุดมศึกษา โครงการความร่วมมือต่าง ๆ ประสานงานร่วมกับกรมอุทยานแห่งชาติและสวนรุกขชาติและหน่วยงานเอกชนอื่น ๆ ได้เข้าไปศึกษาธรรมชาติเพื่อนำไปสู่ความร่วมมือในอนาคตระหว่างมูลนิธิอมตะ กรมอุทยานแห่งชาติ และหน่วยงานเอกชนอื่น ๆ โครงการนักเขียนอมตะ พิพิธภัณฑ์อมตะ โครงการศิลปกรรมอมตะ อารต ออวอร์ด และโครงการอมตะคาสเซิล ซึ่งคุณวิกรมต้องการทำให้อมตะคาสเซิลเป็นเวทีให้เหล่าศิลปินทุกแขนงได้ใช้แสดงความเป็นตัวตนของทุก ๆ คน ซึ่งทุกโครงการจะไม่ได้หวังผลกำไรแต่อย่างใด ทั้งนี้ เห็นว่าโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ควรได้รับการอนุรักษ์ ส่งเสริม ศึกษา เผยแพร่ให้เป็นประโยชน์กว้างออกไปปรารถนาจะสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์ฝากไว้แก่โลก โดยในปัจจุบันมูลนิธิฯ มีอาสาสมัครทั้งร่างกายแรงใจโดยส่วนใหญ่เป็นพนักงานในกลุ่มอมตะและเปิดรับอาสาสมัครภายนอกด้วย

6) ประเด็นย่อยด้านจิตสาธารณะในการช่วยเหลือสังคม คือ ความรู้สึกตระหนักของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ถึงปัญหาและความต้องการที่จะมีส่วนช่วยเหลือสังคม ภายใต้สิทธิและหน้าที่ความรับผิดชอบที่บุคคลพึงมีในการแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนผ่านงานเขียนใน 3 มิติหลัก (Dimensions) คือ 6.1) มิติหลักในด้านสังคม 6.2) มิติหลักในการให้ความรู้และการศึกษา และ 6.3) มิติหลักในด้านสิ่งแวดล้อม โดยมิติหลักทั้งหมดยังสะท้อนผ่านมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) สามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่า คุณวิกรมมีจิตสำนึกสาธารณะในหลาย ๆ เช่น ด้านสังคมคุณวิกรมมักนำเสื้อผ้าเครื่องกันหนาว อาหารแห้ง รวมทั้งวิตามิน ไปฝากผู้เฒ่าผู้แก่ คนงานที่เคยร่วมงานกัน และตั้งกองทุนช่วยเหลือพนักงาน โดยดูแลเรื่องค่ารักษาพยาบาล รวมไปถึงการทำหน้าที่ของพลเมืองที่ดีเพื่อตอบแทนต่อแผ่นดินและสังคม และการเปลี่ยนทัศนคติของตนเองจากผู้รับมาสู่การเป็นผู้ให้ที่ไม่หวังผลตอบแทน โดยหลักสำคัญของการมีจิตสาธารณะนั้น เราต้องเป็นคนดีที่น่าเชื่อถือก่อน พร้อมลงมือทำด้วยตนเองก่อนที่จะถ่ายทอดความคิดและอุดมการณ์ต่อให้กับคนอื่นนอกจากนั้น คุณวิกรมมุ่งเน้นในเรื่องการให้ความรู้ และการศึกษา โดยการมุ่งถ่ายทอดความคิดความรู้จากประสบการณ์ตรงเพื่อให้เป็นวิทยาทานแก่สังคมตลอดจนสร้างประโยชน์และข้อคิดให้แก่ทุกคนนำไปปรับใช้กับชีวิตได้

สำหรับด้านสิ่งแวดล้อมในผลงานเขียนสะท้อนว่าในการทำธุรกิจของคุณวิกรมทุกแห่งที่ไปทำนิคมอุตสาหกรรมจะพยายามไม่ทำสิ่งแวดล้อมบริเวณใกล้เคียงได้รับผลกระทบจากมลภาวะ ตลอดจนสร้างความร่วมมือและสนับสนุนเรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติ ฝืนน้ำ และสัตว์ป่า เพราะเป็นความตั้งใจจริงที่จะทำประโยชน์ตอบแทนตามประสาคนรักป่า รักธรรมชาติอย่างแท้จริง

จะเห็นว่าอัตลักษณ์บุคคลของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่สะท้อนผ่านผลงานเขียน ถูกประกอบสร้างจากการรับรู้และเข้าใจความเป็นตัวตนทั้งทางด้านองค์ประกอบภายใน และลักษณะภายนอกในแต่ละช่วงเวลาเป็นอย่างดี ดังนั้น อัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ จึงเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทและสภาพสังคม ส่งผลให้มีความเป็นพลวัตอยู่ตลอดเวลา

ข้อที่ 2 วิธีการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์

บทสรุปการวิจัยสำหรับการศึกษาวิธีการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ผ่านผลงานเขียนเป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับวิธีการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์โดยเน้นให้ความสำคัญกับอัตลักษณ์ในปัจจุบันที่เป็นกระบวนการและมีความเป็นพลวัตสามารถเปลี่ยนแปลงไปมาได้ตลอดเวลา

วิธีการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์

การวิเคราะห์วิธีการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์ คือ การประกอบสร้างความเป็นตัวตนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ทั้งทางด้านส่วนบุคคลและทางสังคม ที่เป็นเหมือนกระบวนการที่ถูกผลิตให้เกิดขึ้น และถูกควบคุมบริหารจัดการภายใต้สังคมวัฒนธรรม องค์ประกอบ และบริบทที่หลากหลายแตกต่างกันไป โดยมีอิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์เป็นตัวที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับเวลา พื้นที่ และการให้คุณค่าในเรื่องต่าง ๆ เป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยส่งผลให้บุคคลต้องทบทวนนิยามเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของตนอยู่เสมอด้วย จากผลจากการศึกษาพบว่า วิธีการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์ถูกสะท้อนผ่านประเด็นหลัก (Themes) แบ่งได้เป็น 3 ประเด็น คือ 1) อัตลักษณ์คือการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ 2) อัตลักษณ์คือการเลียนแบบและการผสมผสาน และ 3) การนำเสนออัตลักษณ์ที่สั่นไหวเปลี่ยนแปลง

ประเด็นหลักที่ 1 อัตลักษณ์คือการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์

จากผลงานเขียนทั้ง 5 เล่ม ได้สะท้อนให้เห็นการบริหารจัดการอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์ และสภาพแวดล้อมทางสังคมทางสังคมที่มีผลทำให้คุณวิกรมต้องเผชิญกับความสัมพันธที่ซับซ้อนหลากหลายรูปแบบด้วยเหตุนี้ จึงต้องมีการบริหารจัดการอัตลักษณ์ไปสู่รูปแบบใหม่ ๆ เพื่อสร้างความแตกต่างให้แก่ตนเอง โดยในประเด็นหลักนี้จะมีการประกอบสร้างจากประเด็นย่อย (Sub- Themes) ต่าง ๆ 2 ส่วน คือ 1) อัตลักษณ์เดิมก่อนกระแสโลกาภิวัตน์ และ 2) อัตลักษณ์ที่เปลี่ยนแปลงหลังกระแสโลกาภิวัตน์ อธิบายได้ดังนี้

1) ประเด็นย่อยอัตลักษณ์เดิมก่อนกระแสโลกาภิวัตน์ ซึ่งกระบวนการที่ถูกปลูกฝัง โดยถูกหล่อหลอมจากสังคม วัฒนธรรม บริบทต่าง ๆ หรือจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตที่พบเจอ ผ่านการขัดเกลาจากครอบครัว จนเกิดการซึมซับเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ ส่งผลให้คุณวิกรม กรมดิษฐ์ เลือกลือสารเพื่อตอกย้ำความเป็นตัวตนในรูปแบบของตนเอง ซึ่งสะท้อนผ่านงานเขียนใน 2 มิติหลัก (Dimensions) สรุปได้ดังนี้

1.1) มิติหลักทางด้านส่วนบุคคล โดยมิติหลักนี้ยังถูกสะท้อนผ่านมิตีย่อย ๆ (Sub-Dimensions) โดยแบ่งได้เป็น 7 เรื่องหลัก สรุปสาระสำคัญได้ว่า

1.1.1) เรื่องการดำเนินชีวิตของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ในอดีตถูก สะท้อนจากการมองตนเองว่าเป็นเด็กบ้านนอกต่างจังหวัดที่ใช้ชีวิตกับธรรมชาติ มีการดำเนินชีวิต เรียบง่าย เป็นเด็กที่ชอบฝัน และมีความเป็นตัวของตัวเอง โดยในวัยเด็กเติบโตมาได้สองวัฒนธรรม อย่างผสมกลมกลืน ชีวิตส่วนใหญ่จะใช้เวลาส่วนใหญ่ในวัยเด็กไปกับการดูแลน้อง ๆ พอเริ่มสู่วัยรุ่น ต้องออกมาใช้ชีวิตตามลำพังห่างไกลบ้านเกิดทำให้เป็นคนมีความรับผิดชอบและระมัดระวังตัว รวมไปถึง ถึงวิธีบริหารตัวเองและเวลาว่างอย่างมีระบบระเบียบ โดยเฉพาะเรื่องการใช้จ่าย การใช้เงิน ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้คุณวิกรมเป็นคนที่มีจรรยาบรรณของเงินทุกบาททุกสตางค์

1.1.2) เรื่องทัศนคติและแนวคิดของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ในอดีต ถูกสะท้อนจากเรื่องการเป็นคนรักความยุติธรรม ความถูกต้อง ยึดมั่นในการทำความดีทั้งต่อตนเอง และผู้อื่น ไม่เอาเปรียบผู้ที่อ่อนแอกว่า

1.1.3) เรื่องชีวิตด้านครอบครัวของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ในอดีต ถูกสะท้อนจากการมองตนเองในบทบาทของความเป็นพี่ชายคนโตของครอบครัวคนจีนในบรรยากาศ ของครอบครัวใหญ่ ต้องมีหน้าที่ช่วยพ่อและแม่ทำงาน และอบรมเลี้ยงดูน้อง ๆ 9 คน ทำให้มีความ ผูกพันอันแนบแน่นระหว่างพี่น้องเป็นอย่างมาก โดยตอนเด็ก ๆ คุณวิกรมจะถูกเลี้ยงดู และอบรมสั่ง สอนจากย่าและยายทั้งวัฒนธรรมไทยและจีน แต่อย่างไรก็ตาม ชีวิตด้านครอบครัวของคุณวิกรมถูก เลี้ยงดูมาในสภาพแวดล้อมของครอบครัวที่มีปัญหาความขัดแย้งของพ่อแม่จึงเป็นจุดที่เบี่ยงเบนชีวิต ครั้งสำคัญ โดยเฉพาะความสัมพันธ์กับที่เป็นไปในทางลบกับพ่อ ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้คุณวิกรมมีความ ผูกพันกับแม่มาก และมีแม่เป็นผู้อบรมสั่งสอน เป็นตัวอย่าง และหล่อหลอมการปฏิบัติตนในเรื่อง ต่าง ๆ

1.1.4) ลักษณะนิสัยของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่ผ่านมา ถูกสะท้อน จากการมองตนเองว่าเป็นคนเด็ดเดี่ยวและใจแข็ง ประหยัด มัธยัสถ์ และอดออม ไม่ใช้เงินฟุ่มเฟือย มีความทะเยอทะยานไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ มีความอดทน เอาการเอางาน ไฮเปอร์แอคทีฟ อีกทั้ง

มีนิสัยรักการขายมาตั้งแต่เด็ก ๆ ช่างฝัน ชอบลองและเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เป็นคนที่รู้จักประมาณตน และมีข้อเสียที่ความขี้เกรงใจคนอื่นมากเกินไป

1.1.5) เรื่องสภาพร่างกายของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่ผ่านมา ถูกสะท้อนผ่านงานเขียนตามช่วงอายุและวัย เช่น บุคลิกภาพร่างกายในวัยเด็กที่เป็นผู้ขายตัวเล็กแกรน มีพื้นฐานสุขภาพไม่แข็งแรง และมีโรคหัวใจเด่นผิดจางหะที่เป็นกรรมพันธุ์จากแม่

1.1.6) เรื่องรสนิยมการแต่งกายของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่ผ่านมา ถูกสะท้อนผ่านงานเขียนในเรื่องทัศนคติในการแต่งกายต่าง ๆ เช่น มีวิถีชีวิตและการแต่งกายที่เป็นตัวของตัวเอง ไม่ยึดติดกับแฟชั่นสมัยใหม่หรือของแบรนด์เนม แต่จะเลือกใช้ของที่ไม่ว่าแพงแต่ดูดีตามความชอบของตนเองและต้องเป็นเอกลักษณ์ของตัวเองด้วย โดยคุณวิกรมมองว่ารสนิยมการใช้เครื่องใช้ส่วนตัวย่อมสะท้อนตัวตนของเธอออกมา เพราะการแต่งตัวเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละคน

1.1.7) เรื่องความชอบและความสามารถต่าง ๆ ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่ถูกสะท้อนผ่านงานเขียน เช่น ความชอบด้านกีฬา รักธรรมชาติ ชื่นชอบป่าไม้ และสัตว์ป่า ตลอดจนความสามารถทางด้านการสื่อสารภาษาจีนสำเนียงปักกิ่ง การตีตลกคิด และความสามารถด้านการบริหารตามวิสัยทัศน์แก็บโบราณ

1.2) มิติหลักทางด้านสังคม โดยมีหลักนี้ยังถูกสะท้อนผ่านมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) แบ่งได้เป็น 3 เรื่องหลัก ๆ สามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่า

1.2.1) เรื่องบทบาทผู้นำองค์กรของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่ผ่านมา ถูกสะท้อนผ่านงานเขียนในเรื่องต่าง ๆ เช่น การก่อตั้งบริษัทด้วยตัวเอง โดยช่วงแรก ๆ จะเป็นการบริหารงานแบบเก่าแก่และค่อย ๆ พัฒนาปรับเปลี่ยน โดยอีกการบริหารงานด้วยความยุติธรรม ความซื่อสัตย์ และความรับผิดชอบหน้าที่ รวมทั้งจรรยาบรรณต่ออาชีพและสังคม ชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ การประยุกต์วางแผน กำหนดนโยบาย สร้างวิสัยทัศน์ให้กับตนเองและองค์กร เพื่อกำหนดภาพลักษณ์เป้าหมาย และกรอบของงาน ตลอดจนเป็นผู้คนที่สร้างขวัญกำลังใจ พร้อมเปิดโอกาสให้พนักงานทุกคนมีส่วนร่วมและออกความคิดเห็นได้เต็มที่ ซึ่งการให้ความสำคัญกับพนักงานนั้นต้องตระหนักถึงเรื่องสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของมนุษย์ และต้องบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้คนในความปกครองทุก ๆ เรื่อง ตลอดจน การเป็นผู้นำที่นั่นต้องมีการกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจนแล้วหล่อหลอมอบรมบ่มเพาะคนด้วยการทำตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีจนเกิดเป็นเอกลักษณ์

1.2.2) เรื่องทัศนคติเกี่ยวกับการทำงานของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ที่ผ่านมาถูกสะท้อนผ่านงานเขียนในเรื่องต่าง ๆ เช่น ช่วงอดีตคุณวิกรมยังคงมีความคิดแบบเก่าแก่ คนจีนอยู่ลึก ๆ โดยเคยคิดว่าต้องสร้างกิจการของตนเองด้วยหนึ่งสมองสองมือแบบเก่าแก่ และมีความเชื่อเกี่ยวกับการตั้งชื่อชื่อย่อมีชัยไปกว่าครึ่ง ส่วนในด้านทัศนคติในการทำงานคุณวิกรมเชื่อว่าถ้าองค์กรใดมีการจัดการองค์กรที่เป็นระบบ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงาน บริหารเงิน หรือบริหารคนอย่าง

ข้อสัถย์ องค์การนั้นย่อมมีความเข้มแข็ง เจริญเติบโตก้าวหน้าอย่างแน่นอน โดยสิ่งสำคัญคือ เราต้องรู้จักวิธีการจัดการกับปัญหาด้วยทรัพยากรที่มีอยู่ในตัว คือ สติ ปัญญา และความอดทน ความมุ่งมั่น วิสัยทัศน์ และความตั้งใจจริง

1.2.3) เรื่องการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นทางสังคมของคุณ ภิรม ภิรมดิษฐ์ ที่ผ่านมา ถูกสะท้อนผ่านงานเขียนในเรื่อง การสร้างสัมพันธ์ทางสังคม คุณภิรม เชื่อว่าสังคมยังต้องอาศัยความรู้จักมักคุ้น โดยความสัมพันธ์ส่วนตัวของมนุษย์เป็นตัวเชื่อมโยงเสมอ โดยคุณ ภิรมใช้ความเป็นคนจริง รักเพื่อน มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี มีความสุภาพอ่อนน้อมถ่อมตนตามแบบอย่างชาวจีน ช่างพูดช่างคุย และเป็นผู้ฟังที่ดีในการสร้างสัมพันธ์ ทั้งนี้ สิ่งที่คุณภิรมถนัดคือการพูดคุยกับที่เป็นคนจีน และมักจะพูดจาให้เกียรติยกย่องนับถือผู้ใหญ่ก่อนเสมอ ส่วนการสร้างสัมพันธ์ทางธุรกิจคุณภิรมไม่เคยอายที่จะก้าวไปพูดกับทุกคน เพราะคิดว่า การสร้างรากฐานทางธุรกิจที่ดีจะต้องอาศัยเพื่อนฝูง คนรู้จัก เครือข่าย และต้องมีสายสัมพันธ์ที่ดี ช่วยสนับสนุนให้แข็งแกร่งอย่างมั่นคง และยั่งยืน ด้วยเหตุนี้ คุณภิรมจึงรู้สึกถึงคุณค่าของการรู้จักคนมาก ๆ เพราะการเปิดได้รู้จักกับบุคคลมากมายหลายตา หลากหลายความคิดที่แตกต่างกันทางพื้นฐานการศึกษา สิ่งแวดล้อม และการอบรม ย่อมทำให้มีโอกาสได้พบกับคนทั้งดีและไม่ดี

2) ประเด็นย่อยอัตลักษณ์ที่เปลี่ยนแปลงหลังกระแสโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นเรื่องของกระบวนการที่อัตลักษณ์เกิดการเปลี่ยนแปลง โดยได้รับอิทธิพลจากกระแสโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดช่องทางหลากหลายในการติดต่อสื่อสาร และพัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่น ๆ จนส่งผลกระทบต่อความไม่มั่นคงของอัตลักษณ์เดิม ด้วยเหตุนี้ คุณภิรมจึงต้องทบทวนและบริหารจัดการอัตลักษณ์ที่มีความหลากหลายของตนเองอยู่เสมอ เพื่อแสดงถึงการมีอยู่ของตัวตนในช่วงหนึ่ง ซึ่งสะท้อนผ่านงานเขียนใน 2 มิติหลัก (Dimensions) สรุปได้ดังนี้

2.1) มิติหลักทางด้านส่วนบุคคล โดยมิติหลักนี้ยังถูกสะท้อนผ่านมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) โดยแบ่งได้เป็น 7 เรื่องหลัก สรุปสาระสำคัญได้ว่า

2.1.1) เรื่องการดำเนินชีวิตของคุณภิรม ภิรมดิษฐ์ ที่เปลี่ยนแปลงหลังได้รับอิทธิพลจากกระแสโลกาภิวัตน์ ถูกสะท้อนจากการมองตนเองว่า การก้าวเดินของชีวิตจากอดีตจนถึงปัจจุบันมีลักษณะเป็นขั้นบันได ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงตัวเองอย่างมากมาทั้งในเรื่องความอดทน ใฝ่รู้ มีวินัย มุ่งมั่นเพื่อก้าวต่อไป ตลอดจนการแสวงหามุมมองใหม่ ๆ ให้กับชีวิตเสมอ โดยการปรับตัวให้ยืดหยุ่นตามสถานการณ์ ตามความเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคม และตัดสินใจเลือกที่จะดำเนินชีวิตตามแบบตัวเองในปัจจุบันจะเหมาะสมกว่า โดยเมื่อช่วงอายุ 50 ปี คุณภิรมตัดสินใจไม่รับเงินเดือนใด ๆ อีกเลย โดยปลดตัวเองออกจากความเป็นทาสของเวลา และแสวงหาความเป็นอิสระให้แก่ตนเอง ซึ่งทุกปีเมื่อครบรอบวันเกิดจะเป็นวันที่คุณภิรมต้องทบทวนแผนการดำเนินชีวิตด้วยตนเอง และปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนไป เพราะชีวิตคือสิ่งต้องเครื่องไหว หรือมี

พลวัตอยู่ตลอดเวลา สำหรับปัจจุบันการดำเนินชีวิตของคุณวิกรม กรมดิษฐ์เหลืออยู่จึงเป็นเรื่องของการสานฝันให้เป็นจริง โดยมีการตั้งเป้าหมายว่าจะดำเนินชีวิตใหม่ที่วาดไว้พร้อมการออกเดินทางแบบที่ไม่เคยทำมาก่อน ซึ่งชีวิตใหม่นี้เองที่ทำให้คุณวิกรมเริ่มเข้าใจตัวเองและโลกมากขึ้น จนมีความคิดอยากกลับไปสู่ความเป็นตัวตนที่ไม่ยึดติดกับสิ่งใด อยากอยู่อย่างสงบสุข เรียบง่ายอย่างแท้จริง

2.1.2) เรื่องทัศนคติและแนวคิดของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่เปลี่ยนแปลงหลังได้รับอิทธิพลจากกระแสโลกาภิวัตน์ ถูกสะท้อนผ่านงานเขียน เช่น มุมมองในเรื่องของการทำความดี ความกตัญญูรู้คุณ การยึดมั่นในความถูกต้อง ความมีคุณธรรมและศีลธรรม ไม่ยอมคดโกง เอาไรต์เอาเปรียบ หรือทำสิ่งไม่ดีต่อผู้อื่นเด็ดขาด ตลอดจนแนวคิดในการทำตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี และเพื่อแผ่สิ่งดี ๆ ให้คนรอบข้างด้วยการปรับตัวของเราเลือกทำในสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อตนเองครอบครัว และสังคม โดยที่เราจะต้องเคารพและรู้จักตัวเองก่อน เพราะคุณวิกรมคิดว่าไม่มีอะไรที่มนุษย์จะทำได้ ถ้าหากเราเข้าใจและรู้จักตัวตนของเราอย่างแท้จริง พร้อมเสนอมุมมองว่าอยากเห็นคนไทยในวัยเกษียณมาร่วมกันถ่ายทอดประสบการณ์ในอดีตให้เป็นความรู้ กลับมารับใช้ประเทศชาติ และทำประโยชน์ให้สังคมไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง

2.1.3) เรื่องชีวิตด้านครอบครัวของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่เปลี่ยนแปลงหลังได้รับอิทธิพลจากกระแสโลกาภิวัตน์ ถูกสะท้อนผ่านงานเขียน ในเรื่องของอิทธิพลในการเป็นหัวหน้าและผู้นำหลักในครอบครัว เช่น การวางแผนเรื่องการอยู่อาศัย ตลอดเวลาที่ผ่านมามีคุณวิกรมทุ่มเทริ้วแรงสร้างฐานะ เพื่อสร้างบ้านหลังใหม่ให้พ่อ แม่ และน้องได้อยู่กันที่อาคารกรมดิษฐ์ และยกที่ดินกรมดิษฐ์ให้เป็นของขวัญแก่น้อง ๆ 9 คน ถือหั้นเท่ากัน โดยมีการจัดสรรที่ดินให้ทุกคนได้มีที่อยู่อาศัยร่วมกันในรูปของหมู่บ้านกรมดิษฐ์ พร้อมทั้งกำหนดข้อบังคับว่าด้วยผลประโยชน์ไว้ในกฎบัตรของตระกูลกรมดิษฐ์ ตลอดจนสร้างสุสานกรมดิษฐ์ และพร้อมทำทุกอย่างเพื่อน้อง ๆ อย่างเต็มที่โดยไม่มุ่งหวังการตอบแทนใด ๆ และจะยืนหยัดอยู่เคียงข้างเพื่อจะคอยปกป้องน้อง ๆ ตลอดไป นอกจากนั้น คุณวิกรมยังมีการวางแผนอนาคตด้านการศึกษาของน้อง ๆ และฝึกให้ทุกคนมีความเป็นผู้นำด้วยการประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีที่ถูกต้องก่อน เพื่อให้พวกเขาเป็นคนดีของครอบครัว และเป็นคนดีของสังคม ซึ่งปัจจุบันคุณวิกรมได้จัดให้มีการประชุมครอบครัวทุก ๆ 1-2 เดือน และจัดให้มีการประชุมวันหลานกรมดิษฐ์ปีละ 4 ครั้ง

2.1.4) ลักษณะนิสัยของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่เปลี่ยนแปลงหลังได้รับอิทธิพลจากกระแสโลกาภิวัตน์ ถูกสะท้อนผ่านงานเขียน เช่น มีความมั่นใจในตัวเองเพิ่มขึ้น และสนุกกับการฝึกปรับตัวเปิดหูเปิดตาตัวเองให้มากขึ้น ไม่หยุดยั้งการเรียนรู้ และไม่เคยหยุดฝันพร้อมที่ลงมือทำความฝันให้กลายเป็นจริง โดยทุกสิ่งทุกอย่างเริ่มต้นที่ตัวเองก่อนเสมอและต้องหมั่นพิจารณาตนเองว่าควรปรับเปลี่ยนอะไรบ้าง

2.1.5) เรื่องสภาพร่างกายของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ถูกสะท้อนผ่านงานเขียนตามช่วงอายุและวัยที่เพิ่มขึ้น เช่น บุคลิกภาพร่างกายที่เปลี่ยนแปลงที่เป็นไปตามวัย ซึ่งในปัจจุบัน ด้วยอายุที่สูงขึ้นทำให้ร่างกายเริ่มทรุดโทรมไม่ได้เข้มแข็งเหมือนก่อนพลักร่างกายมีแต่ลดลง จึงต้องตรวจร่างกายที่โรงพยาบาลฯ และคอยสังเกตสุขภาพตนเองอยู่เสมอเป็นประจำ พร้อมทั้งลงทุนด้านการวางแผน และเตรียมตัวด้านสุขภาพเป็นพิเศษ

2.1.6) เรื่องรสนิยมการแต่งกายของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่เปลี่ยนแปลงหลังได้รับอิทธิพลจากกระแสโลกาภิวัตน์ ถูกสะท้อนผ่านงานเขียน เช่น รูปแบบการแต่งกายที่เปลี่ยนแปลงไปตามวิถีการใช้ชีวิต จะสวมใส่อะไรที่ทำให้สบายตัวมากขึ้น โดยนิยมเลือกชุดแบบและสีที่สุภาพไม่ฉูดฉาด ไม่มีแพ้นหรือรูปแบบใด ๆ เช่น เสื้อผ้าฝ้ายบาง ๆ เสื้อกั๊ก จากนุ่งกางเกงมาเป็นใส่โสร่งสีดำ และจะมีผ้าขาวม้าติดตัวเสมอ

2.1.7) เรื่องความชอบ และความสามารถต่าง ๆ ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่เปลี่ยนแปลงหลังได้รับอิทธิพลจากกระแสโลกาภิวัตน์ ถูกสะท้อนผ่านงานเขียน เช่น สื่อสารจะใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาจีนในการติดต่อเรื่องส่วนตัวและเรื่องธุรกิจ และเป็นคนที่ชอบการเดินทาง และใช้ชีวิตแบบอิสระ ความชื่นชอบในธรรมชาติ ต้นไม้ใบหญ้า และสัตว์ป่า

2.2) มิติหลักทางด้านสังคม โดยมีมิติหลักนี้ยังถูกสะท้อนผ่านมิติย่อยๆ (Sub-Dimensions) แบ่งได้เป็น 3 เรื่องหลัก ๆ สามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่า

2.2.1) เรื่องบทบาทผู้นำองค์กรของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่เปลี่ยนแปลงหลังได้รับอิทธิพลจากกระแสโลกาภิวัตน์ ถูกสะท้อน ผ่านงานเขียนในเรื่องต่าง ๆ เช่น ปรับตัวในการพัฒนาธุรกิจ โดยการสละตำแหน่งเก้าอี้ยุคโบราณออกมาเป็นผู้บริหารในรูปแบบองค์กรมากขึ้น เน้นใช้ชีวิตแบบเก่าแก่ แต่ไม่ใช้การบริหารจัดการแบบเก่าแก่ ซึ่งการทำธุรกิจให้เป็นที่รู้จักของสังคม ผู้บริหารต้องทำตัวเป็นนักประชาสัมพันธ์ที่ดี และรักษาภาพลักษณ์องค์กร โดยคุณวิกรมได้นำเสนอข้อคิดของการเป็น CEO ในศตวรรษที่ 21 ไว้ 15 ข้อ สำหรับเรื่องการบริหารองค์กรมีการนำเสนอความคิดของตะวันออกและตะวันตกมาผสมผสานกัน โดยการศึกษาแบบ แนวคิด และปรัชญาจากองค์กรต่าง ๆ ระดับโลก พร้อมทั้งปรับตัวให้ออมตะเป็นเป็นองค์กรที่มีธรรมาภิบาล และองค์กรแห่งสาธารณะอย่างค่อยเป็นค่อยไป ส่วนในปัจจุบันนี้ คุณวิกรมได้สละตำแหน่งผู้นำองค์กรมตะพร้อมผันตัวเองมาเป็นนักเขียน แต่ยังเป็นทีที่ปรึกษาวางแผนกำหนดกลยุทธ์ให้กับอนาคตมตะในระยะยาวทุก 5 ปี เมื่อเวลาประชุมกับเจ้าหน้าที่อมตะลักษณะการทำงาน รวมทั้งการประชุมจะเปลี่ยนไป โดยหันมาใช้ระบบ Video Conference มากขึ้น

2.2.2) เรื่องทัศนคติเกี่ยวกับการทำงานของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ที่เปลี่ยนแปลงหลังได้รับอิทธิพล จากกระแสโลกาภิวัตน์ ถูกสะท้อนผ่านงานเขียน โดยมองว่าโลกยุคใหม่แค่บ่งบอกว่าเราจำเป็นต้องเรียนรู้ เข้าใจความเป็นไปของคนอื่น รวมทั้งข้อดีข้อเสียของเรา เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขความคิด และมุมมองในการบริหาร จนบางครั้งต้องปรับเปลี่ยนเส้นทาง วิธีคิด วิธีการทำงาน หมั่นทบทวนเป้าหมายที่แท้จริง โดยต้องเข้าใจธรรมชาติของการเติบโตองค์กรร่วมด้วย

2.2.3) เรื่องการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นทางสังคมของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ เปลี่ยนแปลงหลังได้รับอิทธิพลจากกระแสโลกาภิวัตน์ ถูกสะท้อนผ่านงานเขียน เช่น กล่าวว่าผมเดินทางไปสู่สังคมใหม่ ๆ เพื่อหาช่องทางในการเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรม พบปะสังสรรค์ เข้าก๊วน สมาคม สมาพันธ์ หรือหาโอกาสที่ทำให้ผมรู้จักกับผู้คนในแวดวงสังคมให้ได้มากที่สุด โดยวิธีวางตนในงานสังคมที่เหมาะสมเพื่อเป็นประโยชน์ในการรู้จักผู้คนหลากหลาย ตลอดจนการสร้างพันธมิตรมาเพิ่มความแข็งแกร่งในการทำธุรกิจ ด้วยเหตุนี้ เมื่อคุณวิกรมได้มีโอกาสติดต่อกับการค้ากับฝรั่งจึงทำให้เห็นตัวตนของความเป็นไทยอย่างแท้จริง

ประเด็นหลักที่ 2 อัตลักษณ์คือการเลียนแบบและการผสมผสาน

เป็นการวิเคราะห์ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ การให้ความสำคัญกับค่านิยม วัฒนธรรมต่าง ๆ ล้วนมีผลทำให้บุคคลต้องเผชิญหน้ากับความสัมพันธ์หลากหลายรูปแบบที่ซับซ้อน ขั้นตอนนี้จึงเป็นเหมือนกระบวนการที่คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ใช้ประกอบสร้างตัวตนผ่านการเลียนแบบผสมผสานความเป็นตัวตนให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในขณะนั้น ซึ่งจากผลงานเขียนทั้ง 5 เล่ม ได้สะท้อนให้เห็นว่า ประเด็นหลักนี้จะมีการประกอบสร้างจากประเด็นย่อย (Sub- Themes) 2 ด้าน สรุปได้ดังนี้

1) ประเด็นย่อยบริบทของผู้นำองค์กรผ่านองค์กรอมตะ ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ สะท้อนผ่านงานเขียนใน 5 มิติหลัก (Dimensions) ประกอบด้วย

1.1) มิติหลักเรื่องสร้างองค์กรที่เน้นผลต่อสังคมในเชิงบวก ที่สะท้อนผ่านมิติย่อย ๆ (Sub- Dimensions) สรุปสาระสำคัญได้ว่า คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ในบริบทของผู้นำองค์กรอมตะ เน้นให้ความสำคัญกับองค์กรและผลกระทบต่อสังคมเป็นอย่างมาก คือ การต้องการทำให้อมตะเป็นองค์กรเป็นองค์กรที่มีธรรมาภิบาล และมีความเป็นสาธารณะที่สามารถทำประโยชน์ต่อสังคมในเรื่องต่าง ๆ เช่น การสร้างงาน สร้างรายได้ สร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี สร้างสังคม สร้างความเจริญให้กับประเทศและคนจำนวนมาก โดยจัดสรรให้พื้นที่ว่างภายในนิคมฯ เป็นพื้นที่สีเขียว ต้องปลูกต้นไม้ และทำให้เป็นศูนย์รวมของการศึกษา

1.2) มิติหลักเรื่องกลยุทธ์และการวางเป้าหมายขององค์กร ที่สะท้อนผ่านมิติย่อย ๆ (Sub- Dimensions) สรุปสาระสำคัญได้ว่า คุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีการประยุกต์วางแผนกำหนดนโยบาย สร้างวิสัยทัศน์ให้กับตนเองและองค์กร และกำหนดเป้าหมายระยะยาวทุก 5 ปี ให้กับองค์กรอย่างเป็นรูปธรรมและโปร่งใส โดยยึดหลักการทำกำไรจากธุรกิจต้องมุ่งสู่สังคมก่อน

1.3) มิติหลักเรื่องการสร้างสมดุลระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องที่สะท้อนผ่านมิติย่อย ๆ (Sub- Dimensions) สรุปสาระสำคัญได้ว่า คุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีการตระหนักและมีความต้องการอย่างแท้จริงในเรื่องความสำคัญต่อของกลุ่มเป้าหมายหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยยึดหลักผลประโยชน์ขั้นพื้นฐานนำมาปรับใช้ เพื่อให้เป็นองค์กรที่คนทำงานแล้วมีความสุข อีกทั้ง เน้นย้ำกับผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ ผู้ร่วมงานทั้งหลายว่า การทำธุรกิจแม้เราจะวัดผลกำไรเป็นที่ตั้ง แต่จะไม่เอาเปรียบลูกค้า และต้องไม่มีการสร้างภาพเพื่อผลประโยชน์ทางตลาดหรือส่วนตัว พร้อมทั้งยึดหลักการทำงานให้ได้ประโยชน์กับทุกฝ่าย และนำพาองค์กรให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของโลก สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และผู้คนในสังคมอย่างสมดุล

1.4) มิติหลักเรื่องสร้างองค์กรให้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรมที่สะท้อนผ่านมิติย่อย ๆ (Sub- Dimensions) สรุปสาระสำคัญได้ว่า คุณวิกรม กรมดิษฐ์ บริหารองค์กรโดยการยึดหลักของคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรม การใช้เหตุและผลบนพื้นฐานของความยุติธรรม จริยใจ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ซื่อสัตย์ ไม่เบียดเบียนและเอาเปรียบผู้ที่อ่อนแอกว่า ดังนั้น ทุกอย่างของผลประโยชน์ที่ได้มาจะต้องถูกต้องตามธรรมนองคลองธรรม และต้องมีน้ำใจต่อกัน โดยสิ่งหนึ่งที่คุณวิกรมยึดมั่นในการทำธุรกิจคือการรักษาคำพูด ซึ่งทั้งหมดคุณวิกรมได้ใช้เป็นแนวทางในการปลูกฝังวัฒนธรรม และจิตสำนึกให้แก่พนักงานในองค์กร และหล่อหลอมความรู้สึกของคนในองค์กรเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอย่างแท้จริง เพื่อผลักดันให้พวกเขาให้ความสำคัญของประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และเป็นคนดีตอบแทนสังคมส่วนรวมต่อไป

1.5) มิติหลักเรื่องเป็นผู้นำที่แสดงให้เห็นเด่นชัดในเรื่องการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ที่สะท้อนผ่านมิติย่อย ๆ (Sub- Dimensions) สรุปสาระสำคัญได้ว่า คุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีความต้องการที่จะทำความดีและเพื่อแผ่นดินดี ๆ แก่คนรอบข้างมีประพฤติดีปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่พนักงานในเรื่องต่าง ๆ โดยเริ่มจากตัวเป็นก่อนเป็นหลัก โดยต้องทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและเป็นทรัพยากรที่มีค่าของสังคมของบ้านเมือง ด้วยการตัวเองให้ถูกต้องและดี ขึ้นอยู่เรื่อย ๆ เพื่อรักษาสถานภาพแห่งความดีเอาไว้ อีกทั้งยังสะท้อนความเป็นผู้นำในการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ด้วยการกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน แล้วหล่อหลอม ปลูกฝังให้เกิดเป็นทัศนคติ และจิตสำนึกจากผู้รับมาสู่การเป็นผู้ให้ที่ไม่หวังผลตอบแทน เพื่อให้พนักงานทุกคนเป็นคนดีตอบแทนสังคมอย่างแท้จริง โดยทุกวันนี้คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ใช้วิธีทำตัวเองให้เป็นแบบอย่าง

และยืนยันว่าจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะสร้างสังคมให้เป็นสังคมที่ยึดถือค่านิยมของการให้โดยไม่เรียกร้องสิ่งตอบแทน

2) ประเด็นย่อยบริบทของผู้นำองค์กรผ่านมูลนิธิอมตะ ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ สะท้อนผ่านงานเขียนใน 3 มิติหลัก (Dimensions) ประกอบด้วย

2.1) มิติหลักด้านสังคม สามารถสะท้อนผ่านมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) สรุปสาระสำคัญได้ว่า คุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีการตระหนักถึงความสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสังคม วัฒนธรรม ผ่านกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ของมูลนิธิฯ เช่น โครงการนักเรียนอมตะ โครงการศิลปกรรมอมตะ อารต อวอร์ด พิพิธภัณฑมตะ โครงการอมตะคาสเชลเพื่อเป็นเวทีอมตะเป็นเวทีสำหรับคนดี คนเก่ง และมีคุณธรรม อีกทั้งการทำหนังสือของมูลนิธิอมตะที่ไม่ได้หวังผลกำไรแต่ประการใด ซึ่งในมูลนิธิฯ มีอาสาสมัครเป็นพนักงานในกลุ่มอมตะ และพร้อมเปิดรับสมัครอาสาสมัครด้านต่าง ๆ โดยทั้งหมดนี้เป็นเจตนาและเป้าหมายในการสร้างมูลนิธิอมตะของคุณวิกรม เพื่อนำสิ่งที่มีไปใช้ต่อไปในสังคมและโลก ซึ่งถือเป็นการตอบแทนผลกำไรที่ได้จากการดำเนินธุรกิจคืนให้แก่สังคม โดยเอาเวลาที่เหลือในชีวิตมาดำเนินการไปเรื่อย ๆ และไม่คำนึงถึงผลตอบแทนรูปแบบใด ๆ พร้อมทั้งบอกว่า ต้องการให้มูลนิธิฯ เป็นพื้นที่ของสังคมที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ

2.2) มิติหลักด้านการศึกษา สามารถสะท้อนผ่านมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) สรุปสาระสำคัญได้ว่า คุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีความตระหนัก และให้ความสำคัญในการศึกษา โดยการนำความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของตนเองมาเป็นแบบอย่างให้บุคคลทุกชนชั้น เพศ วัย ได้ศึกษาปรับใช้เป็นวิทยาทาน และปรับใช้ในการดำเนินชีวิต พร้อมทั้งให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่เรียนดีในระดับมัธยมศึกษาเข้าสู่ระดับอุดมศึกษา ตลอดจนเป็นตัวแทนเผยแพร่แนวคิดต่าง ๆ สู่ประชาคมในนิคมอุตสาหกรรมทุกแห่ง และขยายสู่บุคคลทั่วไป โดยเฉพาะเยาวชน และผู้ด้อยโอกาส ในรูปของบทความในสื่อต่าง ๆ โดยมุ่งหวังในการที่จะทำให้คำว่า “ผมจะเป็นคนดี” เป็นปณิธานที่ตั้งมั่นอยู่ในจิตใจของเยาวชนทั่วไป

2.3) มิติหลักด้านสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ สามารถสะท้อนผ่านมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) สรุปสาระสำคัญได้ว่าสิ่งที่คุณวิกรม กรมดิษฐ์สะท้อนให้เห็นการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมผ่านมูลนิธิอมตะ คือ ทศนคติที่มี และความมุ่งมั่นกับการให้ความสำคัญในประเด็นสภาพแวดล้อม การอนุรักษ์ธรรมชาติ และสัตว์ป่า ทั้งที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทั้งในประเทศและความร่วมมือกับต่างประเทศ ตลอดจนการปลูกฝังให้กลายเป็นวัฒนธรรมและเกิดจิตสำนึกแก่อาสาสมัครภายในมูลนิธิฯ ว่าทรัพยากร และกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีคุณค่าควรได้รับการอนุรักษ์ ส่งเสริม ศึกษา และเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์กว้างออกไป ซึ่งทั้งหมดเป็นความตั้งใจของคุณวิกรม ที่จะทำประโยชน์ตอบแทนสังคมตามประสาคนรักป่า รักธรรมชาติอย่างแท้จริง

เพื่อตอบปัญหาวิจัยข้อที่ 2 จะเห็นได้ว่า ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ในบริบทของผู้นำองค์กรของ คุณวิกรม กรมดิษฐ์ เป็นเพียงอัตลักษณ์ในมิติหนึ่งที่โดดเด่น เพราะบริบทเรื่องการสร้างแบรนด์ของผู้นำองค์กรธุรกิจ (CEO Branding) ย่อมต้องอาศัยความสัมพันธ์เชื่อมโยงเกี่ยวโยงกันระหว่าง อัตลักษณ์ตัวบุคคลและอัตลักษณ์ทางสังคม เพื่อให้บุคคลเกิดความตระหนักและคิดทบทวนตนเอง เพื่อปรับปรุง แก้ไข และสร้างความแตกต่างให้แก่อัตลักษณ์ของตนเองภายใต้บริบทของความเป็นผู้นำ องค์กรได้อย่างชัดเจนและแตกต่าง

ประเด็นหลัก 3 การนำเสนออัตลักษณ์ที่ปรับเปลี่ยนเปลี่ยนแปลง

เป็นการวิเคราะห์อัตลักษณ์ที่สามารถปรับเปลี่ยนเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในยุคโลกาภิวัตน์ และบทบาทสำคัญของช่องทางการสื่อสารในกระบวนการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม ทั้งนี้ บุคคลจึงไม่สามารถจำกัดตนเองไว้กับอัตลักษณ์เพียง อัตลักษณ์เดียว แต่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของตนเองไปตามสถานการณ์ และบริบททาง สังคม ดังนั้น อัตลักษณ์จึงเป็นทั้งกระบวนการผลิต และผลผลิตในเวลาเดียวกัน ตลอดจนสามารถ สร้างใหม่หรือเน้นย้ำจากเดิม โดยมีลักษณะที่เป็นพลวัต ไม่สมบูรณ์และไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งการวิเคราะห์ อัตลักษณ์ที่สามารถปรับเปลี่ยนเปลี่ยนแปลง ในงานวิจัยนี้ได้เน้นให้ความสำคัญกับประเด็นหลักที่ประกอบ สร้างจากประเด็นย่อย (Sub- Themes) ในเรื่องการเลือกและการนิยามอัตลักษณ์ในรูปแบบใหม่ ๆ

ประเด็นย่อยเรื่องการเลือกและการนิยามอัตลักษณ์ในรูปแบบใหม่ ๆ

ผลสรุปจากการศึกษา การเลือกและการนิยามอัตลักษณ์ในรูปแบบใหม่ ๆ ของคุณ วิกรม กรมดิษฐ์นั้น เป็นขั้นที่อัตลักษณ์ปรับเปลี่ยนเปลี่ยนแปลง จากอิทธิพลของการหล่อหลอมจากสังคม และวัฒนธรรม จนเกิดเป็นกระบวนการที่ประสบการณ์ของบุคคลได้กลายมาเป็นค่านิยม วาทกรรม ตลอดจนถูกทำให้เป็นสาธารณะผ่านกลไกต่าง ๆ แล้วส่งผลให้บุคคลนำเสนอประสบการณ์ด้านนั้น ๆ ของตนเองให้คนในสังคมได้รับรู้ผ่านช่องทางต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนผ่านงานเขียนใน 2 มิติหลัก (Dimensions) สรุปได้ดังนี้

1) มิติหลักเรื่องรูปแบบการสื่อสาร โดยมิติหลักนี้ยังถูกสะท้อนผ่านมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) สามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่า จากผลงานเขียนตัวตนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ถูกนำเสนอในจำแนกได้เป็น 6 รูปแบบ คือ 1.1) ผู้นำองค์กรธุรกิจระดับแนวหน้า 1.2) ผู้เชี่ยวชาญในการให้ความรู้วิเคราะห์ปัญหาสังคมและเศรษฐกิจ 1.3) เป็นตัวแทนสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ 1.4) การเป็นคนดีเพื่อตอบแทนสังคม 1.5) การวางตัวเป็นแบบอย่างต่อคนในสังคม และ 1.6) นักเดินทางเพื่อแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ

2) มิติหลักเรื่องวิธีการนำเสนอโดยมิติหลักนี้ยังถูกสะท้อนผ่านมิติย่อย ๆ (Sub-Dimensions) สามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่า จากผลงานเขียนคุณวิกรมมีความเข้าใจในอัตลักษณ์ของตนเอง และสามารถถ่ายทอดคุณค่าเหล่านั้นออกมาเป็นจุดยืนในความเป็นตัวตนผ่านช่องทางต่าง ๆ

ได้เป็น 4 วิธี คือ 2.1) การนำเสนอผ่านสื่อประเภทหนังสือ 2.2) การนำเสนอผ่านสื่อประเภทวิทยุโทรทัศน์ 2.3) การนำเสนอผ่านมูลนิธิอมตะ และ 2.4) การนำเสนอผ่านการทำคาราวาน

อภิปรายผล

นอกจากผลสรุปที่ได้ตอบปัญหานำวิจัยทั้ง 3 ข้อ ที่ได้กล่าวถึงไปในเบื้องต้น ผู้วิจัยพบว่า มีข้อค้นพบที่น่าสนใจ สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

การรับรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ของตนเอง

จากผลสรุปทำให้ทราบว่า ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ประกอบสร้างทั้งจากอัตลักษณ์ส่วนบุคคล (Personal Identity) และอัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity) โดยการให้นิยามและอัตลักษณ์แก่ตนเองของคุณวิกรม นั้นเกิดขึ้นจากการรับรู้และเข้าใจตนเองจากองค์ประกอบภายใน (Internal) เช่น ด้านร่างกาย ด้านศีลธรรมความรู้สึก ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสังคม และลักษณะภายนอก (External) เช่น ความเป็นเอกลักษณ์ พฤติกรรม และการตัดสินใจ ซึ่งสิ่งเหล่านี้หล่อหลอมให้คุณวิกรม กรมดิษฐ์ รับรู้และเข้าใจว่าตัวเองเป็นใครมีความเหมือนหรือแตกต่างกับบุคคลอื่น ๆ อย่างไร ตลอดจนเรื่องเกี่ยวกับระบบคุณค่าที่ติดตัวมาและบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ จากการที่สังคมกำหนด เช่น การเป็นลูกที่ดี การเป็นพี่ชายคนโต การเป็นผู้นำองค์กรต่าง ๆ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้เกิดการยอมรับปรับเปลี่ยน และดำรงรักษาอัตลักษณ์ที่เลือกผ่านการแสดงตัวตนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ภายใต้บริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างต่อเนื่อง

ภาพสะท้อนการรับรู้ตนเอง (Self - Concept) ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ส่วนหนึ่งได้ถูกปลูกฝังหล่อหลอมจากสังคม วัฒนธรรม บริบทต่าง ๆ รวมกับประสบการณ์ในอดีตที่พบเจอผ่านการขัดเกลาจากครอบครัว ญาติ เพื่อน หรือคนใกล้ชิดส่งผลให้ซึมซับเอาสิ่งที่ถูกปลูกฝังเข้ามาในจิตใจของตนเอง จนเกิดการซึมซับเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ของตนเอง และเลือกสื่อสารเพื่อต่อยอดความเป็นตัวตนในรูปแบบของตนเอง ซึ่งเป็นไปตามมุมมองของ รอเจอร์ส (Roger, 1970 อ้างใน พรประภา โนจา, 2553, หน้า 7-9) ที่อธิบายความหมายของการรับรู้ตนเอง (Self - Concept) หรือ มโนภาพแห่งตน ว่าเป็นผลรวมทั้งหมดของลักษณะประจำตัว ความสามารถ ค่านิยม ที่บุคคลเชื่อว่าเป็นสิ่งที่อธิบายตัวตนเขาได้ว่าเป็นอย่างไร เปรียบเสมือนการมองกระจกที่สะท้อนและทำให้บุคคลสามารถมองเห็นตนเอง รู้จักตนเอง โดยที่การรับรู้ตนเองจะมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการที่เรานับถือตนเอง ทั้งนี้ การที่บุคคลมีมโนภาพแห่งตนอย่างไร ก็ย่อมส่งผลต่อการทำงาน การใช้ชีวิตประจำวันของบุคคลด้วยเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม จากผลสรุปงานวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าการรับรู้ตนเอง (Self-Concept) ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ไม่ได้เกิดมาจากการมองเห็นเพียงอย่างเดียว แต่มีการพัฒนาขึ้นมาจากองค์ประกอบของสิ่งที่อยู่รอบตัว เช่น วัน เวลา สถานที่ สภาพแวดล้อม เทคโนโลยี บริบททางสังคม บทบาทหน้าที่ ตลอดจนการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ผ่านการเลือกใช้สัญลักษณ์ (Symbol) ต่าง ๆ ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกับงานวิจัยอัตลักษณ์ของ วรินทรา วิภาวสุข (2554) เรื่องการสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มبيبอย ที่อธิบายเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับตนเองว่าต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างตัวตนของบุคคลและสังคมภายนอกประกอบพร้อมด้วยเสมอ

นอกจากนี้ ทำให้ทราบว่าคุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีอัตลักษณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปตามบริบท ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งไม่แน่นอนตายตัว เช่น บริบทของการเป็นหัวหน้าครอบครัว บริบทการเป็นเจ้าของธุรกิจ และผู้นำองค์กร บริบทของการเป็นนักเขียน บริบทของการเป็นนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ บริบทของการเป็นเจ้าของมูลนิธิอมตะ และบริบทด้านจิตสาธารณะในการช่วยเหลือสังคม ซึ่งบริบทต่าง ๆ นี้เป็นสิ่งสำคัญในการแสดงให้เห็นว่าคุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีการตระหนัก ยอมรับ และเลือกใช้อัตลักษณ์ต่าง ๆ ในการแสดงตัวตนนั้นอย่างตั้งใจ

กระบวนการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์ในยุคปัจจุบันภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์

บริบทของโลกาภิวัตน์ (Globalization) ด้วยเวลาที่เร็วขึ้น และพื้นที่ที่แคบลงล้วนเป็นผลมาจากการพัฒนาของเทคโนโลยีสื่อสาร จึงทำให้การเคลื่อนไหวของข้อมูลข่าวสาร ค่านิยม และวัฒนธรรมเป็นไปอย่างหลากหลาย ซับซ้อน และรวดเร็ว ส่งผลให้นิยามอัตลักษณ์แบบเดิมมีการเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น การสร้างอัตลักษณ์ในปัจจุบันจึงขึ้นอยู่กับเปลี่ยนแปลงประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเวลา พื้นที่ และแบบแผนการให้คุณค่าในการใช้ชีวิตประจำวัน ส่งผลอย่างยิ่งต่อจิตสำนึกและความรู้สึกของเรามีต่อตนเอง ตลอดจนทำให้เกิดการทบทวนตำแหน่ง เพื่อที่จะสร้างความหมายใหม่ ๆ แก่อัตลักษณ์เพิ่มขึ้น โดยที่ ฮอล (Hall, 1995) ได้อธิบายให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของคนในยุคโลกาภิวัตน์ที่สั่นคลอนได้ง่าย และรวดเร็วใน 2 ระดับ คือ ระดับของพื้นที่ และระดับตัวเอง สำหรับในระดับของพื้นที่นั้น โลกาภิวัตน์ทำให้การติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน โดยที่วัฒนธรรมถูกหลอมรวมให้เป็นวัฒนธรรมโลกก่อให้เกิดอัตลักษณ์ใหม่ ๆ ส่วนในระดับของตัวเอง ยุคโลกาภิวัตน์ทำให้ไม่สามารถรู้ได้เลยว่าใครเป็นอย่างไร เนื่องจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้คนต้องดิ้นรนต่อสู้ ไขว่คว้า แสวงหาสิ่งต่าง ๆ เพื่อใช้สร้างหรือรักษาอัตลักษณ์ของตนเอาไว้ โดยสอดคล้องกับที่ เจอร์เกน (Gergen, 1991, p.57) ที่กล่าวไว้ว่า ประสบการณ์ที่เกี่ยวกับความหลากหลายและความแตกต่างของบุคคล อาจจะถูกมองว่าเป็นผลมาจากสภาวะอึดอัดทางสังคม พวกเขาจึงต้องพยายามส่งสัญญาณเพื่อแสดงการมีอยู่ของตัวตน จากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และการกระทำที่หลากหลายแตกต่างกันไป

จากผลการศึกษาวิจัยทำให้ทราบว่า วิธีการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ แม้ว่าจะมีการปรับเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงเวลาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน แต่ก็ยังคงมีแก่นแท้ในความเป็นตัวตนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ แทรกอยู่ในแต่ละช่วงเวลาด้วย โดยผลงานเขียนได้สะท้อนอัตลักษณ์ที่เป็นขั้นตอนและกระบวนการไว้ใน 3 ประเด็น คือ 1) อัตลักษณ์คือการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ 2) อัตลักษณ์คือการเลียนแบบและการผสมผสาน และ 3) การนำเสนออัตลักษณ์ที่ปรับเปลี่ยนแปลง

1. ประเด็นเรื่องอัตลักษณ์คือการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ที่สะท้อนผ่านผลงานเขียนของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ แบ่งเป็น 2 ช่วง คือ

1.1 อัตลักษณ์เดิมก่อนกระแสโลกาภิวัตน์ เป็นการมองตนเองทั้งภายในและภายนอกคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ก่อนได้รับอิทธิพลจากกระแสโลกาภิวัตน์ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นเรื่องของกระบวนการที่ถูกปลูกฝัง โดยถูกหล่อหลอมจากสังคม วัฒนธรรม บริบทต่าง ๆ หรือจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตที่พบเจอ ผ่านการขัดเกลาจากครอบครัว ญาติ เพื่อน หรือคนใกล้ชิดส่งผลให้ซึมซับเอาสิ่งที่ถูกปลูกฝังเข้ามาในจิตใจของตนเอง จนเกิดการซึมซับเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ของตนเอง และเลือกสื่อสารเพื่อตอกย้ำความเป็นตัวตนในรูปแบบของตนเองให้คนในสังคมได้รับรู้

1.2. อัตลักษณ์ที่เปลี่ยนแปลงหลังกระแสโลกาภิวัตน์ เป็นเรื่องของกระบวนการที่อัตลักษณ์เกิดการเปลี่ยนแปลงจากการที่ค่านิยม บทบาทต่าง ๆ ถูกหลอมรวมเข้ามาในโลกส่วนตัวของเรา ส่งผลให้เป็นที่ที่อัตลักษณ์ส่วนบุคคลก่อตัวขึ้น โดยได้รับอิทธิพลจากกระแสโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดช่องทางหลากหลายในการติดต่อสื่อสาร และพัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่น ๆ จนส่งผลกระทบต่อความไม่มั่นคงของอัตลักษณ์เดิมด้วยเหตุนี้ คุณวิกรมจึงต้องทบทวนและบริหารจัดการอัตลักษณ์ที่มีความหลากหลายของตนเองอยู่เสมอเพื่อแสดงถึงการมีอยู่ของตัวตนในช่วงเวลานั้น

โดยความเปลี่ยนแปลงของอัตลักษณ์ที่เป็นเหมือนการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์นั้น สะท้อนให้เห็นได้จาก 2 ด้าน คือ 1) ด้านส่วนบุคคล อาทิ การดำเนินชีวิต ทัศนคติ แนวคิด ชีวิตด้านครอบครัว ลักษณะนิสัย สภาพร่างกาย รสนิยมการแต่งกาย ความชอบและความสามารถต่าง ๆ และ 2) ด้านสังคม อาทิ บทบาท ทัศนคติเกี่ยวกับการทำงาน การสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นทางสังคม

2. ประเด็นเรื่อง อัตลักษณ์คือการเลียนแบบและการผสมผสาน ขั้นตอนนี้เป็นเหมือนกระบวนการที่คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ใช้ประกอบสร้างตัวตนผ่านการเลียนแบบผสมผสานความเป็นตัวตนให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในขณะนั้น โดยสะท้อนผ่านเรื่อง บริบทเรื่องการสร้างแบรนด์ของผู้นำองค์กรธุรกิจ (CEO Branding) จากการตระหนักและรับรู้ถึงคุณค่าในตัวเองผ่านบทบาทความเป็นผู้นำองค์กร เพื่อสร้างความโดดเด่นและแตกต่าง ด้วยการประกอบสร้างเลียนแบบ และ

ผสมผสานความเป็นตัวเองให้สอดคล้องกับลักษณะภายใน และสภาวะแวดล้อมภายนอก เพื่อให้เกิดเป็นภาพลักษณ์ที่น่าสนใจและน่าจดจำ โดยกระบวนการนี้จะต้องให้ความสำคัญกับการสร้างความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดภายใต้อัตลักษณ์ที่แท้จริงของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้จาก 2 ด้าน คือ 1) บริบทของผู้นำองค์กรผ่านองค์กรอมตะ เช่น การรับรู้และเข้าใจตนเองในด้านบทบาท และหน้าที่ของความเป็นผู้นำองค์กรอมตะ รวมถึงนโยบาย การขับเคลื่อนและบริหารงานเชิงกลยุทธ์ ให้องค์กรประสบผลสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์แบบ โดยเน้นที่บทบาทของผู้นำองค์กรมีส่วนสำคัญในการเป็นผู้นำแนวทางในการปฏิบัติตน และผลักดันแนวคิดไปสู่พนักงาน หรือบุคคลอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นเกิดจิตสำนึกที่แท้จริงและพร้อมทำเพื่อส่วนรวมต่อไป ส่วนด้านที่ 2) บริบทของผู้นำองค์กรผ่านมูลนิธิอมตะ เช่น การรับรู้และเข้าใจตนเองในด้านบทบาท และหน้าที่ รวมถึงความตระหนักในตนเองถึงความสำคัญที่มีต่อมูลนิธิอมตะ ทั้งวัตถุประสงค์ในการก่อตั้ง เป้าหมายของมูลนิธิ แนวคิด ทศนคติ แนวทางปฏิบัติตนในด้านจิตสาธารณะที่ประกอบด้วย คุณธรรม จริยธรรม สำนึกสาธารณะ รวมทั้งแนวทางปฏิบัติตนที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมบูรณ์ผ่านกิจกรรม และโครงการในด้านต่าง ๆ ของมูลนิธิอมตะ เป็นต้น

3. ประเด็นเรื่อง การนำเสนออัตลักษณ์ที่สิ้นไหลเปลี่ยนแปลงในการเลือกและการนิยามอัตลักษณ์ในรูปแบบใหม่ ๆ โดยประเด็นนี้เป็นขั้นที่อัตลักษณ์สิ้นไหลเปลี่ยนแปลง จากอิทธิพลของการหล่อหลอมจากสังคมและวัฒนธรรม จนเกิดเป็นกระบวนการที่ประสบการณ์ของบุคคลได้กลายมาเป็นวัฒนธรรม ค่านิยม วาทกรรม ตลอดจนถูกทำให้เป็นสาธารณะผ่านกลไกต่าง ๆ แล้วส่งผลให้บุคคลนำเสนอประสบการณ์ด้านนั้น ๆ ของตนเองให้คนในสังคมได้รับรู้ผ่านช่องทางต่าง ๆ เป็นต้น ทั้งนี้ จากผลสรุปพบว่าคุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีความเข้าใจในอัตลักษณ์ของตนเอง และสามารถนำเสนอคุณค่าเหล่านั้นผ่านความเป็นตัวตน แบ่งได้ 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1) รูปแบบการสื่อสาร เช่น ผู้นำองค์กรธุรกิจระดับแนวหน้า ผู้เชี่ยวชาญในการให้ความรู้วิเคราะห์ปัญหาสังคมและเศรษฐกิจ ตัวแทนสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การเป็นคนดีเพื่อตอบแทนสังคม การวางตัวเป็นแบบอย่างต่อคนในสังคม และนักเดินทางเพื่อแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ส่วนที่ 2) วิธีการนำเสนอ เช่น การนำเสนอผ่านสื่อประเภทหนังสือ สื่อประเภทวิทยุโทรทัศน์ มูลนิธิอมตะ และการทำคาราวาน

จากผลสรุปทำให้เข้าใจได้ว่า อัตลักษณ์ในกระแสโลกาภิวัตน์นี้จะเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสร้าง การผลิต การบริโภค การตกย้ำหรือผลิตซ้ำ ซึ่งสิ่งนี้แสดงให้เห็นชัดเจนว่า อัตลักษณ์ไม่ใช่สิ่งที่หยุดนิ่ง แต่เป็นเหมือนเวทีของการต่อสู้เพื่อช่วงชิงความเป็นเจ้าของในการสร้างนิยามความหมายใกล้กับสิ่งต่าง ๆ อย่างไม่รู้จบ โดยกระบวนการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ได้สอดคล้องกับมุมมองของ ฮาร์เร (Harre, 1990) ที่อธิบายไว้ในเรื่องความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างอัตลักษณ์บุคคล (Personal Identity) ที่กลายมาเป็นอัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity) และกระบวนการที่สังคมหล่อหลอมอัตลักษณ์ปัจเจกให้กลายเป็น

ลักษณะเฉพาะของบุคคล (Individual) ซึ่งขั้นตอนของความสัมพันธ์นี้แสดงให้เห็นถึงกระบวนการสร้าง บริโภค และผลิตซ้ำของอัตลักษณ์ในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี เพื่อนำมาซึ่งความแตกต่างให้เกิดเป็นอัตลักษณ์ในแบบใหม่ โดยกระบวนการนี้มี 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) กระบวนการที่อัตลักษณ์ถูกปลุกฝังขัดเกลา (Appropriation) 2) กระบวนการที่อัตลักษณ์เกิดการเปลี่ยนแปลง (Transformation) 3) กระบวนการที่อัตลักษณ์ถูกทำให้เป็นสาธารณะ (Publication) และ 4) กระบวนการที่อัตลักษณ์ถูกหล่อหลอมจากสังคมและวัฒนธรรม (Conventionalization)

ทั้งนี้ สอดคล้องกับทฤษฎีทางเลือกเกี่ยวกับอัตลักษณ์ในยุคหลังสมัยใหม่ ตามมุมมองของ เจอร์เกน (Gergen, 1991) เกี่ยวกับขั้นตอนในการสร้างตัวตน 3 ขั้นตอนหลัก ๆ คือ 1) ขั้นการแสดงตนตนที่หลากหลายในเชิงกลยุทธ์ (Strategic Manipulator) 2) ขั้นการประกอบสร้างตัวตนจากการเลียนแบบผสมผสาน (Pastiche of personality) และ 3) ขั้นการปรากฏขึ้นของตัวตนที่เกิดจากการเชื่อมโยงผ่านการปฏิสัมพันธ์ (Emergence of Relational Self)

ดังนั้นจะพบได้ว่า กระบวนการสร้างและการนำเสนออัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีกระบวนการและขั้นตอนที่สอดคล้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกับมุมมองของ ฮาร์เร (Harre, 1990) และ เจอร์เกน (Gergen, 1991) ที่อธิบายกระบวนการเปลี่ยนแปลงของอัตลักษณ์ในยุคปัจจุบันไว้อย่างสอดคล้อง โดยสามารถอธิบายได้เป็นกระบวนการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 อัตลักษณ์คือการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์

เนื่องจากกระแสโลกาภิวัตน์ที่เกิดขึ้นทางสังคมมีผลทำให้คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ต้องเผชิญหน้ากับความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนหลากหลายรูปแบบ ซึ่งความซับซ้อนหลากหลายนี้เองก่อให้เกิดความอึดอัดในอัตลักษณ์เดิมของตนเอง เหมือนกับที่ เจอร์เกน Gergen (1991) กล่าวว่า การที่เราเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ไปสู่รูปแบบใหม่ ๆ เป็นเพราะเราจะรู้สึกไม่ดีเมื่อเราต้องใช้อัตลักษณ์ในแบบเดิมซ้ำ ๆ กันในสถานการณ์ และการที่เราจะพยายามบริหารจัดการกับความเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของตนเองนั้นย่อมทำให้เรารู้สึกปลอดภัยเมื่อต้องเจอกับสถานะที่มีความอึดอัดทางสังคม

ดังนั้น จากผลสรุปงานวิจัยพบว่า คุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีการทบทวนเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของตนเองไปสู่รูปแบบใหม่ ๆ เพื่อสร้างความแตกต่างและเพิ่มความมั่นใจ ด้วยวิธีการบริหารจัดการกับอัตลักษณ์ของตนเองในช่วงเวลาต่าง ๆ ผ่านกระบวนการปลุกฝังขัดเกลา (Appropriation) จากครอบครัว ญาติ เพื่อน หรือคนใกล้ชิด รวมถึงบริบทรอบ ๆ ตัวมาไว้ในตนเอง และเลือกที่จะนำเสนอออกมาใช้ในแต่ละบริบท ทั้งนี้ จากภาพสะท้อนในผลงานเขียนทำให้พบความเปลี่ยนแปลงในการบริหารจัดการอัตลักษณ์ของอัตลักษณ์คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ออกเป็น 2 ช่วง คือ 1) อัตลักษณ์เดิมก่อนกระแสโลกาภิวัตน์ และ 2) อัตลักษณ์ที่เปลี่ยนแปลงหลังกระแสโลกาภิวัตน์ โดยส่วนที่พบชัดเจนที่สุดในงานเขียนจะเป็นการเปลี่ยนแปลงของอัตลักษณ์ของตนในด้านส่วนตัว

และด้านทางสังคมเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ได้มีการบริหารจัดการอัตลักษณ์ตนเองเป็นไปตามยุคสมัยได้อย่างชัดเจน

ขั้นที่ 2 อัตลักษณ์คือการเลียนแบบและการผสมผสาน

เป็นขั้นที่อัตลักษณ์เกิดการเปลี่ยนแปลง (Transformation) จากกระบวนการหล่อหลอมที่ค่านิยม บทบาทต่าง ๆ ถูกรวมเข้ามาในโลกส่วนตัวของเรา และส่งผลให้อัตลักษณ์ส่วนบุคคลก่อตัวขึ้น โดยที่การก่อตัวของอัตลักษณ์นั้นเป็นการประกอบสร้างตัวตนจากการเลียนแบบผสมผสาน (Pastiche of Personality) ที่ตัวบุคคลนำมาใช้แทนความมั่นคงของตนเองเพื่อเพิ่มความแตกต่างและโอกาสประสบผลสำเร็จในการสื่อสารอัตลักษณ์ของตนภายในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งการการเลียนแบบและการผสมผสาน เหล่านี้เองเป็นขั้นตอนที่ก่อให้เกิดความหลากหลายในอัตลักษณ์เพิ่มขึ้น ดังนั้นขั้นตอนนี้จึงเป็นเหมือนกระบวนการที่คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ใช้ประกอบสร้างตัวตนผ่านการเลียนแบบผสมผสานความเป็นตัวตนให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในขณะนั้น โดยผู้วิจัยได้เลือกพิจารณาเฉพาะบริบทเรื่องการสร้างแบรนด์ของผู้นำองค์กรธุรกิจ (CEO Branding)

ผลวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า คุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีการให้คุณค่าในตัวเองผ่านบทบาทความเป็นผู้นำองค์กร เพื่อสร้างความโดดเด่น และแตกต่างจากผู้นำองค์กรอื่น ๆ โดยสะท้อนผ่านผลงานเขียนได้เป็น 2 ด้าน คือ 1) บริบทของผู้นำองค์กรผ่านองค์กรอมตะ และ 2) บริบทของผู้นำองค์กรผ่านมูลนิธิอมตะ ซึ่งทั้งหมดนี้คุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีการผสมผสานความเป็นตัวตนให้สอดคล้องกับลักษณะภายใน และสภาวะแวดล้อมภายนอก เพื่อให้เกิดเป็นภาพลักษณ์ที่น่าสนใจและน่าจดจำภายใต้อัตลักษณ์ที่แท้จริง โดยมีการประกอบสร้างและผสมผสานความเป็นตัวตนในบทบาทผู้นำองค์กรจากสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เช่น ความรู้ ประสบการณ์ ตำแหน่งหน้าที่ ค่านิยม บริบททางสังคม การแสดงสัญลักษณ์ และการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ เป็นต้น

ขั้นที่ 3 การนำเสนออัตลักษณ์ที่สั่นไหวเปลี่ยนแปลง

เนื่องจากอัตลักษณ์ในยุคปัจจุบันเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ซึ่งแต่ละความสัมพันธ์ต่าง ๆ ก็จะทำให้ความหมายกับอัตลักษณ์ในลักษณะที่แตกต่างกันไป ด้วยเหตุนี้บุคคลจึงไม่ควรสร้างเงื่อนไขหรือจำกัดตนเองไว้กับอัตลักษณ์เพียงอัตลักษณ์เดียว แต่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของตนเองไปตามสถานการณ์ และบริบททางสังคม โดย ฮาร์เร (Harre, 1990) ได้อธิบายว่า ขั้นนี้เป็นกระบวนการที่อัตลักษณ์บุคคลถูกทำให้เป็นสาธารณะ (Publication) หรือถูกถ่ายทอดแสดงออกในปริณิถนสาธารณะในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปของแต่ละคน ซึ่งกระบวนการนี้ต้องอาศัยการเชื่อมโยงผ่านการปฏิสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดการปรากฏขึ้นของตัวตน (Emergence of Relational Self) เพราะสังคมปัจจุบันบุคคลสามารถเป็นผู้บริหารจัดการอัตลักษณ์ของตนเอง โดยเน้นความสำคัญของการสื่อสารในกระบวนการสร้างความสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์เพื่อในการใช้สร้างตัวตนที่หลากหลายของตนเองได้

จากผลวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า คุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีวิธีการนำเสนออัตลักษณ์ที่
 ลื่นไหลเปลี่ยนแปลง โดยผู้วิจัยได้พิจารณาถึงการนิยามอัตลักษณ์ในรูปแบบใหม่ ๆ ซึ่งจากผลสรุปทำ
 ให้พบว่า คุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีความเข้าใจในอัตลักษณ์ของตนเอง และสามารถนำเสนอคุณค่า
 เหล่านั้นผ่านความเป็นตัวตนอย่างชัดเจนผ่าน 2 ด้าน คือ 1) ด้านรูปแบบการสื่อสารต่าง ๆ เช่น
 ผู้นำองค์กรธุรกิจระดับแนวหน้า, ผู้เชี่ยวชาญในการให้ความรู้วิเคราะห์ปัญหาสังคมและเศรษฐกิจ,
 เป็นเหมือนตัวแทนสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ, การเป็นคนดีเพื่อตอบแทน
 สังคม, การวางตัวเป็นแบบอย่างต่อคนในสังคม และนักเดินทางเพื่อแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ
 ส่วน 2) ด้านวิธีการนำเสนอของคุณวิกรม มีวิธีการเลือกใช้ช่องทางต่าง ๆ ในการนำเสนอรูปแบบที่
 ตนเองใช้สื่อสารความเป็นตัวตนได้อย่างเหมาะสม และสามารถถ่ายทอดคุณค่าเหล่านั้นออกมาเป็น
 จุดยืนในความเป็นตัวตนผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น การนำเสนอผ่านสื่อประเภทหนังสือ สื่อประเภทวิทยุ
 โทรทัศน์ มัลติมีเดีย และการทำคาราวาน

ขั้นที่ 4 อัตลักษณ์ถูกหล่อหลอมจากสังคม วัฒนธรรมจนเกิดเป็นประสบการณ์ใหม่
 เป็นขั้นที่เพิ่มเติมจากแนวคิดของ เจอร์เกน (Gergen, 1991) โดยที่ ฮาร์เร (Harre,
 1990 อ้างใน อภิญา เฟื่องฟูสกุล, 2546, หน้า 104-105) อธิบายเพิ่มเติมว่า กระบวนการที่
 อัตลักษณ์ถูกหล่อหลอมจากสังคมและวัฒนธรรม (Conventionalization) นั่นก็คือ ขั้นตอนการผลิต
 ข้ำของอัตลักษณ์ ตั้งแต่ขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 3 โดยเป็นกระบวนการที่ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลได้
 เรียนรู้พบเจอถูกหล่อหลอมรวมกับสังคม วัฒนธรรม บริบท และสภาพแวดล้อมในช่วงเวลานั้นจนเกิด
 เป็นประสบการณ์ใหม่ ซึ่งส่งผลให้บุคคลต้องกลับมาตระหนักและทบทวนอัตลักษณ์ของตนเพื่อ
 ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และเลือกนำเสนออัตลักษณ์ผ่านกลไกต่าง ๆ ตลอดจนรวมไปถึงการที่บุคคล
 ควบคุมสื่อสาร และประคับประคองให้อัตลักษณ์ของตนให้เกิดความต่อเนื่องไปกับสังคมด้วย
 สอดคล้องกับที่ ฉลาดชาย รมิตานนท์ (2550) อธิบายว่า อัตลักษณ์ทั้งหลายในยุคปัจจุบันเป็น
 กระบวนการที่ถูกผลิต (Produced) ให้เกิดขึ้น สามารถบริโภค (Consumed) และถูกควบคุมจัดการ
 (Regulated) อยู่ในวัฒนธรรมเหล่านั้น โดยมีการสร้างความหมายต่าง ๆ ผ่านระบบของการสร้างภาพ
 ตัวแทนที่เกี่ยวกับตำแหน่งในที่ต่าง ๆ ตามอัตลักษณ์ที่เราเลือกใช้เป็นอัตลักษณ์ของเรา ทั้งนี้ บุคคลจึง
 ไม่สามารถจำกัดตนเองไว้กับอัตลักษณ์เพียงอัตลักษณ์เดียวแต่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง สร้างใหม่
 หรือนำอัตลักษณ์ของตนให้ต่างไปจากเดิมและลักษณะที่เป็นพลวัต ไม่สมบูรณ์ ไม่มีที่สิ้นสุด
 ด้วยเหตุนี้ การสร้างอัตลักษณ์ในยุคปัจจุบันจึงไม่สามารถทำได้เพียงกระบวนการใดกระบวนการหนึ่ง
 แต่ต้องทำเป็นกระบวนการโดยอาศัยความเชื่อมโยงสัมพันธ์ทั้ง 4 ขั้นตอนที่กำลังมาข้างหน้า

ดังนั้น จากผลสรุปงานวิจัยกล่าวได้ว่า ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ผ่านผลงานเขียนนั้นเป็นเหมือนกระบวนการสร้างและการนิยามอัตลักษณ์ในรูปแบบใหม่ภายใต้ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง อันเนื่องมาจากผลพวงของกระแสโลกาภิวัตน์ที่ส่งผลให้อัตลักษณ์เต็มไปด้วยความหลากหลาย ซับซ้อน ไม่คงทนถาวร และเปลี่ยนแปลงไปมาตลอดเวลา จนทำให้ต้องทำความเข้าใจและทบทวนอัตลักษณ์อยู่เสมอ โดยมองว่าเรื่องของอัตลักษณ์เป็นกระบวนการเชิงกลยุทธ์ที่สามารถควบคุม จัดการ และพัฒนาไปพร้อมกับความเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งการประกอบสร้างอัตลักษณ์นั้นต้องอาศัยความทับซ้อนของอัตลักษณ์ของส่วนบุคคล และอัตลักษณ์ทางสังคม โดยผ่านกระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมนี้อย่างรอบ ๆ ตัว ตลอดจนรวมไปถึงการทำความเข้าใจกลไกของการสร้างอัตลักษณ์ในลักษณะที่เป็นกลยุทธ์ การเลียนแบบผสมผสาน และวิธีการสร้างและนำเสนออัตลักษณ์ของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ บทบาทสำคัญของการสื่อสารที่ได้รับการบริหารจัดการที่ดีนั้นจึงถูกมองเป็นเรื่องของกลยุทธ์เฉพาะของบุคคลที่นำมาใช้สร้างความหมายและนิยามตนเองในกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ให้มีลักษณะที่แตกต่างและมีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น

แต่อย่างไรก็ตาม แม้ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ผ่านผลงานเขียนที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามบทบาท สภาพสังคม และยุคสมัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน แต่ความเปลี่ยนแปลงทั้งหมดเป็นเพียงบริบทรอบนอกที่เป็นผลมาจากสังคมเป็นตัวกำหนดทำให้คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ต้องตระหนัก ทบทวน และปรับเปลี่ยนตัวตนไปตามสภาพแวดล้อมในช่วงเวลานั้น

ทั้งนี้ ภายใต้มิติหลักเรื่องรูปแบบการสื่อสารอัตลักษณ์ 6 รูปแบบ ได้แก่ 1) ผู้นำองค์กรธุรกิจระดับแนวหน้า 2) ผู้เชี่ยวชาญในการให้ความรู้วิเคราะห์ปัญหาสังคมและเศรษฐกิจ 3) เป็นตัวแทนสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ 4) การเป็นคนดีเพื่อตอบแทนสังคม 5) การวางตัวเป็นแบบอย่างต่อคนในสังคม และ 6) นักเดินทางเพื่อแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่พบในงานเขียนนั้นเป็นแค่เพียงอัตลักษณ์บางส่วนที่คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ได้เลือกนำมาปรับใช้ในการสร้างอัตลักษณ์ให้แก่ตนเองได้อย่างเหมาะสม โดยมีการนำเสนอผ่านรูปแบบ และช่องทางต่าง ๆ ตามความสามารถและความถนัดของตนเอง

อย่างไรก็ดี คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ยังคงความเป็นแก่นแท้ของตนเองภายใต้อัตลักษณ์รูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน ด้วยเหตุนี้ อัตลักษณ์ในยุคปัจจุบันนี้จึงถูกมองว่าเป็นเหมือนบทบาทหรืออัตลักษณ์ทางสังคมใหม่ชั่วคราว ไม่คงทนถาวรสามารถสลับเปลี่ยนแปลงไปมาได้ตลอดเวลา อัตลักษณ์จึงมีทั้งเชิงเดี่ยว และอัตลักษณ์ที่หลากหลาย โดยที่เราสามารถพบเห็นอัตลักษณ์ได้ทั้งในลักษณะที่ถูกจำกัดหยุดนิ่ง และอัตลักษณ์ที่ลื่นไหลเปลี่ยนแปลงได้

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. งานวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากผลงานเขียนส่วนบุคคลเท่านั้น เนื่องจากข้อจำกัดในการศึกษาที่ผู้วิจัยไม่อาจสามารถเข้าไปขอเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์แหล่งข้อมูลบุคคล คือ คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ได้โดยตรง เนื่องจากแหล่งข้อมูลติดภารกิจทำให้ไม่สะดวกในเรื่องเวลา และสถานที่ในการนัดสัมภาษณ์ ซึ่งส่งผลให้ไม่สามารถเจาะข้อมูลในเชิงลึกได้ตามประเด็นที่ต้องการ แต่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาจากผลงานเขียนทั้งหมด 5 เล่ม อย่างละเอียด เพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการ อีกทั้งยังมีการสอบถามความถูกต้องของข้อมูลในแต่ละเล่มไว้อย่างครอบคลุม

2. เนื่องจากคุณวิกรม กรมดิษฐ์ มีผลงานเขียนออกมาอย่างต่อเนื่องและหลากหลาย แต่ในงานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกนำมาศึกษาเพียง 5 เล่ม ที่มีความเกี่ยวข้องกับหัวข้องานวิจัยมากที่สุดเท่านั้น แต่อย่างไรก็ดี ระหว่างการดำเนินการทำวิจัยนั้น ผู้วิจัยพบว่า มีหนังสือที่ออกมาใหม่เพิ่มเติมที่ผู้วิจัยไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ร่วมได้ เนื่องจากผู้วิจัยมีการกำหนดระยะเวลาในการเก็บข้อมูลเอาไว้แล้ว ดังนั้น ในส่วนของหนังสือที่ออกมาหลังจากช่วงเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยจึงไม่ได้เก็บข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ร่วมด้วย

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาจากผลงานเขียนเป็นหลัก ดังนั้น ควรมีการเพิ่มการค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลในวิธีอื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แตกต่างและหลากหลายมากขึ้น เช่น การสัมภาษณ์แหล่งข้อมูลเชิงลึก การสังเกตและเก็บข้อมูลจากรายการโทรทัศน์ การค้นคว้าแหล่งข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ อาทิ หนังสือพิมพ์ บทความ คอลัมน์ ทั้งที่คุณวิกรม กรมดิษฐ์เป็นผู้เขียน และบุคคลอื่นเขียนถึงคุณวิกรม กรมดิษฐ์ เพื่อเพิ่มความเข้มข้นและน่าเชื่อถือให้กับงานวิจัยเพิ่มยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- เกศชуда รอดเงิน. (2549). *กลยุทธ์และวิธีการประชาสัมพันธ์ เพื่อการสื่อสารตราสินค้าของผลิตภัณฑ์อาหารเสริมเพื่อสุขภาพ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกษม พิพัฒน์เสรีธรรม. (2552). สร้างแบรนด์มหาวิทยาลัยเอกชน. *Productivity World*, 14(80), 57-62.
- จุฑาพรรษ์ ผดุงชีวิต. (2550). *วัฒนธรรม การสื่อสาร และอัตลักษณ์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จักรี ศรีมุงคุณ. (2547). *อัตลักษณ์ในวรรณกรรมเพลงเพื่อชีวิตของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จันทน์ เจริญศรี. (2543). *อิทธิพลของแนวคิดหลังสมัยใหม่ต่อสังคมวิทยา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ฉลาดชาย รมิตานนท์. (2550). *อัตลักษณ์ วัฒนธรรม และการเปลี่ยนแปลง*. สืบค้นจาก http://www.soc.cmu.ac.th/~wsc/data/Identity28_3_05.pdf.
- ณัฐิกา เมณฑกา. (2550). *แนวทางของการออกแบบสัญลักษณ์องค์กร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐพงศ์ จิตรนิรัตน์. (2545). ชุมชนในวาทกรรมการพัฒนา. *วารสารปาริชาติ*, 15(2), 74-82.
- ณัฐวัฒน์ วงศ์วิลาสินรักษ์. (2553). การสร้างตราเฉพาะบุคคลบนเครือข่ายสังคมออนไลน์สมัยใหม่. *วารสารนักบริหาร*, 30(4), 99-105.
- เดชชาติ แสงสว่าง. (2552). *การศึกษาเกมโฆษณา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธวัช วุฒิกุลกาญจน์. (2548). *กระบวนการสร้างตราสินค้ากับการรับรู้และทัศนคติของผู้บริโภคต่อตราสินค้าของบริษัท ทรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธิดารัตน์ อเนกะเวียง. (2548). *การวิเคราะห์วาทกรรมของสนธิ ลิ้มทองกุล ในรายการเมืองไทยรายสัปดาห์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิศา ชูโต. (2551). *การวิจัยเชิงคุณภาพ = Qualitative research* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: พรินต์โพร.
- นิเทศ ดินณะกุล. (2546). *การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: แอ็คทีฟ พรินท์.
- นุชจรินทร์ ทับทิม. (2553). *การสื่อสารอัตลักษณ์ของชุมชนบ้านวัวลาย จังหวัดเชียงใหม่ ผ่านกิจกรรมถนนคนเดิน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- นัทธนัย ประสานนาม. (2550). เพศ ชาดิพันธ์ และปัญหาเกี่ยวกับอัตลักษณ์ในภาพยนตร์เรื่อง *Touch of Pink*. สืบค้นจาก <http://www.midnightuniv.org/midnight2545/document95248.html>.
- บัณฑิต ทิพย์เดช. (2553). วาที่กรรมการเมืองในงานวรรณกรรมของเสกสรรค์ ประเสริฐกุล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บัณฑิต ไกรวิจิตร. (2552). การตั้งคำถามต่ออัตลักษณ์: เพศสภาพ ชนชั้น และความสัมพันธ์ทางชาดิพันธ์. สืบค้นจาก http://urbanso2009.blogspot.com/2009/09/blog-post_6866.html.
- ปฐมาพร เนตินันท์. (2554). การสังเคราะห์กระบวนการและกลยุทธ์การสร้างตราสินค้า. *วารสารนักบริหาร*, 31(2), 36-50.
- ประชา ต้นเสนีย์. (2550). รูปแบบของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในอาชีพของผู้บริหารระดับสูงของบริษัท (มหาชน) ในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปราณี เอี่ยมลออภักดี. (2553). การสร้างบุคลิกส่วนบุคคลให้ตราสินค้าในภาคธุรกิจ. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย*, 30(2), 116-123.
- ไพบรยา ศรีสวัสดิ์. (2550). การสร้างอัตลักษณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาสายช่าง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พจมาน นิตยใหม่. (2551). รอยสัก: การสร้างอัตลักษณ์ที่ปรากฏบนเรือนร่างของตน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรประภา โนจา. (2553). การกลายสภาวะของตัวตนในบริบทการเปลี่ยนผ่านขององค์กร. สารนิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรทิภา ชื่นชาติ. (2550). วรรณกรรมของกวีหญิงสมัยรัตนโกสินทร์: ศักยภาพด้านมนทัศน์ กลวิธีการนำเสนอและอัตลักษณ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิศิษฐ์ คุณวโรตม์. (2546). อัตลักษณ์และกระบวนการต่อสู้เพื่อชีวิตของผู้ติดเชื้อ HIV อัตลักษณ์ชาดิพันธ์ และความเป็นชายขอบ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิสุทธิณี บัวทรัพย์. (2551). การขยายเครือข่ายและเสริมสร้างอัตลักษณ์กลุ่มวัฒนธรรมย่อยปาร์ตี้ดนตรีนอกกระแสผ่านทางเว็บไซต์ *myspace.com*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พีระ ลีวลม. (2549). *ความสัมพันธ์การเปลี่ยนแปลงทางสังคม และลักษณะการสื่อสารในอดีต*. สืบค้นจาก <http://www.thaitopic.net/data/views.php?recordID=49>.
- ฟอร์บส์ยกเจริญ-วิกรม-ธนินท์ คนรวยใจบุญ. (2553, 5 มีนาคม). *คมชัดลึกออนไลน์*. สืบค้นจาก <http://www.komchadluek.net/detail/20100305/50978/ฟอร์บส์ยกเจริญวิกรมธนินท์คนรวยใจบุญ.html>.
- ภรณ์ ปักษานนท์. (2552). *อัตลักษณ์ของนักแสดงนำภาพยนตร์ไทยกับความสำเร็จในอาชีพ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ภทรนันท์ หนูนุกกิตติ. (2551). *อัตลักษณ์ของสมาชิกแฟนคลับกลุ่มศิลปินรายการเรียลลิตี้โชว์*. วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 10(1), 102-116.
- เมตตา วิวัฒนานุกุล. (2548). *การสื่อสารต่างวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุรฉัตร บุญสนิท. (2546). *ภาวะสังคมหลังสมัยใหม่*. วารสารปาริชาติ, 15(2), 16-17.
- รวินทรา ภิภาวสุ. (2554). *การสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มปิ๊บอย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- รุจิพัทธ์ เรืองธารีพงศ์. (2549). *อิทธิพลของภาพลักษณ์ของผู้บริหารระดับสูง (CEO) ที่มีต่อภาพลักษณ์ของตราสินค้า*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิกรม กรมดิษฐ์. (2548). *มองโลกแบบวิกรม*. กรุงเทพฯ: แอล. ที. เพรส.
- วิกรม กรมดิษฐ์. (2550). *ผมจะเป็นคนดี “ไฟฝัน...วันเยาว์”*. กรุงเทพฯ: แอล. ที. เพรส.
- วิกรม กรมดิษฐ์. (2551). *ผมจะเป็นคนดี “ก่อร่างสร้างธุรกิจ”*. กรุงเทพฯ: แอล. ที. เพรส.
- วิกรม กรมดิษฐ์. (2554). *กิน & อยู่ แบบวิกรม*. กรุงเทพฯ: แอล. ที. เพรส.
- วิกรม กรมดิษฐ์. (2555). *ชีวิตใหม่*. กรุงเทพฯ: พรินท์ ซิตี้.
- วิริยา วิฑูรย์สกุลศิลป์. (2548). *การศึกษาอัตลักษณ์คนชั้นกลางไทยผ่านการเล่าเรื่องในสื่อหนังสือบันทึกการเดินทาง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วุฒินันท์ สุนทรขจิต. (2551). *ร้านอาหารญี่ปุ่นสมัยใหม่: พื้นที่การสื่อสารความหมายอัตลักษณ์ และความเป็นญี่ปุ่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศรีกัญญา มงคลศิริ. (2547). *Brand management*. กรุงเทพฯ: Higher Press.
- ศิริกุล เลากัยกุล. (2553, 17 สิงหาคม). *Key success best practice*. Positioning Magazine. สืบค้นจาก <http://www.positioningmag.com/content/key-success-best-practice>.
- ศิริพร วุฒิกุล. (2549). *กลยุทธ์การสื่อสารอัตลักษณ์ของชาติในโครงการรณรงค์ทางการท่องเที่ยวของประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สกลกานต์ อินทร์ไทร. (2539). *การสื่อสารกับการสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มเด็กป๊อปในกรุงเทพมหานคร*.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สลักโหม่ สุปงศกร. (2549). *การศึกษาแนวคิดโพสต์โมเดิร์นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนศิลปะ
ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2552). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2553). *ทฤษฎีสังคมวิทยา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภัทธา สุขชู. (2549). *วิกรม กรมดิษฐ์ Think Tank ที่ไม่ทำงาน?*. สืบค้นจาก <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=187054>.
- เสริมยศ ธรรมรักษ์. (2554). การสร้างแบรนด์บุคคล: ปั่นคนให้เป็นแบรนด์. *วารสารนักบริหาร*, 31(1),
106-116.
- อภิญา เพื่องฟูสกุล. (2546). *อัตลักษณ์ (Identity)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัย
แห่งชาติ.
- Aaker, D. A. (2011). *Building strong brands*. Bath: CPI Bath Press.
- Armstrong, G., & Kotler, P. (2011). *Marketing an introduction* (11th ed.). Harlow: Pearson
- Barker, C. (2000). *Cultural studies: theory and practice*. London: Sage.
- Duncan, T. (2004). *Principles of advertising and IMC* (2nd ed.). Boston, MA: McGraw-Hill.
- Gergen, K. J. (1991). *The saturated self : Dilemmas of identity in contemporary life*.
New York: Basic Books.
- Jackson, H. K., Jr., & Frigon, N. L., (1994). *Management 2000*. New York: Van Nostrand
Reinhold.
- Keller, K. L. (1998). *Strategic brand management: Building, measuring and managing
brand equity*. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Kessadayurat, C. (2009). *Bangkok University's adaptation to globalization: A study in
corporate identity*. Unpublished doctoral dissertation, BKK.
- Mead, G. H. (1934). *Mind, self and society*. Chicago: University of Chicago Press.
- O'Guinn, T., Allen, C., & Semenik, R. (2009). *Advertising and Integrated Brand
Promotion* (5th ed.). USA: South-Western Cengage Learning.

Schawbel, D. (2008). *An Introduction into the World of Personal Branding*. Retrieved, from <http://www.personalbrandingblog.com/an-introduction-into-the-world-of-personal-branding/>.

Woodward, K. (2004). *Questioning identity: Gender, class, ethnicity* (2nd ed.). London: Routledge (The Open University).

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตกล้วยน้ำไท
ถนนพระราม 4 เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

26 พฤศจิกายน 2555

เรื่อง ขออนุญาตดำเนินการวิจัย และตีพิมพ์/เผยแพร่ข้อมูลงานวิจัย

เรียน คุณวิกรม กรมดิษฐ์

ประธานกรรมการบริหาร บมจ.อมตะ คอร์ปอเรชั่น และประธาน มูลนิธิอมตะ

ด้วย นางสาวศรัญญา กิตติวัฒนโชติ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะนิเทศศาสตร์
สาขากลยุทธ์การสื่อสาร มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีความประสงค์ที่จะศึกษาและดำเนินงานวิจัย เรื่อง
“ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ผ่านผลงานเขียนในด้านการแสดงความรับผิดชอบ
ต่อสังคมในระดับบุคคล” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรการศึกษาของทาง
มหาวิทยาลัย ทั้งนี้ จึงขออนุญาตศึกษาข้อมูลจากท่านและองค์กรในการดำเนินงานวิจัย

โดยทางมหาวิทยาลัยหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อแสดงความยินยอมให้
ดำเนินการวิจัย และตีพิมพ์/เผยแพร่ข้อมูลงานวิจัยในลำดับต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ
นางสาวศรัญญา กิตติวัฒนโชติ
รหัส 7520300448 , โทร.0894945656
อีเมล saranya09.k@gmail.com

คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย ดร.ชุติมา เกศดาชูรัตน์
โทร. 023503500 , 0813739398

เลขที่ ๒๖๔/๒๕๕๕

๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง ให้อนุญาตดำเนินการวิจัย และตีพิมพ์/เผยแพร่ข้อมูลงานวิจัย
เรียน คร.ชุตินา เกศดาบูรณ์

ทางมูลนิธิอมตะต้องขอขอบคุณที่นางสาวศรัญญา กิตติวัฒนโชติให้ความสนใจทำงานวิจัยเกี่ยวกับคุณวิกรม ภายได้หัวข้อเรื่อง “ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ผ่านผลงานเขียนในด้านการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับบุคคล” โดยการส่งเอกสารมาเพื่อให้พิจารณานั้น ทางมูลนิธิฯ ได้พิจารณาแล้ว ให้อนุญาตดำเนินการวิจัยและตีพิมพ์เผยแพร่ข้อมูลงานวิจัยได้

ขอแสดงความนับถือ

พันชนะ วัฒนเสถียร

ผู้จัดการมูลนิธิอมตะ

ภาคผนวก ค.

ตารางวิเคราะห์ข้อมูลอัตลักษณ์ จากผลงานเขียนทั้งหมด 5 เล่ม

ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์

ตารางที่ 1 หนังสือ มองโลกแบบวิกรม

1. อัตลักษณ์ส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
1) ภายใน	1.1) ร่างกาย คือความรู้สึกต่อตนเองเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะทางกายภาพ สุขภาพ รวมถึงทักษะ และความสามารถ	1.1.1) กายภาพและรูปร่าง	อายุครึ่งคอนคน (หน้า 25), สังขารไม่เอื้ออำนวย (หน้า 35), พลังกายมีแต่ลดลง (หน้า 38), อายุ 50 กว่าปี (หน้า 53)
		1.1.2) สุขภาพ	ล้มหมอนนอนเสื่อ (หน้า 27), ผมต้องยอมรับข้อจำกัดเรื่องพลังกาย (หน้า 38)
		1.1.3) ทักษะ/ความสามารถ	-
	1.2) ศีลธรรมหมายถึงความรู้สึกที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับคุณค่าทางศีลธรรม ความรู้สึกเกี่ยวกับการเป็นคนดีหรือคนเลว เป็นต้น	1.2.1) คุณธรรม/ศีลธรรมในจิตใจ	ผมต้องการบวชเพื่อทดแทนบุญคุณแม่ (หน้า 40)
		1.2.2) การคิดดี	ผมคิดว่าการทำความดีเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องกระทำ และต้องทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ (หน้า 26), ผมอยากกระตุ้นให้เราทำสิ่งที่ฝันให้เป็นจริง...แต่ต้องไม่ทำให้คนอื่นเดือดร้อน (หน้า 37), เกิดความคิดที่อยากจะเผื่อแผ่สิ่งดีๆให้คนรอบข้าง (หน้า 41), ผมอยากให้คนรุ่นหลัง...ได้รู้สำนึกภูมิใจในความสามารถของบรรพบุรุษไทย (หน้า 87), ผมมองว่าเราทุกคนมีส่วนช่วยกันสร้างความยั่งยืนของชีวิตให้แก่คนรุ่นหลังได้ (หน้า 194)

ตารางที่ 1 หนังสือ มองโลกแบบวิกรม (ต่อ)

1. อັถลัษณส์ส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
	1.3) ส่วนตัว หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคล ต่อตนเองเกี่ยวกับ คุณค่าของตน ความ มั่นใจ รวมถึงการ ประเมินค่าบุคลิกภาพ ของตนเอง	1.3.1) ความรู้สึก ที่มีต่อตนเอง/การ ให้คุณค่าตนเอง	อดีตผมเคยเป็นคนมีความคิดคับแคบ (หน้า 16), ผมบอกกับตัวเองเสมอว่า...ทุกอย่างที่ทำในวันนี้ต้องดีกว่าในอดีตเสมอ (หน้า 25), ผมฝัน ว่าอนาคตต้องดีกว่าวันนี้เสมอมาตั้งแต่เด็ก (หน้า 25), ทุกครั้งที่ผมรู้ว่าทำผิด...ผมจะรีบแก้ไขปรับปรุง (หน้า 25), การคิดดี ทำดี...จะเป็น เกราะป้องกันไม่ให้ผมคิดไม่ดี (หน้า 26), ฝันอยากเป็นนักขับเครื่องบินไอพ่น (หน้า 30), มีชีวิตอยู่ด้วยความฝัน (หน้า 30), ผมเป็นคน ไทยคนแรกและเป็นคนที่ 2 ของอาเซียนที่ได้ขับเครื่องบินเร็วที่สุดในโลก (หน้า 32), ผมมักเตือนตัวเองอยู่เสมอ ถ้าอยากทำอะไรให้รับทำ (หน้า 35), ผมเคยฝันอีกว่าอยากเป็นนักบินอวกาศ (หน้า 36), ผมตั้งใจที่ผมได้ทำสิ่งที่ผมฝันให้เป็นจริงได้ (หน้า 37), ความสำเร็จทุกอย่าง ของชีวิต...มาจากความเป็นนักฝัน (หน้า 38), ผมชื่นชอบป่าตั้งแต่เด็ก (หน้า 40), ผมได้รู้จักตัวตนของตัวเองมากขึ้น (หน้า 44), การอยู่คน เดียวทั้งวันทั้งคืน...ทำให้เกิดโลกใหม่ที่เป็นตัวตนของเราอย่างแท้จริง (หน้า 44), คนที่เดินทางมาครึ่งชีวิต (หน้า 66), โดยส่วนตัวผมภูมิใจ ในความเป็นไทยมาก (หน้า 165), ผมรู้จักและเข้าใจตัวตนของความเป็นคนไทยอย่างถ่องแท้ (หน้า 256), เมื่อได้มีโอกาสติดต่อการค้ากับ ฝรั่งทำให้ผมเห็นตัวตนของความเป็นไทย (หน้า 256), ผมมีโอกาสเดินทางมาแล้วรอบโลก (หน้า 261), ผมมีความภูมิใจในบรรพบุรุษของ เรา (หน้า 263)
		1.3.2) ความ เชื่อมั่น /ความ มั่นใจ	ความคิดฝักรลึกในการสร้างฐานะแบบเถาแก (หน้า 16), ผมเชื่อว่าไม่มีคนล้มเหลวมีแต่คนล้มเลิกต่างหาก (หน้า 26), พรุ่งนี้ต้องดีกว่า วันนี้ (หน้า 27), ผมคิดว่าความฝันเป็นสิ่งดี (หน้า 37), เชื่อผมเถอะความฝันนอกจากจะไม่เสียตางค์ยังทำให้เกิดความสุขแก่ตัวเอง (หน้า 38), เมื่อเกิดสมาธิจะเกิดปัญญาตามมาเป็นเครื่องชี้ทาง (หน้า 41), ถ้าเราดับทุกข์ได้ความสุขจะเกิด (หน้า 41), ธุรกิจและวิถีชีวิตมีอาจ แยกออกจากกันได้ (หน้า 70), มองปัญหาเป็นเรื่องท้าทายความสามารถ (หน้า 71), การศึกษาเป็นมันสมองในการพัฒนาคน (หน้า 213), โลกยุคใหม่แคลงทุกวันเราจำเป็นต้องเรียนรู้เข้าใจความเป็นไปของคนอื่น รวมทั้งข้อดีข้อเสียของเรา เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไข (หน้า 243)

ตารางที่ 1 หนังสือ มองโลกแบบวิกรม (ต่อ)

1. อັถลัษณส์ส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
		1.3.3) การประเมินค่าบุคลิกภาพของตนเอง	ประสบการณ์ในการทำงาน...ทำให้ผมได้เรียนรู้อะไรมากขึ้น (หน้า 16), การก้าวเดินของชีวิตผมมีลักษณะเป็นขั้นบันได (หน้า 25), ผมไม่ปล่อยให้โอกาสหลุดลอยไป (หน้า 36), การได้พบครูอาจารย์ที่บวชเรียน..ทำให้ผมได้รู้จักตัวตนและเข้าใจเรื่องความสงบ (หน้า 40), สิ่งที่ผมได้จากการปฏิบัติธรรมคือได้เรียนรู้และเข้าใจตัวเองมากขึ้น (หน้า 41), ผมพบว่าช่วงที่ลำบากมากที่สุดคือการนั่งขัดสมาธินานๆ (หน้า 42), ผมมักปลดปล่อยอารมณ์ความรู้สึกไปเรื่อยๆ (หน้า 51), ผมเป็นคนชอบผจญภัยโลดโผน (หน้า 53)
	1.4) ครอบครัว หมายถึง ความรู้สึกในคุณค่า ความพึงพอใจในฐานะที่เป็นสมาชิกในครอบครัว เป็นการแสดงถึงการรับรู้ตนเองว่าใกล้ชิดหรือเห็นห่างจากครอบครัว	1.4.1) ความพึงพอใจ/ความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นสมาชิก	เคยเป็นเด็กบ้านนอก (หน้า 42), ไต้หัวนโนดิดเป็นเกาะประทับใจของผม (หน้า 100), ผมมักได้ยินเรื่องราวของทหารญี่ปุ่นจากแม่เสมอ (หน้า 248), ตอนเด็กๆผมโตอยู่ในต่างจังหวัด (หน้า 266)
		1.4.2) บทบาท/หน้าที่ต่อครอบครัว	การเลี้ยงน้องของผมคือผมให้พวกเขาหาเงินเรียนเองมาตลอด (หน้า 215), ผมเป็นคนรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการกินอยู่ภายในบ้าน (หน้า 215), ฝึกให้น้องมีความเป็นผู้นำ มีความสามัคคี (หน้า 215)
	1.5) สังคม หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับ	1.5.1) ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อตนเอง	อดีตนายทาส ขุน หลีกภัย ท่านบอกว่าท่านชอบรายการของผม (หน้า 9)

ตารางที่ 1 หนังสือ มองโลกแบบวิกรม (ต่อ)

1. อัตลักษณ์ส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
	ความมั่นใจ และความ เชื่อมั่นในการสร้าง สัมพันธภาพกับผู้อื่นใน สังคม	1.5.2) ความเชื่อ มั่นในการสร้าง สัมพันธภาพกับ ผู้อื่นในสังคม	ประสบการณ์ตรงได้มีโอกาสคลุกคลีกับคนญี่ปุ่น ทำงานร่วมกันมาหลายปี (หน้า 121), ผมมีประสบการณ์การค้าสมาคมกับคนญี่ปุ่นด้วย ตนเอง (หน้า 248), เพื่อนชาวญี่ปุ่นของผมเพิ่มมากขึ้น (หน้า 250)
2) ภายนอก	2.1) เอกลักษณ์หมายถึง การเลือกให้สัญลักษณ์แก่ ตนเองที่จะทำให้เราเกิด ความรู้สึกแตกต่างจาก คนอื่น ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ ของแต่ละบุคคลและจะ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมของบุคคลนั้น	เอกลักษณ์/ สัญลักษณ์	-
	2.2) พฤติกรรม หมายถึง คือการมองว่า “ฉัน ประพฤติอย่างไร” โดย ปกติบุคคลจะกระทำสิ่ง ต่างๆ ตามที่อยากทำ และจะนำไปเชื่อมโยง	พฤติกรรม/ สิ่งที่เลือกกระทำ	ผมเข้าพิธีอุปสมบท (หน้า 39), ผมเลือกที่จะเดินธุดงค์เข้าไปในป่าตามแบบฉบับของพระป่า (หน้า 40), ตื่นนอนแล้วสิ่งแรกที่จะทำคือฟัง ข่าววิทยุ (หน้า 71), อ่านหนังสือพิมพ์ 4 ฉบับต่อวัน (หน้า 71), ผมมักขี่จักรยานออกแสวงไปเรื่อยๆ (หน้า 99)

ตารางที่ 1 หนังสือ มองโลกแบบวิกรม (ต่อ)

1. อรรถลักษณะส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
	กับอรรถลักษณะของตนเอง ซึ่งผลที่เกิดขึ้นจะเป็นตัว กำหนดว่าบุคคล ควรจะ กระทำต่อสิ่งนั้นหรือไม่		
	2.3) การตัดสินใจ หมายถึง การที่บุคคล สังเกตเอกลักษณ์และ พฤติกรรมของตนเอง และตัดสินใจว่าชอบหรือไม่ชอบอะไร โดยจะเป็น การมองด้วยความพึง พอใจในระดับของ ตนเอง ซึ่งการยอมรับ ตนเองในลักษณะนี้จะ ส่งผลให้เกิดความรู้สึกถึง การเห็นคุณค่าในตัวเอง	การตัดสินใจ/ ความพึงพอใจใน ระดับของตนเอง	วันนี้ผมมีความสุขโดยไม่ต้องเหน็ดเหนื่อยและกังวลเรื่องงานเหมือนก่อน (หน้า 20), ผมจะนำประสบการณ์ชีวิตของผมมาเล่าสู่กันฟัง (หน้า 21), เราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงอดีตได้แต่เราสามารถทำปัจจุบันและอนาคตให้ดีได้ (หน้า 25), ผมตั้งใจที่ตัดสินใจถูกต้องว่า ได้มีโอกาสทำตามความฝันก่อนที่จะอายุมากกว่านี้ (หน้า 35), ชีวิตผมที่เหลืออยู่...จึงเป็นเรื่องของการสานฝันให้เป็นจริง (หน้า 38), ขณะที่บวชสิ่งที่ประทับใจมากที่สุดคือสีหน้าแววตาของผู้มาดักบาตร (หน้า 43), การได้ปักกลดปลีกวิเวกเพื่อนั่งวิปัสสนา...นำประโยชน์มาให้ผมอย่างมหาศาล (หน้า 44)

ตารางที่ 1 หนังสือ มองโลกแบบวิกรม (ต่อ)

2. อัตลักษณ์ทางสังคม			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
2) บทบาท/ หน้าที่	2.1) การเป็นหัวหน้า ครอบครัว	2.1.1) ความเป็น ผู้นำ	ผมจัดให้มีการประชุมครอบครัวทุกๆ 1-2 เดือน (หน้า 215), จัดให้มีการประชุมวันหลานกรมดิษฐ์ปีละ 4 ครั้ง (หน้า 215), ทำให้เกิดผู้นำ ใหม่ตั้งแต่ยังเล็กๆ (หน้า 215), ทุกคนต้องพูดให้ได้อย่างน้อยๆ 3 ภาษา (หน้า 215)
		2.1.2) หน้าที่และ ความรับผิดชอบ	-
	2.2) การเป็นเจ้าของ ธุรกิจ/ผู้นำองค์กร/CEO	2.2.1) ความเป็น ผู้นำองค์กรธุรกิจ (CEO)	คนกรมดิษฐ์ทุกคนจะต้องมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ...จากชาวอมตะ (หน้า 20), อมตะคือชีวิตของทุกคนในองค์กร (หน้า 20), อมตะจะต้อง เติบโตแบบมีมาตรฐาน ไม่มีการสร้างภาพเพื่อผลประโยชน์ทางตลาดหรือส่วนตัว (หน้า 27), เติบโตอย่างมีคุณธรรม (หน้า 28), ผมขอ นำเสนอข้อคิดของการเป็น CEO ในศตวรรษที่ 21 15 ข้อ (หน้า 66), การเป็นผู้นำต้องนำด้วยการกระทำไม่ใช่เพียงคำพูด (หน้า 71) ผู้นำ จำเป็นต้องมีคุณธรรมและจริยธรรมโดยแสดงให้เห็นเป็นตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม (หน้า 72), นักบริหารหรือผู้นำองค์กรจำเป็นต้องมีคุณธรรม... เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วองค์กรจะประสบความสำเร็จระดับสากลได้ (หน้า 73)
		2.2.2) การ บริหารงานเชิง กลยุทธ์	ผมศึกษารูปแบบ แนวคิด และปรัชญาขององค์กรต่าง ๆ ระดับโลก (หน้า 17), ผมจะนำองค์กรอมตะสู่ความเป็นอมตะ (หน้า 18), ผมหา พันธมิตรทางธุรกิจและการลงทุน (หน้า 18), ปรับปรุงการทำงานในอมตะให้ได้มาตรฐานสากล (หน้า 18), ผมอยากให้อมตะเป็นองค์กรมี อาชีพสู่ระดับสากลอย่างแท้จริง (หน้า 20), ผมจะเน้นย้ำ...ว่าการทำธุรกิจแม้เราหวัดผลกำไรเป็นที่ยึด แต่เราต้องไม่เอาเปรียบลูกค้า (หน้า 21), วางแผนนำ information technology มาใช้ในองค์กร (หน้า 70), เป็นองค์กรที่มีธรรมาภิบาล (หน้า 74)

ตารางที่ 1 หนังสือ มองโลกแบบวิกรม (ต่อ)

2. อรรถลักษณะทางสังคม			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
		2.2.3) การบริหารทรัพยากรบุคคล	การปลูกฝังพนักงานให้ให้ความสำคัญของประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว (หน้า 17), ใช้ความต้องการพื้นฐานของตัวเอง...และมองไปยังพนักงานทุกระดับ (หน้า 18), หากผมต้องการปัจจัยอะไรในชีวิต พวกเขาเหล่านั้นก็ต้องการเช่นกัน (หน้า 18), หลักเรื่องค่าตอบแทนแห่งความสำเร็จ (หน้า 19), ทำให้ผู้ร่วมงานมีความรู้สึกร่วมกันในการเป็นเจ้าของกิจการ (หน้า 19), หล่อหลอมความรู้สึกของคนในองค์กรเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอย่างแท้จริง (หน้า 20), พนักงานอมตะทุกคนมีโอกาสเป็นผู้นำหากเป็นคนที่มีความสามารถ (หน้า 20), ผมอบรมเจ้าหน้าที่ทุกคนว่า...ทำทุกอย่างนอกเหนือจากเรื่องที่เกิดกฎหมายหรือผิดศีลธรรม (หน้า 24), ผมวางรากฐานการทำงาน...ให้แก่ทุกคนในองค์กร (หน้า 27), ชาวอมตะจะไม่เอาเปรียบผู้บริโภค (หน้า 28)
		2.2.4) การสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ	สิ่งที่ต้องตระหนักคือลูกค้าและเราต้องมีความสุขและความสำเร็จ (หน้า 21), หลักปรัชญาความสำเร็จและความสุขปลูกฝังอยู่ในจิตสำนึกของพนักงานอมตะ (หน้า 22)
	2.3) การเป็นนักเขียน	หน้าที่ของการเป็นนักเขียน	หนังสือมองโลกแบบวิกรม (หน้า 9), ผมตัดสินใจพิมพ์หนังสืออีกครั้ง (หน้า 10), ผมหวังว่าข้อมูลต่างๆเหล่านี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน (หน้า 126), ผมพยายามนำเสนอด้วยภาษาอันเรียบง่าย (หน้า 272)
	2.4) การเป็นนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์	หน้าที่ของการเป็นนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์	ผมคิดอยู่เสมอว่าจะทำอย่างไรให้ผู้ฟังได้มุมมองใหม่ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ (หน้า 9), รายการ CEO Vision (หน้า 10), รายการหมุนตามโลกแบบวิกรม (หน้า 10), ปรับปรุงคุณภาพ การนำเสนอ (หน้า 242), ผมจะทำรายการเชิงข่าวข้อมูลที่อัดแน่นไปด้วยเนื้อหาสาระ อย่างมีคุณภาพ...เพราะจะเกิดวิจรรย์ณญาณที่เที่ยงธรรม (หน้า 246)

ตารางที่ 1 หนังสือ มองโลกแบบวิกรม (ต่อ)

2. อັถลัษณัฏทงสงคม			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
	2.5) การเป็นเจ้าของ มูลนิธือมตะ	2.5.1) บทบาท หน้าที่ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ ในการจัดตั้งมูลนิธิ ฯ	มูลนิธิอมตะถือกำเนิดขึ้น พ.ศ. 2539 (หน้า 278), ผู้ริเริ่มก่อตั้งและตำแหน่งประธานมูลนิธิฯ (หน้า 278), ใช้ทุนทรัพย์ส่วนตัว (หน้า 278), ปรัชญาในการตอบแทนสังคมและโลก (หน้า 278), คำขวัญมูลนิธิ ผู้ให้โดยไม่หวังผลตอบแทน (หน้า 278), การจัดตั้งมูลนิธิคือ การตอบแทนผลกำไรที่ได้จากการดำเนินธุรกิจให้แก่สังคม (หน้า 282), ปรรณนาจะสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์ฝากไว้แก่โลกสืบไป (หน้า 282), มูลนิธิเกิดเพื่อหวังว่าจะเป็นฟันเฟืองของสังคมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทนรูปแบบใด ๆ (หน้า 282), การก่อตั้งมูลนิธิไม่รับเงินบริจาคจากบุคคลภายนอก เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาตามมา (หน้า 282)
		2.5.2) โครงการ และกิจกรรมของ มูลนิธิฯ	การทำหนังสือของมูลนิธิอมตะไม่ได้หวังผลกำไรแต่ประการใด (หน้า 10), มุ่งสร้างสรรค์การศึกษาให้แก่เยาวชนของชาติ (หน้า 278), เห็นว่าทรัพยากรและกิจกรรมต่าง ๆ ควรได้รับการอนุรักษ์ ส่งเสริม ศึกษา เผยแพร่ให้เป็นประโยชน์กว้างออกไป (หน้า 282), พิพิธภัณฑมตตะ (หน้า 284), มูลนิธิมีอาสาสมัครทั้งร่างกายแรงใจ...โดยส่วนใหญ่เป็นพนักงานในกลุ่มอมตะ (หน้า 285), มีการเปิดรับสมัครอาสาสมัครด้านต่าง ๆ (หน้า 285)
	2.6) ด้านจิตสาธารณะ ในการช่วยเหลือสังคม	2.6.1) ด้านสังคม	ตัวผมเองไม่เคยปรารภนาในเรื่องของชื่อเสียง ลาภ ยศ สรรเสริญ รางวัลใด ๆ ในโลกนี้ (หน้า 10), ปลุกฝังจิตสำนึกของพนักงานอมตะ (หน้า 22), ผมภูมิใจที่ชาวบ้านรอบ ๆ นิคมฯ สามารถประกอบอาชีพ...ของเขาได้อย่างเดิม (หน้า 178), ต้องเริ่มจากตัวเรา ครอบครัวเราเพื่อสังคมโลกของเรา (หน้า 212)
		2.6.2) ด้านการให้ ความรู้ และ การศึกษา	ผมอยากให้เมืองไทยคืดวงแผน...เรื่องภัยจากน้ำในระยะยาว (หน้า 178), กลุ่มอมตะ ได้สนับสนุนการสร้างโรงเรียนในนิคมฯ อย่างต่อเนื่อง (หน้า 219)

ตารางที่ 1 หนังสือ มองโลกแบบวิกรม (ต่อ)

2. อัตลักษณ์ทางสังคม			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิติย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
		2.6.3) ด้าน สิ่งแวดล้อม	เราวางแผนสิ่งแวดล้อมไว้อย่างรอบครอบ ไม่ให้น้ำเสีย ของเสีย ไหลออกจากนิคมฯ (หน้า 29), พื้นที่สาธารณะจะต้องปลูกต้นไม้ (หน้า 29), ถนนต้องไม่มีขยะ (หน้า 29), ผมขอแนะนำการปัญหาน้ำท่วมในมุมมองของผม (หน้า 172), ระบบการจัดการน้ำในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร...ไม่มีมลภาวะทางน้ำ ขยะ อากาศ (หน้า 178), นิคมฯไม่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม (หน้า 178)

ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์

ตารางที่ 2 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ไฟฝันวันเยาว์”

1. อัตลักษณ์ส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub-Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
1) ภายใน	1.1) ร่างกาย คือความรู้สึกต่อตนเองเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะทางกายภาพ สุขภาพ รวมถึงทักษะและความสามารถ	1.1.1) กายภาพและรูปร่าง	วัยเด็กผมค่อนข้างที่จะชุกชน (หน้า 106), ตอน ป.1 ผมตัวเล็ก (หน้า 126), สักยันต์...ตั้งแต่คอถึงเอว หน้าอก หัวไหล่ และศรีษะ (หน้า 174), ผมถูกางตั้งแต่เด็ก ๆ (หน้า 227), ผมเป็นเด็กบ้านนอก (หน้า 236), ผมมีความสูงเพิ่มขึ้นจากเดิมได้อย่างรวดเร็ว (หน้า 253)
		1.1.2) สุขภาพ	ผมอายุมากขึ้นทุกวัน ไม่ได้เข้มแข็งเหมือนก่อน (หน้า 516)
		1.1.3) ทักษะ/ความสามารถ	ผมมีหัวทางการค้าขาย (หน้า 146), เรียนพิเศษภาษาจีน (หน้า 237), ผมมีพื้นฐานในการบริหารจัดการ (หน้า 249), ผมเอาดีด้านกีฬา (หน้า 295), เล่นกีฬาเก่ง (หน้า 295)
	1.2) ศีลธรรมหมายถึงความรู้สึกที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับคุณค่าทางศีลธรรม ความรู้สึกเกี่ยวกับการเป็นคนดีหรือคนเลว เป็นต้น	1.2.1) คุณธรรม/ศีลธรรมในจิตใจ	ผมไม่เคยเอาเปรียบในเรื่องผลประโยชน์...ของน้อง ๆ เลย (หน้า 93), ผมยึดถือและปฏิบัติ...ที่ถูกต้องยุติธรรม (หน้า 93), การปลูกฝังศีลธรรมในหัวใจ...ของผม (หน้า 128), ท่องบทสวดมนต์ได้ทุกบท (หน้า 128), ผมเกิดความละอายใจตัวเอง (หน้า 175), ผู้เป็นพ่อและแม่จะต้องมีธรรมะ...จึงจะประคับประคองชีวิตน้อยๆให้เจริญงอกงามทั้งชีวิตและจิตใจ (หน้า 210), รักความยุติธรรมและไม่ชอบความไม่ถูกต้องต่าง ๆ (หน้า 256), ผมยังคงสำนึกถึงบุญคุณของลูกกับป่าไม่เปลี่ยน (หน้า 337), รักความยุติธรรม ถูกต้อง (หน้า 427)

ตารางที่ 2 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ไฟฝันวันเยาว์” (ต่อ)

1. อรรถลักษณะส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub-Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
		1.2.2) การคิดดี	สิ่งสำคัญที่สุดคือการทำให้ตัวเองให้เป็นแบบอย่างที่ดี (หน้า 93), เมื่อผมบวช ผมตัดสินใจไปบวชด้วย...ผมคงอาจจะถ่ายทอดความคิดและสร้างโลกใหม่ ๆ ให้เขาได้บ้าง (หน้า 217), เด็กทุกคนต้องการคือความรัก...ไม่ใช่การลงโทษอย่างรุนแรงและไม่มีเหตุผล (หน้า 218), ผมคิดว่าเมล็ดพันธุ์แห่งความดีที่ผมได้เพียรหว่านลงไว้ในความคิดและจิตใจน้อง ๆ นั้น สัมฤทธิ์ผลตามความปรารถนา (หน้า 361), ยากจะฝากความผิดของตัวเองเป็นอุทาหรณ์แก่เยาวชน (หน้า 364), สำนึกได้ว่าชีวิตของตัวเองต่างหากที่มีค่าเกินกว่าจะนำไปแลกกับใคร (หน้า 409), เสียภาษีเต็มเม็ดเต็มหน่วย (หน้า 458), ความซื่อสัตย์ในอาชีพ (หน้า 458), ต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่นด้วย (หน้า 460), ผมปรารถนาให้แม่ใช้ชีวิตช่วยหลังอย่างมีความสุขสบาย (หน้า 490), การแสดงความกตัญญูต่อแม่นั้น ควรทำในขณะที่ท่านยังสามารถรับรู้และชื่นอกชื่นใจได้ (หน้า 491), ผมทำสิ่งที่แม่รอมาทั้งชีวิต คือการบวชให้แม่ชื่นใจ (หน้า 493), การรำลึกถึงคุณคน (หน้า 504), ต้องการสร้างปัญหาให้กับคนอื่น ๆ (หน้า 440), ผมอยากเห็นแม่มีชีวิตบั้นปลายอย่างมีความสุข (หน้า 444), ต้องมีส่วนร่วมในการจรรโลงสังคม และประเทศชาติบ้านเมือง (หน้า 450), ทำหน้าที่เป็นพลเมืองที่ดี (หน้า 458)
	1.3) ส่วนตัว หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคล ต่อตนเองเกี่ยวกับคุณค่าของตน ความมั่นใจ รวมถึงการประเมินค่าบุคลิกภาพของตนเอง	1.3.1) ความรู้สึกที่มีต่อตนเอง/การให้คุณค่าตนเอง	ชีวิตของเราสามารถที่จะเป็นบทเรียนแก่คนอื่น....ก็น่าจะมีส่วนช่วยให้ผู้มาทีหลังไม่ต้องก้าวซ้ำ (หน้า 17), อนุทินชีวิตส่วนตัวของผม (หน้า 17), ผมไม่ใช่บุคคลสำคัญ (หน้า 17), ไม่เคยคิดหวังให้ชีวิตของผมเป็นแบบฉบับแก่ใคร (หน้า 17), ชีวิตผมผ่านประสบการณ์ต่าง ๆ มาแล้วอย่างทุกกลุ่ (หน้า 18), ผมเกือบเคยทำความผิดขั้นอุกฤษฏ์ (หน้า 18), ความภาคภูมิใจสูงสุดในชีวิตของผมที่สามารถเลี้ยงดูน้อง ๆ ทุกคนจนประสบผลสำเร็จ (หน้า 72), เป็นลูกคนโต (หน้า 77), ลูกชายคนแรก (หน้า 77), ความทรงจำดี ๆ ในวัยเด็ก (หน้า 85), ภาระหน้าที่ที่ความรับผิดชอบใหญ่คืออยู่ (หน้า 93), ผมจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในวัยเยาว์ไปกับการดูแลน้อง ๆ (หน้า 117), สมมติว่าตัวเองเป็นซูเปอร์แมน ซึ่งเป็นวีรบุรุษในดวงใจผม (หน้า 121), การเรียนโรงเรียนวัดให้ประโยชน์ทางอ้อมกับผม (หน้า 127), ไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ (หน้า 130), ชีวิตผมมีความผูกพันกับสัตว์นานาชนิดมาตั้งแต่เด็ก (หน้า 131), ผมกลายเป็นโรคกลัวผี (หน้า 132), ผมไม่ใช่เด็กที่เพียวซื่ออะไรเรื่องเปื้อย (หน้า 142), ผมมีความคิดต่อยอดเพิ่มมูลค่าธุรกิจ (หน้า 156), เป็นแก้วแก่ด้วยตัวเองมาตั้งแต่อายุ 5 ขวบ (หน้า 156),

ตารางที่ 2 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ไฟฝันวันเยาว์” (ต่อ)

1. อรรถลักษณะส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
			เด็กหัวแข็งลิโนยีน (DNA) (หน้า 160), ความภาคภูมิใจกับการเป็นเจ้าแกนน้อย (หน้า 163), ผมภูมิใจที่เป็นครั้งแรกที่ผมทำในสิ่งที่เป็นการงานของผู้ใหญ่ได้โดยที่ไม่เคยทำมาก่อน (หน้า 187), โชคดีที่ผมได้เข้าโรงเรียนตั้งแต่ยังไม่ถึงเกณฑ์ (หน้า 222), ผมไม่เคยขาดเรียนหรือหนีเรียนเลยแม้แต่วันเดียว เว้นแต่กรณีไม่สบาย (หน้า 223), สำหรับผมแล้วการที่จะได้อะไรมาแต่ละชิ้น...ไม่ใช่สิ่งที่ง่ายดายเลยแม้แต่หน่อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการศึกษาหาความรู้ (หน้า 224), ผมเป็นเด็กรักเรียน (หน้า 226), เอาการเอางาน (หน้า 226), วิกรม มีความหมายที่ดี หมายถึงความแกร่งกล้า ความสามารถ และพระอาทิตย์ (หน้า 229), ผมอดที่จะแปลกใจไม่ได้ในการที่ชื่อนามสกุลที่ผมตั้งเองนี้มีส่วนคล้ายคลึงกับบุคคลผู้มีชื่อเสียง...ระดับโลกในอดีตกาล (หน้า 232), ได้มีโอกาสสร้างเรียนเป็นเรื่องเป็นราว (หน้า 234), เป็นเด็กบ้านนอก (หน้า 236), การใช้ชีวิตตามลำพัง...ทำให้ผมต้องมีความรับผิดชอบและระมัดระวังตัวมากขึ้น (หน้า 248), ต้องรู้จักวางแผนการใช้จ่ายเงินที่มีอยู่จำกัด (หน้า 248), ผมไม่ใช่คนเกรหรือหาเรื่องใครก่อน (หน้า 256), ผมเหมือนเด็กกำพร้าตัวคนเดียว (หน้า 278), คิดมองหาช่องทางของโอกาสอยู่เสมอ (หน้า 284), การใช้ความพยายามให้เต็มที่ไม่มีอะไรเสียหายและยอมดีกว่าการงอมืองอเท้าปล่อยตัวเองให้ตกเป็นเหยื่อของชะตากรรม (หน้า 285), ผมได้รับการอนุมัติให้เป็นนักเรียนทุนของรัฐบาลได้หัววัน (หน้า 286), ธุรกิจด้านการเป็นตัวแทนซื้อเครื่องอะไหล่...เริ่มเป็นรูปเป็นร่าง ทั้งที่ ผมยังเป็นเพียงนักศึกษามหาวิทยาลัยปี 2 (หน้า 290), มีเงินมีทองที่เกิดขึ้นจากน้ำพักน้ำแรงของตน (หน้า 292) , ผมเปลี่ยนตัวเองอย่างมากมายในเรื่องความอดทน ใฝ่รู้ มีวินัย รักก้าวหน้า มุ่งมั่นเพื่อนาคต (หน้า 294), รู้จักวิธีบริหารตัวเองและเวลาวางอย่างมีระบบระเบียบ (หน้า 294), เป็นนักกีฬาดีเด่นของห้องที่ได้เหรียญทองและเหรียญเงินมาประดับห้องเป็นประจำ (หน้า 295), มีฮีน (DND) เจ้าแกมมาตั้งแต่เกิด (หน้า 299), เรื่องหนึ่งที่ทำให้ผมเสียใจอย่างมากคือการสอบตก (หน้า 308), ผมเป็นตัวตั้งตัวตอในการจัดกิจกรรมต่างๆของนักเรียนไทย (หน้า 309), ตอนนี้มีผมทุกอย่างเป็นของตัวเองแล้ว (หน้า 340), ผมมีความสุขกับอาณาจักรน้อย ๆ ...ผมเป็นผู้ครอบครองอาณาจักรแห่งนี้ด้วยความภาคภูมิใจ (หน้า 341), ความรักธรรมชาติ ความรักต้นไม้ใบหญ้า ความรักสัตว์ป่า มันซึมซับเข้าไปในสายเลือดของผม (หน้า 351), ผมไม่เคยน้อยใจในโชคชะตา (หน้า 365), ผมไม่เคยลืมสมัยที่ผมยังเล็ก ๆ (หน้า 410), ผมเป็นคนที่ดีที่สุดในชีวิตผู้ชาย (หน้า 427), ผมรักและศรัทธาสันติสุขแห่งชีวิตตามกฎของธรรมชาติ (หน้า 444), คิดใหญ่ไม่

ตารางที่ 2 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ไฟฝันวันเยาว์” (ต่อ)

1. อรรถลักษณะส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
			คิดเล็ก (หน้า 460), เล็ก ๆ วิกรมไม่ใหญ่ ๆ วิกรมทำ (หน้า 460), ความเข้มแข็ง ความทรหดอดทน ความมานะบากบั่น ความเด็ดเดี่ยว มุ่งมั่น (หน้า 460), ผมมีวิสัยทัศน์ในการเลือกทำเล (หน้า 473), ผมมีความรู้สึกอบอุ่นใจ เป็นสุขใจ และภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง (หน้า 474), วันนี้ผมสามารถสร้างงานสร้างรายได้ สร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี สร้างสังคม สร้างความเจริญให้กับคนจำนวนมากทั้งที่ไม่เคยนึกฝันมาก่อน (หน้า 474), ผมคิดว่าผมได้ทำหน้าที่ของลูกชายอย่างดีที่สุดแล้ว (หน้า 493), ตัวตนของผมในวันนี้ (หน้า 502), สิ่งที่ผมภูมิใจ...คือการที่ผมสามารถถ่ายทอดความคิดและมุมมองของผมผ่านการกระทำให้ทุกคนได้เห็นและนำไปปฏิบัติตาม (หน้า 521), ผมไม่เคยสิ้นใจความฝัน (หน้า 523)
		1.3.2) ความเชื่อมั่น / ความมั่นใจ	ถ้ามีจิตใจที่มั่นคงและมีความมุ่งมั่น...เราย่อมสามารถมองเห็นฟ้าหลังฝน (หน้า 18-19), ความสำเร็จใด ๆ ตามมิได้อยู่ไกลเกินจะไขว่คว้า (หน้า 19), ผมคิดว่าของทุกอย่างบนโลกนี้มีมากกว่า 1 ด้านเสมอ ขึ้นอยู่ที่เราเห็นหรือเลือกที่จะมองด้านไหน (หน้า 62), ผมเชื่อว่าทุกคนมีโลกฝันวัยเยาว์ ผมเองก็เช่นกัน (หน้า 77), ผมเชื่อว่าไม่มีใครลืมเลือนความผิดหวังครั้งแรกในชีวิต โดยเฉพาะความผิดหวังที่เกิดจากคนที่เรารัก (หน้า 140), ทุกอย่างเมื่อมีการเริ่มต้นได้ ย่อมจะเดินหน้าต่อไปได้เรื่อย ๆ อย่างแน่นอน (หน้า 151), ผมเห็นโอกาสอันยิ่งใหญ่ของการเป็นเจ้าแกนน้อย (หน้า 157), ผมรู้ว่าผมจะต้องมีเงินเพิ่มขึ้นอย่างมากมายอีกไม่นานข้างหน้า (หน้า 157), ทุกครั้งที่ผมไปธนาคาร ผมไม่เคยถอนเงินเลยสักครั้ง มีแต่ฝากเข้าอย่างเดียว (หน้า 162), ความเปลี่ยนแปลงย่อมเป็นนิรันดร์ (หน้า 162), ผมคิดว่าทุกคนคงปรารถนาตัวเองว่า...และนำบทเรียนในชีวิตที่พวกเขาพบมาเป็นเครื่องเตือนใจ (หน้า 183), ผมพยายามบอกกับตัวเองว่าผมจะต้องเดินต่อไปให้ได้ (หน้า 191), ผมจะไม่มันล้มลงต่อหน้าพ่อเป็นอันขาด (หน้า 191), ควรจะคิดอย่างเดียวว่าจะทำอย่างไรให้ชีวิตของเรานั้นดีขึ้นเรื่อย ๆ ในอนาคตเท่านั้น (หน้า 217), ผมยอมรับว่าชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดช่วงหนึ่งของผม (หน้า 262), บ้านในฝันของผมคือบ้านที่ใหญ่โต กว้างขวาง และสวยงาม (หน้า 279), ผมมีเป้าหมายที่จะฝึกฝนตัวเองให้มีความรู้ความสามารถอย่างสูงสุด (หน้า 295), ผมไม่เคยมีความคิดใด ๆ ในสมองเลยว่าผมจะหางานทำในบริษัทเพื่อเก็บเงินเดือน (หน้า 300), เราจะต้องประสบผลสำเร็จสักวันหนึ่ง (หน้า

ตารางที่ 2 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ไฟฝันวันเยาว์” (ต่อ)

1. อรรถลักษณะส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
			325), ทิศทางของเราคือการทำธุรกิจระหว่างประเทศ (หน้า 325), ผมมีความต้องการที่จะมีกิจการเป็นของตัวเอง (หน้า 327), หนทางชีวิตที่ผมลิขิตเอง (หน้า 338), สำหรับผมถือว่าการศึกษาเปรียบเป็นอาภรณ์ชิ้นเอกของชีวิต (หน้า 355), คนเราจึงต้องรู้จักอ่อนน้อมถ่อมตน...ต้องคิดไว้เสมอว่า “เหนือฟ้า ยังมีฟ้า” (หน้า 357-358), ผมพรั่นตัวตัวเองว่า...ผมจะต้องถนอมและรักษาชีวิตของตัวเองไว้อย่างดีที่สุด (หน้า 409), ผมตั้งสัจจะกับตัวเองว่า...ผมจะไม่มีวันทิ้งน้อง ๆ ไปไหน (หน้า 411), ผมค่อนข้างเชื่อในอำนาจแห่งความรัก ความศรัทธา ความผูกพัน (หน้า 415), ขอให้เชื่อผมว่าทุกปัญหามีทางออกและทางออกซึ่งปัญหามีมากกว่า 1 ทาง (หน้า 442), ไม่มีอะไรที่มนุษย์จะทำได้ ถ้าหากเราเข้าใจและรู้จักตัวตนของเราอย่างแท้จริง (หน้า 442), ผมเชื่อว่าไม่มีใครในโลกนี้ที่ฝืนกฎของธรรมชาติ และความจริงไปได้ (หน้า 444), ผมเชื่อในเรื่องอำนาจของความดีและพลังของคุณธรรมว่าสามารถที่จะตกทอดจากรุ่นสู่รุ่น (หน้า 445), ผมตระหนักในคุณค่าของการศึกษา (หน้า 450), ถ้าจะสร้างคนดีมีคุณภาพก็ต้องให้การศึกษาที่มีคุณภาพแก่เขา (หน้า 450), เราต้องรู้จักวิธีการจัดการกับปัญหาด้วยทรัพยากรที่มีอยู่ในตัว คือ สติ ปัญญา และความอดทน ความมุ่งมั่น วิสัยทัศน์ และความตั้งใจจริง (หน้า 476), ผมเชื่อว่าถ้าองค์กรใดมีการจัดการองค์กรที่เป็นระบบ...องค์กรนั้นย่อมมีความเข้มแข็งเจริญเติบโตก้าวหน้าอย่างแน่นอน (หน้า 485), ผมหลับตาและนึกถึงตัวตนของผมอย่างลึกซึ้ง (หน้า 502), ตัวตนของผมในวันนี้ (หน้า 502), ผมไม่เคยสิ้นใจความฝัน (หน้า 523), ความฝันอันยิ่งใหญ่คือ การทำให้คำว่า “ผมจะเป็นคนดี” เป็นปณิธานที่ตั้งมั่นอยู่ในจิตใจของเยาวชนทั่วไป (หน้า 523)
		1.3.3) การประเมินค่าบุคลิกภาพของตนเอง	ถ้าจะพูดว่าผมเติบโตมากับเสียงปืน...ก็คงจะไม่ผิดนัก (หน้า 66), ผมเกิดมาในบรรยากาศของการค้า ๆ ขาย ๆ (หน้า 73), เป็นคนไม่กลัวใคร (หน้า 119), นักขายวัยเยาว์ (หน้า 149), เท้าของผมไม่เคยมีอะไรมารองรับเลยทุกอย่างแบบธรรมชาติสู่ธรรมชาติ (หน้า 153), ผมมีความมั่นใจมากกว่าเดิม (หน้า 153), นักขายมือทอง (หน้า 155), ความสนุกสนานอยู่ที่ส่วนแบ่งจากการขาย (หน้า 155), ผมกล้าแสดงออก (หน้า 156), เซลส์แมนขายถั่ว (หน้า 156), ผมเริ่มรู้ว่ากาลเวลาของผมเริ่มหมดแล้ว (หน้า 162), มีความซื่อสัตย์เป็นการส่วนตัว (หน้า 177), ผมบรรเจ้าจะไปเรียนหนังสือให้ได้ ทั้ง ๆ ที่เด็ก ๆ ทั่วไป มีแต่พ่อแม่ต้องเคี่ยวเข็ญให้ไปโรงเรียน (หน้า 223), เป็นนักธุรกิจที่ยุ่งกับการบริหารเวลาในชุดนักเรียนไปเลย (หน้า 226), การเข้ามาอยู่เมืองหลวงทำให้ผมต้องปรับและเปลี่ยนตัวเองอย่างมาก (หน้า 237),

ตารางที่ 2 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ไฟฝันวันเยาว์” (ต่อ)

1. อรรถลักษณะส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
			ผมนอนจินตนาการฟุ้งซ่านไปเรื่อย (หน้า 247), ผมไม่เคยปล่อยให้เวลาไหลผ่านไปเปล่า ๆ เลย (หน้า 249), ชีวิตในโรงเรียนประจำที่ได้หัวนเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญที่เปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของผมให้เป็นคนมีระเบียบวินัยในตัวเองมากขึ้น (หน้า 250-251), สมองผมเต็มไปด้วย ความกังวลในเรื่องการเรียน การสอบ (หน้า 252), ดิตเชื้อความขี้เหนียวจากแม่มาโดยไม่รู้ตัว (หน้า 254), การเป็นนักเรียนต่างถิ่นทำให้ผมต้องเจียมเนื้อเจียมตัว (หน้า 256), ผมมีความมั่นใจในตัวเองเพิ่มขึ้น (หน้า 262), เกิดการเปลี่ยนแปลงมากมายในชีวิตและมุมมอง (หน้า 262), ผมเป็นเหมือนซูเปอร์แมน (หน้า 267), เสื้อของมหาวิทยาลัย...ทำให้ผมดูดีและมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น (หน้า 282), สมองผมไม่ยอมหยุดนิ่งและยอมจำนนต่อสิ่งใดง่าย ๆ (หน้า 284), เป็นนักเรียนที่ดีมีมารยาท สุภาพเรียบร้อย (หน้า 286), ผมระมัดระวังตัวเองอยู่ตลอดเวลา (หน้า 292), เป็นคนมนุษย์สัมพันธ์ดี (หน้า 295), ความเชื่อคนง่ายของตัวเอง (หน้า 307), ผมมีอคติกับอาจารย์ ทำให้ไม่ตั้งใจเรียน (หน้า 309), โดยนิสัยส่วนตัวแล้วผมเป็นคนที่ได้ดีแต่ใจแข็งแ้งเอากการ (หน้า 315), ผมเป็นคนที่มีใจไปข้างหน้าแล้ว เรื่องที่จะถอยหรือหันหลังกลับคงไม่มีทางเป็นไปได้ (หน้า 322), ผมไม่เคยย่อท้อ (หน้า 324), ความทะเยอทะยานและบารัะท่าของตัวเอง (หน้า 327), ผมต้องเป็นผู้ชนะเสมอ เพียงแต่จะใช้เวลามากหรือน้อยเท่านั้น (หน้า 327), ความขี้เหนียวมัธยัสถ์ของผม (หน้า 332), ผมเป็นคนเอากการเอางาน (หน้า 336), นิสัยประหยัดมัธยัสถ์ที่ติดตัวผมมาแต่เด็ก (หน้า 339), ขี้เหนียวแบบสุดๆ (หน้า 340), ความเป็นคนกินง่าย (หน้า 340), ความเป็นคนเลิ่ดร้อน...เป็นสิ่งที่ผมยังไม่สามารถเอาชนะมันได้อย่างเต็มที่ (หน้า 363), ผมเป็นคนที่ย่อยปากขอยืมเงินหรือขอความช่วยเหลือใครน่อยมาก (หน้า 370), ความเป็นคนเลิ่ดร้อน (หน้า 387), ความเป็นคนอารมณ์ร้อน (หน้า 426), ตอนเด็ก ๆ ผมจะมีเรื่องราวชกต่อยหรือใช้กำลังในการตัดสินปัญหา (หน้า 426), เป็นคนพูดน้อยต้อยหนัก (หน้า 427), ความเป็นคนประหยัด มัธยัสถ์ และอดออม (หน้า 452), ผมมีฝีปากในการเจรจาไม่เป็นรองใคร (หน้า 463)

ตารางที่ 2 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ไฟฝันวันเยาว์” (ต่อ)

1. อรรถลักษณะส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
	1.4) ครอบครัว หมายถึง ความรู้สึกใน คุณค่าและความพึง พอใจในฐานะที่เป็น สมาชิกในครอบครัว เป็นการแสดงถึงการ รับรู้ตนเองว่าใกล้ชิด หรือเห็นห่างจาก ครอบครัว	1.4.1) ความพึง พอใจ/ความ สัมพันธ์ในฐานะที่ เป็นสมาชิก	ผมเกิดในครอบครัวคนจีนแคะ (หน้า 19), คนจีนในประเทศไทยสมัย 30 ปีที่แล้วนิยมส่งลูกหลานไปเรียนหนังสือที่เมืองจีน เพื่อที่จะได้ สืบสายความสัมพันธ์ในหมู่ญาติ และเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีน (หน้า 24), ตามผมเป็นคนใจดี (หน้า 40) , ตามผมเป็นคนเจียว ๆ (หน้า 40), แม่ผมเป็นคนรูปร่างหน้าตาดี ยิ้มเก่ง ขำพูดขำคึก และค้าขายเก่งอีกด้วย (หน้า 47), เพราะแม่ชอบเล่าแต่เรื่องเสีย ๆ สาง ๆ ให้ฟัง อยู่เสมอ...ทำให้ผมกลายเป็นเด็กที่มีความกลัวขึ้นสมอง (หน้า 65), ผมจำได้ว่าไม่เคยเห็นแม่กลัวใครเลยในชีวิต (หน้า 69), สภาพแวดล้อม แบบ โหด เลว เทียม ที่ผมได้สัมผัสมาตั้งแต่เล็กจนย่างเข้าสู่วัยรุ่น (หน้า 69), ปู่ตั้งชื่อให้ผมว่า ตันฟง แปลว่า เมืองบนภูเขา (หน้า 73), ผม กินนมแม่มาดังแต่เกิด (หน้า 75), ผมมีความผูกพันกับแม่มาก (หน้า 75), ผมมีความสุข รู้สึกอบอุ่นปลอดภัยเมื่ออยู่ใกล้แม่ (หน้า 75), ผม ชอบคลอเคลียอยู่ใกล้ ๆ แม่ (หน้า 75), ตึมนมจากอกแม่พร้อมกับน้องที่เกิดใหม่ (หน้า 76), ในขณะที่แม่อ่อนหวานใจดี พูดเก่ง แสดง ความรักที่มีต่อผมและน้อง ๆ แต่พ่อเป็นคนทีเฉยเมย เอาจริงเอาจังกับงาน (หน้า 77), ผมกลายเป็นหลานรักไปตั้งแต่เพิ่งลืมตาเกิดทีเดียว (หน้า 77), ตอนผมเล็ก ๆ สิ่งที่ผมชอบเล่นกับพ่อคือป็นขึ้นขึ้นขาพ่อ (หน้า 77), ไม่ว่าพ่อจะทำอะไรอยู่ที่ไหนมักมีผมเป็นเงาตามตัวอยู่ ตลอดเวลา (หน้า 79), ผมเกิดความรู้สึกว่าพ่อเป็นฮีโร่ในดวงใจของผม (หน้า 80), ปู่เป็นคนขยันมากชอบกวาดถนนสาธารณะและสร้าง สะพานให้ชาวบ้านใช้ด้วยเงินส่วนตัวของปู่ (หน้า 81), ปู่เป็นหัวหน้าครอบครัวตัวอย่างในเรื่องของความรักครอบครัว และความรับผิดชอบ (หน้า 82), ทุกคนในบ้านอยู่ภายใต้การปกครองของพ่อกับแม่ (หน้า 89), ต่างคนต่างมีงานและหน้าที่ประจำของตนเอง (หน้า 89), วัฒนธรรมสำคัญอย่างหนึ่งของครอบครัวของผม...คือการรับประทานอาหารเย็น (หน้า 90) , สายใยความผูกพันอันแนบแน่นระหว่างที่ น้อง ทำให้พวกเราทุกคนไม่เคยรู้สึกเปลี่ยนเหว (หน้า 100), ย่าจะเตือนผมเสมอว่าอย่าทำบาป (หน้า 105), ย่ามันพาผมไปทำบุญที่โรงเจ เป็นประจำ (หน้า 105), ย่าเป็นคนขยัน ไม่ชอบอยู่นิ่งเฉย ทำให้ผมพลอยติดนิสัยนี้มาด้วย (หน้า 109), ช่วงหนึ่งในชีวิตผมถูกพ่อกับแม่ ส่งไปอยู่กับยาย (หน้า 110), ผมค่อนข้างใกล้ชิดกับแม่ (หน้า 140), แม่เป็นทุกสิ่งทุกอย่างของผม (หน้า 140), เด็บโตในครอบครัวคน ค้าขายที่ทำมาหากินตัวเป็นเกลียว (หน้า 146), ถูกพ่อตีจนเกือบตายในวันที่ขโมยเงินย่า (หน้า 164), ผมและน้อง ๆ กลายเป็นลูกมือพ่อกับ แม่ ตั้งแต่สอนเดินและขี่ม้าเรื่องความผูกพันระหว่างชีวิตกับงานจนแยกกันไม่ออก (หน้า 166), บ้านคือที่ทำงาน ที่กิน ที่นอน ที่เล่น...จน

ตารางที่ 2 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ไฟฝันวันเยาว์” (ต่อ)

1. อรรถลักษณะส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
			แม้กระทั่งฝันก็ยังต้องทำงานอยู่ (หน้า 166), ความขัดแย้งทั้งหลายทั้งปวง ของพ่อกับแม่มาตหนักที่ผมทุกที (หน้า 179), พ่อตะคอกใส่หน้าผม (หน้า 179), ผมกลัวพ่อมาก (หน้า 181), มีความรู้สึกที่ พ่อไม่เคยมองหรือคิดว่าผมเป็นลูกในไส้เอาเสียเลย (หน้า 181), บ้านนี้นับวันจะกลายเป็นเหมือนที่ๆขาดความรัก ความอบอุ่น (หน้า 181), ผมกลัวพ่อมาก (หน้า 182), ภายในอ้อมแขนของแม่เป็นเหมือนอาณาจักรที่ปลอดภัยและเป็นที่พักอันมั่นคง (หน้า 183), ในฐานะลูกชายคนโต ผมจึงต้องโดนมือโดนไม้ของพ่อมากกว่าคนอื่น (หน้า 186), ผมผิดหวังที่คิดว่าพ่อจะมาช่วยเหลือผม แก้ปัญหาที่กำลังประสบอยู่ (หน้า 188), รอยร้าวที่อยากจะเยียวยาในความสัมพันธ์ของผมกับพ่อ (หน้า 190), ผมไม่เคยได้ยินคำชมจากพ่อสักครั้งเลยในชีวิตว่าดีหรือเก่ง แม้แต่สิ่งที่ผมทำสำเร็จอย่างดี (หน้า 192), ผมมองไม่ออกจริง ๆ ว่า คำว่าพ่อ คำว่าความรัก ความอบอุ่น ความห่วงใย ของพ่อนั้นอยู่ที่ไหนและเป็นอย่างไร (หน้า 192), พ่อไม่เคยให้ความหวังใด ๆ แก่ผมทั้งสิ้นในชีวิตนี้เลยสักครั้งตั้งแต่จำความได้ (หน้า 228), พ่อชี้เหนี่ยวกับผมอย่างกับอะไรดี (หน้า 235), พ่อและได้เปลี่ยนชีวิตผมตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา (หน้า 242), ผมคิดถึงแม่และน้อง ๆ อย่างประหลาด (หน้า 247), ครอบครัวเป็นแรงผลักดันให้ผมเดินต่อไปข้างหน้า (หน้า 253), ความขัดแย้งของพ่อแม่เป็นจุดที่เปี่ยมเบนชีวิตผมครั้งสำคัญ (หน้า 264), ความขัดแย้งของพ่อแม่เป็นจุดที่เปี่ยมเบนชีวิตผมครั้งสำคัญ (หน้า 264), อารมณ์ของพ่อและผมมาถึงขั้นที่จะทำร้ายกันแล้ว (หน้า 270), ผมทำงานให้กับพ่อและครอบครัวมาตั้งแต่เด็ก โดยไม่เคยปริปากบ่น (หน้า 272), ตั้งแต่เกิดมาผมยังไม่เคยได้รับคำพูดที่ทำให้กำลังใจจากพ่อเลยแม้แต่ครั้งเดียว (หน้า 272), ดัดพ่อ-ดัดลูก (หน้า 275), แม่เป็นแสงสว่าง...ในใจผมเสมอ (หน้า 280), ถูกพ่อตัดขาด (หน้า 284), ส่วนลึกในจิตใจของผมยังมีความผูกพันต่อพ่อกับแม่ (หน้า 315), สายตาแม่ที่แสดงความชื่นชมในเวลาที่ผมมองดูผมนั้น มีอนุภาพอันยิ่งใหญ่ (หน้า 316), เลือดย่อมข้นกว่าน้ำ (หน้า 319), พ่อเป็นผู้ให้กำเนิดผมมา (หน้า 319), ผมก็รักพ่อที่เป็นพ่อบังเกิดเกล้าที่ขุนผมมา (หน้า 319), มีแต่เพียงแม่ซึ่งเป็นดังเทียนทองคอยส่องทาง เมื่อยามอัสดง (หน้า 327), อิทธิพลของสังคมคนจีน ถือว่าพี่ชายคนใหญ่เป็นเสมือนพ่อคนที่สองของครอบครัว (หน้า 359), คำว่าครอบครัวมีแรงดึงดูดและโน้มน้าว ให้ผมหันมาทำธุรกิจร่วมกับพ่ออีกครั้งหนึ่ง (หน้า 381), ความคิดขัดแย้งระหว่างผมกับพ่อ (หน้า 385), ครอบครัวเรามีปัญหา (หน้า 396), คำว่าแม่ และน้อง ๆ มีพละนาฏภาพอันมหาศาลที่สามารถเหนี่ยวรั้งอารมณ์รุนแรงบ้าคลั่งของผมให้อ่อนปวกเปียกลง (หน้า

ตารางที่ 2 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ไฟฝันวันเยาว์” (ต่อ)

1. อັถลัษณัสนัษบุดคค			
ประเต็นหลัค Themes	ประเต็นยัอย Sub -Themes	มิตีหลัค Dimensions	มิตียัอยที่ใชัอริบาย Sub-Dimension
			408), ผมมึคควมภคคภูมิไจในคคอบคคัวคองผมเป็นอยัอยัมก และถึเป็นลัษณัษยัิตเหันยัวจิตไจหลัคในการดัารงชัีวิต (หน้า 444 - 445), ตระกูลคองผม...ไ้รับการนัับหน้าถึอตา และยัอยัองในเรื่งคองควมกตัญญู (หน้า 445), ชัีวิตผมผูกพันกับแม่มดั่งแต่เกิต (หน้า 487), แม่เป็นคคนสอนให้ผมอดทน (หน้า 487)
		1.4.2) บพทท/ หน้าถึต่อ คคอบคคัว	การเป็นพี่ชายคคนโด คองนัอง ๆ อึค 9 คคน (หน้า 72), ผมจะกคูลิจุจอยัพ้อทคอยัอง (หน้า 78), ผมเป็นผู้ชั่วยพ้อมดั่งแต่จัาคควมไ้ โดยทัาทคอยัองที่พ้อดคองการ (หน้า 79), ชงนมให้กับนัองคคนเล็คในคตอนคคิกเมื่อหิวนม (หน้า91), ตกเย็นผมมึคจะพหานัอง ๆ ไปป้อนชั้าว (หน้า 98), หน้าถึคองผมคคอยคควัยั่าดคองการอะไร ชั่วยหิบบชั้าวหิบบคองตัาง ๆ ให้ (หน้า109), ชั่วยแม่เช็นรถสลั้ (หน้า 167), คคุดคคองคงานนัับจัานวนอ็อยัที่คตดแลั้วในทค ๆ ไ้ (หน้า 167), ผมดคองลงมือทัางนในไ้เร่เช็นเตียวกัคคงานอึน ๆ (หน้า 168), ผมทัาหน้าถึว้งแลคจึนให้พ้อเป็นประจัา (หน้า 107), ผมมีหน้าถึเต้คชั้ว แลั้วเอาพริกใส่เช็งบรทครถสลั้ไปชาย (หน้า 175), ชั่วยแม่ทัาบุญชัียรยัรับรยัจาย เย็นไบเสริจ (หน้า 176) , ผมไ้แต่ปลอบและโอบคอดทคเขาไ้ เป็นการให้กัาลังไจให้ควมอบอุ้นที่ทคเขาไ้เคยไ้รับจัากพ้อเลย (หน้า 180), ชั่วยแม่เลียงนัอง ๆ (หน้า 225), คคูลิการถั้วคั้วกับยัาและทัางนสารทต (หน้า 225), หวังจะปรึบและสรัางนาคดให้กับไ้ร่นาของเรไ้ให้คึชััน (หน้า 267), ผมทัาหน้าถึเป็นพี่เลียง และคคูลิเรื่งจึนทอง (หน้า 296), ผมสอนนัองทคคนเทบจะทคเรื่ง...สอนให้คัาคคกัอนถึจะทัา (หน้า 358), ผมมีวิธีฝึคนัองให้มึวินัยทัางการจึน (หน้า 446)
	1.5) ลัษคค มหายถึงคควมคคิเหันคองบุดคคถึมึคตคตนเองเกียวกัคควมมึนไจ และควมชั้อมึนในการสรัาง	1.5.1) คควมคคิเหันคองบุดคคถึมึคตคตนเอง	ทค ๆ คคึนคกัอนนอน นัอง ๆ จจะดคองรบเร้าให้ผมเล่านิทานให้ฟัง (หน้า 91), นัอง ๆ ทคคนให้ควมรักและควมเคารพผมคคอดคมาดั่งแต่เล็คจึนโด (หน้า93), คคูลิหญัไ้คุดชมเชยผมตคหนัานักเรียนท้จึมคด (หน้า 252), คคูลิหญั...เออยัปากชมว่าผมเป็นคค็กคิ เรียบร็อย ผมรู้ลัคปลั้มไจ (หน้า 260), มึนัคเรียนไทยหลายคคนขอให้ผมเป็นประธานในการประชมคคั้งแรก (หน้า 309), มีหลายคคน...ปรามาสคาคหน้าว่า ผมคจจะไปไ้แต่คัลัคไมกััน (หน้า 324), ลัษตัาง ๆ ที่ทัาให้คคนเหล่านัันคคิคอยัางนััน คคงเป็นเพราะทคเขาไ้เคยรู้จัักผมอยัองท้จึงนัันเอง (หน้า 324), คคิรคคคคอบนินทานในควมคคิคคัณปลัคประหลาดคองผม...ผมไ้มนัไจคคิรคคคคิที่ผมไ้ไปทัาควมเตือคคิรคคคิให้คคิ (หน้า 348),

ตารางที่ 2 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ไฟฝันวันเยาว์” (ต่อ)

1. อธิลักษณะส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
	สัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นในสังคม		ถูกหาว่าเป็นเพลบอย (หน้า 439), บางคนอาจคิดว่าผมเห็นแก่ตัว (หน้า 440), นิตยสารฟอร์บส์ได้จัดให้เป็น 1 ใน 40 คนที่อยู่แนวหน้าของเมืองไทย (หน้า 458), คุณพ่อของเคลลี่ ท่านบอกว่าท่านภูมิใจในตัวผม ที่มีน้ำใจต่อครอบครัวของท่าน (หน้า 513)
	1.5) สังคม หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับความมั่นใจ และความเชื่อมั่นในการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นในสังคม 2.1) เอกลักษณ์ หมายถึง การเลือกให้สัญลักษณ์แก่ตนเองที่จะทำให้เราเกิดความรู้สึกแตกต่างจากคนอื่นซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคลและจะมี	1.5.2) ความเชื่อมั่นในการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นในสังคม	ใช้โต๊ะอาหารเป็นที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ (หน้า 91), ผมมีเพื่อนทั้งที่โตกว่าและรุ่นราวคราวเดียวกันหลายคน (หน้า 117), ตั้งตัวเป็นหัวโจก (หน้า 121), กลุ่มเพื่อของผมขยายขึ้นตามวัย (หน้า 122), โถกกลับเป็นคนที่มีส่วนสำคัญในการทำให้ชีวิตผมเปลี่ยนไป (หน้า 227), ผมต้องพบกับผู้คนมากมายหลายตาที่ไม่รู้จักทุกหนทุกแห่ง...ทำให้ผมต้องระมัดระวังตัว (หน้า 238), ผมเริ่มจะรู้จักคนรุ่นราวคราวเดียวที่ถูกคอกันหลายคน...และสนิทสนมกันมาจนถึงทุกวันนี้ (หน้า 248), ความเป็นคนจริง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี รักเพื่อน และช่างพูดช่างคุย ทำให้ผมมีเพื่อนทั้งคนได้หวั่น และต่างชาติ (หน้า 254), ผมเป็นที่รู้จักทั่วไปในหมู่นักเรียนไทย (หน้า 296), ผมมักจะได้รับความช่วยเหลือจากคนรู้จักเสมอ (หน้า 328), โชคดีของผม...น้องๆปฏิบัติตนคำสอนของผมเป็นอย่างดี (หน้า 359), พี่ชายคนใหญ่เป็นเสมือนพ่อคนที่สองของครอบครัว เมื่อพูดอะไรทุกคนในครอบครัวมันจะเชื่อฟังและทำตาม (หน้า 359), การรู้จักคนเพิ่มขึ้นหนึ่งคน เท่ากับการเพิ่มโอกาสในการทำงาน (หน้า 374), การสื่อสารจะใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน (หน้า 374), ผมกอดแม่ ๆ และน้อง ๆ เพื่อให้กำลังใจทุกคน (หน้า 402), การพบปะบุคคลสำคัญต่าง ๆ ทำให้ผมเกิดความคิดในเรื่องการตั้งบริษัทที่ปรึกษาด้านการลงทุนในประเทศไทยให้ขายได้หวั่น (หน้า 453)
		เอกลักษณ์/สัญลักษณ์	ฐานะที่คนโต (หน้า 90), มีรอยแผลขนาดใหญ่ที่ได้ฝ่าเท้า (หน้า 123), ชื่อและนามสกุลนี้เป็นนิมิตหมายที่ดี (หน้า 232), สิ่งที่ผมนำติดตัวมาและใช้ได้ทุกหนทุกแห่ง คือ ยัมสยาม (หน้า 249), ไข่ผมยาวผิดจากหนุ่มได้หวั่นโดยทั่วไป (หน้า 304)

ตารางที่ 2 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ไฟฝันวันเยาว์” (ต่อ)

1. อัตลักษณ์ส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิติย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
	ความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมของบุคคล นั้นด้วย		
2) ภายนอก	2.2) พฤติกรรม หมายถึง คือการมองว่า “ฉันประพฤติอย่างไร” โดยปกติบุคคลจะ กระทำการต่างๆ ตามที่ อยากทำ และจะมีการ นำไปเชื่อมโยงกับ อัต ลักษณ์ของ ตนเอง ซึ่ง ผลที่เกิดขึ้นจะเป็นตัว กำหนดว่าบุคคล ควรจะ กระทำต่อ สิ่งนั้นไป หรือไม่	พฤติกรรม/ สิ่งที่เลือกกระทำ	วิธีการเลี้ยงน้องของผม บางครั้งต้องวางฟอร์มเป็นพี่ใหญ่ บางครั้งก็ใช้ไม่เรียวกำราบ (หน้า 93), ชีวิตประจำวันของผมจะเริ่มตั้งแต่เช้ามืด (หน้า 98) , ผมจะคอยช่วยหยิบโน้นหยิบนี้ด้วยความเต็มใจ (หน้า 119), ผมใช้เงินอย่างจำกัดจำเขี่ยในวงเงินวันละ 25 สตางค์ (หน้า 142), ไม่ย่อท้อต่องานหนักมาตั้งแต่เล็ก (หน้า 147), ผมเริ่มต้นทำการค้าขายหรือเรียกว่าทำธุรกิจครั้งแรก จนกลายเป็นเจ้าแกนน้อย แม้จะอายุเพียง 5 ขวบเท่านั้น (หน้า 147), ผมตั้งหน้าตั้งตาเดินลุยขายถั่วคั่ว (หน้า 155), ผมเอาเงินไปฝากธนาคาร (หน้า 161), ผมยึดมั่นในคุณธรรม ความกล้าหาญ ความเสียสละ และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ (หน้า 232), ผมต้องทำตัวให้ถูกต้องและดีขึ้นอยู่เรื่อย ๆ (หน้า 232), ต้องแต่งตัวให้ทันสมัย การพูดจาที่เคยห้วน ๆ ห้าว ๆ ก็ต้องให้มีหางเสียง (หน้า 237), ทั้งลีลาของลูกทุ่งชาวไร่มาสู่ความเป็นสุภาพชน...จนกลายมาเป็นวิศวกรในวันนี้ (หน้า 237), ผมคอยสังเกตผู้โดยสารคนอื่น (หน้า 243), ผมต้องเรียนรู้ทุกอย่างที่ขวางหน้า (หน้า 249), ผมต้องตื่นนอนแต่ไก่โห่...เพื่อลงมาอ่านหนังสือ (หน้า 252), ผมต้องวางแผนการใช้เงินที่ได้จากพ่อก่อนหนึ่งให้พอเพียงกับค่าใช้จ่ายต่างๆ (หน้า 253), ประหยัดมัธยัสถ์ (หน้า 253), กางเกงต้องเอาไปขายยดะเข็บบอกหลายครั้ง (หน้า 253), เสียขายเงินหากต้องการซื้อกางเกงตัว (หน้า 253), ผมขี้นิยมในการใช้เงินต่างถิ่นแบบทุกสตางค์ (หน้า 253), ผมใช้กางเกงจนบางลงขาดไป (หน้า 254), ผมตั้งตัวเป็นพ่อค้าจำหน่ายสินค้าจิวเวลรี่จากเมืองไทย (หน้า 283), ผมเริ่มมองหาช่องทางทำการค้าอื่นเพิ่มเติม (หน้า 287), ผมต้องหาวิธีประหยัดค่าโทรศัพท์ (หน้า 289), ทำมาหากินด้วยตัวเอง (หน้า 293), มีเวลาเมื่อไรต้องเข้าห้องสมุด (หน้า 294), ต้องพยายามรักษาระดับคะแนนไว้ให้ดี (หน้า 294), ผมยังคงสอสด่ายหารายได้เพิ่มอยู่ตลอดเวลา (หน้า 303), ตั้งหน้าตั้งตาทำงานหาเงิน เพื่อเป็นค่าเรียน (หน้า 333), ผมนึกอยากซื้อมอเตอร์ไซด์...ต้องเตือนตัวเองให้อดใจไว้ก่อน (หน้า 341), จำเป็นต้องกระหมัดกระหม่เงินทุกบาททุกสตางค์ ใช้เฉพาะสิ่งที่

ตารางที่ 2 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ไฟฝันวันเยาว์” (ต่อ)

1. อรรถลักษณะส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub-Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
			สำคัญ (หน้า 341), มีกิจกรรมหนึ่งที่ผมชอบและโปรดปราน คือ การท่องเที่ยวไปตามต่างจังหวัด (หน้า 361), ที่ผมชอบไปมากคือเขาใหญ่ (หน้า 362), ทางเดินท่อนกลางป่า (หน้า 362), ผมระมัดระวังในเรื่องความรัก และการแต่งงาน (หน้า 438), เลิกไว้ใจผู้หญิง (หน้า 439)
	2.3) การตัดสินใจ หมายถึง การที่บุคคล สังเกตเอกลักษณ์และ พฤติกรรมของตนเอง และตัดสินใจชอบหรือไม่ชอบอะไร โดยจะเป็น การมองด้วยความพึง พอใจในระดับของ ตนเอง ซึ่งการยอมรับ ตนเองในลักษณะนี้จะ ส่งผลให้เกิดความรู้สึกถึง การเห็นคุณค่าในตัวเอง	การตัดสินใจ/ ความพึงพอใจใน ระดับของตนเอง	ผมเกิดความคิดที่จะขายแก้วกับเข้าบ้าง...เพราะอยากได้สตางค์มาเพิ่มในธนาคารให้มีตัวเลขที่สวยงาม (หน้า 148), ผมเริ่มศึกษากลยุทธ์ การขายโดยอาศัยการเดินทางตามลูกๆของป่าเสียง (หน้า 148), ผมเริ่มมองหาหนทางที่จะมีรายได้เป็นกอบเป็นกำ (หน้า 156), ผมคิดอยากจะ ลงทุนเองทั้งหมดเพราะไม่อยากมีหุ้นส่วนใด ๆ (หน้า 158), ผมปรับแผนหน้าบ้านยาเพื่อเปิดแผงขายแก้วลิสงั่ว (หน้า 159), ผมกลับคิด ต่อไปอีกถึงการขายหารายได้เพิ่มโดยไม่ต้องลงแรงเพิ่ม (หน้า 161), ผมตั้งเปลี่ยนนโยบายการขายของตัวเองจากเซลล์แมน กลับมาเป็น ยี่บัวกินเปอร์เซ็นต์จากการขายส่งแบบที่ป่าเสียงเคยทำ (หน้า 162), ผมต้องตัดสินใจทั้งงานและผลประโยชน์ส่วนตัว เพื่อไปช่วยงานที่บ้าน (หน้า 163), ทุกอย่างผมมองเป็นหน้าที่เป็นสิ่งที่ผมควรจะต้องทำ และผมทำด้วยความพอใจทุกครั้ง (หน้า 168), ผมมุ่งมั่นที่จะสมัครเข้า เรียนโรงเรียนเตรียมทหาร (หน้า 228), ผมมุ่งมั่นอย่างมากที่จะสอบเข้าโรงเรียนเตรียมทหารให้ได้ (หน้า 229), ตัดสินใจเปลี่ยนชื่อจาก ตันฟิงมาเป็นวิกรม ทั้งนี้ก็เพื่อไม่ให้มีปัญหาในการสมัครสอบ (หน้า 229), ผมเป็นคนเลือกชื่อนี้เองจากพจนานุกรม (หน้า 229), ผม ตัดสินใจว่าต้องคิดหามาสุกลใหม่ ด้วยการให้น้อง ๆ หามาคนละชื่อ (หน้า 230), ผมจะต้องอยู่และเรียนให้ได้พร้อมกับความตั้งใจของ ตัวเองและนำความสำเร็จกลับมาให้พ่อแม่ และน้อง ๆ (หน้า 240), ผมต้องรักษาสภาพแห่งความดีเอาไว้ (หน้า 252), ผมตัดสินใจแล้วว่า ว่าเมื่อผมเป็นต้นเหตุของการทำให้บ้านมีปัญหา ผมคิดว่าไม่ควรจะกลับบ้านที่นี้อีกแล้ว (หน้า 276), เมื่อเรียนจบแล้วผมตั้งใจไว้แล้วว่า จะนำวิชาความรู้ที่ได้รับไปใช้ในเมืองไทย (หน้า 284), การเรียนต่อในต่างประเทศ...เป้าหมายในระยะยาวต่อชีวิตผมเอง (หน้า 297), ต้องพยายามทำงานหาเงินให้แน่ใจว่ามากเพียงพอกับค่าใช้จ่ายปริญญาโท (หน้า 299), ผมกลับมาเมืองไทยอีกครั้ง เพื่อเปิดบริษัทให้เป็น

ตารางที่ 2 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ไฟฝันวันเยาว์” (ต่อ)

1. อັถลัษณั์ส่วนบุคคล			
ประเต็นหลัค Themes	ประเต็นย่อย Sub -Themes	มิตีหลัค Dimensions	มิตีย่อยที่ไ้ใช้อธิบาย Sub-Dimension
			เรื่องเป็นราวเหมือนนักธุรกิจมากขึ้น (หน้า 300), เจอทางไหนที่คิดว่าน่าสนใจก็จะเข้าไปแนะนำตัวเองและแจกนามบัตร โดยไม่เคยย่อท้อต่อความเหนื่อย (หน้า 300), ตัดสินใจที่จะเปิดบริษัทของตัวเองในเดือนมีนาคม ปี 2518 (หน้า 322), ผมใช้วิธีกู้ยืมตามความจำเป็นที่ผมต้องใช้...แต่คนเดียวที่ผมไม่เคยคิดที่จะเอ่ยปากเรื่องเงินเลยคือพ่อ (หน้า 323), ผมเริ่มคิดถึงอนาคตของตัวเอง อนาคตของบริษัท และอนาคตของน้อง ๆ (หน้า 326), เรียนผิดเรียนถูกด้วยตัวเอง (หน้า 327), สิ่งที่ผมยึดถือเป็นหลักปรัชญาในการใช้ชีวิตด้านที่อยู่อาศัย...คือการใกล้ชิดกับธรรมชาติ (หน้า 347), ส่วนลึกในจิตใจผมมีความผูกพันกับต้นหมากรากไม้และสัตว์นานาชนิด (หน้า 347), รูปแบบการแต่งบ้านของผมจึงหนักไปในทางธรรมชาตินิยม (หน้า 347), ผมชอบให้บรรยากาศบ้านเป็นแบบบ้านป่า คือเต็มไปด้วยต้นไม้...มีสัตว์ป่าเดินไปมาอย่าอืสระไม่มีอะไรมาขวางกั้นระหว่างคนกับสัตว์ (หน้า 347), บ้านผมกลายเป็นสวนสัตว์ขนาดเล็ก (หน้า 349), มีความสุขที่ได้เห็นทุกอย่างเกิดจากน้ำมือผมเอง (หน้า 385), ผมจะต้องลงมือทำอะไรสักอย่างเพื่อจัดความอยู่ดีธรรม (หน้า 403), การหย่าร้าง (หน้า 438), ผมอยากให้เป็นบ้าน ที่เป็นรากเหง้าและฐานของครอบครัว ที่ทุกคนรู้สึกว่าได้มีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของ (หน้า 466), กำหนดข้อบังคับว่าด้วยผลประโยชน์ไว้ในกฎบัตรของตระกูลกรมดิษฐ์ (หน้า 468), สร้างสุสานกรมดิษฐ์ ติดบ้าน (หน้า 471), ผมเลือกที่จะดำเนินชีวิตตามแบบตัวเองในปัจจุบันจะเหมาะกว่า (หน้า 516)

ตารางที่ 2 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ไฟฝันวันเยาว์” (ต่อ)

2. อรรถลักษณะทางสังคม			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
2) บทบาท/ หน้าที่	2.1) การเป็นหัวหน้า ครอบครัว	2.1.1) ความเป็น ผู้นำ	ผมเป็นหัวหน้าคอยดูแลทุกคน (หน้า 91), ผมย้ายพี่น้องและครอบครัวทุกคน เข้ามาอยู่ที่อาคารกรมดิษฐ์กับผมด้วย (หน้า 230), ผมเองได้ปรวนาตัวเองว่าเป็นที่พึ่งให้กับน้อง ๆ ทุกคนตลอดไป (หน้า 231), ผมมักใช้เวลาอบรมสั่งสอน หรือเล่าตัวอย่างในการทำธุรกิจ... เพื่อให้เข้าซึมซับเรื่องราวอันเป็นประโยชน์ (หน้า 357), วิธีการสอนน้องของผม เริ่มด้วยการประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีที่ถูกต้องก่อน (หน้า 357), ผมจัดให้มีการประชุมครอบครัว (หน้า 359), ฝึกให้ทุกคนมีโอกาสแสดงความเป็นผู้นำในการแสดงออกและการบริหารการอยู่ร่วมกันในครอบครัวใหญ่ (หน้า 359), ผมเริ่มวาดฝันและวางแผนสำหรับอนาคตน้อง ๆ (หน้า 411), ความปรารถนาของผมคือการรวบรวมน้อง ๆ ทุกคน เข้ามาอยู่ชายคาบ้านหลังเดียวกัน (หน้า 443), ผมตั้งเป้าหมายให้น้องผู้ชายเรียนด้านวิศวกรรมศาสตร์ น้องผู้หญิงเรียนทางบัญชี หรือบริหารธุรกิจ (หน้า 447)
		2.1.2) หน้าที่และ ความรับผิดชอบ	ดิ๊กกรมดิษฐ์ (หน้า 86), กงสีครอบครัว (หน้า 86), ผมคิดจะสร้างบ้านหลังใหม่ให้พ่อ แม่ และน้อง ๆ ได้อยู่กัน (หน้า 279), หากโรงงานนี้ตั้งได้สำเร็จ จะเป็นประโยชน์แก่ทั้งครอบครัวผม และเศรษฐกิจของท้องถิ่น รวมทั้งชาวไร่ไถ่คนอื่น ๆ ด้วย (หน้า 317), ผมพร้อมที่จะทำทุกอย่างเพื่อน้อง ๆ อย่างเต็มที่ โดยไม่มุ่งหวังการตอบแทนใดๆจากพวกเขาเลย (หน้า 360), สิ่งเดียวที่ผมต้องการเห็น คือ พวกเราพี่น้องทุกคนจะต้องรักกัน (หน้า 360), ผมจะยืนหยัดอยู่เคียงข้างเพื่อจะคอยปกป้องพวกเขาตลอดไป (หน้า 411), เลี้ยงดูและนำพวกเขาเป็นคนดีของครอบครัว และเป็นคนดีของสังคม (หน้า 411), ค่ากินอยู่ในบ้านผมเป็นคนรับผิดชอบเพียงผู้เดียว (หน้า 446), ทุ่มเทริ้วแรงสร้างฐานะ (หน้า 451), มีบ้านเป็นของตัวเองอย่างภาคภูมิใจ (หน้า 466), สร้างบ้านขึ้นมาด้วยน้ำพักน้ำแรงของตัวเอง (หน้า 466), ผมยกดิ๊กกรมดิษฐ์ให้เป็นของขวัญแก่น้อง ๆ 9 คน ถือหั้นเท่ากัน (หน้า 466), กงสีครอบครัว (หน้า 467), ผมคิดถึงเรื่องการจัดสรรที่ดินให้ทุกคนได้มีที่อยู่อาศัยร่วมกันในรูปของหมู่บ้านกรมดิษฐ์ (หน้า 467), สร้างห้องสมุดให้หลาน ๆ (หน้า 468)

ตารางที่ 2 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ไฟฝันวันเยาว์” (ต่อ)

2. อັถลัษณัฏทงลัษณคม			
ประเต็นหลัค Themes	ประเต็นย่อย Sub -Themes	มิตีหลัค Dimensions	มิตีย่อยที่ไซ้อธิบาย Sub-Dimension
	2.2) การเป็นเจ้าของ ธุรกิจ/ผู้นำองค์กร/CEO	2.2.1) ความเป็น ผู้นำองค์กรธุรกิจ (CEO)	ผมคิดแบบถั่วแก่คนจีนเดิม ๆ (หน้า 354), ผมเป็นคนชอบเก็บข้อมูล ศึกษา เพื่อการเตรียมการ (หน้า 373), ผมไม่เคยปฏิเสธและไม่กลัว การเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ (หน้า 374), ผมตั้งใจฟังความคิดเห็นของเหล่าผู้เชี่ยวชาญจากญี่ปุ่น (หน้า 379), ผมไม่โลภมากทุกอย่างต้อง สมเหตุสมผล (หน้า 380), ตำแหน่งอย่างเป็นทางการของผมคือ ผู้จัดการทั่วไป...แต่ความจริงแล้วผมทำทุกอย่างในโรงงาน (หน้า 384), ทัศนคติแบบคนจีนรุ่นเก่าที่เชื่อว่าการทำงานหนักและต่อเนื่อง คือการนำไปสู่ความสำเร็จและความมั่งคั่งร่ำรวย (หน้า 390), สิ่งหนึ่งที่ผม ยึดมั่นในการทำธุรกิจคือการรักษาคำพูดและความรับผิดชอบ...เพราะชื่อเสียงและความเชื่อถือจะติดตัวเราไปจนวันตาย (หน้า 432), ผม ทุ่มเททุกอย่างให้กับธุรกิจการงาน (หน้า 443), เป็นผู้นำรายแรกที่นำเข้าปลาหู (หน้า 452), ผมหา路子ในการทำธุรกิจอย่างอื่นเพิ่ม (หน้า 454), พื้นฐานของความถูกต้อง โปร่งใส และการทำงานในด้านที่ตนเองมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และมีความสันทัดจัดเจน ล้วนเป็น ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (หน้า 460), ผมจัดตั้งบริษัทกรมดิษฐ์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (หน้า 467), การรักษาภาพลักษณ์องค์กร (หน้า 480), ทำ ตัวเองให้เป็นแบบอย่างที่ดี (หน้า 482), อะไรที่ไม่โปร่งใสไร้ความยุติธรรม ผมจะไม่ยอมรับหรือกระทบ (หน้า 482), ผมชอบความเที่ยงตรง ในชีวิตและการทำงาน (หน้า 482), ผู้นำองค์กรที่ดีจะต้องมีความฉลาดและเฉลียว มีปฏิภาณไหวพริบ รู้จักระงับอารมณ์...รับฟังความ คิดเห็นและคำแนะนำจากผู้อื่น (หน้า 482 - 483), ผู้นำองค์กรไม่ต่างอะไรจากผู้นำครอบครัว (หน้า 483)
		2.2.2) การ บริหารงานเชิง กลยุทธ์	การประหยัดต้นทุน (หน้า 352), สำหรับผมถือว่าการตลาดเป็นหัวใจของการผลิต และการลงทุกใจทุกชนิด (หน้า 371), ผมมองหา หนทางที่จะเดินไปสู่ตลาดญี่ปุ่น (หน้า 371), ผมค่อยๆเพิ่มพนักงานซึ่งแน่นอนว่าต้องให้สอดคล้องกับยอดขาย รวมทั้งการส่งออกขอ บริษัทด้วย (หน้า 380), แนวคิดการตลาดนำการผลิตของผม (หน้า 383), การบริหารองค์กรนั้น ผมได้นำแนวคิดของตะวันตกและ ตะวันตกมาผสมผสานกัน (หน้า 483)

ตารางที่ 2 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ไฟฝันวันเยาว์” (ต่อ)

2. อรรถลักษณะทางสังคม			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
		2.2.3) การบริหารทรัพยากรบุคคล	ผมต้องทำงานโดยไม่หยุด เพื่อเป็นตัวอย่างให้คนงานเห็น (หน้า 168), แม้ผมจะเป็นลูกชายเจ้าเก่า แต่ก็ไม่มีสิทธิพิเศษอะไรทั้งสิ้น (หน้า 168), ในในฐานะเจ้านายที่มีลูกน้องอยู่ในความดูแล (หน้า 345), ผมให้ความสำคัญต่อผู้ที่มาทำงานด้วยเป็นอย่างมาก (หน้า 478), ผมยอมเสียเวลาลำเลียงงานพนักงานด้วยตัวเองในทุกระดับตั้งแต่ ผู้จัดการ จนถึงแม่บ้าน (หน้า 478), ผมศรัทธาในความคิด และพลังสร้างสรรค์ของผู้ร่วมงาน และการใจเขามาใส่ใจเรา การส่งเสริม สนับสนุนให้คำแนะนำที่ดี (หน้า 479), การพัฒนาศักยภาพ...ให้พนักงานทุกคนเข้าใจการทำงานเพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ (หน้า 480), ดูแลผลประโยชน์ต่างๆของพนักงาน มิให้ขาดตกบกพร่อง (หน้า 480), ต้องดีใจที่เรื่องคนให้ออก ต้องเป็นนักสังเกตพฤติกรรมผู้ร่วมงาน (หน้า 480), ใช้คนให้ถูกและเหมาะสมกับงานที่เขาทำ (หน้า 481)
		2.2.4) การสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ	ผมมองหาสถานที่ ๆ กว้างขวาง...สามารถที่จะต้อนรับขับสู้ลูกค้าได้ (หน้า 326), บำบัดทุกข์บำรุงสุขให้คนในความปกครองทุก ๆ เรื่อง (หน้า 345), โรงงานอาหารสัตว์ (หน้า 384), สร้างรายได้...ให้บ้านเมืองและท้องถิ่น ยังเป็นการสร้างงานแก่คนนับแสน ให้พวกเข้ามามีรายได้ (หน้า 473), ผมยึดหลักในการทำงานร่วมกันว่า ต้องมีความสุขกายสบายใจและเกิดประโยชน์ร่วมกัน (หน้า 479), ผมคิดว่าผู้ถือหุ้นของบริษัทเป็นผู้ลงเงิน และพนักงานเป็นผู้ลงแรง พนักงานควรได้รับผลประโยชน์ขั้นพื้นฐาน (หน้า 479), ผมเป็นคนที่ไม่เคยปฏิเสธที่จะรับฟังและจะช่วยเหลือลูกน้องทุกคนที่มีปัญหาและต้องการความช่วยเหลือจากผมเลยแม้แต่ครั้งเดียวในชีวิต (หน้า 480)
	2.3) การเป็นนักเขียน	หน้าที่ของการเป็นนักเขียน	-

ตารางที่ 2 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ไฟฝันวันเยาว์” (ต่อ)

2. อรรถลักษณะทางสังคม			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
	2.4) การเป็นนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์	หน้าที่ของการเป็นนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์	-
	2.5) การเป็นเจ้าของมูลนิธิอมตะ	2.5.1) บทบาทหน้าที่ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งมูลนิธิฯ	-
		2.5.2) โครงการและกิจกรรมของมูลนิธิฯ	ผมเปิดตัวมูลนิธิอมตะและหนังสือ ผมจะเป็นคนดี (หน้า 494)
	2.6) ด้านจิตสาธารณะในการช่วยเหลือสังคม	2.6.1) ด้านสังคม	ผมมักนำเสื้อผ้าเครื่องกันหนาว อาหารแห้ง รวมทั้งวิตามิน ไปฝากผู้เฒ่าผู้แก่ คนงานที่เคยร่วมงานกับผม (หน้า 173), ผมตั้งกองทุนช่วยเหลือ...โดยดูแลเรื่องค่ารักษาพยาบาลและมอบบัตร เอ.ที.เอ็ม เบิกเงินเป็นรายเดือนไปตลอดชีวิตของทุกคน (หน้า 173), เราต้องเป็นคนดีที่น่าเชื่อถือก่อน (หน้า 360), ผมต้องทำตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีในทุกเรื่อง (หน้า 360), เป็นคนดี และเป็นทรัพยากรที่มีค่าของสังคมของบ้านเมือง (หน้า 360), ทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม (หน้า 360), การให้โอกาสผู้ที่ยังด้วยโอกาสกว่า (หน้า 360), ต้องไม่คิดที่จะเอาเปรียบผู้อื่น ทุกอย่างของผลประโยชน์ที่ได้มาจะต้องถูกต้องตามธรรมนงคลองธรรม และต้องมึน้ำใจต่อกันและกัน (หน้า 361),

ตารางที่ 2 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ไฟฝันวันเยาว์” (ต่อ)

2. อรรถลักษณะทางสังคม			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
			ผมมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเห็นปัญหาต่างๆเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนในบ้านเรลดน้อยถอยลง (หน้า 441), ใช้วิธีทำตัวเองให้เป็นแบบอย่าง (หน้า 446), การที่เราสามารถทำประโยชน์แก่คนอื่นโดยไม่เลือกชนชั้น เชื้อชาติ ความแตกต่าง...เป็นความปิติอันยิ่งใหญ่ (หน้า 475), การเป็นผู้ให้แก่คนอื่น ๆ ในสังคม (หน้า 521), ผมตั้งใจว่าจะใช้เวลาต่อจากนี้ไปสร้างสังคมใหม่...เป็นสังคมที่ยึดถือค่านิยมของการให้โดยไม่เรียกร้องสิ่งตอบแทน (หน้า 521)
		2.6.2) ด้านการให้ความรู้ และการศึกษา	ต้องการให้บทเรียนและอุทาหรณ์แก่ผู้สนใจ ผู้อ่านทั่วไป เยาวชนผู้ที่กำลังเป็นกำลังของชาติในอนาคต ตลอดจนผู้ด้อยโอกาสในสังคม รวมไปถึงผู้ต้องขังในเรือนจำหรือสถานพินิจทั้งหลาย (หน้า 18), ผมเผยแพร่แนวคิดนี้สู่ประชาชนในนิคมอุตสาหกรรมของผมทุกแห่ง และขยายสู่บุคคลทั่วไป โดยเฉพาะเยาวชน และผู้ด้อยโอกาส ในรูปของบทความในสื่อต่าง ๆ (หน้า 521), หนังสือแจกจ่ายไปแล้วกว่า 130,000 เล่ม (หน้า 521), การให้ความรัก ให้โอกาส ประสบการณ์ต่าง ๆ ของเรา พร้อม ๆ กับการให้กำลังใจให้เขาเกิดความเชื่อมั่นในการทำความดี และตั้งใจที่จะเป็นคนดี (หน้า 523)
		2.6.3) ด้านสิ่งแวดล้อม	ความต้องการที่อยากจะเห็นพวกเขามีชีวิตที่มีความสุข มีความปลอดภัย เพื่อที่จำดำรงเผ่าพันธุ์ให้อนุชนรุ่นหลังได้รู้จักสัตว์ป่า (หน้า 139), ทุกแห่งที่ผมไปทำนิคมอุตสาหกรรม ไม่เคยทำสิ่งแวดล้อมบริเวณใกล้เคียงได้รับผลกระทบจากมลภาวะแม้แต่หน่อย (หน้า 474)

ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์

ตารางที่ 3 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ก่อร่างสร้างธุรกิจ”

1. อัตลักษณ์ส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
1) ภายใน	1.1) ร่างกาย คือความรู้สึกต่อตนเองเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะทางกายภาพ สุขภาพ รวมถึงทักษะและความสามารถ	1.1.1) กายภาพและรูปร่าง	แตกเนื้อหนุ่ม (หน้า 21), ใบหน้าที่ยิ้มอยู่เสมอของผม (หน้า 85), ยังหนุ่มยังแน่นอยู่ (หน้า 86), วัย 56 ปี (หน้า 328) ความเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปตามวัย (หน้า 366)
		1.1.2) สุขภาพ	เรื่องอาหารการกิน...ต้องมีให้ครบหมวดหมู่ของวิตามินทุกชนิด (หน้า 102), สร้างความแข็งแรงให้กับสุขภาพตัวเอง (หน้า 157), ถ้ามีเงินมาก...แต่สุขภาพไม่ดีก็คงไม่มีประโยชน์ (หน้า 157), ป้องกันโรคด้วยการออกกำลังกาย (หน้า 157), แบ่งเวลาไปออกกำลังกายที่ฟิตเนส (หน้า 157), วิ่งในซอยสุขุมวิท (หน้า 157), ไมเกรน (หน้า 230), ผมร่วง (หน้า 230), น้ำหนักลด (หน้า 230), ร่างกายของผมเริ่มทรุดโทรม (หน้า 233), พื้นฐานสุขภาพไม่แข็งแรง (หน้า 233), อัตราการเต้นผิดปกติของหัวใจ (หน้า 233), อาการปวดหัว (หน้า 243), ไม่มีผมงอก...คำสันทเป็นธรรมชาติ (หน้า 243), นอนไม่หลับ (หน้า 334)
		1.1.3) ทักษะ/ความสามารถ	เขียนจดหมายเป็นภาษาจีน (หน้า 47), ภาษาจีนสำเนียงปักกิ่ง (หน้า 49), ซีจีรยาน (หน้า 53), ตีลูกกอล์ฟ (หน้า 96), การสื่อสารภาษาจีน (หน้า 112), วิสัยทัศน์แก๊งโบราณ (หน้า 232), แชมป์เก่าภาษาจีนกลาง (หน้า 252), พูดภาษาไทยหรือจีนได้คล่อง (หน้า 338)
	1.2) ศิลธรรมหมายถึงความรู้สึกที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับคุณค่าทางศีลธรรม ความรู้สึกเกี่ยวกับการเป็นคนดีหรือคนเลว เป็นต้น	1.2.1) คุณธรรม/ศีลธรรมในจิตใจ	ผมยึดมั่นในความถูกต้อง ความมีคุณธรรมและศีลธรรม ไม่ยอมคดโกง...หรือทำสิ่งไม่ดีต่อผู้อื่นเด็กขาด (หน้า 77), ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว (หน้า 107), ยึดมั่นในการทำความดี (หน้า 107), ผมไม่เคยเอาเปรียบหรือหักหลังใคร (หน้า 155), ผมจะยืนอยู่บนพื้นฐานความถูกต้อง ยุติธรรม ความมั่นใจ (หน้า 155), อาณิสสของการทำความดี ยึดมั่นในความซื่อสัตย์...เป็นธรรมที่ผมยึดถือมาตลอดชีวิต (หน้า 326)

ตารางที่ 3 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ก่อร่างสร้างธุรกิจ” (ต่อ)

1. อธิลักษณะส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
		1.2.2) การคิดตี	กินน้ำแล้วให้ถึงคนชดบ่อ (หน้า 155), เราควรมีความละเอียดไม่ทำในสิ่งที่ไม่ดี หรือไม่ป็นสุภาพบุรุษ (หน้า 170), ความร่ำรวยของเราต้องมาจากความโปร่งใส ไม่เอาเปรียบผู้ที่อ่อนแอกว่า (หน้า 170), ผมถือคติซื้อกินไม่หมดคดกินไม่นาน (หน้า 170), ผมยึดมั่นในเรื่องของความซื่อตรง (หน้า 230), ผมไม่หนีหนี้แน่นอน (หน้า 323), ผมมีความซื่อสัตย์ต่อตัวผม (หน้า 323), ซื้อกินไม่หมดคดกินไม่นาน (หน้า 326), ไม่ควรกีดกันคนดี คนมีความรู้..เปิดโอกาสให้เขาได้เข้ามาพัฒนาประเทศ (หน้า 351), ทำดีต่อตนเองและผู้อื่น (หน้า 364), ผมอยากให้คนไทยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (หน้า 499), รู้จักความพอเพียงให้เหมาะสมกับสถานภาพที่แท้จริงของการดำรงชีวิตตนเอง (หน้า 499)
	1.3) ส่วนตัว หมายถึงความคิดเห็นของบุคคลต่อตนเองเกี่ยวกับคุณค่า ความมั่นใจรวมถึงการประเมินค่าบุคลิกภาพของตนเอง	1.3.1) ความรู้สึกที่มีต่อตนเอง/การให้คุณค่าตนเอง	ผมเป็นเด็กบ้านนอก (หน้า 18), ผมไม่เคยผ่านสถาบันที่สอนเรื่องธุรกิจการค้า (หน้า 18), ไม่เคยมีประสบการณ์...หรือทำงานในองค์กรธุรกิจแห่งใดมาก่อน (หน้า 18), ผมคงเป็นเช่นเดียวกับหนุ่มสาวทั่วไปที่มีความทะเยอทะยานในชีวิต (หน้า 19), ครอบครัวยากจน (หน้า 19), การมีอนาคตที่ก้าวไกล (หน้า 19), มีความมั่นคงทางอาชีพ (หน้า 19), มีปัจจัยด้านการเงิน (หน้า 19), มีสถานภาพทางสังคม (หน้า 19), จบปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยได้หัว (หน้า 19), ผมไม่ได้เกิดมาเป็นคนเรียนเก่งมากมาย (หน้า 21), ผมเป็นเด็กเก๋ๆ (หน้า 21), ผมคิดว่าตอนอยู่ป.3 (หน้า 24), หัวใจที่ยังเต็มเปี่ยมไปด้วยความฝัน (หน้า 30), ผมเป็นคนช่างฝัน (หน้า 31), ผมมีความสุขกับการฝันมาตั้งแต่เด็ก (หน้า 31), ผมไม่เคยเสียการเรียน (หน้า 32), ไม่เคยมีความคิดที่จะเป็นมนุษย์เงินเดือน (หน้า 33), คุณสมบัติอย่างหนึ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่เล็ก...คือความอดทน (หน้า 36), เก้าแก่หัวใหม่ (หน้า 47), ความเป็นตัวของตัวเอง (หน้า 60), ผมเป็นเด็กที่อยากก้าวหน้า ประสบความสำเร็จ...ด้วยความสามารถของตัวเอง (หน้า 61), นิสัยช่างฝัน (หน้า 74), ผมเป็นคนไม่โลภมาก (หน้า 78), เป็นคนมีเหตุผล (หน้า 78), ผมเป็นคนมีนิสัยรักสงบเก็บออม (หน้า 78), ผมเป็นคนมีความระมัดระวังในการใช้จ่าย (หน้า 81), ผมมีวินัย...ไม่มีการใช้เงินผิดประเภท (หน้า 81), ผมรู้จักคุณค่าของเงินทุกบาททุกสตางค์ (หน้า 81), คอยเตือนตัวเองให้รู้จักคุณค่าของเงิน (หน้า 81), เจ้าของบริษัทเทรคคิงหนุ่มน้อย (หน้า 82), ความเป็นตัวตนแบบธรรมชาติ (หน้า 88), ผมฝันว่าผมต้องสร้างองค์กรที่เข้มแข็งใหญ่โต (หน้า 89), คนที่ชอบฝัน (หน้า 90), ชอบทำในสิ่งสร้างสรรค์มาแต่เด็ก (หน้า 90), ผมมีความสุขที่เป็นคนสร้างสรรค์สิ่งที่ผมอยากได้ขึ้นมาเอง (หน้า 95), ผมไม่ใช่คนฟุ้งเฟ้อ (หน้า 101), ผมไม่นิยมยึดติดของแบรนด์เนมตามแฟชั่น (หน้า 103), ผมเป็นคนปิดรับโอกาส (หน้า 108), ผมได้สร้างคุณประโยชน์ต่อวงการปลากะปองในระยะยาว (หน้า 132), คนไทยอื่น ๆ ต่างก็ได้ผลดีจากจุดที่ผมเริ่ม (หน้า 132), ผมดีใจที่มีส่วนก่อให้เกิดผู้นำไทย (หน้า 132), ผมทนทานกับเรื่องหนักหนาสาหัสมาตั้งแต่เด็กจนโต (หน้า 150), กาลเวลาผ่านไปย่อมพิสูจน์ความเป็นคน

ตารางที่ 3 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ก่อร่างสร้างธุรกิจ” (ต่อ)

1. อັถลัษณัษณ์ส่วนบุคคล			
ประเต็นหลัค Themes	ประเต็นย้อย Sub -Themes	มิตีหลัค Dimensions	มิตีย้อยที่ไ้อธิบาย Sub-Dimension
			จริงของผมนเป็นอย่างดี (หน้า 155), สิ่งใดที่ผมนเคยรับปากผมนจะต้องยัดมันคำสัญญานั้น (หน้า 155), เรื่องร้ายที่ผ่านเข้ามาในชีวิตเบรียบคังบหทตสอความเข้มแข็งของผมน (หน้า 156), ความมัยยัสถ์และนีสัยชอบเก็บเงิน (หน้า 169), นีสัยที่ไม่ยอมแพ้ของผมน (หน้า 174), ตระหนักถึงหน้าที่ความหมายและความรับผิดชอบ...ของคำว่าครอบครัว (หน้า 174), ผมนทำงานด้วยความสนุกสนาน (หน้า 174), ผมนมีความภูมิใจในตัวเอง (หน้า 191), มีความภูมิใจในความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบต่อน้าที่รวมทั้งจรรยาบรรณต่ออาชีพและสังคม (หน้า 191), ผมนเป็นคนรู้จักค่า รู้จักการเก็บออมมาตั้งแต่เยาว์วัย (หน้า 194), การลงทุนตามอัตรภาพที่คุ้มค่า (หน้า 200), ข้อดีของตัวผมนคือต้องการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ (หน้า 223), ผมนเป็นคนชอบคิดและสร้างภาพ (หน้า 223), นักพัฒนานิคมอุตสาหกรรม (หน้า 223), ความซื่อเนียว (หน้า 233), ผมนยังต้องมีภาระที่จะต้องดูแลใครอีกมากมาย (หน้า 234), ผมนชอบความเร็ว (หน้า 253), ไม่ว่าผมนจะไปไหนก็ได้รับข้อมูลที่ดีและการดูแลอย่างอบอุ่น (หน้า 292), ผมนพบว่าตัวเองเป็นนักทดลอง (หน้า 301) เนื้อแท้แล้วผมนเป็นคนประหยัด (หน้า 321), มัยยัสถ์ (หน้า 321), ดำเนินชีวิตแบบเรียบง่าย (หน้า 321), ผมนเป็นสุภาพบุรุษลูกผู้ชาย เป็นผู้มีควมรับผิดชอบที่ดี (หน้า 326), เมื่อเรารู้จักตัวตนของตัวเองแล้ว การกระทำใด ๆ ย่อมมีความชัดเจน (หน้า 329), ผมนผูกพันอย่างลึกซึ้งกับความเป็นไทย (หน้า 337), ผมนเป็นเด็กที่เติบโตมาได้สองวัฒนธรรมอย่างผสมกลมกลืน (หน้า 338), รักธรรมชาติ (หน้า 339), ชอบความสงบไม่ฟุ่ฟ่า (หน้า 339), ไม่ยึดติดกับแฟชั่นสมัยใหม่ (หน้า 339), เริ่มทำนิคมอุตสาหกรรมมา 3 ปีถึงเริ่มค้นพบตัวตนของตนเอง (หน้า 350), ผมนไม่ค่อยอยากเจ้าคิดเจ้าแค้น (หน้า 366), มีความสุขเล็ก ๆ ที่ได้เห็นผลสำเร็จที่ตัวเองทำ (หน้า 398), ผมนเป็นคนมีความทะเยอทะยานสูง (หน้า 408), มองการไกลระยะยาว (หน้า 408), ผมนจัดว่าเป็นนักธุรกิจคนหนึ่งที่ได้รับความสนใจจากสื่อค่อนข้างมาก (หน้า 419), ผมนภูมิใจที่สิ่งที่ผมเขียนออกไปมีคนชื่นชอบและติดตามรวมทั้งเอาไปใช้ประโยชน์ (หน้า 433), ชีวิตผมนในวัน 56 ปี อยู่ไปกับเรื่องสื่อสารสารพัดอย่าง (หน้า 437), ผมนจะให้กำลังใจตัวเองเสมอ (หน้า 444), ชีวิตทำงานด้านธุรกิจของผมนถือได้ว่าประสบผลสำเร็จ ณ จุดที่สูงที่สุดในโลกแห่งวัตถุ (หน้า 449), ผมนมีทุกสิ่งทุกอย่างที่ต้องการครบถ้วนแล้ว (หน้า 449), อย่างเดียวที่ผมพุ่มเพี้ยงมากคือเรื่องยาพาหนะขับซี (หน้า 450), ผมนได้เดินทางมาถึงครึ่งทางบนถนนชีวิตเส้นนั้นแล้ว (หน้า 455), ผมนรู้จักควบคุมตนเองในการบริหารเงินให้ถูกประเภท (หน้า 464), ผมนไม่เคยทำให้น้อง ๆ...ติดนีสัยที่จะต้องแข่งร่ำแข่งรวย (หน้า 465), ผมนยังไม่เคยหยุดฝัน (หน้า 476), ผมนมองภาพตนเองในปัจจุบันและอนาคตได้ชัดเจนอย่างมีเหตุผล (หน้า 477), เราสามารถมองเข้าใจถึงความจริงของโลกและการเปลี่ยนแปลงอันเป็นนิรันดร์ให้ถ่องแท้ โดยไม่ยึดติดกับสถานะหรือบดโศบหนึ่ง (หน้า 492)

ตารางที่ 3 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ก่อร่างสร้างธุรกิจ” (ต่อ)

1. อັตลักษณ์ส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
		1.3.2) ความ เชื่อมั่น /ความ มั่นใจ	บันไดที่จะก้าวไปสู่ความฝันคือการศีกษา (หน้า 19), ผมรับไม่ได้กับสังคมที่เน่าเฟะและเห็นแก่ตัว (หน้า 20), ผมเชื่อว่าผมอยู่ที่ไหนก็ได้... ที่ผมสุขกายสบายใจเท่านั้น (หน้า 20), การที่ได้เรียนในที่ที่มีคนเก่ง ๆ...เป็นแรงกระตุ้นให้เราปรับตัวเองให้เกิดความมุ่งมั่นที่จะแข่งขันกับ คนรอบข้าง (หน้า 20), ผมถือว่าความฝันไม่ต้องลงทุน (หน้า 31), ผมเชื่อว่าความฝันคือปутьที่หล่อเลี้ยง...มวลมนุษยชาติ (หน้า 31), ผม คิดอยู่อย่างเดียวผมต้องสร้างกิจการของตนเองด้วยหนึ่งสมองสองมือแบบเก่าแก่ (หน้า 33), บางครั้งต้องปรับเปลี่ยนเส้นทาง วิธิตด วิธึการ ทำงาน หมั่นทบทวนเป้าหมายที่แท้จริง (หน้า 34), ผมเชื่อว่าหากเราคิดดี ทำดี...ย่อมได้รับผลแห่งความดี (หน้า 77), การได้เพื่อนใหม่สักคน ถือเป็นกำไรของชีวิต (หน้า 81), ผมเชื่อว่าโลกมีความยุติธรรมกับคนมีความคิดดี...และทำดีเสมอ (หน้า 87), ผมสัญญากับตัวเองว่า ผมจะ ไม่มีวันล้มเลิกความฝันอย่างเด็ดขาด (หน้า 90), ถ้าไม่ต้องกังวลต่อสังคมมนุษย์เมื่อไหร่ เมื่อนั้นเราอาจมีอิสระ...ทำตามความต้องการของ ตนเอง (หน้า 91), พรุ่งนี้ต้องดีกว่าเมื่อวาน (หน้า 92), เมื่อการงานมากขึ้น ต้องเรียนรู้ที่จะไว้ใจคนอื่นมากขึ้นตามลำดับ (หน้า 101), ผม เชื่อว่าการใช้ชีวิต...ขึ้นอยู่กับความชอบและฐานะของคนคนนั้น (หน้า 105), ใครทำกรรมใดไว้อย่อมได้รับผลกรรมนั้น (หน้า 130), ฟ้าหลัง ผ่นยอมสดใส (หน้า 133), ชีวิตต้องดำเนินต่อไปตามวิถีที่เราต้องการ (หน้า 135), อดีตเปลี่ยนแปลงไม่ได้แต่เราสามารถทำปัจจุบันให้ดีขึ้น ได้ (หน้า 135), ความกตัญญูรู้คุณเป็นคุณสมบัติที่จะนำไปสู่ความเจริญสันติสุข (หน้า 155), ต้องใช้สติอย่างละเอียดก่อนพูดทุกครั้ง (หน้า 156), ผมเชื่อว่าการศีกษาจะเป็นทุนทางปัญญา...ไม่มีวันหมด (หน้า 182), ผมเชื่อความรู้ความสามารถจะเปลี่ยนชีวิตคนได้ (หน้า 182), ผมเชื่อว่ามนุษย์เราคือผู้ลิขิตอนาคตเรา (หน้า 187), ผมเชื่อละยึดกรรมดีของความถูกต้อง (หน้า 187), เราจะต้องเครพตัวเองก่อน (หน้า 188), เราจะเครพตัวเองอย่างภาคภูมิก็ต่อเมื่อเราเป็นคนดีอย่างแท้จริง (หน้า 188), ผมเชื่อว่าความรู้คืออาวุธ (หน้า 197), การมีเงิน กับการใช้เงินและหาความสุขเป็นเรื่องที่ต้องรู้จักทำคู่ขนานกันไป (หน้า 200), การแต่งตัวเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละคน (หน้า 201), ผมถือ คติพระเจ้าช่วยคนที่ไม่ถ่อมใจอวด (หน้า 203), ผมเชื่อ...โอกาสแห่งการเรียนรู้ย่อมไม่รู้จักจบสิ้น (หน้า 203), การสร้างความฝันเป็น วิธึการในการสร้างแรงจูงใจ (หน้า 223), สิ่งทีสละสมและผ่านเข้ามาล้วนเป็นประสบการณ์ชีวิตอันมีค่า (หน้า 223), ความไม่แน่นอนเป็น สัจธรรมของโลกเกิดขึ้นได้เสมอ (หน้า 244), ผมเฝ้าเตือนตัวเองเสมอว่าชีวิตคนเรามีขึ้นตอน (หน้า 288), ผมเชื่อว่าโอกาสมีอยู่ในอากาศ (หน้า 314), ปัญหาต่าง ๆ...ฝึกให้ผมมีภูมิคุ้มกัน (หน้า 319), ผมยืนยันว่าชื่อมีความสำคัญ (หน้า 335), การตั้งชื่อหนังสือ ชื่อเรื่อง ชื่อ บริษัท องค์กร ฯลฯ ถ้าได้ชื่อดีย่อมมีชัยไปกว่าครึ่ง (หน้า 335), ผมเชื่อในความดีในความจริง หากยึดมั่นแล้วก็ไม่ต้องกลัวทำผิด (หน้า 382), ผมเชื่อว่ามนุษย์สามารถพัฒนาและปรับปรุงได้อย่างไร้ขีดจำกัด หากเราเข้าใจสิ่งที่ควรทำ (หน้า 390), การหล่อหลอมของ สภาพแวดล้อมในวัยเด็กมีอิทธิพลและส่งผลต่อการดำเนินชีวิต...เมื่อเราเติบโตใหญ่ (หน้า 398), สังคมยังต้องอาศัยความรู้จักมักคุ้น โดย

ตารางที่ 3 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ก่อร่างสร้างธุรกิจ” (ต่อ)

1. อัตลักษณ์ส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
			ความสัมพันธ์ส่วนตัวของมนุษย์เป็นตัวเชื่อมโยงเสมอ (หน้า 417), ผมมองว่าหนังสือและความรู้นั้นไม่มีอายุขัย (หน้า 434), ผมเชื่อว่านักบริหารที่แท้จริงต้องมีประสบการณ์ผลงานที่ยอมรับได้ (หน้า 468)
		1.3.3) การประเมินค่าบุคลิกภาพของตนเอง	คนรุ่นใหม่ไฟแรง (หน้า 20), ความขี้เกรงใจคนเป็นนิสัยส่วนตัวอย่างหนึ่งของผม (หน้า 23), ผมไม่ค่อยกล้าเอ่ยปากของอะไรจากใคร (หน้า 23), เป็นคนประเภทที่กัดไม่ปล่อย (หน้า 23), ผมเป็นคนขี้เกรงใจคนมาก ๆ (หน้า 34), ผมควรต้องหันมาพิจารณาตนเอง...ว่าการแสดงออกของผมควรปรับเปลี่ยนอะไรบ้าง (หน้า 39), ความสุภาพอ่อนน้อมถ่อมตนตามแบบอย่างชาวจีนของผม (หน้า 56), นิสัยเซลล์แมนของผม (หน้า 79), ความเป็นตัวตนแบบธรรมชาติ (หน้า 88), รสนิยมการใช้เครื่องใช้ส่วนตัวอย่างของเรามา (หน้า 103), ประหยัดปนขี้เหนียวแบบไทย ๆ (หน้า 111), ผมรู้สึกเหมือนเป็นคนจีน (หน้า 113), ผมเป็นคนเจ็บแล้วต้องจำ (หน้า 133), เบนซ์คันนี้ช่วยเสริมราศีให้ผมดูดีเวลาไปเยี่ยมลูกค้า (หน้า 200), รู้จักใช้รู้จักเก็บให้เหมาะสมกับฐานะตัวเอง (หน้า 201), ผมจะมีแบบที่เป็นตัวของตัวเอง (หน้า 201), ชอบแบบไหนผมก็แต่งแบบนั้น (หน้า 201), คนไฮเปอร์แอคทีฟ (หน้า 288), ชอบลองของใหม่ (หน้า 303), การดำรงชีวิตอย่างสมถะของผมไม่ได้สิ้นเปลืองอะไร (หน้า 320), ผมยังคงเป็นวิกรม กรมดิษฐ์ คนเดิม ที่ยึดติดกับกรอบความคิดเดิม ๆ แต่เรื่องไหนที่จะต้องพัฒนาปรับปรุงให้ทันยุคสมัย...ก็ต้องทำควบคู่กันไป (หน้า 406), ผมเป็นคนอึดยาคัยดีและไม่ถือตัว (หน้า 420), ผมเป็นคนอยู่ในสื่อคนเดียว (หน้า 427), ผมกลายเป็นสื่อตัวจริงไปเสียแล้ว (หน้า 437), ลักษณะนิสัยของผมใช้คนโลกแบบไร้เหตุผล (หน้า 449), ผมเป็นเด็กบ้านนอกคอกนาที่โตมาในครอบครัวที่ไม่ฟุ่มเฟือย (หน้า 450), ผมเป็นคนมีวินัยไม่ใช้เงินผิดวัตถุประสงค์ (หน้า 463), การกินอยู่ของผมไม่ฟุ่มเฟือยอะไร (หน้า 463), ผมมีธัญญ์กับคำใช้จ่ายในครอบครัว (หน้า 463), การกินอยู่ของผมแสนจะธรรมดา (หน้า 464), ความทะเยอทะยาน (หน้า 484), ความกระตือรือร้นที่ชอบการสะสมเงิน (หน้า 484), ผมเป็นนักธุรกิจคนหนึ่งที่มีความทะเยอทะยาน (หน้า 495)

ตารางที่ 3 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ก่อร่างสร้างธุรกิจ” (ต่อ)

1. อัตลักษณ์ส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub-Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
	1.4) ครอบครัว หมายถึง ความรู้สึกใน คุณค่าและความพึง พอใจในฐานะที่เป็น สมาชิกในครอบครัว เป็นการแสดงถึงการ รับรู้ตนเองว่าใกล้ชิด หรือเห็นห่างจาก ครอบครัว	1.4.1) ความพึง พอใจ/ความ สัมพันธ์ในฐานะที่ เป็นสมาชิก	ผมถูกสอนให้เป็นคนที่มีจิตสำนึกทางแก้ปัญหาด้วยตนเอง (หน้า 23) , ป้าเฮียงคือคนที่ผมรักและเคารพเหมือนแม่คนหนึ่ง (หน้า 24) , ป้าเฮียง เปี่ยมไปด้วยความรัก ความอบอุ่น และความสุข ที่ผมไม่มีวันลืม(หน้า25) , ผมปฏิบัติตนเช่นเดียวกับแม่ในการอดออม (หน้า78) , พันธุกรรม ของย่าทวด...ได้ถ่ายทอดความเป็นคนมุ่งมั่น อดทน (หน้า89) , การได้อยู่กับย่าที่ไม่หยุดนิ่ง...หลอมให้ความขยันของผมตกผลึก (หน้า90) , บรรยากาศของครอบครัวใหญ่ (หน้า182) , แม่มาเป็นหลักใจอยู่ที่บ้าน (หน้า182) , ความสุขแบบพี่น้องตามอัตภาพ (หน้า183) , ชีวิตผม ตั้งแต่เด็ก เติบโตขึ้นมาพร้อมปัญหาสารพัด (หน้า190) , ถูกอบรมด้วยวิถีชีวิตแบบไทย100%จากยาย (หน้า337) , ย่าพูดภาษาจีนใส่ผม ตลอดเวลา (หน้า337) , ผมไปดูจิวแต่จิวเป็นเพื่อนย่า (หน้า338) , ดุลีเกล้าตัดเป็นเพื่อนแม่ (หน้า338) , ตอนเล็กๆผมเรียนโรงเรียนวัดที่ เมืองกาญจน์ (หน้า338) , บ้านคนจีนส่วนใหญ่จะเป็นทั้งบ้านและที่ทำงาน (หน้า396) , ผมอยู่กับยายแบบไทย...อยู่กับย่าแบบจีน (หน้า 396) , ผมได้รับอิทธิพลความประหยัมาจากแม่ (หน้า463)
		1.4.2) บทบาท/ หน้าที่ต่อ ครอบครัว	ทำงานกับพ่อตั้งแต่เด็ก (หน้า 23) , ช่วยลุงเขียนโทรเลข (หน้า 28) , พี่ชายคนโต (หน้า 179) , วยเด็กผมต้องดูแลไร้อยู่ (หน้า 362) , ผมทำ หน้าที่เป็นผู้ช่วยตัวน้อยให้กับยายทุกครั้ง (หน้า 395) , ดูแลน้องคนเล็กตอนต้นกลางดึก (หน้า 397) , ชงนมป้อนนมให้กับน้อง (หน้า 397) , เป็นพี่เลี้ยงดูแลน้อง ๆ (หน้า 397) , อาบน้ำให้น้องทุกคน (หน้า 397) , ดูแลน้อง ๆ...ผมกลายเป็นพ่อคนที่สอง (หน้า 398) , เป็นลูกชายคน โตที่ต้องดูแลน้อง (หน้า 484) , ซื้อมือกับข้าวหุงหาอาหารให้คนในบ้านกิน (หน้า 484)
	1.5) สังคม หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคล ที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับ ความมั่นใจ และความ เชื่อมั่นในการสร้าง	1.5.1) ความ คิดเห็นของบุคคล ที่มีต่อตนเอง	ฉายาพระอภัย (หน้า 85) , ใคร ๆ เอาปากบอกว่าผมเป็นเศรษฐีแล้ว (หน้า 99) , มีนิตยสารฉบับหนึ่งมาขอสัมภาษณ์เรื่อง การแต่งตัวแบบ วิกรม (หน้า 104) , มีผู้คนมองว่าผมเป็นไฮโซ (หน้า 201) , ทุกคนลงความเห็น...ให้ผมเป็นหัวหน้าคณะนำทีมไปได้หัวนี้ (หน้า 205) , เวลา อยู่ต่างประเทศ...ทุกคนก็ว่าผมเป็นคนจีน เกาหลี หรือไม่กี่ญี่ปุ่น (หน้า 335) , มีผู้เคยวิเคราะห์ว่ามีสื่อโอเพนนิ่งไม่กี่คนที่สามารถใช้สื่อได้ อย่างมีประสิทธิภาพ และให้เกียรติกล่าวถึงผมว่าเป็นหนึ่งในจำนวนนั้น (หน้า 419) , เป็นคนเล่นกับสื่อเป็น (หน้า 419) , มีคนสนใจอยาก สัมภาษณ์ (หน้า 420) , สื่อมองว่าผมเป็นนักธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จ (หน้า 420) , สังคมมองผมในเชิงสร้างสรรค์ และให้การยอมรับด้วยดี (หน้า 420) , นิตยสารฟอร์บส์จัดให้ผมติดอันดับ 40 มหาเศรษฐีของเมืองไทย (หน้า 449) , นิตยสารการเงินและการธนาคารจัดให้ผมมีหุ้น

ตารางที่ 3 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ก่อร่างสร้างธุรกิจ” (ต่อ)

1. อัตลักษณ์ส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
	สัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นในสังคม		มูลค่าอันดับ 10 ของตลาดหุ้นไทย (หน้า 449), นิตยสารฟอร์บส์ ปี 2551 จัดให้ผมเป็น 1 ใน 48 เศรษฐีใจบุญแห่งเอเชีย (หน้า 449), นิตยสารเครือไฟแนนเชียลไทมส์...จัดให้ผมเป็น Man of Asia (หน้า 449), คนส่วนใหญ่คงคิดว่าผมเป็นพ่อค้าที่ดิน...ที่มีสตางค์เป็นพอน (หน้า 464)
	1.5.2) ความเชื่อมั่นในการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นในสังคม		คนได้หัวส่วนใหญ่ที่ผมรู้จักเป็นเพื่อนนักเรียน (หน้า 23), เข้าใจถึงธรรมเนียมการค้าขายแบบญี่ปุ่น (หน้า 46), ผมเคยเป็นนักเรียนได้หัว...เป็นจุดขายในการเริ่มทำการค้ากับคนจีน ได้หัว (หน้า 48), ผมหาช่องทางในการเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรม...ที่ทำให้ผมรู้จักกับผู้คนในแวดวงสังคมให้ได้มากที่สุด (หน้า 60), ผมไม่อายที่จะก้าวไปพูดกับทุกคน (หน้า 61), นกไม่มีขนบินขึ้นสู่ท้องฟ้าไม่ได้ฉันใด คนที่ไม่มีเพื่อนก็ไม่อาจจะก้าวไกลได้ฉันนั้น (หน้า 62), ผมให้ความสำคัญต่อการรู้จักคบหาผู้คนเสมอมา (หน้า 62), การทำธุรกิจก็ต้องอาศัยเพื่อนฝูง คนรู้จัก และเครือข่าย ช่วยสนับสนุน (หน้า 62), ผมจะเลือกคบเพื่อนที่เป็นคนดี มีน้ำใจนักกีฬาเท่านั้น (หน้า 62), ผมรู้สึกถึงคุณค่าของการรู้จักคนมาก ๆ (หน้า 62), ผมทำตัวเป็นผู้ฟังที่ดี (หน้า 63), การได้เพื่อนใหม่สักคนถือเป็นกำไรของชีวิต (หน้า 80), การรู้จักผู้คนไม่มีอะไรเสียหาย อยู่ที่เรารู้จักเลือกคนที่น่ารู้จักหรือไม่ (หน้า 85), ผมพูดคุยกับทุกคนไม่ว่าเขาจะป็นชาติไหน อาชีพอะไร...ขอเพียงผมรู้สึกถูกชะตา (หน้า 85), วิถีวางตนในงานสังคมที่เหมาะสม (หน้า 86), การเปิดรับสัมผัสกับบุคคลหลากหลายตา...ทำให้ผมมีโอกาสนับทั้งคนดีและไม่ดี (หน้า 108), คบคนพาลพาลพาไปหาผิด คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล (หน้า 109), การพบปะผู้คน...ย่อมทำให้ผมมองเห็นโอกาสใหม่ ๆ (หน้า 197), ผมเดินหน้าเข้าสู่สังคมใหม่ ๆ (หน้า 197), ผมตระหนักดีว่าการสร้างสายสัมพันธ์นั้นจำเป็นต่อการทำธุรกิจ (หน้า 198), ผมใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการคบค้าสมาคมกับกลุ่มคนใหม่ ๆ (หน้า 203), การลงทุนสร้างสายสัมพันธ์แบบง่าย ๆ (หน้า 204), การพูดคุยกับผู้ใหญ่ที่เป็นคนจีนเป็นสิ่งที่ผมถนัด (หน้า 253), ผมจะพูดจาให้เกียรติยกย่องนับถือผู้ใหญ่เสมอ (หน้า 254), มีเพื่อนทั้งไทยและจีน (หน้า 338), เวลามีคนมาขอสัมภาษณ์...ผมจะให้ความร่วมมือด้วยดี (หน้า 420), รายการผมมีคนฟังเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เรตติ้งสูงาก (หน้า 430)

ตารางที่ 3 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ก่อร่างสร้างธุรกิจ” (ต่อ)

1. อัตลักษณ์ส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
2) ภายนอก	2.1) เอกลักษณ์ หมายถึง การเลือกให้ สัญลักษณ์แก่ตนเองที่ จะทำให้เราเกิดความ รู้สึกแตกต่างจากคนอื่น ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละ บุคคลและมีความ สัมพันธ์กับพฤติกรรม ของบุคคลนั้นด้วย	เอกลักษณ์/ สัญลักษณ์	รองเท้าสีกดต้องซ่อมนับครั้งไม่ถ้วน (หน้า 28), กางเกงที่ใส่ตั้งแต่เป็นนักศึกษา (หน้า 28), สัตว์เลี้ยงทุกชนิดของผม (หน้า 8), รถเบนซ์รุ่น 200 (หน้า 96), รสนิยมแบบวิกรม (หน้า 104), เลือกใช้ของที่ไม่แพงแต่ดูดีตามความชอบ...ต้องเป็นเอกลักษณ์ของเรา (หน้า 104), ป้ายทะเบียน 0007 เลขประจำตัว (หน้า 199), ผมมีวิถีชีวิตและการแต่งกายที่เป็นตัวของตัวเอง (หน้า 201), ไข่ 007 เป็นรหัสประจำตัว (หน้า 346), ไข่รถทะเบียน 0007 (หน้า 346), บริษัทและรถส่วนตัวมีทะเบียน 0007 (หน้า 347), เบอร์โทรศัพท์ในเครื่องบินจะลงท้ายด้วย 0007 (หน้า 347), เวลาพูดถึงอมตะ คนจะนึกถึงวิกรม เมื่อพูดถึงวิกรม ก็จะนึกถึงอมตะ (หน้า 368), สายเลือดอมตะ (หน้า 391), ความเป็นเล้าแก่ยังคงฝังอยู่ในตัวผม (หน้า 400), อมตะคือชีวิตของผม (หน้า 486)
	2.2) พฤติกรรม หมายถึง คือการมองว่า “ฉันประพฤติอย่างไร” โดยปกติบุคคลจะ กระทำสิ่งต่างๆ ตามที่ อยากทำ และจะมีการ นำไปเชื่อมโยงกับ อัตลักษณ์ของตน ซึ่ง ผลที่เกิดขึ้นจะเป็นตัว	พฤติกรรม/ สิ่งที่เลือกกระทำ	ผมจำเป็นต้องประหยัดทุกวิถีทาง (หน้า 41), ทำกับข้าวครั้งเดียวกินได้ทุกมื้อ (หน้า 41), กินง่ายอยู่ง่าย (หน้า 41), ใช้วิธีการพูดจาเสนอขายแบบธรรมชาติ ตามสไตล์ของผม (หน้า 79), ผมขี้เหนียว (หน้า 81), ระมัดระวังการใช้จ่าย (หน้า 116), ทุกบาททุกสตางค์มีค่ามาก (หน้า 133), วางแผนการจัดสรรเงิน (หน้า 194), ผมเป็นคนที่ดีแลร์กขาร (หน้า 198), การบริหารทรัพย์สิน (หน้า 201), ชื่อของใช้ตามจัดจรัส (หน้า 201), ไม่ซื้อพวกแบรนด์เนม (หน้า 201), ไม่ทำตัวเหมือนชาลันถั่ว (หน้า 223), กินใช้อย่างประหยัด (หน้า 320), ผมยังไม่หยุดยังการเรียนรู้ (หน้า 330), แสงหามมองใหม่ ๆ ให้กับชีวิตเสมอ (หน้า 330), นิยมชมชอบการกิน การตกแต่งบ้าน การตั้งชื่อแบบไทย ๆ (หน้า 336), ไปไหนมักพกปิ่นติดตัวเป็นประจำ (หน้า 362), ผมไม่เคยรับเงินเดือนจากที่ไหนมาก่อนเลยนอกจากธุรกิจที่ผมสร้างขึ้นเอง (หน้า 386), วิถีชีวิตแบบเก่าแก่ แต่ไม่ใช้การบริหารจัดการแบบเก่าแก่ (หน้า 405), ผมใช้เวลาทั้งอ่านและเขียนไม่ต่ำกว่าวันละ 10 ชม. (หน้า 433), ผมไม่ใช้สิ่งของุ่มเฟิอ (หน้า 449), ทุกปีเมื่อครบรอบวันเกิดผม...ผมต้องทบทวนแผนการดำเนินชีวิตด้วยตนเอง (หน้า 477), การหยอดกระปุกที่เล็กละน้อย (หน้า 485), จัดสรรการเงินอย่างมีระเบียบ (หน้า 485), ไม่สุรุ่ยสุร่าย (หน้า 485)

ตารางที่ 3 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ก่อร่างสร้างธุรกิจ” (ต่อ)

1. อัตลักษณ์ส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub-Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
	กำหนดว่าบุคคล ควรจะ กระทำต่องานนั้นหรือไม่		
	2.3) การตัดสินใจ หมายถึง การที่บุคคล สังเกตเอกลักษณ์และ พฤติกรรมของตนเอง และตัดสินใจว่าชอบหรือ ไม่ชอบอะไร โดยจะเป็น การมองด้วยความพึง พอใจในระดับของ ตนเอง ซึ่งการยอมรับ ตนเองในลักษณะนี้จะ ส่งผลให้เกิดความรู้สึกถึง การเห็นคุณค่าในตัวเอง	การตัดสินใจ/ ความพึงพอใจใน ระดับของตนเอง	ไม่มีเงิน จึงต้องพับแผนการเรียนต่อใส่กระเป๋าไว้ก่อน (หน้า 22), ตั้งใจว่าจะทำธุรกิจส่วนตัวสักกระยะหนึ่ง เพื่อเก็บเงินเรียนต่อ (หน้า 23), ผมไม่เคยมีความคิดที่จะเป็นมนุษย์เงินเดือนแม้แต่น้อย (หน้า 33) , ผมสนุกกับการฝึกปรับตัว (หน้า 65), ผมไม่ค่อยคำนึงถึงคำว่ากำไรจน ออกนอกหน้า (หน้า 80), บ้านกับที่ทำงานผมอยู่ที่เดียวกัน ทำให้ผมทำงานได้คล่องตัว (หน้า 93), อะไรก็ตามที่ผมทำได้และมีประโยชน์ ผมจำเองหมดเลย (หน้า 93), ถอยรถเบนซ์คันใหม่และเป็นคันแรกที่ซื้อด้วยเงินตัวเอง (หน้า 96), ให้รางวัลแก่ชีวิตตัวเอง (หน้า 97), การ ลงทุนซื้อรถเบนซ์...มันช่วยเสริมภาพลักษณ์ให้กับผม (หน้า 103), ผมใช้เงินจากน้ำพักน้ำแรง...เหมาะกับสิ่งที่ตัวเองมี (หน้า 104), ผมจะ เตือนตัวเองให้มองโลกตามความเป็นจริง (หน้า 175), การปรับตัวให้ยืดหยุ่นตามสถานการณ์ ตามความเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคม (หน้า 190), การมีเงินมาก ๆ คงช่วยสร้างความมั่นคง...สู่นาคตที่ผมฝันอยากจะไปให้ถึง (หน้า 197), ผมจะต้องเปิดหูเปิดตาตัวเองให้มาก ขึ้น (หน้า 197), ชีวิตผมคงจะไม่ทำอะไรอย่างอื่นนอกจากงานชิ้นนี้...ให้ดีที่สุด (หน้า 308), ศิลปะแห่งเมืองอุตสาหกรรมในอนาคต (หน้า 308), อนาคตคือบ้านของผม (หน้า 323), การสร้างอนาคตให้เป็นเมืองสมบูรณ์แบบ (หน้า 332), ผมต้องการให้อนาคตเติบโตอย่างยั่งยืนมั่นคง (หน้า 332), ให้ความสำคัญกับการตั้งชื่อเป็นอย่างมาก (หน้า 335), ชื่อวิกรม ภิรมดิษฐ์ (หน้า 336), อนาคตเป็นชื่อไทยโบราณมีความหมาย เป็นตัวตนที่มีความเป็นไทย...เหมาะสมกับสินค้าที่เป็นนิคมอุตสาหกรรม (หน้า 343), อยากจะอยู่อย่างสงบสุข อย่างใจลึก ๆ ที่เป็นผม อย่างแท้จริง (หน้า 366), พยายามมุ่งหาความสุขที่เรียบง่ายไร้กิเลส (หน้า 366), ตอนนี้ผมไม่ได้เข้าไปบริหารในรายละเอียดเลย (หน้า 371), ผมจะทำหน้าที่เป็นกองหลังเหมือนเงาหนุนความคิดและชี้แนวทางบ้างเท่านั้น (หน้า 372), เมื่อผมอายุ 50 ปี ผมก็ไม่รับเงินเดือนใด ๆ อีกเลย (หน้า 386), ชาวคราวของผมในแวดวงธุรกิจมีมากขึ้นเป็นเงาตามตัว (หน้า 420), ผันตัวจากนักธุรกิจมาเป็นนักเขียน (หน้า 433) , ผมสละตำแหน่งกับตนเรื่องอนาคตในสิ้นปี 2552 (หน้า 454), ผมอยากจะให้ภาพยนตร์ชื่อผมจะเป็นคนตีถูกสร้างในฮอลลีวูดเป็นโครงการ สุดท้าย (หน้า 457), ผมตั้งใจที่วันนี้ผมเดินมาถูกทางแล้ว (หน้า 483), วิธีการใช้เงินแบบวิกรมที่ผมคุ้นเคยและสบายใจ (หน้า 486), ทั้งชีวิตผม มอบให้อนาคต (หน้า 490), ผมไม่ต้องการเข้าไปทำให้ตัวเองแปดเปลี่ยนกับการเมือง (หน้า 494)

ตารางที่ 3 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ก่อร่างสร้างธุรกิจ” (ต่อ)

2. อັตลักษณ์ทางสังคม			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
2) บทบาท/ หน้าที่	2.1) การเป็นหัวหน้า ครอบครัว	2.1.1) ความเป็น ผู้นำ	ผมแต่งงานกับแคลลี่ (หน้า 94), ผมให้แม่บ้านซื้ออาหารที่มีประโยชน์...เพื่อให้ทุกคนมีสุขภาพที่แข็งแรง (หน้า 102), ผมพาน้อง ๆ และครอบครัวไปเมืองกาญจน์ พวกเขามีความสุขจากการนั่งรถหรูหร (หน้า 103)
		2.1.2) หน้าที่และ ความรับผิดชอบ	ทำงานสร้างฐานะ (หน้า 94), ครอบครัวมีสมาชิกมากขึ้น ผมปรับปรุงชั้นล่างให้ดูดี (หน้า 95), ผมชอบแต่งบ้านและทำโน่นทำนี่เอง (หน้า 95), การลงทุนซื้อรถคันแรก (หน้า 95), ผมซื้อนาฬิกาโรเล็กซ์ให้แคลลี่ (หน้า 103), บ้านผมเป็นโฮมออฟฟิต (หน้า 118), ผมดีใจที่บ้านให้เป็นโฮมออฟฟิต (หน้า 398), สร้างเรือนไทย...เพื่อให้เป็นที่พักของน้อง ๆ (หน้า 402),ปรับปรุงที่พักและจัดเตรียมการศึกษาให้กับน้อง ๆ (หน้า 182) , วางแผนการสร้างสุสานของครอบครัวกรมดิษฐ์ (หน้า 405), ผมได้สร้าง...หมู่บ้านกรมดิษฐ์ไว้ให้น้อง ๆ (หน้า 472)
	2.2) การเป็นเจ้าของ ธุรกิจ/ผู้นำองค์กร/CEO	2.2.1) ความเป็น ผู้นำองค์กรธุรกิจ (CEO)	สร้างองค์กรที่เข้มแข็ง ใหญ่โต (หน้า 89), เรียนรู้ที่จะไว้ใจคนอื่น ๆ (หน้า 101), อะไรที่คนอื่นเขาทำได้แล้วก็ไม่ต้องไปแข่งเขาทำ องค์กรก็จะมีมีความมั่นคงแข็งแรง ก้าวหน้ามากขึ้น (หน้า 101), ปรับตัวในการพัฒนาธุรกิจ (หน้า 112), ผมต้องเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อีกมากมาย (หน้า 124), ผมได้ทำหน้าที่ทูตพาณิชย์ระดับประชาชน (หน้า 143), การบริหารองค์กรของผมค่อยเปลี่ยนไป (หน้า 164), ความคิดและมุมมองในการบริหารของผมค่อย ๆ เปลี่ยน (หน้า 165), ไม่อยากฉายเดี่ยวเป็นเผ่าแก่ (หน้า 165), ผมเชื่อมั่นในการทำงานที่อยู่บนพื้นฐานของความถูกต้อง มีเหตุผล (หน้า 170), ความยุติธรรมย่อมนำมาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ (หน้า 170), เป็นกรรมการบริหารของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (หน้า 204), ผมนำเสนอความคิดในการจัดตั้งบริษัทที่ปรึกษาเกี่ยวกับการลงทุนกับคนได้หวั่น (หน้า 211), สลัดคราบเก่าแก่...เป็นผู้บริหารในรูปแบบองค์กรมากขึ้น (หน้า 222), ถ้าผู้นำไม่เข้มแข็ง...ลูกน้องจะเอากำลังใจมาจากไหน (หน้า 263), ผู้นำที่ดี...ไม่แสดงความอ่อนแอให้ผู้ใดเห็น (หน้า 263), ผมเปลี่ยนชื่อบริษัท (หน้า 343), ผมไม่รับเงินเดือนมาตั้งแต่ปีที่ผมอายุครบ 50 ปี แล้ว (หน้า 371), คนจากกรมดิษฐ์ที่จะเข้ามาบริหารงาน ต้องเป็นคนที่มีความสามารถสูงด้วยตัวเอง (หน้า 372), ทุกอย่างต้องเริ่มจากตัวเราก่อนทั้งนั้น (หน้า 379), เคล็ดลับการมีลูกน้องที่ดีไม่ได้อยู่ที่ไหน...อยู่ที่ตัวตนของเรา (หน้า 385), กำหนดบทบาทหน้าที่...ด้วยการทำตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี

ตารางที่ 3 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ก่อร่างสร้างธุรกิจ” (ต่อ)

2. อุตลักษณ์ทางสังคม			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
			ดิฉันเกิดเป็นเอกภักษ์ณ์ (หน้า 386), หากผมจะสามารถปรหยดอะไรให้บริษัทได้ยอมถือเป็นหน้าที่ที่ผมจะต้องทำ (หน้า 387), การทำธุรกิจให้เป็นที่รู้จักของสังคม ผู้บริหารต้องทำตัวเป็นนักประชาสัมพันธ์ที่ดี เป็นคนเข้ากับคนง่าย (หน้า 419), วางตัวเป็นที่ปรึกษาที่ดี (หน้า 479), การใช้เงินให้ถูกประเภท เป็นศาสตร์ที่ต้องครและผู้บริหารต้องยึดมั่น (หน้า 488)
		2.2.2) การบริหารงานเชิงกลยุทธ์	ตั้งบริษัท วี. แอนด์ เค. เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด (หน้า 26), ตัวแทนนำเข้าและส่งออกสินค้าเกษตรกรรมและแร่ธาตุ (หน้า 27), ผมใช้เวลาทั้งวันกับการหาลูกค้า (หน้า 27), ทำอย่างไรให้องค์กรใหญ่ขึ้น (หน้า 88), โรงงานอาหารสัตว์ (หน้า 97), การส่งออกแป้งมัน (หน้า 97), งานด้านอาหารกระป๋อง (หน้า 97), ธุรกิจผลไม้กระป๋อง (หน้า 109), เวลาทำงานของผมเป็นไปในเรื่องการดูแลออเดอร์สินค้าเพื่อการส่งออกที่เพิ่มขึ้น (หน้า 118), เสาะแสวงหาลูกค้ารายใหม่ ๆ (หน้า 135), การทำงานระดับสากลเราจำเป็นต้องเรียนรู้วัฒนธรรม สภาพสังคมของตลาดคู่ค้า (หน้า 139), ผมชอบทำการตลาดเชิงรุก (หน้า 141), ตลาดคือหัวใจของการเติบโตขององค์กร (หน้า 144), วางระบบบริหารจัดการภายในให้ดีให้รอบคอบ (หน้า 156), ผมค่อย ๆ เพิ่มจำนวนพนักงาน (หน้า 160), การสร้างความมั่นคงและลดต้นทุนในด้านบริหาร (หน้า 161), ผมเริ่มเข้าสู่การธุรกิจรับกลาง (หน้า 162) , ให้วิฑูเป็นคณดูแลทั้งขนส่งและขาย (หน้า 165), ผมมองหาพันธมิตรมาเพิ่มความแข็งแกร่ง (หน้า 166), เสาะแสวงหาช่องทางในการทำธุรกิจใหม่ ๆ (หน้า 197), หัวใจแห่งการบริการ (หน้า 262), อมตะมีหัวใจหลักจากการขายและบริการ (หน้า 263), มาตรฐานเป็นสิ่งที่ต้องมี แต่สามารถยืดหยุ่นได้ (หน้า 269), วางแผนองค์กรในระยะยาว (หน้า 289), การลดเงินเดือนลงเริ่มจากผมก่อน (หน้า 322), ไม่รับเงินเดือนมาเกือบ 6 เดือน (หน้า 322), รักษานโยบายตลอดนี้ (หน้า 326), ความรับผิดชอบของผู้บริหาร (หน้า 326), การวิเคราะห์แค้นแท้...นำมาปรับใช้กับการบริการด้านส่วนตัวและองค์กร (หน้า 330), การบริหารงานแบบญี่ปุ่น (หน้า 330), วางเป้าหมาย นโยบายที่เด่นชัดเป็นรูปธรรม นำมาปฏิบัติได้ (หน้า 333), หลักการบริหารที่เน้นคุณภาพ (หน้า 333), กำหนดภาพลักษณ์ เป้าหมาย และกรอบของงาน (หน้า 335), ประยุกต์วางแผน กำหนดนโยบาย สร้างวิสัยทัศน์ให้กับตนเองและองค์กร (หน้า 349), การวางแผนในการบริหารองค์กรมองต่อไปรุ่งโร (หน้า 371), องค์กรต้องเกิดการกระจายอำนาจ...เพื่อให้เขามีอำนาจในการตัดสินใจและทำงานกันอย่างคล่องตัว (หน้า 374), ต้องเข้าใจธรรมชาติของการเติบโตองค์กร (หน้า 376), สร้างให้เป็นองค์กรที่คนทำงานแล้วมีความสุข (หน้า 376), สร้างนโยบาย Young Forever ให้กับบริษัทแม่ (หน้า 377), การบริหารงานต้องมีระบบสากลรองรับ (หน้า 378), ผมอยากให้อมตะเป็นองค์กรมาตรฐานโลกโดยมีอาชีพอย่างแท้จริง (หน้า 391), ผมจะเป็นผู้วาง

ตารางที่ 3 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ก่อร่างสร้างธุรกิจ” (ต่อ)

2. อุตลักษณ์ทางสังคม			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
			หมากและกำหนดกลยุทธ์ให้กับอนาคตระยะยาวทุก 5 ปี (หน้า 469), ผมจะทบทวนที่เป็น Think Tank กำหนดนโยบายและเป้าหมายให้กับองค์กรเท่านั้น (หน้า 478), ต้องปรับตัวให้เป็นองค์กรสาธารณะอย่างค่อยเป็นค่อยไป (หน้า 480)
		2.2.3) การบริหารทรัพยากรบุคคล	ผมต้องใช้วิจารณ์ในการเลือกคน (หน้า 101), ผมได้มีโอกาสพูดคุยกับพนักงาน...ใกล้ชิดกับทุกคน (หน้า 119), ผมยกบริษัทให้พนักงานที่ทำงานกับผม...เพื่อให้เค้าได้มีโอกาสเป็นเจ้าแก (หน้า 225), ผมโชคดีที่มีผู้ร่วมงานที่มีความสามารถคนละด้าน (หน้า 242), การเปิดใจยอมรับคนใหม่ ๆ สิ่งใหม่ ๆ...เป็นปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ (หน้า 259), ตระหนักถึงเรื่องสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของมนุษย์ (หน้า 370), ผมมีแนวคิดที่ว่าพนักงานที่มีผลงานดีเด่น ชื่อสัตย์ สุจริต...ควรจะต้องปรับตัวเองออกมาเป็นผู้นำองค์กรใหม่ที่เป็นบริษัทลูก (หน้า 377), สร้างโอกาสให้เจ้าหน้าที่เหล่านี้ ได้แสดงฝีมือของตนเองอย่างแท้จริง (หน้า 377), ให้ความสำคัญกับบุคลากร (หน้า 380), กานทำงานต้องนึกถึงใจเขาใจเรา (หน้า 380), ค่าของคนอยู่ที่ผลของงาน (หน้า 381), การแก้ไขปัญหาต่างๆ ต้องใช้หลักเหตุและผลตลอดจนความเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย (หน้า 382), ผมเป็นคน...ให้ความสำคัญกับการเลือกพนักงานเข้าทำงานในบริษัท (หน้า 383), ทุกตำแหน่ง...จะส่งมาให้ผมตรวจสอบพูดคุยเป็นการส่วนตัวขั้นต้นตอนสุดท้าย (หน้า 383), ไม่เคยมีใครในบริษัทที่ไม่ผ่านสายตาและการสัมภาษณ์จากผม (หน้า 383), ผมยินดีให้เวลากับการได้รู้จักพนักงาน (หน้า 383), ผมให้ออกาสทุกคนทุกแผนกสามารถเสนอคน...ที่มีความสามารถมาให้เสมอ (หน้า 383), หน้าที่ของผมคือการหาคนดรีมมีมามีมาเสริมทัพ (หน้า 383), ผมวางแผนจะสร้างรูปแบบของการเป็นพนักงานที่ดี โดยเริ่มเอาตัวเองเป็นจุดเริ่มต้น (หน้า 386), ผมจะเลือกเฉพาะคนที่มีเจตน์เจตใจดีเท่านั้น...และต้องปรับตัวเป็นคนดีตามความมุ่งหมายดังกล่าว (หน้า 390), บริษัทจะส่งเสริมคนเก่งคนดีให้ขึ้นมาเป็นผู้นำ (หน้า 391), ในการประชุมผมเปรียบว่า เจ้าหน้าที่...ควรได้รับเหรียญยกย่องในการทำคุณความดีกับสังคมในการสร้างงานและสิ่งแวดล้อม (หน้า 439)

ตารางที่ 3 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ก่อร่างสร้างธุรกิจ” (ต่อ)

2. อັตลักษณ์ทางสังคม			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
		2.2.4) การสร้าง ความสัมพันธ์กับผู้ มีส่วนได้ส่วนเสีย ต่างๆ	ผมเดินทางไปพบลูกค้าใหม่ ๆ (หน้า 113), จัดกลุ่มโรงงานพันธมิตรออกเป็นกลุ่มตามคุณภาพ และการทำงาน (หน้า 117), ผมชวนพนักงานทั้งหมดที่ทำงาน..ทานข้าวกลางวันพร้อมกันทุกวัน (หน้า 119), รับผิดชอบต่อผู้บริโภค (หน้า 139), มองหาพันธมิตรร่วมงาน (หน้า 162), นำพาตัวเองเข้าสู่สมาคมต่าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการรู้จักผู้คนหลากหลาย (หน้า 162), การสร้างพันธมิตรในการทำธุรกิจ (หน้า 197), การสร้างรากฐานทางธุรกิจที่แข็งแกร่ง...ต้องมีสายสัมพันธ์ที่ดี (หน้า 245), การเลือกกลุ่มผู้ถือหุ้นใหม่อย่างถูกต้องของผม (หน้า 260), ผมจะทำเพื่อนที่ว่าง... 40% ให้เป็นพื้นที่สีเขียว (หน้า 472), ผมอยากให้ทุกชีวิตในอมตะเป็นชีวิตที่มีคุณภาพ (หน้า 472), จะเชิญให้มหาวิทยาลัยที่ติด 1 ใน 10 ของทวีปต่าง ๆ มาเปิดสาขา (หน้า 474), ผมอยากให้อมตะเป็นศูนย์รวมของการศึกษาระดับมีชื่อเสียง (หน้า 474), ผมหวังว่าเราจะมีเมืองที่สมบูรณ์แบบ สะอาดปราศจากมลภาวะและมีระบบบริหารจัดการที่ถูกต้องตามระบบนิเวศวิทยา (หน้า 475)
	2.3) การเป็นนักเขียน	หน้าที่ของการ เป็นนักเขียน	เขียนลงหนังสือพิมพ์ (หน้า 423), คอลัมน์มองโลกแบบวิกรม (หน้า 423), ผมรวบรวมงานจากวิทยุเป็นหนังสือ (หน้า 424), หนังสือมองโลกแบบวิกรม (หน้า 424), เป็นคอลัมนิสต์อยู่ 4-5 ฉบับ (หน้า 431)
	2.4) การเป็นนักจัด รายการวิทยุและ โทรทัศน์	หน้าที่ของการ เป็นนักจัดรายการ วิทยุและโทรทัศน์	ผมได้รับเชิญไปพูด...เรื่องการเติบโตของอนาคตนิคมอุตสาหกรรม (หน้า 309), สัมภาษณ์ผู้อื่น (หน้า 421), เป็นวิทยากรพูดเรื่องเศรษฐกิจ (หน้า 421), ผมจัดทีมคณะทำงาน...เพื่อเตรียมข้อมูลให้กับผม (หน้า 422), ผมนำเรื่องเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม...เรียบเรียงเล่าให้แฟนรายการฟัง (หน้า 423), ผมต้องทำการบ้านโยการอ่านข้อมูล, ที่ทีมงานเตรียมไว้ให้ค่อนข้างมาก (หน้า 424), ใส่ความเป็นตัวตน วิถีมองโลก ผสมเข้าไป (หน้า 424), ผมจะสอดแทรกมุมมองตัวตนของผมเข้าไปด้วยเสมอ (หน้า 425), ผมเขียนสคริปต์รายการด้วยลายมือตัวเอง (หน้า 425), ใส่ความเป็นตัวตนอย่างกันเอง (หน้า 426), รายการวิทยุ F.M. 97.0 MHz (หน้า 426), รายการวิทยุ F.M. 96.5 MHz (หน้า 429), ผู้ดำเนินรายการ (หน้า 429), รายการ CEO VISION (หน้า 430), ผมเขียนบททุกครั้งทีพูด (หน้า 431), รายการหมุนตามโลกกับวิกรม (หน้า 434), รายการ TNN People (หน้า 434), ทุกครั้งที่ผมไปพูดจะต้องมีการเตรียมตัวอย่างดีที่สุด (หน้า 435)

ตารางที่ 3 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ก่อร่างสร้างธุรกิจ” (ต่อ)

2. อรรถลักษณะทางสังคม			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
	2.5) การเป็นเจ้าของ มูลนิธิอมตะ	2.5.1) บทบาท หน้าที่ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ ในการจัดตั้งมูลนิธิ ฯ	เงินทองทรัพย์สินผมทุกบาททุกสตางค์นั้นจะยกให้มูลนิธิฯเมื่อผมแก่เฒ่าไม่มีความสามารถใด ๆ (หน้า 357), มูลนิธิอมตะสามารถทำทุกสิ่ง ที่ผมใน และจะทำในระยะยาว (หน้า 357), ผมวางแผนจะทำให้อมตะคาสเชลเป็นเวทีให้เหล่าศิลปินทุกแขนงได้ใช้แสดงความเป็นตัวตน ของทุก ๆ คน (หน้า 404), ผมตั้งใจว่าเงินทองและทรัพย์สิน...สุดท้ายแล้วจะยกให้กับมูลนิธิทั้งหมด เพื่อใช้ประโยชน์ตามเป้าหมาย (หน้า 458), ความตั้งใจในการก่อตั้งมูลนิธิ (หน้า 482), จะทำในสิ่งที่ประโยชน์ต่อตัวเองหรือต่อสังคมโลก โดยเอาเวลาที่เหลือในชีวิตมา ดำเนินการไปเรื่อย ๆ โดยใช้เงินผมและครอบครัว เป็นโอกาสที่ผมจะทำแต่ความดีให้กับชีวิตของผม (หน้า 482), ผมใช้เงินส่วนเกินที่เหลือ ไปในกิจการของมูลนิธิ...เพราะเงินเหล่านั้นจะสามารถสร้างประโยชน์ต่อผู้อื่นในสังคมได้อีกอย่างมากมาย (หน้า 496), สาเหตุที่ผมตั้ง มูลนิธิฯ เพื่อนำสิ่งที่ผมมีไปใช้ต่อไปในสังคมและโลก (หน้า 496)
		2.5.2) โครงการ และกิจกรรมของ มูลนิธิฯ	โครงการมูลนิธิฯ (หน้า 432), โครงการนักเขียนอมตะ (หน้า 432), โครงการศิลปินอมตะ อาร์ต อวอร์ด (หน้า 432), โครงการอมตะ คาสเชล (หน้า 432)
	2.6) ด้านจิตสาธารณะ ในการช่วยเหลือสังคม	2.6.1) ด้านสังคม	ช่วยหาธุรกิจใหม่มาให้เขา (หน้า 167), สิ่งที่เราสมควรทำอย่างยิ่งคือการช่วยเหลือแผ่แบ่งปันให้ผู้อื่นที่ดีกว่าเรา (หน้า 329), มุ่งมั่นทำประโยชน์ให้กับประเทศชาติ (หน้า 356), สิ่งที่ผมทำจะสามารถต่อยอดและส่งผลดี...ต่อคนหลายกลุ่มหลายระดับ (หน้า 356), ผม ไม่เคยมุงหวังรางวัล ลาภ ยศ ชื่อเสียง...ผมทำเพราะผมอยากทำ (หน้า 356), มีความสุขกับการสร้างสรรค์สิ่งดีงามให้กับสังคม (หน้า 356), สร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อกันดี ๆ (หน้า 357), หากมีสิ่งใดที่ผมจะเป็นประโยชน์ต่อคนอื่นได้ ผมยินดีให้ข้อมูลโดยไม่กังวล (หน้า 363), การเป็นผู้ให้ย่อมมีความสุขเสมอ (หน้า 363), ลงมือทำด้วยตนเองก่อนที่จะถ่ายทอดความคิดและอุดมการณ์ต่อให้กับคนอื่น (หน้า 368), ทุกกลุ่มคนทุกองค์กรนั้นจะต้องมีกฎเกณฑ์ที่ถูกต้องและเป็นธรรม คนที่จะต้องเริ่มแสดงเป็นตัวอย่างเป็นตัวอย่าง คือ...ผู้นำองค์กร (หน้า 385), เราคาดหวังให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติอย่างไร เราต้องทำตนให้เป็นผู้นำและต้นแบบที่มีคุณธรรม (หน้า 385), ทุกอย่างเริ่มจากตัวผมก่อน และขยายไปสู่ทุกชั้นทุกฐานในอนาคต (หน้า 390), ต้องการเป็นคนดีให้มากขึ้นทุกวัน (หน้า 390), ผมอยากให้เมืองไทยมีสถานที่ใดที่หนึ่ง รองรับศิลปะจากศิลปินดี ๆ...โดยพวกเขาเหล่านั้นไม่ต้องลงทุน (หน้า 404), ทุกอย่างที่ผมทำ...ไม่เคยหวังกำไรเป็นเงินทองอะไรเลย (หน้า

ตารางที่ 3 หนังสือ ผมจะเป็นคนดี “ก่อร่างสร้างธุรกิจ” (ต่อ)

2. อັถลัษณัฏทงสงคม			
ประเต็นหลัค Themes	ประเต็นยอย Sub -Themes	มิตีหลัค Dimensions	มิตียอยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
			436), อยกททำในลัษที่ผมจะมึความสุขและเป็นประยอชัคกับสงคม (หน้ 458), ผมอยกให้คนไทยที่ร่ำรย...มชวช่วยเหลือคินให้กับคนในสงคมบ้ง (หน้ 483)
		2.6.2) ด้นการให้ควมรู้ และกรศีกษ	ถ่ยทอดควมคิควมรู้จกประสภกรณัตรงเพือให้เกิดประยอชนัแกสงคม (หน้ 421), ผมหวังเพียงว่ผู้อ่านจะได้รับประยอชนัจกหนังสือ (หน้ 424), เพือให้ไ้ไ้ได้อ่าน ชีวประวัติจิงคนเก่ง ๆ ...ทำหนังสือ CEO โลค (หน้ 433), เอหนังสือผมไปทลศคร ขอให้ผมไ้เก็บค้ลสิขสิท์ ผมตอบรับด้วยควมยินดี (หน้ 436), ผมคิคว่บติมกรรณแห่งนี จะสมรถถ่ยทอดควมคิ คิลปะ...ของพวเรในยุคนีไปสู่คนรุ่นหล้ง (หน้ 457), ผมอยกให้กรสนบสนุนคิลปิน นักเขียน (หน้ 482), ผมอยกให้เวทือมตะเป็นเวทือสำหรับคนดี คนเก่ง และมีคุณธรรม (หน้ 482), ผมอยกให้ลัษที่ผมทำ...เป็นนนวนทงของนักธุรกิจไทย (หน้ 482)
		2.6.3) ด้นลัษแวดล้อม	กรทงทงที่มีผลกระทบต่อคนหมุ่มมก ไ้ว่จจะด้นลัษแวดล้อม ผังเมือง ทรพยกร จำเป็นต้องหจตุสมตุล (หน้ 350)

ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์

ตารางที่ 4 หนังสือ กิน&อยู่ แบบวิกรม

1. อัตลักษณ์ส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
1) ภายใน	1.1) ร่างกาย คือความรู้สึกต่อตนเองเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะทางกายภาพ สุขภาพ รวมถึงทักษะ และความสามารถ	1.1.1) กายภาพและรูปร่าง	อายุ 15-19 ปี (หน้า 26), สมัยผมเป็นเด็ก (หน้า 42), ตัวเล็กแกรน (หน้า 42), วัยทอง (หน้า 152), ผมยืดตัวขึ้นมาถึง 178 ซม. (หน้า 51)
		1.1.2) สุขภาพ	อาการหัวใจเต้นผิดจังหวะ (หน้า 24), ผมมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง (หน้า 25), ห่างไกลคำว่าไม่สบาย (หน้า 25), ตรวจร่างกายที่โรงพยาบาลกรุงเทพเป็นประจำ (หน้า 28), ทานอาหารให้เหมาะสม (หน้า 152), รมั้ดระวังตัวเรื่องอาหาร (หน้า 152), เบาหวาน (หน้า 169), โรคหัวใจเต้นผิดจังหวะ (หน้า 169), สุขภาพแข็งแรงดี (หน้า 199)
		1.1.3) ทักษะ/ความสามารถ	ชอบเล่นกีฬา (หน้า 25), ชอบขี่จักรยานไปเรื่อย ๆ (หน้า 26), บริหารจัดการสุขภาพ อารมณ์ และจิตใจ ของตน (หน้า 152)
	1.2) ศีลธรรมหมายถึงความรู้สึกที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับคุณค่าทางศีลธรรม ความรู้สึกเกี่ยวกับการเป็นคนดีหรือคนเลว เป็นต้น	1.2.1) คุณธรรม/ศีลธรรมในจิตใจ	การปลูกฝังเรื่องจริยธรรม (หน้า 56), ปลูกฝังเรื่องจริยธรรม ศีลธรรมและคุณธรรมแก่เด็กตั้งแต่เล็ก ๆ (หน้า 57), ผมจะเดินหน้าทำทุกอย่างที่ผมพิจารณาแล้วว่าเป็นสิ่งที่ดี มีคุณธรรม (หน้า 115), ผมบวชให้แม่ตอนอายุ 50 ปี (หน้า 224), การใช้เหตุและผลบนพื้นฐานของความยุติธรรม จริงใจ ซื่อสัตย์ ไม่เบียดเบียนใคร (หน้า 205)

ตารางที่ 4 หนังสือ กิน&อยู่ แบบวิกรม (ต่อ)

1. อรรถลักษณะส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
		1.2.2) การคิดดี	ผมอยากเห็นคนไทย...รับใช้ประเทศชาติและทำประโยชน์ให้สังคมทางใดทางหนึ่ง (หน้า 112), หน้าที่ของคนไทยที่พึงมีต่อชาติบ้านเมืองให้ลูกหลานเดินทางสู่อนาคต (หน้า 113), อยากให้ผู้ใหญ่มาร่วมกันถ่ายทอดประสบการณ์ในอดีตให้เป็นความรู้ (หน้า 115), สร้างประโยชน์แก่ทุกคนบนโลกนี้ (หน้า 115), อยากเห็นเด็ก ๆ ในปัจจุบันและอนาคตมีทางเลือกมากกว่าผม (หน้า 126), ผมเห็นคุณค่าและให้ความสำคัญต่อประสบการณ์ของผู้อาวุโส (หน้า 129), เขียนสิ่งใดนั้นควรยืนอยู่บนพื้นฐานความจริง (หน้า 135), ไม่สร้างความมลายให้ผู้คนเข้าใจผิด (หน้า 135), ไม่เคยคิดจะหนีหรือไม่จ่ายหนี้ (หน้า 182), ผมไม่เสียดสีสิ่งใด (หน้า 195)
	1.3) ส่วนตัว หมายถึงความคิดเห็นของบุคคลต่อตนเองเกี่ยวกับคุณค่าของตน ความมั่นใจ รวมถึงการประเมินค่าบุคลิกภาพของตนเอง	1.3.1) ความรู้สึกที่มีต่อตนเอง/การให้คุณค่าตนเอง	ผมมีเวลาที่จะอยู่กับตัวเอง (หน้า 38), การย้อนกลับไปมองดูตนเองจากอดีตจนถึงปัจจุบัน (หน้า 38), ความเป็นตัวตนในทุกวันนี้ (หน้า 38), ตั้งหน้าตั้งตาเรื่องเรียนและผมยังเอาดีด้านกีฬาด้วย (หน้า 43), ได้รับรางวัลนักกีฬาดีเด่น (หน้า 43), มีความสุขกับการเขียนหนังสือ (หน้า 45), รู้จักที่มาของตนเองเป็นสิ่งสำคัญ (หน้า 46), การรู้จักแผนภูมิชีวิตของตนเองจึงเป็นสิ่งจำเป็น (หน้า 49), ผมค่อนข้างโชคดี (หน้า 50), มีโอกาสไปศึกษาต่อที่ไต้หวัน (หน้า 50), จุดเปลี่ยนที่สำคัญของชีวิต ทั้งในเรื่องการงาน อนาคต และสุขภาพ (หน้า 50), ผมเป็นคนรักธรรมชาติ (หน้า 67), รักต้นไม้ใบหญ้าแล้วผมยังรักสัตว์ (หน้า 67), ผมเป็นคนไม่ใช่จ่ายสุล่ยสุร่าย (หน้า 70), ผมกลับมาทบทวนเรื่องราวในอดีตของตนเอง (หน้า 70), คนที่ทำงานกับบอมตะ...จะอยู่กับบอมตะโดยไม่คิดจะจากไปไหน (หน้า 86), การทำงานต้องทำด้วยความสุข (หน้า 93), ผมสามารถหาความสุขกับชีวิตธรรมดา (หน้า 100), ความประทับใจในวัยเยาว์อยู่เสมอ (หน้า 100), ผมเป็นคนที่ชอบการเดินทาง (หน้า 136), การเดินทาง...ทำให้ทุกอย่างแล้วยังทำให้เปิดใจของตัวผมให้กว้างขึ้น (หน้า 137), ผมเริ่มเข้าใจตัวเองและโลกมากขึ้น (หน้า 147), ชีวิตนั้นผมไม่ปล่อยให้สูญเปล่า (หน้า 159), ผมพึงพอใจแล้วกับความเป็นตัวตนของผมเช่นทุกวันนี้ (หน้า 179), ผมชอบเตือนตัวเองอยู่เสมอว่า “เตี้ยมีไว้นอน โตมีไว้ทำงาน” (หน้า 184), ความเป็นธรรมชาติ...ทำให้ผมมีความสุขได้อย่างง่ายดาย (หน้า 190), ผมเข้าใจผลลัพธ์ของการเสเพลเสเพล (หน้า 196), ผมจะรู้จักประมาณตน (หน้า 197), ผมจัดเป็นคนโชคดีที่ไม่ยึดติดกับสิ่งเสเพล (หน้า 198), มีชีวิตอยู่สร้างประโยชน์ให้กับตนเองและสังคม ได้อย่างมีคุณภาพ (หน้า 199), ความสงบสุขจึงเป็นสิ่งที่ผมแสวงหา (หน้า 200), มีทัศนคติในด้านบวก คือการมองโลกในแง่ดีเพิ่มเข้าไปด้วย (หน้า 203), การนิยามความเป็นคนดีของผมอาจแตกต่างกับคนอื่นอยู่บ้าง (หน้า 204), ผมรู้ว่าผมต้องเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้องต่อตนเองและสังคม (หน้า 205), ความสุขอย่างแท้จริง ทำให้ผมเกิดปิติอย่างประหลาดกับตนเอง (หน้า 205), ผมมีวิสัยทัศน์ความฝันใหม่ ๆ มากกว่าปกติ (หน้า 106), ผมเป็นคนมองโลกในแง่ดีแบบบวก มองอย่างสร้างสรรค์ (หน้า 205), มมองว่าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปได้ (หน้า 206), ผมเป็นนักจินตนาการ (หน้า 217), มีความฝันมากมายสนุกกับการ

ตารางที่ 4 หนังสือ กิน&อยู่ แบบวิกรม (ต่อ)

1. อรรถลักษณะส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิติย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
			สร้างภาพในอากาศ (หน้า 217), เกิดความคิดใหม่ที่จะกลับไปสู่ธรรมชาติที่เรียบง่าย (หน้า 224), ชีวิตคือสิ่งต้องเครื่องไหว หรือมีพลวัตอยู่ตลอดเวลา (หน้า 239), ความเป็นจีนซึมซาบอยู่ในความเป็นไทยอย่างแยกไม่ออก (หน้า 117), ผมเข้าใจปัญหาสุขภาพของตนเอง (หน้า 170), ความรักตัวกลัวตาย (หน้า 171), ผมคิดว่ามนุษย์เราควรเคารพในความเป็น “ปัจเจก” มีความหลากหลายแตกต่างกันตามรสนิยมของแต่ละคน (หน้า 229), หากเราทำสิ่งใดที่เราชอบโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ทำแล้วก่อความสุข มีความยุติธรรมบนความถูกต้อง มีเหตุผล มีผล ก็คงถือว่าเป็นคนดีแล้วถูกต้องได้ (หน้า 230), แน่ใจว่าไม่มีใครรู้จักผมดีเท่ากับตัวผมเอง (หน้า 241) , ไม่มีใครรู้ความต้องการของผมเท่ากับตัวผมเอง (หน้า 241)
		1.3.2) ความเชื่อมั่น / ความมั่นใจ	ติดใจรถสปอร์ต...ราคาเกือบ 6 ล้าน ผมตัดสินใจให้รางวัลตัวเอง (หน้า 72), เป็นรถที่มีราคาแพงที่สุดในชีวิตก็ตาม (หน้า 72), ผมเชื่อตามพระพุทธรูปที่ว่า...ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ (หน้า 93), ผมเชื่อว่าคนเรานั้นมาจากธรรมชาติและมีชีวิตอยู่กับธรรมชาติ (หน้า 100), ตอนนั้นผมเดินมาถูกทางแล้ว (หน้า 125), ความฝันของผมคือการสร้างอมตะนครให้เป็นนครอมตะนิรันดร์ (หน้า 160), ชีวิตของผมสมบูรณ์ดีแล้ว (หน้า 161), เมื่อเวลาเปลี่ยน โลกเปลี่ยน วิถีชีวิตเปลี่ยนไปด้วยเป็นธรรมดา (หน้า 177), การใช้ชีวิตของมนุษย์นั้นเรามีสิ่งจำเป็นพื้นฐานคือเรื่องปัจจัย 4 (หน้า 203), มนุษย์เรามีความจำเป็นต้องอยู่กับปัจจุบันให้มาก (หน้า 203), อดีตเป็นสิ่งที่เราแก้ไขไม่ได้ (หน้า 203), เราทำปัจจุบันและอนาคตให้ดีได้ (หน้า 203), ผมตระหนักว่าการใช้อารมณ์เพื่อแก้ปัญหาไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์ (หน้า 204), ผมเชื่อว่าผมเดินมาถูกทางแล้ว (หน้า 207), ผมมักคิดอยู่เสมอว่า “ความฝัน ไม่เสียดั่งค์” (หน้า 209), ผมเชื่อเหลือเกินว่า “มนุษย์เราเกิดมาเพื่อสร้างสรรค์สิ่งดีงาม” ให้กับโลกใบนี้ร่วมกัน (หน้า 209), ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมมีความเชื่อมโยงไปเป็นธรรมดาของธรรมชาติ (หน้า 219), การอยู่นิ่งเท่ากับกำลังเดินถอยหลัง (หน้า 239)
		1.3.3) การประเมินค่าบุคลิกภาพของตนเอง	ผมนั้นดูแข็งแรง รูปร่างดี (หน้า 28), ใคร ๆ เห็นก็คิดว่าผมมีหุ่นล่ำบึกเหมือนโคกกีวี่หุ้ม (หน้า 28), การรู้จักปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนไป (หน้า 66), ผมมีรากเหง้ามาจากความเรียบง่าย (หน้า 100), ผมตระหนัก...ว่าเวลาที่เหลือในชีวิตของผมมันไม่ได้มาก (หน้า 149), สนุกกับการไล่ล่าความฝันเพื่อทำฝันนั้นให้เป็นจริง (หน้า 159), ผมเป็นคนที่ไม่ชอบเสียงร้องไห้ของเด็ก ๆ (หน้า 164), ก่อนนอนผมจะปล่อยจิตใจให้รู้สึกผ่อนคลายมากที่สุด (หน้า 184), เพราะผมรู้จักขอบเขตของการปกครองสติของตัวเองดีว่ามีแค่ไหนเพียงใด (หน้า 195), รู้จักตัวเองดีว่าพื้นฐานแล้วไม่ใช่คนสุขภาพแข็งแรง (หน้า 198), ผมก็เริ่มที่จะหันมาใช้สติ (หน้า 204), ผมชอบการ

ตารางที่ 4 หนังสือ กิน&อยู่ แบบวิกรม (ต่อ)

1. อัตลักษณ์ส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
			ดำเนินชีวิตที่มี “อิสระ” (หน้า 228), รูปแบบการแต่งกายก็เปลี่ยนแปลงไปตามวิถีการใช้ชีวิต (หน้า 229), ผมชอบอะไรก็ใช้อย่างนั้น ทำให้สบายตัวมากขึ้น (หน้า 229), มีความคิดกลับไปสู่ความเป็นตัวตนของผมเองที่ไม่ยึดติดกับสิ่งใด (หน้า 230), ผมเป็นคนไม่ชอบอยู่นิ่ง (หน้า 238)
	1.4) ครอบครัว หมายถึง ความรู้สึกใน คุณค่าและความพึง พอใจในฐานะที่เป็น สมาชิกในครอบครัว เป็นการแสดงถึงการ รับรู้ตนเองว่าใกล้ชิด หรือเห็นห่างจาก ครอบครัว	1.4.1) ความพึง พอใจ/ความ สัมพันธ์ในฐานะที่ เป็นสมาชิก	แม่ของผมก็เป็นโรคหัวใจเดินผิดจังหวะ (หน้า 24), ผมรับมรดกมาจากแม่ (หน้า 24), โรคทางพันธุกรรม (หน้า 24), ถ้าไม่มีต้นน้ำอย่างพ่อ แม่ปู่ย่าตายาย ก็คงจะไม่มีผมเช่นเดียวกัน (หน้า 39), ครอบครัวผมเป็นคนจีนแคะ (หน้า 40), ถูกเลี้ยงดูเช่นเดียวกับเด็ก ๆ ในชนบท (หน้า 40), ถูกสอนให้กินข้าวเยอะ ๆ กินกับน้อย ๆ (หน้า 42), น้่านมของแม่ (หน้า 44), ผมดื่มนมแม่มาตั้งแต่เกิด (หน้า 45), คลอเคลีย กับแม่ (หน้า 45), เกาะหลังแม่ (หน้า 45), บางครั้งกินนอนหนุนตักแม่ (หน้า 45), ตื่นนมแม่ร่วมกับน้อง (หน้า 45), ไม่ห่างแม่ไปไหนเหมือน เงาตามตัว (หน้า 45), ความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนม (หน้า 45), วาระสุดท้ายของแม่ (หน้า 45), ได้รับการบ่มเพาะจากแม่มาตั้งแต่เล็ก (หน้า 93), หน้าที่ลูก (หน้า 97), หน้าที่ของพี่ชายคนโต (หน้า 97), เติบโตมาในวัฒนธรรมของคนจีน (หน้า 117), ผมรู้สึกขอบคุณบรรพบุรุษ (หน้า 221), ผมก็ยังรักและห่วงใยน้อง ๆ เสมอ (หน้า 232), พ่อแม่ใช้ให้ทำนู่นทำนี่มาตั้งแต่เล็ก (หน้า 238)
		1.4.2) บทบาท/ หน้าที่ต่อครอบครัว	ผมดูแลน้อง ๆ มาตั้งแต่ 5 ขวบ (หน้า 164), ดูแลน้อง (หน้า 238), ดูแลบ้าน (หน้า 238), ช่วยเรื่องการค้าขาย (หน้า 238)
	1.5) สังคม หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคล ที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับ ความมั่นใจ และความ เชื่อมั่นในการสร้าง	1.5.1) ความ คิดเห็นของบุคคล ที่มีต่อตนเอง	มีชื่อเสียงในหมู่นักเรียนไทยในไต้หวัน (หน้า 54), คุณบุญยสิทธิ์ โชควัฒนา ให้ช่วยเป็นนายแบบตี๋ม ฮาร์ตดิ เบเนคอล (หน้า 154), ผมคิด ว่าท่านคงเห็นผมยังหุ่นดีช่วยขายขอให้สพพัฒน์ได้ (หน้า 154)

ตารางที่ 4 หนังสือ กิน&อยู่ แบบวิกรม (ต่อ)

1. อรรถลักษณะส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
	สัมพันธภาพกับผู้อื่นในสังคม	1.5.2) ความเชื่อมั่นในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นในสังคม	มีเพื่อนมาทานอาหารเย็นด้วยกันเสมอ ๆ (หน้า 16), บ้านพัก...เป็นสถานที่ที่รื่นเริงของเพื่อน ๆ (หน้า 61), ทุกคำคืนจะมีแขกมารับประทานอาหารร่วมดื่มกินอย่างครึกครื้น (หน้า 61), ผมมักจะมีมิตรที่เป็นผู้ใหญ่ (หน้า 105), เพื่อนรุ่นพี่หรือรุ่นพ่อ (หน้า 105), ฟังความรู้ความคิดประสบการณ์จากเพื่อน (หน้า 105), คนที่ผมค่อนข้างจะคุ้นเคยด้วยมีอยู่ 2 ชาตินี้ คือ คนจีนกับคนญี่ปุ่น (หน้า 117), ทานข้าวกับแขก (หน้า 168)
2) ภายนอก	2.1) เอกลักษณะ หมายถึง การเลือกให้สัญลักษณ์แก่ตนเองที่จะทำให้เราเกิดความรู้สึกแตกต่างจากคนอื่น ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคลและมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของบุคคลนั้นด้วย	เอกลักษณ์/สัญลักษณ์	ความอ่อนด้อยและข้อจำกัดทางภาษาไทย (หน้า 70), นิยายเป็นคนจริงจังกับเรื่องงาน (หน้า 81), พรหมน้ำหอมกลิ่นโปรด (หน้า 89), ผมเป็นคนไม่ยึดติดกับแบรนด์เนม (หน้า 89), ผมจึงพกหมากฝรั่งติดตัวและติดรถไว้เสมอ (หน้า 89), เสื้อผ้าตัวนี้ผมจะใส่ซ้ำหลายครั้ง (หน้า 90), ผมมีชุดสากลอยู่ 5 - 6 ชุดเท่านั้น (หน้า 90), เลือกชุดแบบและสีที่สุภาพไม่ฉะฉานหรือฉูดฉาด (หน้า 90), เสื้อกั๊ก (หน้า 90), ไม้หางเปียเหมือนบรรพบุรุษ (หน้า 224), การไว้ผมจุก (หางเปียเล็ก ๆ) (หน้า 227), นุ่งกางเกงมาเป็นสไลส์ (หน้า 229), เสื้อผ้าฝ่ายบาง ๆ (หน้า 229), ผ้าขาวม้าสีเทา-ดำ 1 ผืน (หน้า 229), ไม่คำนึงถึงแฟชั่นหรือรูปแบบใด ๆ (หน้า 229)
	2.2) พฤติกรรม หมายถึง คือการมองว่า “ฉันประพฤติอย่างไร” โดยปกติบุคคลจะกระทำการต่าง ๆ ตามที่อยากทำ	พฤติกรรม/สิ่งที่เลือกกระทำ	ดื่มไวน์เหมือนกับดื่มไวน์อิตาลี (หน้า 18), ผมวางแผนและเตรียมตัวด้านสุขภาพ (หน้า 36), ใช้ชีวิตกับธรรมชาติ (หน้า 45), ผมจำกัดปริมาณไวน์ของตัวเอง (หน้า 65), เข้านอนไม่เกิน 5 ทุ่มหรือเที่ยงคืน (หน้า 65), ตื่นขึ้นทำงานในเวลา 8 โมงเช้า (หน้า 65), ผมจะคอยสังเกตสุขภาพตนเองอยู่เสมอ (หน้า 65), ประหยัดและไม่ใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือย (หน้า 93), การไม่นำตัวเองเข้าไปใกล้เรื่องที่ทำให้เกิดทุกข์ (หน้า 167), ผมจึงไม่ “เสพจนติด” กับยาเสพติด (หน้า 193), ไม่เคยคิดจะสูบบุหรี่แต่ไหนแต่ไรจริง ๆ จัง ๆ (หน้า 193), การลองเพื่อรู้ (หน้า 193), ทุกสิ่งทุกอย่างเริ่มต้นที่ตัวผมเองเสมอ (หน้า 206), ทุกสิ่งทุกอย่างเริ่มต้นที่ตัวเราเสมอ (หน้า 210), ผมจะ “จด” ลงทันที (หน้า 218), การไว้ผมจุกและการแต่งกาย (หน้า 228)

ตารางที่ 4 หนังสือ กิน&อยู่ แบบวิกรม (ต่อ)

1. อัตลักษณ์ส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
	และมีการนำไปโยงกับ อัตลักษณ์ของตน ซึ่งผล ที่เกิดขึ้นจะกำหนด ว่าบุคคล ควรจะกระทำ ต่อสิ่งนั้นหรือไม่		
	2.3) การตัดสินใจ หมายถึง การที่บุคคล สังเกตเอกลักษณ์และ พฤติกรรมของตนเอง และตัดสินใจชอบหรือไม่ชอบอะไร โดยจะเป็น การมองด้วยความพึง พอใจในระดับของ ตนเอง ซึ่งการยอมรับ ตนเองในลักษณะนี้จะ ส่งผลให้เกิดความรู้สึกถึง การเห็นคุณค่าในตัวเอง	การตัดสินใจ/ ความพึงพอใจใน ระดับของตนเอง	ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเดิมๆ (หน้า 21), การลงทุนด้านการดูแลสุขภาพ (หน้า 31), การตัดสินใจเดินทางไปผัดหัวใจ (หน้า 36), วางแผน และแก้ไขปัญหาอย่างตรงจุดด้วยเหตุผล (หน้า 36), ผมสัญญากับตัวเองว่า ผมจะไม่วินวินหายตัวไปหรือฆ่าตัวตายเพื่อหนีปัญหา (หน้า 63), ผมตั้งเป้าหมายว่าจะดำเนินชีวิตใหม่ (หน้า 69), ยึดถือสุขภาพและสุขสงบเป็นหลัก (หน้า 69), เริ่มสานต่องานบ้านที่ก่อกวนชีวิตตนเอง (หน้า 69), ผมตกลงใจแน่วแน่ที่จะลงมือบ้านที่ก่อกวนชีวิตตัวเอง (หน้า 70), ผมจึงเริ่มมองหาสถานที่ที่เหมาะสมเพื่อสร้างบรรยากาศและดูแลสุขภาพของตัวเองไปพร้อมกัน (หน้า 70), ผมวางแผนที่จะสร้างแพสส์หลัง (หน้า 74), ติดตั้งจานดาวเทียมทรูวิชั่นส์และระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อรับ-ส่ง ข่าวสารกับโลกภายนอก (หน้า 74), ผมปลดหนี้ ปลดภาระเรื่องงาน (หน้า 80), ปลดตัวเองออกจากความเป็นทาสของเวลา (หน้า 80), ใช้ชีวิตส่วนใหญ่ที่เขาใหญ่ (หน้า 80), ผมเริ่มเริ่มหันมาทำความเข้าใจกับตัวเองมากขึ้น (หน้า 149), เราต้องรู้จักปรับตัว ไม่ยึดติดอยู่กับความแข็งแกร่ง ความสามารถ หรือความสำเร็จในอดีต (หน้า 219), ผมจะไม่รับตำแหน่งใด ๆ ทางการเมืองหรือทางสังคม (หน้า 228), ผมทำเพราะผมอยากทำ (หน้า 230), ผมต้องการความเป็นอิสระ การเป็นตัวตนของผม (หน้า 230), ก้าวเดินไปสู่อนาคตที่ผมวาดวางไว้ (หน้า 230), ความสุขที่เรียบง่ายอย่างแท้จริงแบบวิกรม (หน้า 230)

ตารางที่ 4 หนังสือ มองโลกแบบวิกรม (ต่อ)

2. อรรถลักษณะทางสังคม			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
2) บทบาท/ หน้าที่	2.1) การเป็นหัวหน้า ครอบครัว	2.1.1) ความเป็น ผู้นำ	บ้านหลังนี้ยังเป็นที่พักของแม่และน้อง ๆ หลังจากแม่เลิกกับพ่อ (หน้า 80), การรับภาระหัวหน้าครอบครัวใหญ่ด้วยวัยเพียง 20 (หน้า 97), บ้านของแม่หลังแรก...ผมซื้อมาด้วยเงินจากน้ำพักน้ำแรง (หน้า 97)
		2.1.2) หน้าที่และ ความรับผิดชอบ	ผมเข้าบ้าน...ทั้งบ้านพักและสำนักงาน (หน้า 80), ผมสร้างหมู่บ้านกรมดิษฐ์... เพื่อให้น้อง ๆ เข้าไปสร้างบ้านอยู่บริเวณเดียวกัน (หน้า 235)
	2.2) การเป็นเจ้าของ ธุรกิจ/ผู้นำองค์กร/CEO	2.2.1) ความเป็น ผู้นำองค์กรธุรกิจ (CEO)	ผมต้องวิ่งเต้นแลกเช็คหรือกู้เงินนอกระบบ (หน้า 62), ตัวผมเองไม่ได้รับเงินเดือนมากกว่าครึ่งปี (หน้า 62), การประคับประคองธุรกิจ (หน้า 97), ไม่ต้องการให้ลูกน้อง...เสียขวัญ (หน้า 64), การสร้างขวัญกำลังใจ (หน้า 64), สร้างความเชื่อมั่นในตัวผมแก่พวกเขาอย่างเต็มที่ (หน้า 64), ผู้ช่วยวัยทองที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่ระดับสูง (หน้า 157)
		2.2.2) การ บริหารงานเชิง กลยุทธ์	ประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้างาน (หน้า 85), ติดตามความคืบหน้าของงาน (หน้า 85), รับฟังความคิดเห็น (หน้า 85), พิจารณาหาทางแก้ไข (หน้า 85), การทำงานทั้งหมดจะติดต่อประสานงานผ่านทางอีเมลหรือโทรศัพท์ (หน้า 86), งานด้านธุรกิจผมได้มอบหมายให้น้อง ๆ กับเจ้าหน้าที่ของบริษัทอมตะรับผิดชอบตามหน้าที่ของแต่ละคน (หน้า 163), เปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมและออกความคิดเห็นได้เต็มที่ (หน้า 163), ใช้ที่ประชุมเป็นเวทีกำหนดทิศทางบริษัท...แต่ละช่วงเวลาอย่างทันต่อสถานการณ์ (หน้า 163)
		2.2.3) การบริหาร ทรัพยากรบุคคล	จ่ายเงินเดือนพนักงาน (หน้า 62), การทำงานอย่างใกล้ชิดกับผู้ร่วมงานเป็นความสำคัญอย่างยิ่ง (หน้า 86), กระจายอำนาจการบริหารองค์กรให้กับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ (หน้า 218)

ตารางที่ 4 หนังสือ มองโลกแบบวิกรม (ต่อ)

2. อັถลัษณัถทางลัษคม			
ประเต็นหลัก Themes	ประเต็นย่อย Sub -Themes	มิตหลัก Dimensions	มิตย่อยที่ใช่อธิบาย Sub-Dimension
		2.2.4) การสร้าง ความสัมพันธ์กับ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ต่างๆ	-
	2.3) การเป็นนักเขียน	หน้าที่ของการ เป็นนักเขียน	กระดาษทุกแผ่นมีลายมือที่ผมเขียนด้วยปากกาหมึกแห้ง (หน้า 76), ใช้เวลาหลังตี 1-ตี 2 เขียนหนังสือไปจนถึงเช้ามืด (หน้า 80), ผมเขียน หนังสือกว่า 10 เล่ม (หน้า 126), เขียนสิ่งที่ผมพบเห็นออกเป็นหนังสือเผยแพร่ให้ได้มากที่สุด (หน้า 126)
	2.4) การเป็นนักจัด รายการวิทยุและ โทรทัศน์	หน้าที่ของการ เป็นนักจัดรายการ วิทยุและโทรทัศน์	อ่านเอกสารและเตรียมข้อมูลสำหรับพูดในรายการวิทยุและโทรทัศน์ (หน้า 81), ผมใช้เวลาและความสำคัญกับงานส่วนนี้ค่อนข้างมาก (หน้า 81), ผมถือว่าการจัดรายการเป็นการทำหน้าที่สื่ออย่างหนึ่ง (หน้า 81), ผมจะศึกษาเรื่องที่พูดอย่างละเอียด (หน้า 81), ผู้ฟังจะได้ฟัง เรื่องราวที่ไหลลื่น เหมือนกับผมไปนั่งคุยอยู่ตรงหน้า (หน้า 81 - 82)
	2.5) การเป็นเจ้าของ มูลนิธิอมตะ	2.5.1) บทบาท หน้าที่ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ ในการจัดตั้งมูลนิธิ ฯ	-

ตารางที่ 4 หนังสือ มองโลกแบบวิกรม (ต่อ)

2. อรรถลักษณะทางสังคม			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
		2.5.2) โครงการ และกิจกรรมของ มูลนิธิฯ	-
	2.6) ด้านจิตสาธารณะ ในการช่วยเหลือสังคม	2.6.1) ด้านสังคม	การทำหน้าที่ของพลเมืองที่ดี (หน้า 112), ตอบแทนต่อแผ่นดินและสังคม (หน้า 129) รู้จักยกย่องเพื่อนร่วมชาติที่สร้างสรรค์ผลงานต่อสังคม (หน้า 133), การเปลี่ยนทัศนคติของตนเองจากผู้รับมาสู่การเป็นผู้ให้ที่ไม่หวังผลตอบแทน (หน้า 134), รับผิดชอบต่อประเทศชาติ (หน้า 134), รับผิดชอบต่อบ้านเมืองและลูกหลาน (หน้า 134), ผมเป็นนายแบบโฆษณาให้ฟรีไม่คิดดั่งค์ (หน้า 154), สิ่งที่ผมทำต้องเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมคนหมู่มากด้วย (หน้า 206), ทำสิ่งต่าง ๆ ที่ป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมมนุษยโลกต่อไป (หน้า 221 - 222)
		2.6.2) ด้านการให้ ความรู้ และ การศึกษา	ผลงานของผมสามารถสร้างประโยชน์และข้อคิดให้แก่พวกเขาंनाไปปรับใช้กับชีวิต (หน้า 115), ผมคิดว่าหนังสือของผม...มีส่วนช่วยให้ผู้ที่ได้อ่านสามารถนำไปศึกษาและปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของตนเองได้เป็นอย่างดี (หน้า 130), ให้ความรู้เป็นวิทยาทาน (หน้า 134), ทำบุญด้วยการให้ประสบการณ์ในชีวิตเป็นวิทยาทานแก่สังคม (หน้า 135)
		2.6.3) ด้าน สิ่งแวดล้อม	-

ภาพสะท้อนอัตลักษณ์ของคุณวิกรม กรมดิษฐ์

ตารางที่ 5 หนังสือ ชีวิตใหม่

1. อัตลักษณ์ส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub-Themes	มิติหลัก Dimensions	มิติย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
1) ภายใน	1.1) ร่างกาย คือความรู้สึกต่อตนเองเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะทางกายภาพ สุขภาพ รวมถึงทักษะ และความสามารถ	1.1.1) กายภาพและรูปร่าง	วัย 58 ปีเต็ม (หน้า 11), ช่วงบั้นปลายชีวิต (หน้า 12), อายุผมจะก้าวสู่หลักหก (หน้า 19), อายุจะ 60 ปี (หน้า 94), อายุใกล้ 60 แล้ว (หน้า 242), ผมเดินมาถึงอายุเกือบ 60 ปีแล้ว (หน้า 255)
		1.1.2) สุขภาพ	หลายครั้งที่ผมเมารถจนเกือบอาเจียน (หน้า 33), ผมเน้นย้ำว่าอาหารต้องปรุงสุก (หน้า 35), ออกกำลังกายเพื่อให้ได้เหงื่อบ้างหลังจากนั่งรถทั้งวัน (หน้า 37), มีโรคประจำตัวสารพัด (หน้า 164), ผมต้องระมัดระวังตัว...ไม่อยากให้เจ็บป่วย (หน้า 184), เมื่อผมก้าวสู่อายุ 60 ปีเปรียบเหมือนนาฬิกาทรายคว่ำลง (หน้า 218), สิ่งหนึ่งที่ผมระมัดระวังที่สุดคือเรื่องสุขภาพ (หน้า 242), ผมจะไม่ปล่อยให้ตัวเองหนาว...เพราะอาจเป็นหวัด (หน้า 263)
		1.1.3) ทักษะ/ความสามารถ	ขี่จักรยาน (หน้า 37), ซ้อมเตอร์ไซด์ (หน้า 137), ชอบพุดคุย (หน้า 37), ขี่จักรยาน (หน้า 42), แสดงท่าออกกำลังกาย (หน้า 42), กระโดดเชือก (หน้า 42), กีฬา (หน้า 42), ผมแสดงฝีมือทำไก่จู้จิว (หน้า 59), ขี่จักรยานออกกำลังกาย (หน้า 252)
	1.2) ศิลธรรมหมายถึงความรู้สึกที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับคุณค่าทางศีลธรรม ความรู้สึกเกี่ยวกับการเป็นคนดีหรือคนเลว เป็นต้น	1.2.1) คุณธรรม/ศีลธรรมในจิตใจ	-

ตารางที่ 5 หนังสือ ชีวิตใหม่ (ต่อ)

1. อรรถลักษณะส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิติย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
		1.2.2) การคิดดี	อยากทำอะไรให้ได้มากขึ้น ๆ (หน้า 38), อยากให้อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่เป็นต้นแบบของการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ (หน้า 44), เราควรเรียนรู้การรักษารัชมชาติ (หน้า 98), หวังว่าคนไทยควรเลิกละกัน แต่ควรหันมาร่วมมือกันเพื่อเปลี่ยนแปลงส่วนาคคที่ดึกกว่า (หน้า 125), ชีวิตคือการทำประโยชน์ (หน้า 217), เราควรปรับตัวของเราเลือกทำในสิ่งที่ป็นประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม (หน้า 217), ผมอยากให้ผู้อ่านหนังสือเล่มนี้เริ่มคิดที่จะทำสิ่งใหม่ ๆ ในชีวิตบ้าง (หน้า 217), ผมอยากให้คนมีเงินที่มีใจในเอเชียได้ทำอะไรมากกว่าที่เขาจะเอาเงินทองและเวลาไปเที่ยว (หน้า 218)
	1.3) ส่วนตัว หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคล ต่อตนเองเกี่ยวกับ คุณค่าของตน ความ มั่นใจ รวมถึงการ ประเมินค่าบุคลิกภาพ ของตนเอง	1.3.1) ความรู้สึก ที่มีต่อตนเอง/การ ให้คุณค่าตนเอง	ผมรู้สึกถึงความเคลื่อนไหวที่ไม่เคยหยุดนิ่งในโลกกว้าง...อย่างแท้จริง (หน้า 14), ชีวิตใหม่เกิดขึ้นพร้อมการออกเดินทางแบบที่ผมไม่เคยมีมาก่อน (หน้า 15), ความฝันในหนึ่งชีวิตของผมคือการเดินทาง (หน้า 19), ชอบการผจญภัย (หน้า 19), ชอบเข้าป่า (หน้า 19), ผมรู้สึกได้ถึงความแปลกใหม่...ไม่ว่าผมจะอยู่ที่ไหนก็สามารถทำงานได้ตลอดเวลา (หน้า 29 - 30), การเดินทางแบบนี้...บอกผมว่า นี่คือการเริ่มต้นของการใช้ชีวิตแบบ “อ็อปซี” อย่างแท้จริง (หน้า 30), ความฝันที่อยากใช้ชีวิตบนรถบ้าน...นั่นได้เป็นจริงแล้ว (หน้า 31), ผมอดตั้งคำถามกับตัวเองไม่ได้ว่า “นี่ความฝันผมเป็นจริงแล้วหรือ” (หน้า 31), ผมรู้สึกภาคภูมิใจอย่างประหลาด (หน้า 31), ผมสามารถเดินตามความตั้งใจที่คาดหวังมานานสิบ ๆ ปีได้ (หน้า 31), รู้สึกลำบากเหมือนกันสำหรับชีวิตการทำงานบนรถบ้าน (หน้า 33), ผมรู้สึกว่าอยากทำอะไรให้ได้มากขึ้น ๆ (หน้า 38), แม้ผมจะเคยไปต่างประเทศหลายครั้งแต่ผมก็ไม่ได้มีโอกาสสัมผัสชีวิตในชนบทมากเท่านี้ (หน้า 38), ผมไม่เคยรู้สึกลำบากใจกับชีวิตการเดินทางที่เปลี่ยนแปลงทุกวัน (หน้า 38), ผมแอบปลื้มและแทบจะลืมความปวดเมื่อยที่ได้รับจากการถ่ายทำ (หน้า 43), ผมมีความสุขกับการทำงานบนรถบ้าน (หน้า 52), ผมไม่อยากให้ชีวิตที่เหลืออยู่ต้องเดินทางไปสู่ศูนย์ด้วยความว่างเปล่า (หน้า 65), ผมอยากกลับไปสู่ความเป็นตัวตนที่แท้จริงที่เรียบง่ายอย่างธรรมดา (หน้า 65), การได้ใช้เวลาที่เหลืออยู่ในชีวิตเดินทางไปเรื่อย ๆ น่าจะทำให้ผมได้รับความสุขกับสิ่งที่ยังไม่เคยได้เห็น (หน้า 65), อยู่ที่นี่ผมรู้สึกชีวิตช่างรื่นรมย์ ร่มเย็น (หน้า 75), ผมรู้สึกปลอดภัยมากเวลาอยู่ที่นี้ (หน้า 77), ผมอยากจะร่วมถ่ายทอดมุมมองที่ผมได้เรียนรู้ครั้งนี้ (หน้า 86), ผมนำเสนอหลาย ๆ มุมมองซึ่งเกิดจากพื้นฐานไทย-ลาว ที่มีรากเหง้าจากรากเดียวกัน (หน้า 88), การเดินทางด้วยรถทำให้ผมสามารถมองเห็นทัศนียภาพสองข้างทาง (หน้า 119), รู้สึกภาคภูมิใจที่ผมได้สร้างการเดินทางโดยคนไทย (หน้า 120), ผมเป็นนักธุรกิจนักเขียนจากเมืองไทย (หน้า 147), การเดินทางครั้งนี้เป็นสิ่งใหม่ ได้รับประสบการณ์ใหม่ (หน้า 156), ทุกวันผมตระหนักในความโชคดีอย่างมากที่ผมสามารถคิดทำสิ่งต่าง ๆ ที่ผมฝันไว้ได้ (หน้า 213), ผมตระหนักถึงช่วงชีวิตอันแสนสั้น (หน้า 220), ผมรู้ว่าเวลาของผมเหลือน้อยเพียงใด (หน้า 220), เป็นการตระหนักถึงความไม่แน่นอนอย่าง

ตารางที่ 5 หนังสือ ชีวิตใหม่ (ต่อ)

1. อັตลักษณ์ส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิติย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
			แท้จริง (หน้า 220), ผมครุ่นคิดถึงเวลาในอนาคตของผมมากขึ้น (หน้า 220), ผมโชคดีมากที่ผมคิดวางแผน ลงมือทำในสิ่งที่ผมอยากทำโดยที่ไม่มีข้ออ้าง หรือรังรอ (หน้า 220), สังขารไม่เที่ยง (หน้า 243), ความฝันของตัวเอง...เป็นความจริงขึ้นมาได้ (หน้า 254), ผมคิดอย่างเดียวว่า จะทำอะไรให้การเดินทางจากศูนย์ไปสู่ศูนย์ของเวลาแห่งชีวิต...ไม่สูญเปล่า (หน้า 255-256), อยากให้เวลาในช่วงที่เหลือนี้นี้เต็มไปด้วยการสร้างคุณค่าให้มากที่สุด (หน้า 256), การเดินทางโดยรถบ้านนับเป็นประสบการณ์แปลกใหม่...ทำให้ผมได้เข้าไปอยู่ในผู้คนในประเทศเพื่อนบ้าน (หน้า 256), ผมมีความสุขมากที่ได้เห็นสิ่งแปลกใหม่หลายด้าน (หน้า 262), ชีวิตผมพบกับความเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมและภูมิอากาศอยู่เสมอ (หน้า 262)
		1.3.2) ความเชื่อมั่น / ความมั่นใจ	ชีวิตคือการเดินทางและการเปลี่ยนแปลง (หน้า 11), ผมคงจะเดินทางไปเรื่อย ๆ จนกว่าสุขภาพร่างกายจะไม่เอื้ออำนวย (หน้า 15), โลกเรานั้นนี้เล็กลงทุกวัน “การเห็น” อาจทำให้เกิดมุมมองและความคิดใหม่ ๆ (หน้า 16), การทำความฝันตรงนี้ให้เป็นจริง (หน้า 19), ผมอยากให้พวกเราลองมองไปข้างหน้ากันบ้าง เพราะการเปลี่ยนแปลง...กำลังเดินทางเข้ามาหาเราอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (หน้า 20), ประเทศเรายังไม่เคยมีการสร้างรถบ้านใหญ่ขนาดนี้มาก่อน (หน้า 24), ปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางนับเป็นเรื่องปกติ (หน้า 26), ผมเชื่อว่าทุกคนในคณะคงจะตื่นเต้นไม่น้อย (หน้า 29), ในประเด็นการอนุรักษ์ ผมเชื่อว่าคนอเมริกันมีความรู้...ควบคุมการใช้ธรรมชาติได้เป็นอย่างดี (หน้า 44), ผมนึกถึงความเชื่อและศรัทธาของมนุษย์ว่าสามารถนำไปสู่การก่อสร้างสิ่งต่าง ๆ (หน้า 84), ผมรู้สึกที่ทุกชีวิตเคลื่อนไหวไปทุก ๆ วินาที อย่างแท้จริง (หน้า 115), ผมเชื่อในทฤษฎีของความเจริญว่าที่ไหนมีโอกาส มีเงื่อนไขที่ดี นักธุรกิจก็จะไปเสาะแสวงหาโอกาสเสมอ (หน้า 123), ผมอยากให้คนไทยรู้ว่าโลกอนาคตกำลังเปลี่ยน (หน้า 124), ผมอยากให้คนไทยใฝ่รู้ในสิ่งที่กำลังจะเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของทุกคนในเอเชีย เราควรรู้จักตนเองให้มากขึ้น (หน้า 125), เงินรายได้จากธุรกิจมีเพียงพอที่ผมจะสามารถทำตามความฝันของตัวเองได้อย่างไม่ยากเย็น (หน้า 171), ความเปลี่ยนแปลงนี้สอนให้เห็นถึงความไม่แน่นอนอย่างแท้จริง (หน้า 220), โลกนี้กว้างใหญ่ไพศาลยิ่งนัก เราเผชิญหน้ากับความเปลี่ยนแปลงอยู่ทุกขณะ (หน้า 220)

ตารางที่ 5 หนังสือ ชีวิตใหม่ (ต่อ)

1. อรรถลักษณะส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิติย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
		1.3.3) การประเมินค่าบุคลิกภาพของตนเอง	ผมสามารถปรับตัวได้เร็ว (หน้า38) , ความมืดมิดที่ผมคุ้นชิน (หน้า40) , ปกติผมเป็นคนหล้งง่าย (หน้า40), ผมนอนปล่อยความคิดไปเรื่อยๆ (หน้า41) , ผมซึ่งจึกรยานแสดงท่าออกก้าลังกาย...ซึ่งผมมีความชำนาญมากขึ้น (หน้า42), ต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพ...ของรถขณะรถวิ่ง (หน้า52) , ไม่มีปัญหาในการปรับตัว (หน้า54) , ผมเป็นคนหล้งง่าย (หน้า54) , ผมไม่เรื่อที่จะคว้า..กระตาส ปากา นังขมวิวละ จดอะไรไปเรื่อยๆ (หน้า60) , แม้ว่าการทำงานบนรถจะมีความลำบากหรือติดขัด แต่ผมก็พยายามแก้ไข และปรับความเคยชินสู่ระบบชีวิตใหม่ (หน้า64), ฝึกตัวเองเพื่อการเดินทางอันยาวไกล(หน้า64) , ผมทำธุรกิจมาเกือบ 20 ปี ผมระมัดระวังค่อนข้างมาก (หน้า123), ผมเริ่มคุ้นเคยกับเสียงแตร (หน้า135), นิสัยคนช่างฝัน (หน้า141) , ตอนนีชีวิตผมไม่แตกต่างอะไรกับพวกยิปซี (หน้า152) , ผมไม่ค่อยชอบอาการตื่นเต้น (หน้า152) , นิสัยสนุกขบถของใหม่ของผม (หน้า204)
	1.4) ครอบครัว หมายถึง ความรู้สึกในคุณค่าและความพึงพอใจในฐานะที่เป็นสมาชิกในครอบครัว เป็นการแสดงถึงการรับรู้ตนเองว่าใกล้ชิดหรือเห็นห่างจากครอบครัว	1.4.1) ความพึงพอใจ/ความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นสมาชิก	อดีตผมเคยเกิดและเติบโตมาจากต่างจังหวัด (หน้า 65), ผมเติบโตคลุกคลีกับคนจีนและไต้หวัน (หน้า 122) , ผมหวนรำลึกถึงเมื่อครั้งยังเป็นเด็กชายชนบทที่เมืองกาญจน์ (หน้า 256)
		1.4.2) บทบาท/หน้าที่ต่อครอบครัว	-

ตารางที่ 5 หนังสือ ชีวิตใหม่ (ต่อ)

1. อรรถลักษณะส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิติย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
	1.5) สังคม หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคล ที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับ ความมั่นใจ และความ เชื่อมั่นในการสร้าง สัมพันธภาพกับผู้อื่นใน สังคม	1.5.1) ความ คิดเห็นของบุคคล ที่มีต่อตนเอง	การให้สัมภาษณ์ออกรายการคุณวุฒดี (หน้า 28), คุณวุฒดีสัมภาษณ์ผมพร้อมทีมคาราวาน (หน้า 28), เพราะผมต้องเดินทางไกล... ผลิตภัณฑ์ฮาร์ทดี เบนคอลจึงอยากเก็บภาพผมไปทำโฆษณาชุดใหม่ (หน้า 41), ทีมงานออกอากาศเป็นห่วงคงเห็นผมเหงื่อไทม์กาย (หน้า 43), รายการสุริวิภาถ่ายทำ โดยขอให้ผมทำอาหารในครัวบนรถบ้านโซว (หน้า 59), คณะของเราได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดี (หน้า 67), นักข่าวเวียดนามต่างให้ความสนใจกับรถบ้านมาก ทุกคนอยากถ่ายรูปผมใช้ชีวิตใน นอนอย่างไร (หน้า 119), ทุกคนดีใจมากที่เห็นผมแวะมา พวกเขาพยายามที่จะพูดภาษาไทยกับผม (หน้า 133)
		1.5.2) ความ มั่นใจในการสร้าง สัมพันธภาพกับ ผู้อื่นในสังคม	ผมได้พบปะผู้คนหลากหลายเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ (หน้า 14), ตอนนั้นทุกคนพยายามจะทำให้ผมสำเร็จเพื่อให้ผมสามารถเดินทางได้ (หน้า 25), ใครต่อใครได้ร่วมกันรับรู้ว่าจุดเริ่มต้นการเดินทางไกลของผมได้เริ่มขึ้นแล้ว (หน้า 32), ทุกเช้าผมจะตื่นมาทานอาหารร่วมกับทีม (หน้า 35), จะทานอาหารมือเย็นด้วยกัน (หน้า 37), ผมชอบคุยกับคนพื้นเมือง (หน้า 37), ทำความคุ้นเคยกับทีมงานรายการสุริวิภา (หน้า 54), ทาง ฮาร์ทดี เบนคอล มีโครงการทำตลาดในลาว...ผมซึ่งเป็นพิธีเซ็นเตอร์ เขาจึงร่วมกันต้อนรับอย่างอบอุ่น ตลอดการเดินทาง (หน้า 56), ผม และทางทูตวิทวัสได้คุยกับเรื่องความสัมพันธ์ไทย-ลาว (หน้า 56), เราจัดงานเลี้ยงอำลามิตรภาพลาว (หน้า 99), ร้องเพลงร่วมกับทีมจาก ลาว (หน้า 99), ท่านผู้ว่า ด่วนมีน้ำใจเลี้ยงอาหารค่ำผมและคาราวานทุกคน...ผมรู้สึกขอบพระคุณท่านเป็นการส่วนตัวจึงดื่มกินกันอย่าง สนุกสนานออกรส (หน้า 111), ผมมีนัดกับเพื่อนเก่า...ที่เป็นเจ้าของสำนักพิมพ์ที่ช่วยทำหนังสือ ผมจะเป็นคนดี ภาคภาษาเวียดนาม มา ทานข้าวเย็นกันบนรถ (หน้า 116), ท่านทูตจึงเป็นบุคคลที่จุดประกายความคิดให้ผมเปลี่ยนชื่อจาก นิคมบางปะกง เป็น นิคมอมตะ (หน้า 118), ผมพูดคุยกับชาวบ้านหลายคนทีพูดภาษาไทยได้ (หน้า 130), ผมได้มีโอกาสลงทุนทำธุรกิจ...ทำให้ได้คลุกคลีทำงานกับหุ้นส่วนและ พนักงานชาวเวียดนาม (หน้า 135), การพูดคุยกับคนในแถบนี้ทำให้รู้ว่าจ้วงกับไทยมีความคล้ายคลึงกันไม่น้อย (หน้า 160), ผมชักชวนเด็ก ๆ ให้มาเที่ยวชมรถบ้าน เด็ก ๆ มีแววตาเปี่ยมล้นด้วยความสนใจ...พร้อมเข้ามาคุยกับผมอย่างใคร่รู้ (หน้า 186), ผมเลี้ยงขอบคุณคณะ ผู้บริหารจากสนามบินกอล์ฟที่มาดูแลเรา บนรถบ้านด้วยอาหารไทย...แขกทุกคนประทับใจ (หน้า 195), มีแม่ค้าหลายคนเป็นแฟนคลับดูละคร ไฟอมตะ (หน้า 248), มีนักศึกษาเป็นแฟนคลับจำผมได้ (หน้า 252)

ตารางที่ 5 หนังสือ ชีวิตใหม่ (ต่อ)

1. อัตลักษณ์ส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
2) ภายนอก	2.1) เอกลักษณ์หมายถึง การเลือกให้สัญลักษณ์แก่ ตนเองที่จะทำให้เราเกิด ความรู้สึกแตกต่างจากคน อื่น ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของ แต่ละบุคคลและจะมี ความ สัมพันธ์กับ พฤติกรรมของบุคคลนั้น	เอกลักษณ์/ สัญลักษณ์	รถบ้าน (หน้า 24), ผ้าขาวม้า (หน้า 25), กองคาราวาน (หน้า 25), ผมจะมีกล้องถ่ายรูปติดตัวไปด้วยเสมอ (หน้า 37), ผลิตภัณฑ์อาร์ทิตี เบนคอลล (หน้า 41), ผมแต่งตัวใส่เสื้อสีดำ (หน้า 129), ผมนุ่งใส่กางเกงสีดำ (หน้า 132), ผมจะมีผ้าขาวม้าติดตัวเสมอ (หน้า 262)
	2.2) พฤติกรรม หมายถึง คือการมองว่า “ฉัน ประพฤติอย่างไร” โดย ปกติบุคคลจะกระทำสิ่ง ต่างๆ ตามที่อยากทำ และจะมีการนำไป เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ของ ตนเอง ซึ่งผลที่เกิดขึ้นจะ เป็นตัว กำหนดว่าบุคคล ควรจะทำต่อสิ่งนั้น หรือไม่	พฤติกรรม/ สิ่งที่เลือกกระทำ	เริ่มต้นออกเดินทางตามความฝันครั้งใหม่ (หน้า 11), ลงมือทำความฝันให้กลายเป็นจริง (หน้า 12), ผมอยู่กับรถบ้าน (หน้า 12), ชีวิต ทำงานบนรถบ้าน (หน้า 33), หลังอาหารกลางวันผมมักใช้เวลาจับปลา (หน้า 34), ผมจะใช้เวลา...ข้าจักรยานสำรวจบ้านเมือง (หน้า 37), เรากำลังจะเดินทางไปในที่ที่เราไม่เคยไป (หน้า 49), ผมขึ้นบนรถเช่นเดิม (หน้า 54), ที่ลาวนี่เองผมเริ่มหันมาใช้ facebook ในการ สื่อสาร ให้ข่าวมากขึ้น (หน้า 63), ตื่นเช้าผมออกไปเดินชมตลาด...ทำให้เห็นวิถีชีวิตของชุมชนได้เป็นอย่างดี (หน้า 74), ผมขี่จักรยาน สำรวจตลาดพื้นเมือง (หน้า 84), คณะเราสื่อสารกันรู้เรื่องอย่างไม่น่าเชื่อด้วยภาษาท่าทาง (หน้า 102), ก่อนออกเดินทางผมหาเวลา ออกไปเดินสำรวจตลาดที่เมืองนิงห์บิงห์ (หน้า 108), ผมได้สัมผัสพูดคุยกับผู้คนทุกแห่งหนที่เดินทางผ่านไป ทำให้เข้าใจถึงวิถีชีวิต (หน้า 119)

ตารางที่ 5 หนังสือ ชีวิตใหม่ (ต่อ)

1. อรรถลักษณะส่วนบุคคล			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
	2.3) การตัดสินใจ หมายถึง การที่บุคคล สังเกตเอกลักษณ์และ พฤติกรรมของตนเอง และตัดสินใจชอบหรือไม่ชอบอะไร โดยจะเป็น การมองด้วยความพึง พอใจในระดับของ ตนเอง ซึ่งการยอมรับ ตนเองในลักษณะนี้จะ ส่งผลให้เกิดความรู้สึกถึง การเห็นคุณค่าในตัวเอง	การตัดสินใจ/ ความพึงพอใจใน ระดับของตนเอง	แผนการที่วางไว้ยาว 5 ปี (หน้า 11), ความต้องการของผมนี่จะใช้ชีวิตในรถบ้าน (หน้า 12), ผมตั้งความหวังไว้ว่าจะเริ่มออกเดินทาง... หลังจากปล่อยมือจากการงาน (หน้า 19), ผมตัดสินใจเดินทางอยู่ในประเทศไทย 10 วัน เพื่อทดสอบ ซ่อม แก๊ซ แต้เดิม (หน้า 27), เดินหน้าให้ครบเป้าหมายที่ตั้งไว้ (หน้า 27), ชีวิตใหม่ในท้องทำงานเครื่องที่ (หน้า 34), การเดินทางช่วงที่ผ่านมา...ได้ประโยชน์ในการหาทางช่วยอนุรักษ์ป่า (หน้า 49), คิดว่าในอนาคตผมอาจมีโอกาสดำรงกลุ่มหรือบริษัทพัฒนานิคมอุตสาหกรรมปัจจุบันที่นี้ (หน้า 109), ผมตัดสินใจสร้างนิคมไทยแห่งแรกที่จังหวัดตองโน...ด้วยเงินก้อนแรกจำนวน 14.7 ล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ (หน้า 123), รถบ้านสร้างความเข้าใจให้ผมมองประเทศเหล่านี้ได้ชัดเจน (หน้า 124), การเดินทางด้วยคาราวานครั้งนี้...ผมลงทุนด้วยตัวเอง (หน้า 170), ผมเริ่มถอยห่างจากการบริหารงานประจำวันมานับ 10 ปีแล้ว (หน้า 217), ผมตั้งใจอยากให้ชีวิตส่วนที่เหลือของผมทำแต่สิ่งที่มีความหมาย มีประโยชน์ต่อสังคมมากกว่าในช่วงอดีตที่ผ่านมา (หน้า 221), ผมตั้งใจจะเขียนหนังสืออีกเล่มหนึ่งชื่อว่า “เมื่อวันนั้นมาถึง” (หน้า 256)

ตารางที่ 5 หนังสือ ชีวิตใหม่ (ต่อ)

2. อັถลัษณัทางสังคคค			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
2) บทบาท/ หน้าที่	2.1) การเป็นหัวหน้า ครอบครัว	2.1.1) ความเป็น ผู้นำ	-
		2.1.2) หน้าที่และ ความรับผิดชอบ	-
	2.2) การเป็นเจ้าของ ธุรกิจ/ผู้นำองค์กร/CEO	2.2.1) ความเป็น ผู้นำองค์กรธุรกิจ (CEO)	ผมอยากให้พ้อค่านักลงทุนไทยหาโอกาสมาศึกษาดูสู่ทางการลงทุนในอินโดจีน...จะได้ไม่พลาดโอกาส (หน้า 100), ผมยังภูมิใจอยู่ทุกวันนี้ เพราะนิคมอมตะมีโรงงานผลิตสิ่งของมากมาย ปัจจุบันมีมูลค่าสูงถึง 10% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของไทย (หน้า 121)
		2.2.2) การ บริหารงานเชิง กลยุทธ์	เวลาประชุมกับเจ้าหน้าที่อมตะ...ลักษณะการทำงาน รวมทั้งการประชุมจะเปลี่ยนไป โดยใช้ระบบ Video Conference (หน้า 32), ผมใช้ ชีวิตการทำงานบนรถในขณะที่รถวิ่งทุกหนทุกแห่ง (หน้า 32) ,จะมีการประชุมเพื่อวางแผนเรื่องการเดินทางเสมอ (หน้า 35), ก่อนออก เดินทาง...มีการประชุมพูดคุยวางแผนการเดินทาง (หน้า 66)
		2.2.3) การบริหาร ทรัพยากรบุคคล	ทีมงานคาราวานหน้าใหม่แกะกล่อง 15 ชีวิต (หน้า 25), ผมได้จัดเครื่องใช้ประจำตัว...พร้อมผ้าขาวม้าให้กับทุกคนจนกลายเป็นเอกลักษณ์ ประจำกองคาราวานไปในที่สุด (หน้า 25)

ตารางที่ 5 หนังสือ ชีวิตใหม่ (ต่อ)

2. อรรถลักษณะทางสังคม			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
		2.2.4) การสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ	ผมตั้งใจพาคณะอเมริกัน...ศึกษาความเป็นไปได้ในการยกระดับการบริหารของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ให้เทียบเท่ามาตรฐาน (หน้า 44), ใช้รถบ้านที่ผลิตในเมืองไทยเกือบ 100% สร้างความรู้สึกที่ดีให้กับผู้พบเห็น สะท้อนความเป็นไทยได้เป็นอย่างดี (หน้า 120)
	2.3) การเป็นนักเขียน	หน้าที่ของการเป็นนักเขียน	การบันทึกเรื่องราว ประสบการณ์การเดินทางจะได้รับการบันทึกออกมาเป็นสารคดี (หน้า 15), นำมาเขียนเป็นหนังสือเพื่อถ่ายทอดและแบ่งปันประสบการณ์ให้กับผู้อ่าน (หน้า 65), ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการพบเห็น พูดคุยและบันทึกภาพไว้ ก็จะได้นำมาเขียนและถ่ายทอดประสบการณ์ออกมาเป็นหนังสือ (หน้า 120), ผมตั้งใจจะเขียนหนังสืออีกเล่มหนึ่งชื่อว่า “เมื่อวันนั้นมาถึง” (หน้า 256)
	2.4) การเป็นนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์	หน้าที่ของการเป็นนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์	ผมและคณะ...เชื่อมต่อเว็บไซต์เยี่ยมชมเพื่อน เพื่อเก็บภาพสัมภาษณ์ และถ่ายทำสารคดี (หน้า 70), อยู่หลวงพระบางมีเป้าหมายสำคัญ นัดสัมภาษณ์อาจารย์บุญเพ็ง...ที่ทำงานด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม (หน้า 74), ผมและทีมสารคดีมุ่งหน้าไปยังทุ่งหินไซค์ (หน้า 84), รายการ FM 96.5 (หน้า 136), ผมพูดเรื่องเมืองไทยให้ผู้สื่อข่าว สื่อมวลชนฟังรวม 40 คนฟัง (หน้า 169), ผมพูดให้ผู้สื่อข่าวเข้าใจมุมมองของผมเกี่ยวกับอาเซียน และอนาคตของประเทศไทย (หน้า 170), บันทึกเทปสัมภาษณ์ อาจารย์เขวียนเค่อ (หน้า 198)
	2.5) การเป็นเจ้าของมูลนิธิอมตะ	2.5.1) บทบาทหน้าที่ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งมูลนิธิฯ	-

ตารางที่ 5 หนังสือ ชีวิตใหม่ (ต่อ)

2. อรรถลักษณะทางสังคม			
ประเด็นหลัก Themes	ประเด็นย่อย Sub -Themes	มิติหลัก Dimensions	มิตีย่อยที่ใช้อธิบาย Sub-Dimension
		2.5.2) โครงการและกิจกรรมของมูลนิธิฯ	ความร่วมมือต่าง ๆ มูลนิธิอมตะในฐานะองค์กรประสานงานร่วมกับกรมอุทยานแห่งชาติและหน่วยงานเอกชนอื่นๆ ความตั้งใจและคาดหวังไว้ว่าจะทำประโยชน์ตอบแทนให้กับกรมอุทยานฯ ตามประสงค์คนรักป่ารักธรรมชาติ (หน้า 49), กิจกรรมที่ผมเข้าร่วมคือการปล่อยนกแร้งหิมาลัย...กลับไปยังทิเบต (หน้า 45), ผมได้เข้าฟังบรรยายเรื่องการอนุรักษ์และจัดการเสือโคร่งที่เป็นเอกลักษณ์ของห้วยขาแข้ง (หน้า 46), ผมและคณะได้เข้าไปศึกษาธรรมชาติและเรียนรู้...เพื่อนำไปสู่ความร่วมมือในอนาคตระหว่างมูลนิธิอมตะ กรมอุทยานแห่งชาติและหน่วย งานเอกชนอื่น ๆ (หน้า 49), มูลนิธิอมตะสนใจที่จะให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่ดีในระดับมัธยมศึกษาเข้าสู่ระดับอุดมศึกษา (หน้า 235)
	2.6) ด้านจิตสาธารณะในการช่วยเหลือสังคม	2.6.1) ด้านสังคม	ผมอยากตอบแทนคืนให้กับสังคม (หน้า 171)
		2.6.2) ด้านการให้ความรู้ และการศึกษา	ผมกำลังมองหาอาจารย์ชาวไทยที่มีความรู้กับอาจารย์ชาวจีนที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรากเหง้าของคนได้...เพื่อนำมาเผยแพร่ในอนาคต (หน้า 231), ผมหวังว่าการเดินทางของผมอาจมีข้อคิดและข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้กับทุกท่านได้นำไปปรับตัวเพื่อสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง...ไม่มากนักน้อย (หน้า 261)
		2.6.3) ด้านสิ่งแวดล้อม	วางแผนการจัดการธรรมชาติ (หน้า 40), ผมมองเห็นการที่จะต้องหาทางให้เกิดความร่วมมือ โดยหาทางสนับสนุนให้ทาง WWF รวบรวมข้อมูลเพื่อหาคอร์คอร์ต่าง ๆ...สนับสนุนอนุรักษ์ผืนน้ำและสัตว์ป่า (หน้า 46), ผมเชื่อว่าจะมีผู้เชี่ยวชาญ...ช่วยกันพัฒนาบึงบอระเพ็ดกลับคืนสู่ธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ (หน้า 47), เป็นความตั้งใจจริงของผมและคาดหวังจะทำประโยชน์ตอบแทน...ตามประสงค์คนรักป่า รักธรรมชาติอย่างแท้จริง (หน้า 49), 20 ปีก่อน ผมนำคณะอนุรักษ์ธรรมชาติของอเมริกาไปช่วยทำโครงการเพื่อหยุดการตัดต้นไม้ทำลายป่าที่ยูเนี่ยน (หน้า 97), ช่วยทำให้เกิดการหยุดตัดไม้ในป่าเศรษฐกิจ...ได้สำเร็จ (หน้า 97), ผมได้ชวนคณะอนุรักษ์ธรรมชาติจากสหรัฐอเมริกาทางโครงสร้างการพัฒนาอนุรักษ์ธรรมชาติของยูเนี่ยนปี 2538...จนสามารถนำไปสู่การประกาศให้แถบนี้เป็นเขตอนุรักษ์ (หน้า 190)

ประวัติเจ้าของผลงาน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวศรัญญา กิตติวัฒนโชติ
อีเมล	saranya09.k@gmail.com
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2552 – 2557 ปริญญาโท คณะนิเทศศาสตร์ สาขาวิชา การสื่อสารเชิงกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ พ.ศ.2547 - 2550 ปริญญาตรี คณะนิเทศศาสตร์ สาขาวิชา วารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

วันที่ 29 เดือน กันยายน พ.ศ. 2557

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) ภาณุภา กิตติวัฒนไถ่ อยู่บ้านเลขที่ 109 / 514 ม.7

ชอย - ถนน - ตำบล/แขวง คลองสอง

อำเภอ/เขต คลองหลวง จังหวัด ปทุมธานี รหัสไปรษณีย์ 12120

เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว 7520300448

ระดับปริญญา ☐ ตรี ☒ โท ☐ เอก

หลักสูตร นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา - คณะ นิเทศศาสตร์

ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ” ฝ่ายหนึ่ง และ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 119 ถนนพระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ” อีกฝ่ายหนึ่ง

ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และ ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงทำสัญญากันโดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์หัวข้อ เรื่อง ทบทวนองค์ประกอบส่วนบุคคล ผ่านงานเขียน

กรณีศึกษา คุณฉัตร กรมกิจ

ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ต่อไปนี้เรียกว่า “สารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์”)

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่มีกำหนดระยะเวลาในการนำสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ ต่อสาธารณชน ให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนาอื่น ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการกระทำอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาสิทธิในสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่นๆ เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ อันเป็นเหตุให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถนำงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือโฆษณาได้ ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิยินยอมรับผิดชอบและชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทั้งสิ้น

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาโดยละเอียดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และเก็บรักษาไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ.....ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ
(นางสาว ศัญญา ภักดิ์ธรรมนโศภี)

ลงชื่อ.....ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
(ดร.ชนันนา รอดสุทธิ)

ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดและศูนย์การเรียนรู้

ลงชื่อ.....พยาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤติกา ลีมลาลย์)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลงชื่อ.....พยาน
(ดร.ปฐมา สตะเวทิน)

ผู้อำนวยการหลักสูตร/ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร